

รวมกฎหมายเกี่ยวกับ ทรัพยากรป่าไม้ พันธุ์พืช และสัตว์ป่า

คณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961179021

59977

วันที่ 27 / ๗-๑ / ๒๕๖๓

เลขทะเบียน ๙ ๒๔๕๕

KO

เลขหมู่ 51 ๐๗๒๔๖-๒๕๖๓

รวมกฎหมายเกี่ยวกับ ทรัพยากรป่าไม้ พันธุ์พืช และสัตว์ป่า

คณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

คำนิยม

การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี และการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ให้คงความสมบูรณ์ ด้วยการน้อมนำแนวทางพระราชดำริ "ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง" ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินกิจกรรมร่วมในชุมชน สังคมโดยยึด "คน" เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาการพึ่งตนเอง การอยู่กับธรรมชาติอย่างเกื้อกูลรวมทั้งการอนุรักษ์ บำรุงรักษา และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติจากความหลากหลายทางชีวภาพที่มีอยู่อย่างเหมาะสมนำไปสู่สภาวะสมดุล ในระบบชีวิตที่สมบูรณ์และการพัฒนาประเทศชาติอย่างยั่งยืน

การที่คณะอนุกรรมการฝ่ายกฎหมาย ในคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา ได้จัดทำรวบรวม "รวมกฎหมายทรัพยากรป่าไม้ พันธุ์พืช และสัตว์ป่า" เพื่อเป็นคู่มือปฏิบัติงานในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนทั่วไป อันการนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายแห่ง "การพัฒนาที่ยั่งยืน" ตามแนวทางพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นไปตามอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา ด้านการเสริมสร้างองค์ความรู้ พิจารณา ตรวจสอบ การบังคับใช้กฎหมายในการอนุรักษ์ บำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ผมขอชื่นชมคณะอนุกรรมการฝ่ายกฎหมาย คณะกรรมการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้จัดทำรวบรวม "รวมกฎหมายทรัพยากรป่าไม้ พันธุ์พืช และสัตว์ป่า" ขึ้นในครั้งนี้ และขอให้การดำเนินการประสพความสัมฤทธิ์ผลสมดังเจตนารมณ์ทุกประการ

(นายประสพสุข บุญเดช)

ประธานวุฒิสภา

คำนำ

สืบเนื่องจากการกิจของคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา ประกอบไปด้วย เรื่องการอนุรักษ์ บำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติกับการคุ้มครอง ส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องจำนวนมากและกระจัดกระจายตามอำนาจและหน้าที่ของส่วนราชการหลายส่วนทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรวมถึงสมาชิกวุฒิสภาทั้งที่เป็นและมีได้เป็นกรรมการในคณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต้องประสบปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่เมื่อต้องใช้หรืออ้างอิงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกิจโดยเฉพาะงานตรวจสอบตามข้อร้องเรียนซึ่งมีเป็นจำนวนมาก ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงมีดำริเห็นควรให้มีการรวบรวมกฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นหมวดหมู่และจัดพิมพ์ให้อยู่ในรูปเล่มเดียวกัน โดยมอบหมายให้อนุกรรมการฝ่ายกฎหมายเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ

บัดนี้ การจัดทำหนังสือรวมกฎหมายที่เกี่ยวกับ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชุดที่ ๒ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ซึ่งจะเป็นเล่มที่รวบรวมกฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ พันธุ์พืช และสัตว์ป่า และจะได้จัดทำชุดต่อไปซึ่งคาดว่าจะมีทั้งหมด ๔ ชุดจึงจะครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งข้าพเจ้าจะพยายามดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วที่สุด

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือรวมกฎหมายทรัพยากรเกี่ยวกับป่าไม้เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา โดยเฉพาะในคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา และเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ บำรุงรักษา สงวนและใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตลอดจนประชาชนทั่วไปท้ายที่สุดนี้ต้องขอขอบคุณอนุกรรมการฝ่ายกฎหมายทุกท่านที่ได้ทุ่มเทการทำงานในการจัดทำหนังสือรวมกฎหมายเล่มนี้ให้ปรากฏเป็นรูปธรรม และขอขอบคุณโรงพิมพ์วุฒิสภาและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการจัดพิมพ์อย่างดี

(นายสุรัชย์ เลียงบุญเลิศชัย)

ประธานคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วุฒิสภา

โครงสร้างคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย
ประธานคณะกรรมการฯ

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์
รองประธานคณะกรรมการฯ
คนที่หนึ่ง

นายบุญส่ง โควาศิราช
รองประธานคณะกรรมการฯ
คนที่สอง

นางจิรารรณ จงสุทธนามณี วัฒนศิริธร
รองประธานคณะกรรมการฯ
คนที่สาม

นางอุไร คุณานันทกุล
รองประธานคณะกรรมการฯ
คนที่สี่

นายชัย เลิศทองคอตีตร
เลขานุการคณะกรรมการฯ

นายโสภณ ศรีมาเหล็ก
รองเลขานุการคณะกรรมการฯ

นายสุรจิต ชีรเวทย์
โฆษกคณะกรรมการฯ

นางสาวสมล สุตะวิริยะวัฒน์
รองโฆษกคณะกรรมการฯ

นายชลิต แก้วจินดา
ที่ปรึกษาคณะกรรมการฯ

นายอันว ออสารณ
ที่ปรึกษาคณะกรรมการฯ

นายชัยชัย พนมชัย
กรรมาธิการฯ

นายสาย กังกเวดิน
กรรมาธิการฯ

ศาสตราจารย์วิชาญ มะลิรักษ์
กรรมาธิการฯ

นายพิชัย อุตมาภินันท์
กรรมาธิการฯ

๑ คณะอนุกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์
ได้รับแต่งตั้งเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ตำแหน่ง
๑	นายบุญส่ง โควาวีสารัช	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒	นายธันว ออสวรรณ	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓	นายสุเมธี อินทร์หนู	อนุกรรมการ
๔	นายदनัย พุ่มเล็ก	อนุกรรมการ
๕	ว่าที่ร้อยตรี สมชาย อามีน	อนุกรรมการ
๖	นายบัญชา เลหาหวุฒม์ชัย	อนุกรรมการ
๗	นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์	อนุกรรมการ
๘	พันตำรวจเอก สืบศักดิ์ ชวาลวิวัฒน์	อนุกรรมการ
๙	นายสัณชัย เจริญหลาย	อนุกรรมการ
๑๐	นายขจรพงศ์ วิจิตร	อนุกรรมการและเลขานุการ

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๑	นายสุรัช เลียงบุญเลิศชัย
๒	นายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร
๓	นายสาย กังกเวคิน
๔	นายมานพน้อย วานิช
๕	ดร. อรทัย มูลคำ
๖	ดร. นพดล เจนอักษร
๗	นายยุทธ เซาวลิต
๘	นายวิชรพุดิ รัตนวิเชียร
๙	นายวิเชียร รุจิธำรงกุล
๑๐	นายนิรันดร์ คำทอง
๑๑	นางกรแก้ว วิริยะวัฒนา
๑๒	นายอุกฤษฏ์ แสงงาม
๑๓	นายเสงี่ยม บุญจันทร์
๑๔	พันเอก ดริยุทธ มีพีชน์

๒ คณะอนุกรรมการที่ดิน
ได้รับแต่งตั้งเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ตำแหน่ง
๑	นายขวัญชัย พนมขวัญ	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒	นายโสภณ ศรีมาเหล็ก	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓	นายรุจน์ เสาวภานันท์	อนุกรรมการ
๔	นายกฤษณะ พฤกษ์วัน	อนุกรรมการ
๕	นางเปรมจิต สังขพงษ์	อนุกรรมการ
๖	นายสมชาย ศิริสมฤทัย	อนุกรรมการ
๗	นายธนกรณ์ พูนปัญญาศักดิ์	อนุกรรมการ
๘	นายโสภณ นาคะพันธ์	อนุกรรมการ
๙	นายเจนศักดิ์ วิชาวุฒิพงษ์	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๐	นางสาวปฐพี ชวนชื่น	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๑	นายธันว์ ออสุวรรณ
๒	นายบุญส่ง โค้ววิสารัช
๓	นายชูชัย เลิศพงษ์อดิสร
๔	นางจิราวรรณ จงสุทธนามณี วัฒนศิริธร
๕	รองศาสตราจารย์อเนก หิรัญรักษ์
๖	นายภิชัย อภิชาติวณิชกุล
๗	นางกฤษฎาภรณ์ รุจิธำรงกุล
๘	นายอนันต์ เดชอนันตชาติ

๓ คณะอนุกรรมการทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า
ได้รับแต่งตั้งเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ตำแหน่ง
๑	นายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒	นางสาวสุมล สุธะวิริยะวัฒน์	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓	นายสามารถ ม่วงไหมทอง	อนุกรรมการ
๔	นายสุรพล นาคนคร	อนุกรรมการ
๕	นายกิตติณรงค์ เกียรติรอด	อนุกรรมการ
๖	นายวุฒิพงศ์ วิบูลย์วงศ์	อนุกรรมการ
๗	นายชาญชัย งามเจริญ	อนุกรรมการ
๘	นางสาวอัจฉราวรรณ เจริญนพร	อนุกรรมการ
๙	พันตำรวจเอก เอก เอกศาสตร์	อนุกรรมการ
๑๐	นายอดิศร นุชดำรงค์	อนุกรรมการและเลขานุการ

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๑	นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย
๒	นายบุญส่ง โค้ววิสารัช
๓	นางจิรารวรรณ จงสุทธนามณี วัฒนศิริธร
๔	นายโสภณ ศรีมาเหล็ก
๕	นายชลิต แก้วจันดา
๖	นายขวัญชัย พนมขวัญ
๗	นางพนิดา ตั้งกิจจารักษ์
๘	พันจ่าเอก วีรทัศน์ ศรีเมือง
๙	นายสุวรรณ ดำเนินทอง
๑๐	นายรัชฎา มนุรัชฎา
๑๑	นายพงษ์ทร ชยาตุลชาติ
๑๒	นางชนภัทร วินยวัฒน์
๑๓	ร้อยตรี สมนึก ชูวิเชียร
๑๔	นายโสภณ ดำนัย
๑๕	นายประเสริฐ อีรนาทนาค

๔ คณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำ
ได้รับแต่งตั้งเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ตำแหน่ง
๑	นายสุรจิต ชีรเวทย์	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒	นายชลิต แก้วจินดา	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓	นายโอภาส ปัญญา	อนุกรรมการ
๔	นายเดชรัตน์ สุขกำเนิด	อนุกรรมการ
๕	นายศิริวัฒน์ คันทารส	อนุกรรมการ
๖	นายหาญณรงค์ เยาวเลิศ	อนุกรรมการ
๗	นายสุรพล ดวงแข	อนุกรรมการ
๘	นายกฤตย์ ชวิญโศคา	อนุกรรมการ
๙	นายแมน บุโรทกานนท์	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๐	นางบุษบงก์ ชาวกัณหา	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๑	นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย
๒	รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์
๓	นายสาย กังกเวดิน
๕	นายพิชัย อุดมามิรินทร์
๖	นายศุภิชัย ตั้งใจตรง
๗	นายธรณ์ อารังนาวาสวัสดิ์
๘	นายกฤษฎา ให้วฒนานุกูล
๙	นายสมเกียรติ รอดเจริญ
๑๐	นายปรีดา ฉันทนานุวัฒน์
๑๑	ศาสตราจารย์เปี่ยมศักดิ์ เมนะเศวต
๑๒	นายโสภณ แสงสลับ
๑๓	นางชุตติคุณ กาญจนกันติ
๑๔	นางกฤษฎาภรณ์ รุจิธำรงกุล
๑๕	นางผกาพรรณ จุฬามณี
๑๖	นายกมล เปี่ยมสมบูรณ์
๑๗	นายมนตรี จันทวงศ์
๑๘	นายสิรภพ สุวรรณเกสร
๑๙	นางสาวพวงทอง เม้งเกร็ด
๒๐	นางสุกานดา ปานะสุทธะ

๕ คณะอนุกรรมการสิ่งแวดล้อม
ได้รับแต่งตั้งเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ตำแหน่ง
๑	นางจิรารัตน์ จงสุทธานามณี วัฒนศิริธร	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒	ศาสตราจารย์ ดร. วาณิชชัญญ์	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓	นายบุญส่ง ไข่มุก	อนุกรรมการ
๔	นายอรอนพ ฤทธิปัญญาวงศ์	อนุกรรมการ
๕	นายกฤษฎา ให้วัดนานุกุล	อนุกรรมการ
๖	นายจรูญ เสาวภานันท์	อนุกรรมการ
๗	นายเอกสิทธิ์ คุณานันทกุล	อนุกรรมการ
๘	นางสุดฤทัย เลิศเกษม	อนุกรรมการ
๙	ผศ. ไกรชาติ ตันตระกูล	อนุกรรมการ
๑๐	นายสนธิ คชวัฒน์	อนุกรรมการ

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๑	นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	๒๑	นายอุทัย อุทัยแสงสุข
๒	รองศาสตราจารย์ ประเสริฐ ชิตพงษ์	๒๒	นายอัศวิน วรรณเมือง
๓	นายบุญส่ง โค้ววิสาร	๒๓	นายฐานันท์ กมลรัตน
๔	นายชูชัย เลิศพงษ์อดิสร	๒๔	นายยุทธนา ภาชนะนันท์
๕	นายสุรจิต ชีรเวทย์	๒๕	นางสุนิทย อ่องพะ
๖	นางสาวสมล สุตะวิริยะวัฒน์	๒๖	นายแพทย์สุรธรรมชัย วัฒนายิ่งเจริญชัย
๗	นายขวัญชัย พนมขวัญ	๒๗	นายกฤษณะ พฤกษ์วัน
๘	นางอุไร คุณานันทกุล	๒๘	นางมิ่งขวัญ วิษยารังสฤษดิ์
๙	นายโสภณ ศรีมาเหล็ก	๒๙	นายพงษ์พร ชยาตุลชาติ
๑๐	นายสาย กังกเวดิน	๓๐	นายสิงห์ สิงห์จระ
๑๑	นายศิวัช บุญเกิด	๓๑	นายวัชรพล ลัดพลี
๑๒	นายภคพล เพ็ชรกิ้ง	๓๒	นายโกศล เพ็ญพ่าย
๑๓	นายประเสริฐ ตปนียางกูร	๓๓	นายวรวิทย์ ศุภโชคชัย
๑๔	รองศาสตราจารย์ สิริวัฒน์ ไชยชนะ	๓๔	พลโท สุรพล อุดมชัยรัตน์
๑๕	นายสมไทย วงษ์เจริญ	๓๕	นายวิจิตร อากัปกิริยา
๑๖	นายสุทธิ อัมมคัย	๓๖	นายชาลิต ชูจระ
๑๗	นายปรีชา ออประเสริฐ	๓๗	นายนิมิตร หมดราศี
๑๘	นายประชา จิระพรทิพย์	๓๘	นางสมใจ สุวรรณศุภนา
๑๙	นายจักรชัย ฉันทโรจน์	๓๙	นายประกอบ เพชรรัตน์
๒๐	พลตำรวจตรี กฤษฎา ไวยวุฒิ	๔๐	นางสุชาดา นันทะพานิชกุล

๖ คณะอนุกรรมการปัญหาภัยธรรมชาติและภาวะโลกร้อน
ได้รับแต่งตั้งเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ตำแหน่ง
๑	ศาสตราจารย์ ดร. มาวิจักขณ์	ประธานคณะกรรมการ
๒	รองศาสตราจารย์ ประเสริฐ ชิตพงษ์	รองประธานคณะกรรมการ
๓	นายชลิต แก้วจินดา	อนุกรรมการ
๔	รองศาสตราจารย์ ชัยฤทธิ์ สัตยาประเสริฐ	อนุกรรมการ
๕	นายพรชัย ธรรมธรรม	อนุกรรมการ
๖	นางวณีย์ สัมพันธ์รักษ์	อนุกรรมการ
๗	ศาสตราจารย์ ปณิธาน ลักคุณะประสิทธิ์	อนุกรรมการ
๘	นางปราณี พันธุมสินชัย	อนุกรรมการ
๙	นายบุญดวง สารศักดิ์	อนุกรรมการ
๑๐	ศาสตราจารย์ จงจิตร หิรัญลาภ	อนุกรรมการและเลขานุการ

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๑	นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย
๒	นายบุญส่ง โค้ววิสารัช
๓	นางจิรวรรณ จงสุทธนามณี วัฒนศิริธร
๔	นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์
๕	นายสาย กังกเวดิน
๖	นายเจตน์ ศิรธรานนท์
๗	นายศุภิชัย ตั้งใจตรง
๘	นายไพรัตน์ ตั้งคะเศรณี
๙	นายวิโรจน์ คลังบุญครอง
๑๐	ศาสตราจารย์ เปี่ยมศักดิ์ เมนะเศวต

๗ คณะอนุกรรมการฝ่ายกฎหมาย
ได้รับแต่งตั้งเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ตำแหน่ง
๑	นายสุรัช เลียงบุญเลิศชัย	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒	นายสาย กังกเวดิน	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓	นายวินิจ กระทอง	อนุกรรมการ
๔	นายเกรียงศักดิ์ ไพบูลย์	อนุกรรมการ
๕	นายภคพล เพ็ชรกิ่ง	อนุกรรมการ
๖	นายวสันต์ ฝีมือช่าง	อนุกรรมการ
๗	นายวีรศักดิ์ ตีวัรัช	อนุกรรมการ
๘	ว่าที่ร้อยตรี สุภูมิ สุกิจजार	อนุกรรมการ
๙	นายชัยรัตน์ จุมวงษ์	อนุกรรมการ
๑๐	นายอุทัย ไสยสาส์	อนุกรรมการและเลขานุการ

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๑	นายชาย จารุจินดา
๒	นายรุจน์ เสาวภานันท์
๓	นายสุวรรณชาติ สุตรสุวรรณ
๔	นายชำนาญ ชาติษฐ์
๕	นางสาวอรนุช คงช่วย
๖	นายชูเกียรติ เพิ่มผล
๗	นางสาววิรัชยา เอกวัฒน์พาณิชย์
๘	นายสุพล รักตสันติ
๙	นางสาวกมลพร นกจันทร์
๑๐	นายจรัส จุลสิกข์
๑๑	นางสาวรัตนา ปิ่นแก้ว
๑๒	นายสุวิทย์ เขยอุบล
๑๓	นายอนุสรณ์ ทองสำราญ

๘ คณะอนุกรรมการฝ่ายนโยบายและแผนงาน
ได้รับแต่งตั้งเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ตำแหน่ง
๑	นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒	นายสุรจิต ชिरเวชย์	รองประธานคณะอนุกรรมการคนที่หนึ่ง
๓	นางสาวสมล สุตะวิริยะวัฒน์	รองประธานคณะอนุกรรมการคนที่สอง
๔	นายรัชฎา มนุรัชฎา	อนุกรรมการ
๕	นางอนงค์วิษฐา สาริบุตร	อนุกรรมการ
๖	นายวิษกรพุฒิ รัตนวิเชียร	อนุกรรมการ
๗	นางอมริสา ตันสถิตย์	อนุกรรมการ
๘	นายวิเชียร รุจิธำรงกุล	อนุกรรมการ
๙	นายขวัญชัย โชติพันธุ์	อนุกรรมการ
๑๐	นางจิราภรณ์ เล้าเจริญ	อนุกรรมการและเลขานุการ

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๑	รองศาสตราจารย์ ประเสริฐ ชิตพงศ์
๒	นายบุญส่ง โควาวีสารัช
๓	นางจิราวรรณ จงสุทธนามณี วัฒนศิริธร
๔	นางอุไร คุณานันทกุล
๕	นายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร
๖	นายโสภณ ศรีมาเหล็ก
๗	นายชลิต แก้วจินดา
๘	นายธันว์ ออสุวรรณ
๙	นายขวัญชัย พนมขวัญ
๑๐	นายสาย กังกเวคิน
๑๑	ศาสตราจารย์ชานวรีระ มาวิจักขณ์
๑๒	นางสาวกฤษณา เขยพันธ์
๑๓	นายสุขุมรัฐ สาริบุตร
๑๔	นางสาวอำไพ หรคุณารักษ์
๑๕	นายโสภณ แสงสลับ

๙ คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาเรื่องร้องเรียนของราษฎร
ที่ได้รับความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการเหมืองแร่
ได้รับแต่งตั้งเมื่อวันศุกร์ที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ตำแหน่ง
๑	ศาสตราจารย์ ดร. วิษณุ เครืองาม	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒	นายสุรจิต ชีรเวทย์	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓	นายพิชัย อุตมาภินันท์	อนุกรรมการ
๔	ว่าที่ร้อยตรี สมชาย อามีน	อนุกรรมการ
๕	นายสุรพล ดวงแข	อนุกรรมการ
๖	นายเดชารัต สุขกำเนิด	อนุกรรมการ
๗	นายหาญณรงค์ เยาวเลิศ	อนุกรรมการ
๘	นายแมน บุโรทดานนท์	อนุกรรมการ
๙	นายเรืองศักดิ์ วัชรพงศ์	อนุกรรมการ
๑๐	นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์	อนุกรรมการและเลขานุการ

ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

๑	นายบุญส่ง โค้ววิสารัช
๒	นายพิทักษ์ รัตนจารุรักษ์
๓	นายสนธิ คชวัฒน์
๔	นายประกอบ เพชรรัตน์

สารบัญ
รวมกฎหมายเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ พันธุ์พืช และสัตว์ป่า

เรื่อง	หน้า
พระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗	๑
พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๕
พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕	๔๑
พระราชบัญญัติป่าทุ่งพืชม พ.ศ. ๒๔๘๓	๕๑
พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔	๕๓
พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๑	๙๑
พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔	๙๓
พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓	๑๐๕
พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘	๑๑๓
พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๒	๑๒๕
พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๕	๑๓๓
พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗	๑๓๗
พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘	๑๕๓
พระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕	๑๗๗
พระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐	๑๙๗
พระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕	๒๐๑
พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕	๒๑๑
พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕	๒๒๑
พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖	๒๔๕
พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔	๒๖๓
ตราพระบรมราชโองการพระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้าม พ.ศ. ๒๕๓๐	๒๗๓
ตราพระบรมราชโองการพระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม พ.ศ. ๒๕๓๐	๒๗๕

เรื่อง	หน้า
กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๔๙๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยตราประทับไม้ของเอกชน	๒๗๗
กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๔๙๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการเก็บและรักษาไม้ไหลลอย	๒๘๑
กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๔๙๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการแผ้วถางป่า	๒๘๕
กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๔๙๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการผิดผ่อนชำระค่าภาคหลวง ใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้างและอัตราค่าธรรมเนียม	๒๘๗
กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔	๒๙๑
กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการเก็บหาของป่าหวงห้าม	๒๙๓
กฎกระทรวงฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔	๓๐๕
กฎกระทรวงฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔	๓๐๗
กฎกระทรวงฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๑๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔	๓๐๙
กฎกระทรวงฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม	๓๑๑
กฎกระทรวงฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการทำไม้หวงห้าม	๓๑๗

เรื่อง	หน้า
กฎกระทรวงฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการแปรรูปไม้และมีไม้แปรรูป	๓๒๑
กฎกระทรวงฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่	๓๒๕
กฎกระทรวงฉบับที่ ๒๗ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม	๓๒๕
กฎกระทรวงฉบับที่ ๒๘ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔	๓๓๓
กฎกระทรวงฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔	๓๓๕
กฎกระทรวงฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕	๓๔๑
กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕	๓๔๓
บัญชีสัตว์ป่าสงวน	๓๔๕
บัญชีสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่เพาะพันธุ์ได้	๓๔๗
บัญชีรายชื่อสัตว์ป่าคุ้มครอง ๒๕๔๖	๓๔๙

๑.

พระราชบัญญัติกักพืช

พ.ศ. ๒๕๐๓

พระราชบัญญัติ

กักพืช

พ.ศ. ๒๕๐๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกักพืช

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันโรคและศัตรูพืช พ.ศ. ๒๔๕๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“พืช” หมายความว่า พันธุ์พืชทุกชนิดทั้งพืชบก พืชน้ำ และพืชประเภทอื่น รวมทั้งส่วนหนึ่งส่วนใดของพืช เช่น ต้น ตา ดอก แขนง หน่อ กิ่ง ใบ ราก เหง้า หัว ดอก ผล เมล็ด เชื้อ และสปอร์ของเห็ด ไม่ว่าที่ยังทำพันธุ์ได้หรือตายแล้ว และให้หมายความรวมถึงตัวห้ำ ตัวเบียน ตัวไหม ไข่ไหม รังไหม ผีเสื้อ และจุลินทรีย์ด้วย

“พืชควบคุม” หมายความว่า พืชที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ให้เป็นพืชควบคุม

“พืชควบคุมเฉพาะ” หมายความว่า พืชที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เป็นพืชที่ต้องมีการกำหนดมาตรการในการควบคุมและตรวจสอบเชื้อจุลินทรีย์หรือสิ่งอื่นใดที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ตามข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้าก่อนส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“เชื้อพันธุ์พืช” หมายความว่า กลุ่มเซลล์ที่มีหน่วยพันธุกรรมหลากหลาย ซึ่งถ่ายทอดได้ ที่รวมตัวกันเป็นชิ้นส่วนของพืชที่ยังมีชีวิตและขยายพันธุ์ได้ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเมล็ด เนื้อเยื่อหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพืช และให้หมายความรวมถึงสารพันธุกรรม ซึ่งสามารถถ่ายทอดลักษณะที่สารพันธุกรรมนั้นควบคุมอยู่ได้ ทั้งนี้ เฉพาะที่ใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงพันธุ์

“ดิน” หมายความว่า ดินชนิดที่มีอินทรีย์วัตถุหรือเป็นที่อาศัยของศัตรูพืชได้

“ศัตรูพืช” หมายความว่า สิ่งซึ่งที่เป็นอันตรายแก่พืช เช่น เชื้อโรคพืช แมลง สัตว์ หรือพืชที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่พืช

“พาหะ” หมายความว่า เครื่องปลูก ดิน ทราย ภาชนะ หรือสิ่งอื่นที่ใช้ห่อหุ้มมาพร้อมกับพืช ปุ๋ยอินทรีย์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นสื่อนำศัตรูพืช

“สิ่งต้องห้าม” หมายความว่า พืช ศัตรูพืช และพาหะที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นสิ่งต้องห้าม

“สิ่งกักต” หมายความว่า พืช ศัตรูพืช และพาหะที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นสิ่งกักต

“สิ่งไม่ต้องห้าม” หมายความว่า พืชอย่างอื่นที่ไม่เป็นสิ่งต้องห้ามหรือสิ่งกักต

“เจ้าของ” หมายความว่า รวมถึง ตัวแทนเจ้าของ ผู้ครอบครองสิ่งของและผู้ควบคุมยานพาหนะขนส่งสิ่งของนั้นด้วย

“การวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืช” หมายความว่า กระบวนการประเมินหลักฐานด้านชีววิทยาหรือด้านวิทยาศาสตร์อื่น และด้านเศรษฐกิจเพื่อบ่งชี้ว่าศัตรูพืชชนิดใดควรจะต้องมีการควบคุม และระดับความเข้มงวดของมาตรการสุขอนามัยพืชที่จะนำมาใช้ในการควบคุมศัตรูพืชชนิดนั้น

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือสั่งให้ส่งเข้ามาในราชอาณาจักรไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักรไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนถ่ายยานพาหนะหรือไม่ก็ตาม

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ

“ด่านตรวจพืช” หมายความว่า ด่านตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เพื่อตรวจพืช สิ่งต้องห้าม สิ่งกีดกีด และเชื้อพันธุ์พืชที่นำเข้าหรือนำผ่าน

“สถานกักพืช” หมายความว่า สถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ให้เป็นที่สำหรับกักพืช สิ่งต้องห้าม สิ่งกีดกีด และเชื้อพันธุ์พืช เพื่อสังเกตตรวจสอบและวิจัย

“เขตควบคุมศัตรูพืช” หมายความว่า พื้นที่ที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ให้เป็นเขตป้องกันหรือกำจัดศัตรูพืช

“ใบรับรองสุขอนามัยพืช” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกซึ่งพืช เชื้อพันธุ์พืช หรือพาหะเพื่อรับรองว่าพืช เชื้อพันธุ์พืช หรือพาหะที่ส่งออกปลอดจากศัตรูพืชตามข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้า

“ใบรับรองสุขอนามัยพืชสำหรับการส่งต่อ” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกซึ่งพืช เชื้อพันธุ์พืช หรือพาหะเพื่อรับรองว่าพืช เชื้อพันธุ์พืช หรือพาหะที่ได้นำเข้าหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร และถูกส่งต่อไปประเทศอื่นปลอดจากศัตรูพืชของประเทศไทยตามข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้า

“ใบรับรองสุขอนามัย” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกพืชควบคุมเฉพาะเพื่อรับรองว่าพืชควบคุมเฉพาะที่ส่งออกปลอดจากเชื้อจุลินทรีย์หรือสิ่งอื่นใดที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ตามข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้า

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกักพืช

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า อธิบดีและผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และในการปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้ ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา ๕ ทวิ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกักพืช” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมประมงหรือผู้แทน อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้แทน อธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้แทน อธิบดีกรมวิชาการเกษตรหรือผู้แทน อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้แทน อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้แทน ผู้อำนวยการการทำเรือแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน ผู้ว่าการการทำอากาศยานแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน ผู้ว่าการการสื่อสารแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน ผู้อำนวยการศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติหรือผู้แทน ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์และผู้แทนกระทรวงมหาดไทยแห่งละหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ และให้ผู้ว่าการกองควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้กรมวิชาการเกษตรทำหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการ งานธุรการ และดำเนินงานตามมติของคณะกรรมการให้แก่คณะกรรมการ

มาตรา ๕ ตริ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๕ จัตวา นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๕ ตริ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๕ เบญจ ในการประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๕ จ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการกำหนดข้อพิพาท ศัตรูปิพ หรือพาหะเป็นสิ่งที่ต้องห้ามหรือสิ่งกีดขวาง และการกำหนดข้อเชื่อพันธุพิพาทที่จะควบคุม การกำหนดพิพควบคุมและพิพควบคุมเฉพาะ

(๒) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการกำหนดด่านตรวจพิพและสถานกักพิพ

(๓) ให้คำแนะนำแก่อธิบดีในการกำหนดกิจการที่สามารถนำเข้าหรือนำผ่านซึ่งสิ่งต้องห้ามได้ตามมาตรา ๘ (๒) และการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการนำเข้า หรือนำผ่านซึ่งสิ่งต้องห้ามเพื่อการค้า หรือเพื่อกิจการอื่นตามมาตรา ๘ (๒)

(๔) ให้คำแนะนำแก่อธิบดีในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการนำเข้าหรือนำผ่านซึ่งสิ่งต้องห้าม หรือสิ่งกีดขวางตามมาตรา ๑๐ และการกำหนดค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบศัตรูปิพและกำจัดศัตรูปิพ การขอใบรับรองสุขอนามัยพิพ หรือใบรับรองสุขอนามัยพิพ สำหรับการส่งออกและการออกใบรับรองตามมาตรา ๑๕

(๕) ให้คำแนะนำแก่อธิบดีในการกำหนดค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบพืชควบคุมเฉพาะที่จะส่งออกไปนอกราชอาณาจักร และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอและการออกไปรับรองสุขอนามัยตามมาตรา ๑๕ ฉ

(๖) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีหรืออธิบดีให้มีการแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกักพืชตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่มีผลกระทบต่อการดำเนินการเพื่อการกักพืช

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๕ สัตต คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะ เพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำมาตรา ๕ เบญจ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๖ เมื่อมีกรณีจำเป็นจะต้องป้องกันศัตรูพืชชนิดใดมิให้ระบาดเข้ามาในราชอาณาจักร หรือเพื่อประโยชน์ในการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดต่อสิ่งแวดล้อม หรือสุขภาพของมนุษย์ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชื่อพืช ศัตรูพืช หรือพาหะเป็นสิ่งต้องห้ามหรือสิ่งจำกัดตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี โดยประกาศนั้นจะระบุชื่อพืช ศัตรูพืช หรือพาหะชนิดใดหรือแหล่งกำเนิดของพืช ศัตรูพืช หรือพาหะดังกล่าว หรือจะกำหนดข้อยกเว้นหรือเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้

ในการกำหนดเงื่อนไขเพื่อป้องกันศัตรูพืชชนิดใดโดยเฉพาะมิให้ระบาดเข้ามาในราชอาณาจักรนั้น รัฐมนตรีจะกำหนดให้ผู้เดินทางมาจากแหล่งที่มีศัตรูพืชชนิดนั้นกำลังระบาดอยู่ แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่อธิบดีกำหนดไว้อีกด้วยก็ได้

สิ่งต้องห้ามหรือสิ่งจำกัดดังกล่าวในวรรคหนึ่ง เมื่อหมดความจำเป็นแล้วให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพิกถอนเสีย

มาตรา ๖ ทวิ เพื่อควบคุมและป้องกันการระบาดของศัตรูพืช ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชื่อเชื้อพันธุ์พืชที่จะควบคุม

ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าหรือส่งออกซึ่งเชื้อพันธุ์พืชที่รัฐมนตรีประกาศตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี และในการนำเข้าจะต้องมีใบรับรองสุขอนามัยพืชกำกับมาด้วย

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๖ ตรี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในแหล่งปลูกพืช สถานที่รวบรวม หรือเก็บรักษาเชื้อพันธุ์พืชที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๖ ทวิ วรรคหนึ่ง ในระหว่างพระ อาทิต्यขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบและศึกษาการใช้ประโยชน์ของเชื้อ พันธุ์พืช ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกใบอนุญาตหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจาก เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งปลูกพืชหรือสถานที่นั้นได้

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราช กิจจานุเบกษา กำหนดท่าเรือ ท่าอากาศยาน หรือสถานที่แห่งใดอันมีเขตกำหนดเป็นด่านตรวจพืช หรือเป็นสถานกักพืชได้

มาตรา ๘ บุคคลใดนำเข้าหรือนำผ่านซึ่งสิ่งต้องห้ามต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี และต้องปฏิบัติตามต่อไปนี้

(๑) การนำเข้าหรือนำผ่านเพื่อการทดลองหรือวิจัย ต้องมีใบรับรองสุขอนามัยพืช กำกับมาด้วย หรือในกรณีการนำเข้าหรือนำผ่านสิ่งต้องห้ามซึ่งเป็นศัตรูพืชหรือพาหะที่ไม่ใช่พืช ต้องมีหนังสือรับรองสิ่งต้องห้ามของหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกซึ่งสิ่งต้องห้ามนั้น กำกับมาด้วย

(๒) การนำเข้าหรือนำผ่านเพื่อการค้า หรือเพื่อกิจการอื่นตามที่อธิบดีประกาศ กำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ จะต้องมิใบรับรองสุขอนามัยพืชกำกับมาด้วย และต้อง ผ่านการวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืช และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี กำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙ ห้ามมิให้บุคคลใดนำเข้าหรือนำผ่านซึ่งสิ่งกักัด เว้นแต่จะมีใบรับรอง สุขอนามัยพืชกำกับมาด้วย

มาตรา ๑๐ การนำเข้าหรือนำผ่านซึ่งสิ่งต้องห้ามหรือสิ่งกักัดนั้น จะต้องนำเข้าหรือ นำผ่านทางด่านตรวจพืชเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑ ผู้ใดนำเข้า หรือนำผ่านซึ่งสิ่งไม่ต้องห้ามต้องมีใบรับรองสุขอนามัยพืช กำกับมาด้วย และต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจค้นคลังสินค้า ยานพาหนะ หีบห่อ ตลอดจนตัวบุคคลภายในเขตด่าน ตรวจพืชหรือเขตควบคุมศัตรูพืช เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการนำเข้าหรือนำผ่านซึ่งพืช สิ่ง ต้องห้าม สิ่งกีดกั หรือสิ่งไม่ต้องห้าม อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่ง พระราชบัญญัตินี้

(๒) ตรวจค้นสถานที่ บุคคล หรือยานพาหนะใด ๆ นอกเขตด่านตรวจพืชหรือนอก เขตควบคุมศัตรูพืชในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของ สถานที่นั้น ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่า พืช สิ่งต้องห้าม สิ่งกีดกั หรือสิ่งไม่ ต้องห้ามที่อยู่ในความครอบครองเป็นหรือมีศัตรูพืชที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงมาก และ กรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ สิ่งดังกล่าวหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดจะถูกขยับย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม และถ้าการค้น ในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้

(๓) เก็บหรือนำพืช สิ่งต้องห้าม สิ่งกีดกั สิ่งไม่ต้องห้าม หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็น หรือมีศัตรูพืชที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงมาก

(๔) ขีด หรือกักไว้ซึ่งพืช สิ่งต้องห้าม สิ่งกีดกั สิ่งไม่ต้องห้าม หรือสิ่งใด ๆ ที่ เกี่ยวข้องตามกำหนดเวลาที่เห็นจำเป็น เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นหรือมีศัตรูพืชที่อาจก่อให้เกิด ความเสียหายร้ายแรงมาก

มาตรา ๑๓ เพื่อป้องกันศัตรูพืชมิให้ระบาดเข้ามาในราชอาณาจักร ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับพืช สิ่งต้องห้าม สิ่งกีดกั สิ่งไม่ต้องห้าม หรือเชื้อพันธุ์พืชที่ นำเข้าหรือนำผ่านดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจวินิจฉัยศัตรูพืช รมยา พ่นยา หรือใช้วิธีการอื่นใดตามที่เห็นว่าจำเป็นโดย เจ้าของหรือผู้ครอบครองเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

(๒) ขีดหรือกักไว้ ณ สถานที่กักพืช หรือ ณ ที่ใด ๆ ตามกำหนดเวลาที่เห็นว่าจำเป็น

(๓) ตั้งให้ผู้นำเข้าซึ่งพืช สิ่งต้องห้าม สิ่งกักัด สิ่งไม่ต้องห้าม หรือเชื้อพันธุ์พืชที่มีศัตรูพืชติดเข้ามาด้วย ส่งสิ่งนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร

(๔) ทำลายเท่าที่เห็นว่าจำเป็น ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีศัตรูพืชที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงมากและไม่อาจดำเนินการแก้ไขโดยวิธีตาม (๑) ได้

มาตรา ๑๓/๑ บรรดาสิ่งที่เก็บ ขัดหรือกักไว้ตามมาตรา ๑๒ (๓) และ (๔) และมาตรา ๑๓ (๒) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดไม่ให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ขัดหรือกักหรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุดไม่ให้ริบ แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมวิชาการเกษตร

ถ้าสิ่งที่เก็บ ขัดหรือกักไว้ตามวรรคหนึ่งเป็นของเสียหายง่าย หรือถ้าเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลายหรือจัดการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้บุคคลใดนำพืช สิ่งต้องห้าม สิ่งกักัด หรือเชื้อพันธุ์พืชออกไปจากด่านตรวจพืช สถานกักพืช หรือยานพาหนะในกรณีนำผ่านราชอาณาจักร หรือจากที่ใด ๆ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งขัดหรือกักไว้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๕ บุคคลใดประสงค์จะขอใบรับรองสุขอนามัยพืช หรือใบรับรองสุขอนามัยพืชสำหรับการส่งต่อต้องเสียค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบศัตรูพืชและกำจัดศัตรูพืชตามอัตราที่อธิบดีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจออกใบรับรองสุขอนามัยพืชและใบรับรองสุขอนามัยพืชสำหรับการส่งต่อให้แก่ผู้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง และให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบรับรองสุขอนามัยพืชหรือใบรับรองสุขอนามัยพืชสำหรับการส่งต่อ แล้วแต่กรณีตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การขอใบรับรองสุขอนามัยพืชหรือใบรับรองสุขอนามัยพืชสำหรับการส่งต่อ และการออกใบรับรองสุขอนามัยพืชหรือใบรับรองสุขอนามัยพืชสำหรับการส่งต่อ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันมิให้ศัตรูพืชระบาดออกไปนอกราชอาณาจักร ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชื่อพืชชนิดใดเป็นพืชควบคุมได้

บุคคลใดประสงค์จะส่งออกพืชควบคุมตามวรรคหนึ่งต้องมีใบรับรองสุขอนามัยพืชกำกับไปด้วย

มาตรา ๑๕ ครี ในกรณีที่ใบรับรองสุขอนามัยพืช ใบรับรองสุขอนามัยพืชสำหรับการส่งออกหรือใบรับรองสุขอนามัย สุขุหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญและผู้รับใบรับรองดังกล่าว ต้องการใบแทน ให้ยื่นคำขอรับใบแทนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

การขอรับใบแทน และการออกใบแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๕ จัตวา เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ปลูกพืชเพื่อการส่งออก บุคคลใดประสงค์จะขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับการกำจัดศัตรูพืชในโรงเรือนปลูกพืชหรือแปลงปลูกพืชเพื่อการส่งออก ให้ยื่นคำขอเพื่อขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะปลูกพืชเพื่อการส่งออกต่อกรมวิชาการเกษตร

การขอขึ้นทะเบียนและการขึ้นทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๕ เบญจ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมพืชที่จะส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้พืชใดเป็นพืชควบคุมเฉพาะ โดยจะกำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของพืช เชื้อจุลินทรีย์ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ตามข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้าไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๕ ฉ บุคคลใดประสงค์จะส่งออกพืชควบคุมเฉพาะ ต้องมีใบรับรองสุขอนามัยกำกับไปด้วย และต้องเสียค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบตามอัตราที่อธิบดีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจออกใบรับรองสุขอนามัยให้แก่ผู้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง และให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบรับรองสุขอนามัยตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การขอใบรับรองสุชนามัย และการออกใบรับรองสุชนามัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๖ บุคคลใดประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ หรือนอกสถานที่ราชการ ไม่ว่าในหรือนอกเวลาราชการ จะต้องเสียค่าป่วยการสำหรับการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติงานดังกล่าวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และต้องจ่ายค่าพาหนะเดินทางให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เท่าที่จำเป็นและใช้จ่ายไปจริง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ่ายค่าป่วยการและค่าพาหนะเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๗ เมื่อมีศัตรูพืชชนิดที่อาจก่อความเสียหายร้ายแรงปรากฏขึ้นในท้องที่ใด หรือมีเหตุอันสมควรควบคุมศัตรูพืชในท้องที่ใด ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมศัตรูพืชและประกาศระบุชื่อ ชนิดของพืช ศัตรูพืชและพาหะที่ควบคุม และให้กำหนดสถานตรวจพืชเฉพาะถิ่นขึ้นเท่าที่จำเป็น ประกาศดังกล่าวให้ปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการของกำนันและที่ทำการของผู้ใหญ่บ้านในท้องที่นั้น

มาตรา ๑๘ เมื่อได้ประกาศกำหนดเขตควบคุมศัตรูพืชตามมาตรา ๑๗ แล้ว ห้ามมิให้บุคคลใดนำพืช ศัตรูพืช หรือพาหะออกไปนอกหรือนำเข้ามาในเขตควบคุมศัตรูพืช ตามที่ประกาศระบุไว้ เว้นแต่จะได้ผ่านการตรวจและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๙ บทบัญญัติในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ให้ใช้บังคับในกรณีพืช ศัตรูพืช และพาหะตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๗ ภายในเขตควบคุมพืช หรือที่จะนำออกไปนอกหรือนำเข้ามาในเขตควบคุมศัตรูพืชโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีศัตรูพืชชนิดที่อาจก่อความเสียหายร้ายแรงมาก ซึ่งหากไม่รีบทำลายเสีย อาจจะระบาดลุกลามทำความเสียหายได้มาก พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้เจ้าของจัดการทำลายพืช ศัตรูพืช และพาหะนั้นเสีย หรือในกรณีจำเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จะจัดการทำลายเสียเอง โดยอธิบดีจะสั่งให้เจ้าของเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการทำลายเท่าที่จำเป็นและใช้จ่ายไปจริงก็ได้

มาตรา ๒๐ เมื่ออธิบดีเห็นว่าศัตรูพืชที่ได้ประกาศตามมาตรา ๑๗ ถูกทำลายหมดสิ้นแล้ว หรือเห็นว่าหมดความจำเป็นแล้ว ให้อธิบดีประกาศเพิกถอนประกาศตามมาตรา ๑๗ นั้นเสีย

มาตรา ๒๐ ทวิ เงินที่ได้จากค่าตรวจสอบศัตรูพืชตามมาตรา ๑๕ และค่าป่วยการตามมาตรา ๑๖ มิให้ถือว่าเป็นรายรับตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และให้นำไปใช้จ่ายในกิจการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยเฉพาะ จะจ่ายเพื่อการอื่นมิได้

มาตรา ๒๐ ตริ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนมาตรา ๖ ทวิ วรรคสอง มาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๒๐ จัตวา ผู้ใดขัดขืนหรือขัดขวางมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ ตริ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๕ ทวิ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๕ ฉ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท

มาตรา ๒๓ ผู้ใดขัดขืนหรือขัดขวางมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ (๑) (๒) หรือ (๔) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตาม มาตรา ๑๓ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดขัดคำสั่งหรือขัดขวางการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

มาตรา ๒๖ บรรดาพืช ศัตรูพืช หรือพาหะภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ที่มีได้นำเข้ามาทางด่านตรวจพืชก็ดี หรือนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ด้วยประการใด ๆ ก็ดี หรือพืช ศัตรูพืช หรือพาหะ ซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำผิดเกี่ยวกับเขตควบคุมพืชตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๘ มาตรา ๘ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ บรรดาสิ่งทีสาลส่งรับให้ตกเป็นของกรมวิชาการเกษตร เพื่อจัดการตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ กำหนดค่าตรวจสอบศัตรูพืชและค่าป่วยการ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตนำเข้าหรือนำผ่านสิ่งต้องห้าม	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกเชื้อพันธุ์พืช	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๓) ใบรับรองสุขอนามัยพืช	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๔) ใบรับรองสุขอนามัยพืชสำหรับการส่งต่อ	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๕) ใบรับรองสุขอนามัย	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๖) ใบแทนใบรับรองสุขอนามัยพืช	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๗) ใบแทนใบรับรองสุขอนามัยพืชสำหรับการส่งต่อ	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๘) ใบแทนใบรับรองสุขอนามัย	ฉบับละ ๑๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันโรคและศัตรูพืช พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้บัญญัติให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการควบคุมและกักพืชได้ต่อเมื่อพืชที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นศัตรูพืชตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งอาจจะทำให้โรคพืชต่าง ๆ ระบาดแพร่หลายได้ในระหว่างนำพืชนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรก่อนที่จะมีการควบคุมและกักพืชไว้ ไม่บังเกิดผลสมความมุ่งหมายที่จะป้องกันโรคและศัตรูพืชให้มีประสิทธิภาพตามข้อตกลงที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกร่วมอยู่ในอนุสัญญาระหว่างประเทศสมควรถือจะขยายการควบคุมและกักพืชให้กว้างขวางออกไปอีกทั้งการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรไม่ว่าทางบกทางทะเล หรือทางอากาศ เพื่อให้การป้องกันโรคและศัตรูพืชได้ผลสมตามเจตนา ฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันโรคและศัตรูพืช พ.ศ. ๒๕๕๕ และตราพระราชบัญญัติกักพืชขึ้นใหม่ใช้บังคับแทน

๒.

พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช

พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองพันธุ์พืช

พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืช

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“พืช” หมายความว่า สิ่งมีชีวิตในอาณาจักรพืชและให้หมายความรวมถึงเห็ด และสาหร่ายแต่ไม่รวมถึงจุลชีพอื่น

“พันธุ์พืช” หมายความว่า กลุ่มของพืชที่มีพันธุกรรมและลักษณะทางพฤกษศาสตร์ เหมือนหรือคล้ายคลึงกัน มีคุณสมบัติเฉพาะตัวที่สม่ำเสมอ คงตัว และแตกต่างจากกลุ่มอื่นในพืชชนิดเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงต้นพืชที่จะขยายพันธุ์ให้ได้กลุ่มของพืชที่มีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น

“พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น” หมายความว่า พันธุ์พืชที่มีอยู่เฉพาะในชุมชนใดชุมชนหนึ่งภายในราชอาณาจักรและไม่เคยจดทะเบียนเป็นพันธุ์พืชใหม่ ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

“พันธุ์พืชป่า” หมายความว่า พันธุ์พืชที่มีหรือเคยมีอยู่ในประเทศตามสภาพธรรมชาติและยังมิได้นำมาใช้เพาะปลูกอย่างแพร่หลาย

“พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป” หมายความว่า พันธุ์พืชที่กำเนิดภายในประเทศหรือมีอยู่ในประเทศซึ่งได้มีการใช้ประโยชน์อย่างแพร่หลาย และให้หมายความรวมถึงพันธุ์พืชที่ไม่ใช่พันธุ์พืชใหม่ พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น หรือพันธุ์พืชป่า

“สารพันธุกรรม” หมายความว่า สารเคมีที่ทำหน้าที่กำหนดลักษณะเฉพาะของสิ่งมีชีวิตโดยสามารถเป็นต้นแบบในการจำลองตนเองและถ่ายทอดไปยังรุ่นต่อไปได้

“การตัดต่อสารพันธุกรรม” หมายความว่า กระบวนการในการนำสารพันธุกรรมที่มีต้นกำเนิดจากสิ่งที่มีชีวิตทั้งที่เป็นสารพันธุกรรมธรรมชาติ สารพันธุกรรมที่ดัดแปลงจากธรรมชาติ หรือสารพันธุกรรมที่สังเคราะห์ขึ้น ถ้าย้ายเข้าไปรวมหรือร่วมอย่างถาวรกับสารพันธุกรรมเดิมของพืชทำให้มีลักษณะที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนตามธรรมชาติ

“สภาพทางพันธุกรรม” หมายความว่า องค์ประกอบโดยรวมของข้อมูลพันธุกรรมที่กำหนดการแสดงออกซึ่งลักษณะต่างๆ ของสิ่งมีชีวิตร่วมกับสภาพแวดล้อม

“ส่วนขยายพันธุ์” หมายความว่า พืชหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพืชที่สามารถทำให้เกิดพืชต้นใหม่ได้โดยวิธีปกติทางเกษตรกรรม

“นักปรับปรุงพันธุ์พืช” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำการปรับปรุงพันธุ์ หรือพัฒนาพันธุ์ จนได้พันธุ์พืชใหม่

“ชุมชน” หมายความว่า กลุ่มของประชาชนที่ตั้งถิ่นฐานและสืบทอดระบบ วัฒนธรรมร่วมกันมาโดยต่อเนื่อง และได้ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืช

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีประกาศแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนด ค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นและออกประกาศเพื่อ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืช

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืช ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตร และสหกรณ์เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อธิบดีกรมการค้า ภายใน อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมส่งเสริม การเกษตร ผู้อำนวยการศูนย์พันธุ์ชีวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ ผู้อำนวยการสถาบัน การแพทย์แผนไทย ผู้อำนวยการองค์การสวนพฤกษศาสตร์ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่ง คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งสิบสองคน ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากเกษตรกรรหคคน นักวิชาการด้าน

ปรับปรุงพันธุ์พืชจากสถาบันการศึกษาหนึ่งคน นักวิชาการด้านอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากสถาบันการศึกษาหนึ่งคน ผู้แทนองค์การพัฒนาเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับการเกษตร และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสองคน ผู้แทนสมาคมที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการปรับปรุงพันธุ์และขยายพันธุ์พืช หรือเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์พืชสองคนเป็นกรรมการและอธิบดีกรมวิชาการเกษตรเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นเกษตรกร ต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการอนุรักษ์ พัฒนาหรือใช้ประโยชน์จากพันธุ์พืช โดยให้คัดเลือกจากการเสนอชื่อของกลุ่ม ชมรม สมาคม กลุ่มเกษตรกรหรือสหกรณ์การเกษตรของทุกภูมิภาคโดยต้องมีกรรมการจากภูมิภาคละอย่างน้อยหนึ่งคน

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากองค์การพัฒนาเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับการเกษตรและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติตามวรรคหนึ่ง ให้คัดเลือกจากรายชื่อที่เสนอโดยองค์การพัฒนาเอกชนดังกล่าว

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) พิจารณา วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖
- (๓) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการศึกษา ทดลอง วิจัย และปรับปรุงหรือพัฒนาพันธุ์พืชจากพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป และพันธุ์พืชป่าหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์พืชดังกล่าว
- (๕) วางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารกองทุนคุ้มครองพันธุ์พืช
- (๖) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการให้บำเหน็จพิเศษแก่ลูกจ้างหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งปรับปรุงพันธุ์พืชใหม่ให้แก่หน่วยงานต้นสังกัด

(๓) กำหนดหน่วยงานหรือสถาบันให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบประเมินผล กระบวนการความปลอดภัยทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม

(๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกิน สองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๗ กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็น โทษสำหรับ ความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรี แต่งตั้งบุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๕ เป็นกรรมการแทน เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่ง ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่ง หนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีที่กรรมการเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องใดห้ามมิให้กรรมการผู้นั้นเข้าร่วมประชุม

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

คณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำมาตรา ๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

พันธุ์พืช

มาตรา ๑๑ พันธุ์พืชตามพระราชบัญญัตินี้ต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) มีความสม่ำเสมอของลักษณะประจำพันธุ์ทางด้านสัณฐานวิทยา สรีรวิทยา หรือคุณสมบัติอื่นที่เป็นผลเนื่องจากการแสดงออกของสภาพทางพันธุกรรมที่จำเพาะต่อพันธุ์พืชนั้น

(๒) มีความคงตัวของลักษณะประจำพันธุ์ที่สามารถแสดงลักษณะประจำพันธุ์ได้ในทุกครั้งของการผลิตส่วนขยายพันธุ์พืชนั้น เมื่อขยายพันธุ์ด้วยวิธีทั่วไปสำหรับพืชนั้น

(๓) มีลักษณะประจำพันธุ์แตกต่างจากพันธุ์อื่นอย่างเด่นชัด ทางสัณฐานวิทยา สรีรวิทยา หรือมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งเป็นผลเนื่องจากการแสดงออกของสภาพทางพันธุกรรมที่แตกต่างจากพันธุ์พืชอื่น

ลักษณะของพันธุ์พืชตาม (๑) ไม่ใช้บังคับกับพันธุ์พืชป่า

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

หมวด ๓

การคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่

มาตรา ๑๒ พันธุ์พืชที่จะจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

(๑) เป็นพันธุ์พืชที่ไม่มีการนำส่วนขยายพันธุ์มาใช้ประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นการขายหรือจำหน่ายด้วยประการใด ทั้งในหรือนอกราชอาณาจักรโดยนักปรับปรุงพันธุ์ หรือด้วยความยินยอมของนักปรับปรุงพันธุ์เกินกว่าหนึ่งปีก่อนวันขึ้นของจดทะเบียน

(๒) มีความแตกต่างจากพันธุ์พืชอื่นที่ปรากฏอยู่ในวันขึ้นของจดทะเบียน โดยความแตกต่างนั้นเกี่ยวข้องกับลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อการเพาะปลูก การบริโภค เกษกรรม การผลิต หรือการแปรรูป และให้หมายความรวมถึงมีความแตกต่างจากพันธุ์พืช ดังต่อไปนี้ด้วย

(ก) พันธุ์พืชที่ได้รับการจดทะเบียนคุ้มครองไว้แล้ว ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักรก่อนวันขึ้นของจดทะเบียน

(ข) พันธุ์พืชที่มีการขึ้นของจดทะเบียนในราชอาณาจักรไว้แล้ว และได้รับการจดทะเบียนในเวลาต่อมา

มาตรา ๑๓ พันธุ์พืชใหม่ที่มีผลกระทบอย่างรุนแรงในทางตรงหรือทางอ้อมต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพ หรือสวัสดิภาพของประชาชน ห้ามมิให้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

พันธุ์พืชใหม่ที่ได้จากการตัดต่อสารพันธุกรรมจะจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ได้ต่อเมื่อผ่านการประเมินผลกระทบทางด้านความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพ หรือสวัสดิภาพของประชาชนจากกรมวิชาการเกษตรหรือหน่วยงานหรือสถาบันอื่นที่คณะกรรมการกำหนด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดพืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชใหม่ที่จะได้รับการคุ้มครองและพืชชนิดใดที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ

มาตรา ๑๕ ผู้ขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ต้องเป็นนักปรับปรุงพันธุ์พืชและมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย
- (๒) มีสัญชาติของประเทศที่ยินยอมให้บุคคลสัญชาติไทย หรือนิติบุคคลที่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย ขอรับการคุ้มครองในประเทศนั้นได้
- (๓) มีสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองพันธุ์พืชที่ประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย
- (๔) มีภูมิปัญญา หรือประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมอย่างจริงจังในประเทศไทยหรือประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองพันธุ์พืชที่ประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา ๑๖ สิทธิขอรับความคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่สำหรับการปรับปรุงพันธุ์พืชซึ่งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างได้กระทำขึ้นโดยการทำงานตามสัญญาจ้าง หรือโดยสัญญาจ้างที่มีวัตถุประสงค์ให้ทำการปรับปรุงพันธุ์พืชใหม่ ย่อมตกเป็นของนายจ้างหรือผู้ว่าจ้าง แล้วแต่กรณี เว้นแต่สัญญาจ้างระบุไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ในการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่นายจ้างหรือผู้ว่าจ้างต้องมีคุณสมบัติตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ของมาตรา ๑๕ ด้วย

สิทธิขอรับความคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่สำหรับการปรับปรุงพันธุ์พืชซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำการตามหน้าที่ตกเป็นของหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ผู้นั้น

ถ้านายจ้าง ผู้ว่าจ้าง หรือหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับผลประโยชน์จากการปรับปรุงพันธุ์พืชใหม่ ให้ลูกจ้าง ผู้รับจ้าง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นได้รับบำเหน็จพิเศษนอกเหนือจากค่าจ้างหรือเงินเดือนตามกฎหมายแล้วแต่กรณี

การได้รับบำเหน็จพิเศษตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๗ ถ้ามีบุคคลหลายคนทำการปรับปรุงพันธุ์ หรือทำการพัฒนาพันธุ์พืชใหม่ ร่วมกันบุคคลเหล่านั้นมีสิทธิขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ร่วมกัน

ในกรณีที่นักปรับปรุงพันธุ์พืชร่วมรายใดไม่ยอมรับร่วมของจดทะเบียนหรือติดต่อไม่ได้ หรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๕ นักปรับปรุงพันธุ์พืชร่วมรายอื่นจะขอจดทะเบียนสำหรับพันธุ์พืชใหม่ที่ได้ทำร่วมกันนั้นในนามของตนเองก็ได้

นักปรับปรุงพันธุ์พืชร่วมซึ่งไม่ได้ร่วมของจดทะเบียน จะขอเข้าเป็นผู้ร่วมของจดทะเบียนเมื่อใดก็ได้ก่อนมีการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ เมื่อได้รับคำขอแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าผู้ร่วมของจดทะเบียนมีสิทธิของจดทะเบียนหรือไม่ ในการนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งกำหนดวันตรวจสอบและส่งสำเนาคำขอไปยังผู้ขอจดทะเบียนและผู้ร่วมของจดทะเบียนด้วย

ในการตรวจสอบตามวรรคสาม พนักงานเจ้าหน้าที่จะเรียกผู้ขอจดทะเบียนและผู้ร่วมของจดทะเบียนมาให้ถ้อยคำ ชี้แจง หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตรวจสอบแล้วให้เสนอความเห็นต่ออธิบดี เมื่ออธิบดีได้วินิจฉัยแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยไปยังผู้ขอจดทะเบียนและผู้ร่วมของจดทะเบียน

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่นักปรับปรุงพันธุ์พืชหลายรายต่างทำการปรับปรุงพันธุ์พืชหรือพัฒนาพันธุ์พืชใหม่ที่เป็นพันธุ์พืชเดียวกันโดยมิได้ร่วมกัน ให้ผู้ซึ่งยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ไว้ก่อนเป็นผู้มีสิทธิดีกว่า

ถ้าการขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ตามวรรคหนึ่งได้กระทำในวันเดียวกัน ให้ผู้ยื่นคำขอตกลงกันว่าจะให้ผู้ใดมีสิทธิแต่ผู้เดียวหรือให้มีสิทธิร่วมกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ภายในเวลาที่อธิบดีกำหนด ให้คู่กรณีนำคดีไปสู่ศาลภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าบุคคลเหล่านั้นละทิ้งคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

มาตรา ๑๙ การขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำขอจดทะเบียนต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อพันธุ์พืชใหม่ และรายละเอียดที่เป็นลักษณะสำคัญของพันธุ์พืชใหม่
- (๒) ชื่อนักปรับปรุงพันธุ์พืชซึ่งมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพันธุ์ หรือพัฒนาพันธุ์พืชใหม่

(๓) รายละเอียดแสดงที่มาของพันธุ์พืชใหม่ หรือสารพันธุกรรมที่ใช้ในการปรับปรุงพันธุ์หรือพัฒนาพันธุ์พืชใหม่ ตลอดจนกรรมวิธีในการปรับปรุงพันธุ์พืช โดยต้องมีรายละเอียดที่ทำให้สามารถเข้าใจกรรมวิธีดังกล่าวได้อย่างชัดเจน

(๔) คำรับรองว่าจะส่งมอบส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชใหม่ที่ขอจดทะเบียนและสารพันธุกรรมที่ใช้ในการปรับปรุงพันธุ์หรือพัฒนาพันธุ์พืชใหม่ตาม (๓) ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อทำการตรวจสอบตามเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(๕) ข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ในกรณีการใช้พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป หรือพันธุ์พืชป่า หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์พืชดังกล่าวในการปรับปรุงพันธุ์สำหรับใช้ประโยชน์ในทางการค้า

(๖) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ผู้ซึ่งได้ยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ไว้วันออกราชอาณาจักร ถ้ายื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่นั้นในราชอาณาจักรภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนนอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก ผู้นั้นจะขอให้ระบุว่าจะวันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่นอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรกเป็นวันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ในราชอาณาจักรก็ได้ หากประเทศที่ขอจดทะเบียนเป็นครั้งแรกและผู้ขอจดทะเบียนมีสัญชาติของประเทศที่ให้สิทธิทำนองเดียวกันแก่บุคคลสัญชาติไทย

พนักงานเจ้าหน้าที่อาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งส่งสำเนาคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ที่ได้ยื่นไว้ในต่างประเทศพร้อมคำแปลเป็นภาษาไทย หรือหลักฐานอื่นภายในเวลาที่กำหนดซึ่งจะต้องไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน

มาตรา ๒๑ ในการพิจารณาคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบดังนี้

(๑) ตรวจสอบคำขอจดทะเบียนให้ถูกต้องตามมาตรา ๑๕

(๒) ตรวจสอบว่ามีลักษณะเป็นพันธุ์พืชตามมาตรา ๑๑ เป็นพันธุ์พืชใหม่ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ ไม่ต้องห้ามมิให้จดทะเบียนตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง และผ่านการประเมินตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้ามีค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบพันธุ์พืชนั้น ให้ผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ชำระค่าใช้จ่ายเท่าจำนวนที่จ่ายจริงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ไม่ชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน

มาตรา ๒๒ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบตามมาตรา ๒๑ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำรายงานการตรวจสอบเสนอต่ออธิบดี

เมื่ออธิบดีพิจารณารายงานการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง แล้วเห็นว่าคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ถูกต้องตามมาตรา ๑๕ ให้อธิบดีมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน โดยให้ผู้จดทะเบียนเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการประกาศโฆษณาตามจำนวนที่จ่ายจริง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ผู้ใดเห็นว่าตนมีสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ดีกว่าผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ หรือเห็นว่าคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ใดไม่ชอบด้วยมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๐ ผู้นั้นจะยื่นคำคัดค้านก็ได้ โดยให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันเริ่มประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๒

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งสำเนาคำคัดค้านไปยังผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ให้ผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ยื่นคำโต้แย้งภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน ถ้าผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ไม่ยื่นคำโต้แย้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่นั้น

คำคัดค้านและคำโต้แย้งให้ยื่นพร้อมหลักฐานประกอบ

มาตรา ๒๔ ในการพิจารณาคำคัดค้านและคำโต้แย้ง ผู้คัดค้านหรือผู้โต้แย้งจะนำพยานหลักฐานมาแสดงหรือแถลงเพิ่มเติมก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ให้อธิบดีวินิจฉัยคำคัดค้านและคำโต้แย้งตามวรรคหนึ่งให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำคัดค้านหรือคำโต้แย้ง

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่อธิบดีได้วินิจฉัยว่าผู้คัดค้านเป็นผู้มีสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ดีกว่าผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ให้อธิบดีสั่งยกคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ผู้จดทะเบียนพันธุ์พืช

ใหม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งของอธิบดี

ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่มีได้อุทธรณ์คำสั่งของอธิบดี หรือได้อุทธรณ์แต่คณะกรรมการได้วินิจฉัยขึ้นตามคำสั่งของอธิบดี ถ้าผู้คัดค้านได้ยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งของอธิบดีหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี ให้ถือว่าผู้คัดค้านได้ยื่นคำขอจดทะเบียนในวันเดียวกับวันที่ผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ยื่นคำขอจดทะเบียน และให้ถือว่าการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ของผู้ยื่นคำขอเดิมเป็นการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ของผู้คัดค้านด้วย

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่อธิบดีได้วินิจฉัยว่าผู้คัดค้านเป็นผู้ไม่มีสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ให้อธิบดีสั่งยกเลิกคำคัดค้านนั้น

ผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งของอธิบดี

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์

มาตรา ๒๗ เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ แล้ว ถ้าผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่หรือผู้คัดค้าน แล้วแต่กรณี ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

ในกรณีที่ศาลได้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาถึงที่สุดให้ผู้คัดค้านเป็นผู้มีสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ให้นำความในมาตรา ๒๕ วรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ถ้าปรากฏว่าคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ไม่ชอบด้วยมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๐ ให้อธิบดีสั่งยกเลิกคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งคำสั่งไปยังผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่รวมทั้งผู้คัดค้าน ในกรณีที่มีการคัดค้านตามมาตรา ๒๓

ถ้าการยกเลิกคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ได้กระทำภายหลังจากการประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๒ ให้ประกาศโฆษณาคำสั่งยกเลิกคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ โดยให้นำความในมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ เมื่ออธิบดีพิจารณารายงานผลการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่และกระบวนการจดทะเบียนโดยตลอดแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุขัดข้องในการรับจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ให้อธิบดีมีคำสั่งให้รับจดทะเบียน

ให้ผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ชำระค่าธรรมเนียมการออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ถือว่าละทิ้งคำขอ

เมื่อผู้จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ได้ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคสองแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่และออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ให้แก่ผู้จดทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับชำระค่าธรรมเนียม

หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ ให้อธิบดีประกาศชื่อพันธุ์พืชใหม่ที่ได้รับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๑ หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ให้มีอายุดังต่อไปนี้

(๑) พืชที่ให้ผลผลิตตามลักษณะประจำพันธุ์ได้หลังจากปลูกจากส่วนขยายพันธุ์ภายในเวลาไม่เกินสองปี ให้มีอายุสิบสองปี

(๒) พืชที่ให้ผลผลิตตามลักษณะประจำพันธุ์ได้หลังจากปลูกจากส่วนขยายพันธุ์ในเวลาเกินกว่าสองปี ให้มีอายุสิบเจ็ดปี

(๓) พืชที่ใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้ที่ให้ผลผลิตตามลักษณะประจำพันธุ์ได้หลังจากปลูกจากส่วนขยายพันธุ์ในเวลาเกินกว่าสองปี ให้มีอายุยี่สิบเจ็ดปี

อายุหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ตามวรรคหนึ่ง ให้นับตั้งแต่วันที่ออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่

มาตรา ๓๒ ให้ผู้ได้รับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่เป็นผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่นั้น

ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่จะอนุญาตให้บุคคลใดใช้สิทธิในพันธุ์พืชใหม่ของตน หรือจะโอนสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ให้แก่บุคคลอื่นก็ได้

ในกรณีที่บุคคลหลายคนเป็นผู้ทรงสิทธิร่วมกัน การโอนสิทธิหรือการอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้สิทธิจะกระทำได้อีกแต่ด้วยความยินยอมของผู้ทรงสิทธิทุกคน

การโอนสิทธิหรือการอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้สิทธิตามวรรคสอง ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในการผลิต ขาย หรือจำหน่ายด้วยประการใด นำเข้ามาในราชอาณาจักร ส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือมิไว้เพื่อกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าวซึ่งส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชใหม่

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำเกี่ยวกับพันธุ์พืชใหม่ที่ได้รับการคุ้มครอง โดยไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นส่วนขยายพันธุ์

(๒) การศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัยเกี่ยวกับพันธุ์พืชใหม่ที่ได้รับการคุ้มครองเพื่อปรับปรุงพันธุ์หรือพัฒนาพันธุ์พืช

(๓) การกระทำเกี่ยวกับพันธุ์พืชใหม่ที่ได้รับการคุ้มครองซึ่งกระทำโดยสุจริต

(๔) การเพาะปลูกหรือขยายพันธุ์สำหรับพันธุ์พืชใหม่ที่ได้รับการคุ้มครองโดยเกษตรกรด้วยการใช้ส่วนขยายพันธุ์ที่ตนเองเป็นผู้ผลิต แต่ในกรณีที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศให้พันธุ์พืชใหม่นั้นเป็นพันธุ์พืชที่ควรส่งเสริมการปรับปรุงพันธุ์ให้เกษตรกรสามารถเพาะปลูกหรือขยายพันธุ์ได้ไม่เกินสามเท่าของปริมาณที่ได้มา

(๕) การกระทำเกี่ยวกับพันธุ์พืชใหม่ที่ได้รับการคุ้มครอง โดยไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า

(๖) การขายหรือจำหน่ายด้วยประการใด นำเข้ามาในราชอาณาจักร ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือมิไว้เพื่อกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าว ซึ่งส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชใหม่ที่ได้รับการคุ้มครองซึ่งถูกนำออกจำหน่าย โดยผู้ทรงสิทธิหรือด้วยความยินยอมของผู้ทรงสิทธิ

มาตรา ๓๔ ในการขายหรือจำหน่ายด้วยประการใด ซึ่งส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชใหม่ ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ต้องแสดงเครื่องหมายให้ปรากฏที่ส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชใหม่ ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อของส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชใหม่

เครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๓๕ การจดทะเบียนการรับโอนสิทธิในพันธุ์พืชใหม่โดยทางมรดกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ เมื่อมีความจำเป็นในการป้องกันรักษาโรคและส่งเสริมสุขภาพ การรักษาสวัสดิภาพของประชาชน การรักษาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศห้ามมิให้ผลิต ขายหรือจำหน่ายด้วยประการใด นำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งพันธุ์พืชใหม่เป็นระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในประกาศได้

เพื่อประโยชน์ต่อความมั่นคงของประเทศ ในการรักษาความมั่นคงทางอาหาร การป้องกันการผูกขาดทางการค้า หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศอนุญาตให้บุคคลทั่วไปให้กระทำการตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งได้ โดยต้องเสียค่าตอบแทนที่เหมาะสมแก่ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ ประกาศดังกล่าวจะต้องกำหนดระยะเวลาอนุญาตให้กระทำการและกำหนดอัตราค่าตอบแทนไว้ด้วย

หลังจากที่ได้ดำเนินการตามความในวรรคสองแล้ว แต่ยังปรากฏว่าไม่สามารถป้องกันหรือบรรเทาเหตุตามวรรคสองได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจมีคำสั่งเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่นั้นได้

มาตรา ๓๗ เมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ บุคคลอื่นจะยื่นคำขอใช้สิทธิตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ค่ออธิบดีก็ได้ ถ้าปรากฏว่าในขณะที่ยื่นคำขอดังกล่าว ไม่มีการขายส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชใหม่ หรือมีการขายส่วนขยายพันธุ์ดังกล่าวในปริมาณที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนภายในราชอาณาจักร หรือขายในราคาสูงเกินควร เว้นแต่ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่จะพิสูจน์ได้ว่า การนั้นเกิดขึ้นจากพฤติการณ์ที่ตนไม่สามารถควบคุมได้ หรือพันธุ์พืชใหม่นั้นเป็นสายพันธุ์สำหรับใช้ประโยชน์เพื่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ลูกผสม ซึ่งมีการผลิตเมล็ดพันธุ์ลูกผสมในปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนภายในราชอาณาจักรและขายในราคาที่ไม่สูงเกินควร

อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้มีการใช้สิทธิตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งได้ โดยให้ผู้ขอใช้สิทธิจ่ายค่าตอบแทนตามสมควรแก่ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่

การขอใช้สิทธิในพันธุ์พืชใหม่ การกำหนดค่าตอบแทน และระยะเวลาการใช้สิทธิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) พันธุ์พืชนั้นไม่มีลักษณะตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒

(๒) หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ ออกไปโดยไม่ชอบด้วยมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐

(๓) รายละเอียดในคำขอจดทะเบียนที่ขึ้นคือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ เป็นเท็จ

ในกรณีที่มิเหตุตาม (๑) (๒) หรือ (๓) บุคคลใดจะกล่าวอ้างหรือยื่นฟ้องต่อศาลขอให้มีการสั่งเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ก็ได้

มาตรา ๓๙ ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และต้องชำระภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ และของทุกๆ ปีถัดไป

มาตรา ๔๐ ถ้าผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามมาตรา ๓๙ ต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละสามสิบของเงินค่าธรรมเนียมรายปีที่ค้างชำระ

ถ้าผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีและค่าธรรมเนียมเพิ่มภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นกำหนดชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามมาตรา ๓๙ ให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชนั้น

มาตรา ๔๑ คำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ คำคัดค้านการขอจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ คำขอจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิตาม หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ คำขอจดทะเบียนการโอนสิทธิตามหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ให้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

การคุ้มครองพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น

มาตรา ๔๓ พันธุ์พืชที่จะขอจดทะเบียนเป็นพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นพันธุ์พืชที่มีอยู่เฉพาะในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งภายในราชอาณาจักรเท่านั้น
- (๒) เป็นพันธุ์พืชที่ไม่เคยจดทะเบียนเป็นพันธุ์พืชใหม่

มาตรา ๔๔ บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วที่ตั้งถิ่นฐานและสืบทอดระบบวัฒนธรรมร่วมกันมาโดยต่อเนื่อง ซึ่งได้ร่วมกันอนุรักษ์ หรือพัฒนาพันธุ์พืชที่เข้าลักษณะที่กำหนดไว้ตาม มาตรา ๔๓ อาจขอขึ้นทะเบียนเป็นชุมชนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยตั้งตัวแทนยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่

คำขออย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) พันธุ์พืชที่ร่วมกันอนุรักษ์ หรือพัฒนา และวิธีดำเนินการในการอนุรักษ์หรือพัฒนาพันธุ์พืชนั้น
- (๒) รายชื่อของผู้เป็นสมาชิกชุมชน

(๓) สภาพพื้นที่พร้อมทั้งแผนที่สังเขปแสดงเขตพื้นที่ชุมชนและเขตติดต่อ

การยื่นคำขอและการพิจารณาอนุมัติขึ้นทะเบียนชุมชนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ พันธุ์พืชที่มีอยู่เฉพาะในท้องที่ใดและชุมชนเป็นผู้อนุรักษ์ หรือพัฒนา พันธุ์พืชมดังกล่าวแต่ผู้เดียว ให้ชุมชนนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ชุมชนนั้น ตั้งอยู่ในเขตปกครองให้ดำเนินการยื่นคำขอจดทะเบียนพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นแทนชุมชน ดังกล่าวได้

เมื่อได้รับคำร้องจากชุมชนตามวรรคหนึ่ง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการจดทะเบียนพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นต่อคณะกรรมการนับแต่วันที่ได้รับเอกสารและ ข้อมูลที่จำเป็นในการจดทะเบียนครบถ้วน

ในกรณีที่ชุมชนตามวรรคหนึ่งรวมตัวกันจัดตั้งเป็นกลุ่มเกษตรกร หรือสหกรณ์ ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ ให้กลุ่มเกษตรกรหรือสหกรณ์นั้นมีสิทธิขอจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์ พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นแทนชุมชนได้

มาตรา ๔๖ การจดทะเบียน การพิจารณาคำขอจดทะเบียน และการออกหนังสือ สำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๗ เมื่อได้จดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นของชุมชนใดแล้ว ให้ชุมชนนั้นมีสิทธิแต่ผู้เดียวในการปรับปรุงพันธุ์ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง วิจัย ผลิต ขาย ส่งออกนอก ราชอาณาจักร หรือจำหน่ายด้วยประการใดซึ่งส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น ทั้งนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มเกษตรกรหรือสหกรณ์ที่ได้รับหนังสือสำคัญแสดงการจด ทะเบียนพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นเป็นผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นนั้นแทนชุมชน ดังกล่าว

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำเกี่ยวกับพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นที่ได้รับความคุ้มครอง โดยไม่มี วัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นส่วนขยายพันธุ์

(๒) การกระทำเกี่ยวกับพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นที่ได้รับความคุ้มครอง ซึ่งกระทำโดยสุจริต

(๓) การเพาะปลูกหรือขยายพันธุ์สำหรับพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นที่ได้รับความคุ้มครองโดยเกษตรกรด้วยการใช้ส่วนขยายพันธุ์ที่ตนเองเป็นผู้ผลิต แต่ในกรณีที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศให้พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นนั้นเป็นพันธุ์พืชที่ควรส่งเสริมการปรับปรุงพันธุ์ให้เกษตรกรสามารถเพาะปลูกหรือขยายพันธุ์ได้ไม่เกินสามเท่าของปริมาณที่ได้มา

(๔) การกระทำเกี่ยวกับพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นที่ได้รับความคุ้มครอง โดยไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า

มาตรา ๔๔ ผู้ใดเก็บ จัดหา หรือรวบรวมพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์พืชมดังกล่าว เพื่อการปรับปรุงพันธุ์ ศึกษา ทดลอง หรือวิจัยเพื่อประโยชน์ในทางการค้าจะต้องทำข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นนั้น

ในการอนุญาตให้ผู้ใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง และการทำข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มเกษตรกร หรือสหกรณ์ที่ได้รับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น เป็นผู้ทำนิติกรรมแทนชุมชน ทั้งนี้ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

มาตรา ๔๕ ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการอนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิในพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นให้จัดสรรแก่ผู้ซึ่งอนุรักษ์หรือพัฒนาพันธุ์พืชนั้นร้อยละสิบ เป็นรายได้ร่วมกันของชุมชนร้อยละหกสิบ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มเกษตรกรหรือสหกรณ์ที่เป็นผู้ทำนิติกรรมร้อยละสิบ

การแบ่งผลประโยชน์ในระหว่างผู้ซึ่งอนุรักษ์หรือพัฒนาพันธุ์พืชให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มิข้อโต้แย้งใดๆ เกี่ยวกับการจัดสรรผลประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๕๐ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับแก่อาชญาของหนังสือสำคัญ
แสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นโดยอนุโลม

อายุของหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นตามวรรค
หนึ่ง อาจขยายเวลาต่อได้คราวละสิบปี หากอธิบดีเห็นว่าพันธุ์พืชนั้นยังประกอบด้วยลักษณะตาม
มาตรา ๔๓ และชุมชนนั้นยังคงมีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕

การขอขยายอายุสิทธิและการอนุญาตให้ขยายอายุสิทธิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับกับพันธุ์พืช
พื้นเมืองเฉพาะถิ่นโดยอนุโลม

หมวด ๕

การคุ้มครองพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่า

มาตรา ๕๒ ผู้ใดเก็บ จัดหา หรือรวบรวมพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป พันธุ์พืชป่าหรือ
ส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์พืชดังกล่าว เพื่อการปรับปรุงพันธุ์ ศึกษา ทดลอง หรือวิจัยเพื่อประโยชน์
ในทางการค้า จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และทำข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์
โดยให้นำเงินรายได้ตามข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ส่งเข้ากองทุนคุ้มครองพันธุ์พืช ทั้งนี้ ให้
เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) วัตถุประสงค์ของการเก็บหรือรวบรวมพันธุ์พืช
- (๒) จำนวนหรือปริมาณของตัวอย่างพันธุ์พืชที่ต้องการ
- (๓) ข้อมูลพันของผู้ได้รับอนุญาต

(๔) การกำหนดความเป็นเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาในผลงานการปรับปรุงพันธุ์
ศึกษา ทดลอง หรือวิจัยที่ได้มาจากการใช้พันธุ์พืชในข้อตกลง

(๕) การกำหนดจำนวน อัตรา และระยะเวลาการแบ่งปันผลประโยชน์ตาม
ข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ในผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากการใช้พันธุ์พืชในข้อตกลง

(๖) อายุของข้อตกลง

(๗) การยกเลิกข้อตกลง

(๘) การกำหนดวิธีการระงับข้อพิพาท

(๙) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๓ ผู้ใดทำการศึกษา ทดลอง หรือวิจัยพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป พันธุ์พืชป่า
หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์พืชดังกล่าวที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในทางการค้า ให้
ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๖

กองทุนคุ้มครองพันธุ์พืช

มาตรา ๕๔ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนคุ้มครองพันธุ์พืช” ใน
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการที่เกี่ยวกับการ
อนุรักษ์ การวิจัย และการพัฒนาพันธุ์พืช ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินดังต่อไปนี้

(๑) เงินรายได้จากข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ตามมาตรา ๕๒

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืช

(๓) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๔) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๕) ดอกผลและผลประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากกองทุน

เงินและทรัพย์สินอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งเข้ากองทุนโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๕๕ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการดังต่อไปนี้

(๑) ช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใดๆ ของชุมชนที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ การวิจัย และการพัฒนาพันธุ์พืช

(๒) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เพื่ออุดหนุนการอนุรักษ์ การวิจัย และการพัฒนาพันธุ์พืชของชุมชน

(๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

การบริหารกองทุนและการควบคุมการใช้จ่ายเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๖ ให้มีคณะกรรมการกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานกรรมการ และบุคคลอื่นซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งไม่เกินเจ็ดคนเป็นกรรมการ และอธิบดีกรมวิชาการเกษตรเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๕๗ ให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนวทาง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายเงินกองทุนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๕ ต่อคณะกรรมการ

(๒) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการขอจัดสรร ขอลเงินช่วยเหลือหรือขอเงินอุดหนุนจากกองทุน

(๓) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๕ ทั้งนี้ ตามแนวทาง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) พิจารณานุมัติคำขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือตามมาตรา ๕๕

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๕๘ ให้นำความในมาตรา ๗ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา ๕๙ ให้จัดสรรเงินจากกองทุนคุ้มครองพันธุ์พืชในส่วนที่ได้รับจากการใช้ประโยชน์พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปตามข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ตามมาตรา ๕๒ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นแหล่งที่นำพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปมาใช้ประโยชน์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๐ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้คณะกรรมการกองทุน เสนอบุคคล และรายงานการรับจ่ายเงินกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อตรวจสอบรับรองและเสนอต่อคณะกรรมการ

งบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าว ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรีและให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๓

การคุ้มครองสิทธิของผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืช

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนสิทธิของผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่หรือผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๔๗ แล้วแต่กรณี ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ทรงสิทธิตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของความเสียหาย รวมทั้งการสูญเสียผลประโยชน์และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการบังคับตามสิทธิของผู้ทรงสิทธิด้วย

มาตรา ๖๒ บรรดาพันธุ์พืชหรือสิ่งที่อยู่ในความครอบครองของผู้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนสิทธิของผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่หรือผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นตาม มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๔๗ แล้วแต่กรณี ให้ศาลสั่งริบเสียทั้งสิ้น

บรรดาสิ่งที่ศาลสั่งริบ ให้ตกเป็นของแผ่นดิน และให้กรมวิชาการเกษตรนำไป ดำเนินการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์ พืชใหม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกรรมวิธีในการปรับปรุงพันธุ์พืชตามมาตรา ๑๕ (๓) ใช้ ยินยอมให้ ผู้อื่นใช้ หรือให้แก่ผู้อื่นซึ่งส่วนขยายพันธุ์ของพันธุ์พืชใหม่ หรือสารพันธุกรรมที่ส่งมอบให้แก่ตน ตามคำรับรองตามมาตรา ๑๕ (๔) โดยมีขอบด้วยกฎหมายหรือมิได้รับความยินยอมจากผู้ขอจด ทะเบียน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๔๗ โดย ไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่ แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืชใหม่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่ เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้ใดปลอมแปลง หรือใช้เครื่องหมายเลียนแบบ หรือกระทำการใดๆ เพื่อให้บุคคลอื่นหลงเข้าใจผิดว่า พันธุ์พืชนั้นเป็นพันธุ์พืชที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติ นี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นถึงสองแสนบาท

มาตรา ๖๘ ผู้ใดของจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่หรือพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น โดยการ
แสดงข้อความอันเป็นเท็จแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ได้หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์
พืชใหม่ หรือหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น แล้วแต่กรณี ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นนิติ
บุคคลผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้น
แต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าของจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าคัดค้านการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๓) หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๔) ค่าธรรมเนียมรายปีสำหรับการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่	ปีละ	๑,๐๐๐ บาท
(๕) ค่าของจดทะเบียนการอนุญาตให้ใช้สิทธิตามหนังสือ สำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๖) ค่าของจดทะเบียนการโอนสิทธิตามหนังสือ สำคัญแสดงการจดทะเบียนพันธุ์พืชใหม่	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๗) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน พันธุ์พืชใหม่	ฉบับละ	๕๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมให้มีการปรับปรุงพันธุ์และพัฒนาพันธุ์พืช เพื่อให้มีพันธุ์พืชใหม่เพิ่มเติมจากที่มีอยู่เดิม อันเป็นการส่งเสริมการพัฒนาทางด้านเกษตรกรรม โดยการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจด้วยการให้สิทธิและความคุ้มครองตามกฎหมาย ตลอดจนเพื่อเป็นการอนุรักษ์ และพัฒนาการใช้ประโยชน์พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไป และพันธุ์พืชป่า เพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์พันธุ์พืชอย่างยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓.

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการฆ่าสัตว์

และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๓๕

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

พระราชบัญญัตินี้จะให้ใช้บังคับในท้องที่ใดเกี่ยวกับสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒

(๒) พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

๒๕๐๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่มีไข่สัตว์ป่า และหมายความเฉพาะ โค กระบือ แพะ แกะ สุกร และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้ว ซึ่งมีได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เปื่อยเน่า ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในร่างแห่งสัตว์นั้นหรือชำแหละแล้ว

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่า

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า สัตวแพทย์หรือบุคคลอื่น ผู้ซึ่งอธิบดีหรือราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคซึ่งมีในสัตว์หรือเนื้อสัตว์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี อธิบดี หรือราชการส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์*

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์*เป็นประธานกรรมการ

ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และ
ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นกรรมการ และอธิบดีกรมปศุสัตว์*เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบกิจการ โรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

(๒) ให้ความเห็นชอบในการออกประกาศหรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่
อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็น
เสียงชี้ขาด

มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือ
ปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำมาตรา ๗ มาใช้บังคับแก่การประชุมของ
คณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่
คณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้
ส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการ
ฆ่าสัตว์ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผัง และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างและ
สัญลักษณ์ของโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

(๒) กำหนดวัน เวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้ประกอบการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย การจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ

มาตรา ๑๑ ผู้ใดมีความประสงค์จะตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ให้ขอรับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำขอรับใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์*ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา แต่อย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลต้องยื่นเอกสารหลักฐานหรือสำเนาแสดงการเป็นนิติบุคคลพร้อมกับคำขอด้วย

(๓) สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

เมื่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายได้รับคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตรวจพิจารณาว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือไม่ แล้วออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

มาตรา ๑๒ ในกรณี que อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีคำสั่งไม่อนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์แล้ว แจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ของคน

มาตรา ๑๔ ในกรณีใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ สูญหาย บุกสลาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ขึ้นคำขอรับ ใบแทนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหาย บุกสลายหรือถูกทำลาย

มาตรา ๑๕ ผู้ใดมีความประสงค์จะฆ่าสัตว์ให้แจ้งจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะดำเนินการฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ตามแบบที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์*ประกาศ กำหนดในราชกิจจานุเบกษาต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีเป็นโรงฆ่าสัตว์ของราชการส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยราชการอื่นใดที่ได้รับ อนุญาตจากรัฐมนตรี ให้เสียค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ตามอัตราที่ กำหนดในกฎกระทรวงด้วย

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออก หลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์ โดยกำหนดวันและเวลาในการฆ่าสัตว์ ดังกล่าวตามแบบที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์*ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๖ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ได้ไม่เกินครั้งละหนึ่งเดือน

มาตรา ๑๗ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วมากระทำ ความผิดในเหตุอย่างเดียวกันอีกภายในหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งเพิก ถอนใบอนุญาต

มาตรา ๑๘ ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตาม มาตรา ๑๗ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีหนังสือเตือนให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้อง ภายในเวลาที่กำหนด

การส่งหนังสือเตือนตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งแก่ผู้รับใบอนุญาต ในกรณีที่ไม่มีพบตัว ผู้รับใบอนุญาตให้ปิดหนังสือเตือนไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาต ได้ทราบคำเตือนนั้นแล้วตั้งแต่วันปิดหนังสือเตือน

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ ให้ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นำสัตว์ไปยังโรงพัก สัตว์และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นในโรงฆ่าสัตว์ตามวันและเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงพักสัตว์หรือโรงฆ่าสัตว์ เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๒ ในกรณีต่อไปนี้จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ได้แต่ต้องปฏิบัติตาม ข้อกำหนดในกฎกระทรวง

(๑) การฆ่าสัตว์ซึ่งต้องฆ่า ณ ที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะ ตามพิธีกรรมในทางศาสนา

(๒) การฆ่าสัตว์ในท้องที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่นั้นประกาศเป็นครั้ง คราวว่าเป็นท้องที่กักตุน และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในท้องที่นั้น

(๓) การฆ่าสัตว์ในกรณีที่มีเหตุสมควรเป็นพิเศษ

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็น โรคระบาด หรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์ เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้น ไว้เพื่อตรวจ พิสูจน์ได้

ภายหลังที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งให้ดำเนินการ ฆ่าสัตว์นั้นได้ ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาดหรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่ กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืน เงินอากรและค่าธรรมเนียมสำหรับโรงฆ่าสัตว์ให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

มาตรา ๒๔ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้วห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายที่เนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานตรวจโรคสัตว์ว่าเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ได้ฆ่าเป็นโรค และหรือมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นเสียทั้งตัวหรือบางส่วน หรือจัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ ที่ควรใช้เป็นอาหารเสียก่อนได้

มาตรา ๒๕ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่มีได้ถูกฆ่าตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำเนื้อสัตว์ของสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีมีเหตุสมควรจะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ โดยเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อพนักงานตรวจโรคสัตว์ได้ตรวจแล้วเห็นว่าเป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารได้ ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตรารับรองให้จำหน่ายที่เนื้อสัตว์นั้นแล้วจึงให้จำหน่ายได้

ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์เห็นว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้นำมาตรา ๒๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายหรือมิไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่าโดยมิได้มีการแจ้งตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษดังนี้

(๑) ถ้าเป็นโคหรือกระบือ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตัวละไม่เกินห้าพันบาท เรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) ถ้าเป็นสัตว์นอกจากโคหรือกระบือ จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตัวละไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท เรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๐ ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ผู้ใดฆ่าสัตว์เกินจำนวนสัตว์ที่ผู้ประสงค์จะฆ่าได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับเรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่าเกินจำนวนตัวละไม่เกินห้าพันบาทหรือสองพันห้าร้อยบาทตามมาตรา ๒๙ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ได้เปิดดำเนินการตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒ อยู่แล้ว ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าได้มีการขอรับใบอนุญาตและได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้แล้ว และให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายออกใบอนุญาตให้

ในกรณีตามวรรคหนึ่งไม่กระทบกระเทือนต่อสัญญาที่ส่วนราชการได้ทำไว้กับบุคคลใดๆ เกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นนิติบุคคลซึ่งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามสัญญานั้นตั้งอยู่ในเขตเป็นกลุ่มสัญญาตามสัญญานั้นแทนส่วนราชการซึ่งเป็นคู่สัญญา

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีการฆ่าสัตว์โดยบุคคลที่ได้รับมอบหมายให้ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป จนกว่าการมอบหมายนั้นจะสิ้นสุดลง และในกรณีดังกล่าวให้ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์ที่โรงฆ่าสัตว์ดังกล่าวเสียค่าธรรมเนียมสำหรับโรงฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมสำหรับโรงพักสัตว์ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๓๔ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๒ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราอากรและค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นอากรหรือค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

อัตราอากรและค่าธรรมเนียม

๑. อากรการฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ	๑๒	บาท
กระบือ	ตัวละ	๑๕	บาท
สุกร	ตัวละ	๑๐	บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๕	บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ	๔	บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๔	บาท

๒. ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ	๑๒	บาท
กระบือ	ตัวละ	๑๕	บาท
สุกร	ตัวละ	๑๕	บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ	๔	บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๔	บาท

๓. ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์

ตัวละ	๓	บาท

๔. ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่มีได้ถูกฆ่าตามพระราชบัญญัตินี้

(ก) ค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ

(ข) ค่าเบี้ยเลี้ยงของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ

(ค) ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

โค	ตัวละ	๑๒	บาท
กระบือ	ตัวละ	๑๕	บาท
สุกร	ตัวละ	๑๐	บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๕	บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ	๔	บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๔	บาท

๕. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์

โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์	ฉบับละ	๒๐๐	บาท

๖. ค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๕๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้เกิดภาวะขาดแคลนเนื้อสัตว์สำหรับบริโภคในหลายพื้นที่ของประเทศทำให้ราคาเนื้อสัตว์ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเนื้อสัตว์ในระยะยาวเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภคอย่างแท้จริงจะต้องดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นการค้าแบบเสรีไม่ให้มีการผูกขาด สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔.

พระราชบัญญัติบำรุงพืช

พ.ศ. ๒๔๘๓

พระราชบัญญัติ

บำรุงพืช

พ.ศ. ๒๔๘๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย ทิพอาภา

พล.อ. พิชยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรส่งเสริมการเพาะปลูกของกสิกรให้เป็นผลดี
ยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติบำรุงพืชพุทธศักราช
๒๔๘๓"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
และจะใช้บังคับเฉพาะเขตบำรุงใด เฉพาะพืชชนิดใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

"พันธุ์พืช" หมายความว่า เมล็ด ต้น กอ กิ่ง หรือส่วนอื่นใดของพืชที่ใช้สำหรับทำ

พันธุ์

"กสิกร" หมายความว่า บุคคลผู้ทำการเพาะปลูกเพื่ออาชีพในที่ดินที่ตนยึดถือ

"เขตบำรุง" หมายความว่า ท้องที่ซึ่งประกาศโดยพระราชกฤษฎีกาให้ใช้

พระราชบัญญัตินี้บังคับ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคคลที่รัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในเขตบำรุงใด จะควบคุมการเพาะปลูกพืชชนิดใดโดยให้ใช้พันธุ์พืชอย่างใด ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ ในเขตบำรุง ให้กสิกรใช้พันธุ์พืชตามที่รัฐมนตรีกำหนดตามความในมาตรา ๔ และให้ปฏิบัติตามวิธีการอันว่าด้วยการบำรุงรักษาพันธุ์พืชและการบำรุงดินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีเฉพาะเรื่อง เพื่อประโยชน์แก่การทดลองหรือเพื่อประโยชน์อื่นใด เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร ให้มีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้กสิกรใช้พันธุ์พืชอื่นได้

มาตรา ๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจตราและแนะนำให้กสิกรปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ กสิกรผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดักเตือนเป็นหนังสือ โดยกำหนดเวลาให้ตามที่เห็นสมควรเพื่อให้ปฏิบัติการให้ถูกต้อง หรือจะสั่งให้ทำคำรับรองว่าจะไม่กระทำการฝ่าฝืนเช่นนั้นอีกก็ได้

มาตรา ๘ กสิกรผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามคำดักเตือนของพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเวลาที่ได้กำหนดให้ หรือกระทำการฝ่าฝืนผิดจากคำรับรอง หรือจัดขึ้นไม่ยอมทำคำรับรองดังกล่าวในมาตรา ๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสิบสองบาท

เงินที่ได้จากค่าปรับเช่นว่านี้ ให้ถือเป็นเงินช่วยบำรุงท้องที่ตามความหมายของประมวลรัษฎากร

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดรายละเอียดพันธุ์พืชที่ให้กสิกรใช้ แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

๕.

พระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๘๔

พระราชบัญญัติ

ป่าไม้

พ.ศ. ๒๔๘๔

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตยทิพอาภา

พล.อ. พิชยนทร โยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ ให้
เหมาะสมแก่กาลสมัยยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช
๒๔๘๔”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศพระบรมราชโองการว่าด้วยภาษีไม้ขนสั๊กและไม้กระยาเลย ลงวันอาทิตย์ เดือนสี่ แรมแปดค่ำ ปีมอ นศก จุลศักราช ๑๒๓๖

(๒) ประกาศพระบรมราชโองการเรื่องซื้อขายไม้ขนสั๊ก ลงวันพุธ เดือนเก้า ขึ้นค่ำหนึ่ง ปีวอก นศก จุลศักราช ๑๒๔๖

(๓) ประกาศพระบรมราชโองการเรื่องไม้ขนสั๊ก ลงวันอาทิตย์ เดือนเจ็ด ขึ้นค่ำหนึ่ง ปีgun นพศก จุลศักราช ๑๒๔๕

(๔) ประกาศพระบรมราชโองการเพิ่มเติมเรื่องไม้ขนสั๊ก ลงวันจันทร์ เดือนสิบเอ็ด แรมค่ำหนึ่ง ปีgun นพศก จุลศักราช ๑๒๔๕

(๕) พระราชบัญญัติไม้ซุงและไม้ท่อนที่ดวงตราลบเลือน ร.ศ. ๑๑๕

(๖) พระราชบัญญัติประกาศการรักษาป่าไม้ ร.ศ. ๑๑๖

(๗) พระราชบัญญัติรักษาดินไม้สั๊ก ร.ศ. ๑๑๖

(๘) พระราชบัญญัติป้องกันการลักลอบตัดไม้ ร.ศ. ๑๑๗

(๙) พระราชบัญญัติป้องกันการลักลอบชักลากไม้สั๊กที่ยังมิได้เสียค่าต่อ และภาษี
ร.ศ. ๑๑๘

(๑๐) กฎกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยไม้ไหลลอย ร.ศ. ๑๑๕

(๑๑) กฎข้อบังคับอนุญาตไม้สั๊กใช้ในการปลูกสร้างที่ทำราชการและการ
สาธารณประโยชน์ ร.ศ. ๑๑๕

(๑๒) พระราชบัญญัติรักษาป่า พุทธศักราช ๒๔๕๖

(๑๓) กฎข้อบังคับวางระเบียบวิธีการรักษาป่า พุทธศักราช ๒๔๕๖

(๑๔) กฎข้อบังคับวางระเบียบการหาของป่า ว่าด้วยการเก็บรวงผึ้ง พุทธศักราช ๒๔๖๔

(๑๕) กฎข้อบังคับวางระเบียบการหาของป่า ว่าด้วยการเจาะเผาดันตะเขยันทำชัน ในมณฑลปัตตานี พุทธศักราช ๒๔๖๕

(๑๖) กฎข้อบังคับวางระเบียบการหาของป่า ว่าด้วยการเจาะเผาทำน้ำมันยาง พุทธศักราช ๒๔๖๕

(๑๗) พระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติพิทักษ์ภายใน พุทธศักราช ๒๔๗๐ เฉพาะมาตรา ๔ (ก) และ (ข)

(๑๘) พระราชบัญญัติรักษาป่า (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๕

(๑๙) พระราชบัญญัติควบคุมการทำยางสน พุทธศักราช ๒๔๘๐

(๒๐) บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “ป่า” หมายความว่า ที่ดินที่ยังมิได้มีบุคคลได้มาตามกฎหมายที่ดิน

(๒) “ไม้” หมายความว่า ไม้สักและไม้อื่นทุกชนิดที่เป็นต้น เป็นกอ เป็นเถา รวมตลอดถึงไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ไม้ไผ่ทุกชนิด ปาล์ม หวาย ตลอดจนราก ปุ่ม ตอ เศษ ปลาย และกิ่งของสิ่งนั้นๆ ไม่ว่าจะถูกตัด ทอน เลื่อย ผ่า ถาก ขุด หรือกระทำโดยประการอื่นใด

(๓) “แปรรูป” หมายความว่า การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ไม้ดังนี้ คือ

ก. เลื่อย ผ่า ถาก ขุด หรือกระทำด้วยประการอื่นใดแก่ไม้ให้เปลี่ยนรูปหรือขนาดไปจากเดิม นอกจากการลอกเปลือกหรือตกแต่งอันจำเป็นแก่การชักลาก

ข. เผา อบ บด หรือกระทำด้วยประการอื่นใดแก่ไม้ให้เปลี่ยนแปรสภาพไปจากเดิม เพื่อถือเอาวัสดุธาตุหรือผลพลอยได้จากไม้นั้น

(๔) “ไม้แปรรูป” หมายความว่า ไม้ที่ได้แปรรูปแล้ว และหมายความรวมถึงไม้ที่อยู่ในสภาพพรางว่าเป็นสิ่งปลูกสร้าง หรืออยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างอันไม่ชอบด้วยลักษณะสิ่งปลูกสร้างทั่วไป หรือที่ผิดปกติวิสัย หรืออยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้ที่ไม่ชอบด้วยลักษณะของเครื่องใช้ที่ใช้เป็นปกติในท้องถิ่นหรือที่ผิดปกติวิสัย

ไม้ที่อยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรืออยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้ ทั้งนี้ตลอดเวลาที่อยู่ในสภาพเช่นนั้น รวมทั้งไม้ที่เคยอยู่ในสภาพดังกล่าวและผู้นครอบครองพิสูจน์ได้ว่าได้เคยมีสภาพเช่นนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีสำหรับ ไม้อื่นที่มีไซ้ไม้สักและห้าปีสำหรับไม้สัก มิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูป

(๕) “ทำไม้” หมายความว่า คัด ฟั่น กาน โคน ถัด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด ชักลาก ไม้ในป่า หรือนำไม้ออกจากป่าด้วยประการใดๆ และหมายความรวมถึงการกระทำดังกล่าว กับไม้สักหรือไม้ยางที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มีไซ้ป่า หรือการนำไม้สักหรือไม้ยางออกจากที่ดินที่ไม้นั้นๆ ขึ้นอยู่ด้วย

(๖) “ไม้ไหลลอย” หมายความว่า ไม้คัน ไม้ซุง ไม้ท่อน ไม้เสา ไม้เข็ม ไม้หลัก ไม้เหลี่ยม ไม้กระดาน ซึ่งเป็นไม้หวงห้าม ที่ได้ไหลลอยโดยปราศจากการควบคุม

(๗) “ของป่า” หมายความว่า บรรดาของที่เกิดหรือมีขึ้นในป่าตามธรรมชาติ คือ

ก. ไม้ รวมทั้งส่วนต่างๆ ของไม้ ถ่านไม้ น้ำมันไม้ ยางไม้ ตลอดจนสิ่งอื่นๆ ที่เกิดจากไม้

ข. พืชต่างๆ ตลอดจนสิ่งอื่นๆ ที่เกิดจากพืชนั้น

ค. รังนก ครั่ง รวงผึ้ง น้ำผึ้ง ขี้ผึ้ง และมูลค้างคาว

ง. หินที่ไมใช่แร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่

และหมายความรวมถึงถ่านไม้ที่บุคคลทำขึ้นด้วย

(๘) “ไม้พืน” หมายความว่า บรรดาไม้ที่มีลักษณะและคุณภาพเหมาะสมที่จะใช้เป็นเชื้อเพลิงยิ่งกว่าจะใช้ประโยชน์อย่างอื่น

(๙) “ชักลาก” หมายความว่า การนำไม้หรือของป่าจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งด้วยกำลังแรงงาน

(๑๐) “นำเคลื่อนที่” หมายความว่า ชักลาก หรือทำให้ไม้หรือของป่าเคลื่อนจากที่ไปด้วยประการใดๆ

(๑๑) “ขนาดจำกัด” หมายความว่า ขนาดของต้นไม้ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๑๒) “ค่าภาคหลวง” หมายความว่า เงินค่าธรรมเนียมซึ่งผู้ทำไม้หรือเก็บหาของป่าจะต้องเสียตามความในพระราชบัญญัตินี้

(๑๓) “โรงงานแปรรูปไม้” หมายความว่า โรงงานหรือสถานที่ใดซึ่งจัดขึ้นไว้เป็นที่ทำการแปรรูปไม้ รวมถึงบริเวณโรงงานหรือสถานที่นั้นๆ ด้วย

(๑๔) “โรงค้ำไม้แปรรูป” หมายความว่า สถานที่ที่ค้ำไม้แปรรูป หรือที่มีไม้แปรรูปไว้เพื่อการค้ำ รวมถึงบริเวณสถานที่นั้นๆ ด้วย

(๑๕) “ตราประทับไม้” หมายความว่า วัตถุใดอันประดิษฐ์ขึ้นเพื่อให้เกิดเป็นรูปรอยหรือเครื่องหมายใดๆ นอกจากรูปรอยที่เป็นตัวเลข ไว้ที่ไม้ซึ่งอยู่ภายใต้ความควบคุมแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๑๖) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานป่าไม้ พนักงานป่าไม้ หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้มีหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๗) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชกฤษฎีกาหรือประกาศรัฐมนตรีซึ่งกำหนดขึ้นตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้คัดสำเนาประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและที่ทำการกำนัน หรือที่สาธารณสถานในท้องที่ซึ่งเกี่ยวข้อง

หมวด ๑

การทำไม้และเก็บหาของป่า

ส่วนที่ ๑

การกำหนดไม้หวงห้าม ค่าภาคหลวงและขนาดจำกัด

มาตรา ๖ ไม้หวงห้ามมีสองประเภท คือ

ประเภท ก. ไม้หวงห้ามธรรมดา ได้แก่ไม้ซึ่งการทำไม้จะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือได้รับสัมปทานตามความในพระราชบัญญัตินี้

ประเภท ข. ไม้หวงห้ามพิเศษ ได้แก่ไม้หายากหรือไม้ที่ควรสงวนซึ่งไม่อนุญาตให้ทำไม้ เว้นแต่รัฐมนตรีจะได้อนุญาตในกรณีพิเศษ

มาตรา ๗ ไม้สักและไม้อย่างทั่วไปในราชอาณาจักรไม่ว่าจะขึ้นอยู่ที่ใดเป็นไม้หวงห้ามประเภท ก. ไม้ชนิดอื่นในป่าจะให้เป็นไม้หวงห้ามประเภทใด ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

การเพิ่มเติมหรือเพิกถอนชนิดไม้ หรือเปลี่ยนแปลงประเภทไม้หวงห้ามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้แล้วก็ดี หรือจะกำหนดไม้ชนิดใดเป็นไม้หวงห้ามประเภทใดขึ้นในท้องที่ใด นอกจากท้องที่ที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดตามความในมาตราก่อนแล้วนั้นก็ดี ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาซึ่งตราขึ้นตามความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘ (ยกเลิก)

มาตรา ๙ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าภาคหลวงโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับไม้หวงห้ามประเภท ก. เฉพาะไม้สัก หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ให้กำหนดตามชนิด ขนาด และปริมาตรของไม้ ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละสองร้อยบาท

(๒) สำหรับไม้หวงห้ามอื่น ให้กำหนดตามชนิดและปริมาตรของไม้ ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละแปดสิบบาท

(๓) สำหรับไม้หวงห้ามที่ทำเป็นไม้พื้นหรือไม้เสาถ່วน ให้กำหนดได้ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละห้าบาท ถ้าได้เสาเป็นถ່วนแล้ว อัตราค่าภาคหลวงให้เป็นสองเท่าของอัตราค่าภาคหลวงของไม้หวงห้ามที่ทำเป็นไม้พื้นหรือไม้เสาถ່วน

(๔) สำหรับไม้หวงห้ามหรือถ່วนที่เผาจากไม้หวงห้ามที่นิยมซื้อขายกันตามมาตรฐานอื่นนอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร จะกำหนดอัตราค่าภาคหลวงแตกต่างจากที่บัญญัติไว้ใน (๑) (๒) หรือ (๓) ก็ได้ แต่ต้องไม่เกินร้อยละสิบของราคาตลาดในราชอาณาจักร โดยเฉลี่ยจากราคาของไม้หวงห้ามหรือของถ່วนที่เผาจากไม้หวงห้าม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕ ทวิ ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นสมควร รัฐมนตรีจะลดหรือยกเว้นค่าภาคหลวงให้บุคคลซึ่งประสบภัยพิบัติสาธารณะตามความจำเป็นเฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดขนาดจำกัดไม้หวงห้ามโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๒

การทำไม้หวงห้าม

มาตรา ๑๑ ผู้ใดทำไม้ หรือเจาะ หรือสับ หรือเผา หรือทำอันตรายเป็นประการใดๆ แก่ไม้หวงห้าม ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือได้รับสัมปทานตามความในพระราชบัญญัตินี้ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงหรือในการอนุญาต

การอนุญาตนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว จะอนุญาตให้ผูกขาด โดยให้ผู้ได้รับอนุญาตเสียเงินค่าผูกขาดให้แก่รัฐบาลตามจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

การอนุญาตโดยวิธีผูกขาดหรือให้สัมปทานสำหรับการทำไม้ฟันหรือไม้เผาถ่านไม้
ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ให้กระทำได้เฉพาะในเขตป่าที่ห่างไกลและกันดาร หรือเฉพาะการทำ
ไม้ชนิดที่มีค่าหรือหายาก

การพิจารณาคำขออนุญาตผูกขาดหรือสัมปทานตามความในวรรคก่อนให้กระทำ
โดยคณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

มาตรา ๑๑ ทวิ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑ หรือผู้รับสัมปทานประสงค์จะ
นำเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใดๆ ที่ตนมิได้เป็นเจ้าของเข้าไป
ในเขตป่าที่ได้รับอนุญาตหรือในเขตสัมปทาน ผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทานดังกล่าวต้องแจ้งให้
พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

บรรดาทรัพย์สินดังกล่าวในวรรคหนึ่งที่ผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทาน นำเข้าไป
ในเขตป่าที่ได้รับอนุญาต หรือในเขตสัมปทาน โดยมิได้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบตามวรรค
หนึ่ง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินของผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทาน

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ที่ไม่มีรอยตราอนุญาตของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ประทับไว้ เว้นแต่จะได้มีข้อความระบุอนุญาตไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัด แต่ถ้ามีเหตุภัย
พิบัติสาธารณะ หรือมีเหตุจำเป็นที่เห็นสมควรช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีพิเศษ รัฐมนตรีจะอนุญาต
ให้ผู้รับอนุญาตเฉพาะราย ทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัดเป็นการชั่วคราวก็ได้

การทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัดตามที่รัฐมนตรีอนุญาตให้ทำได้ ตามความใน
วรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตจะทำได้ต่อเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราอนุญาตไว้ที่ไม้นั้นๆ
แล้ว ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถประทับตราได้ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ระบุไว้ใน
ใบอนุญาตให้ทำได้โดยไม่ต้องประทับตรา

มาตรา ๑๔ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องเสียค่าภาคหลวงตามที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้า ดันหรือท่อนละสองบาท เมื่อรับใบอนุญาต
จากพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่ในท้องที่ใดที่คณะกรรมการจังหวัดได้ประกาศโดยรับอนุมัติจาก
รัฐมนตรีให้งดเว้นไม่ต้องเรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงล่วงหน้าหรือให้ลดอัตราค่าภาคหลวงล่วงหน้า
ลงจากอัตราที่กำหนดนี้ ก็ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการจังหวัดนั้นๆ

การทำไม้สัก ผู้รับอนุญาตจะต้องชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้า ตามอัตราที่คณะกรรมการจังหวัดได้ประกาศโดยรับอนุมัติจากรัฐมนตรี หรือตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดเป็นรายๆ ไป

การทำไม้พิน หรือทำไม้เผ่าถ่าน ไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงล่วงหน้า

(๒) ต้องชำระค่าภาคหลวงให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งจำนวนค่าภาคหลวงให้ทราบ

ถ้าผู้รับอนุญาตไม่ชำระค่าภาคหลวงให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคก่อน ให้ไม้ ไม้พิน ไม้เผ่าถ่านหรือถ่านนั้นตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่ผู้รับอนุญาตจะได้รับอนุญาตให้ผ่อนผันการชำระค่าภาคหลวงต่อไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่ได้ชำระเงินค่าภาคหลวงล่วงหน้าไว้ และได้ทำไม้ออกมาแล้วภายในกำหนดอายุใบอนุญาต ก็ให้ไม้ส่วนที่เกินจำนวนจากที่ชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้าไว้แล้วตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๑๔ ทวิ บทบัญญัติมาตรา ๑๔ มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตทำไม้สักที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มีโฉนดที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินเพื่อใช้สอยส่วนตัว และมีให้ใช้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตทำไม้ยางที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มี น.ส. ๓ หรือโฉนดที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อใช้สอยส่วนตัว

มาตรา ๑๕ การชำระค่าภาคหลวงสำหรับไม้หวงห้ามชนิดใด ถ้าผู้รับอนุญาตขอชำระในเมื่อไม้ นั้นได้แปรรูปแล้ว ต้องชำระตามปริมาณของไม้แปรรูป ในอัตราสองเท่า ค่าภาคหลวงที่กำหนดไว้สำหรับไม้ชนิดนั้นๆ

มาตรา ๑๖ ค่าภาคหลวงล่วงหน้าทั้งสิ้นที่ชำระไว้แล้วตามความในมาตรา ๑๔ (๑) นั้นให้นำมาหักกลบลบกันกับค่าภาคหลวงไม้ที่ทำการออก ยังขาดเท่าใดให้เรียกเก็บจนครบ ถ้าผู้รับอนุญาตทำไม้ออกมาไม่ครบจำนวนตามใบอนุญาตโดยมิใช่เพราะเหตุสุดวิสัย ซึ่งคำนวณค่าภาคหลวงแล้วยังไม่ถึงจำนวนเงินค่าภาคหลวงล่วงหน้าที่ได้ชำระไว้แล้ว ค่าภาคหลวงล่วงหน้าส่วนที่เกินให้ตกเป็นของรัฐบาล

ถ้าผู้รับอนุญาตไม่ได้ทำไม้ออกมาเลยตามใบอนุญาตโดยมิใช่เพราะเหตุสุดวิสัย หรือกระทำความผิดจนถูกเพิกถอนใบอนุญาต ค่าภาคหลวงล่วงหน้าทั้งสิ้น ให้ตกเป็นของรัฐบาล

มาตรา ๑๗ บทบัญญัติในส่วนนี้ มิให้ใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานเจ้าหน้าที่จัดกระทำไปเพื่อประโยชน์ในการบำรุงป่า การค้นคว้าหรือการทดลองในทางวิชาการ

(๒) ผู้เก็บหาเศษไม้ปลายไม้ตายแห้งที่ล้มขอนนอนไพร อันมีลักษณะเป็นไม้พิน ซึ่งมีใช้ไม้สักหรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ไปสำหรับใช้สอยในบ้านเรือนแห่งตนหรือประกอบกิจของตน

มาตรา ๑๘ เมื่อมีเหตุภัยพิบัติสาธารณะหรือมีเหตุจำเป็นที่เห็นสมควรช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีพิเศษ รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ผู้ใดเฉพาะรายทำไม้หวงห้ามแตกต่างจากข้อกำหนดในกฎกระทรวง หรือข้อกำหนดในการอนุญาตเป็นการชั่วคราวก็ได้

ส่วนที่ ๓

การยกเว้นค่าภาคหลวง

มาตรา ๑๙ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๐ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๑ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๒ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๓ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๔ (ยกเลิก)

ส่วนที่ ๔

ไม้ที่มีไซ้ไม้หวงห้าม

มาตรา ๒๕ ผู้ใดนำไม้ที่มีไซ้ไม้หวงห้ามเข้าเขตด่านป่าไม้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่นำไปเพื่อใช้สอยส่วนตัวภายในเขตท้องที่จังหวัดที่ทำไม้

การนำไม้เข้าเขตด่านป่าไม้หลายด่าน ให้เสียค่าธรรมเนียมเพียงด่านแรกด่านเดียว

มาตรา ๒๖ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๒๕ ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละสี่สิบบาท แต่ถ้าเป็นไม้ที่นิยมซื้อขายกันตามมาตรฐานอื่น นอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับไม้นั้นแตกต่างจากที่บัญญัติไว้นี้ก็ ได้ แต่ต้องไม่เกินร้อยละสิบของราคากลางในท้องที่ โดยเฉลี่ยจากราคาของไม้นั้น

ส่วนที่ ๕

ของป่าหวงห้าม

มาตรา ๒๗ ของป่าอย่างใดในท้องที่ใดจะให้ เป็นของป่าหวงห้าม ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๘ การเพิ่มเติมหรือเพิกถอนของป่าหวงห้ามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกา กำหนดไว้แล้วก็ดี หรือจะกำหนดของป่าอย่างใดให้เป็นของป่าหวงห้ามขึ้นในท้องที่ใด นอกจากท้องที่ที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดตามความในมาตราก่อนแล้วนั้นก็ดี ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาซึ่งตราขึ้นตามความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๕ ผู้ใดเก็บหาของป่าหวงห้ามหรือทำอันตรายด้วยประการใดๆ แก่ของป่าหวงห้ามในป่า ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องเสียค่าภาคหลวง กับทั้งต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงหรือในการอนุญาต

การอนุญาตนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว จะอนุญาตให้ผู้ขาดโดยให้ผู้รับอนุญาตเสียเงินค่าผูกขาดให้แก่รัฐบาลตามจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

การอนุญาตโดยวิธีผูกขาด ให้กระทำได้เฉพาะในกรณีของป่าหวงห้ามเป็นของมีค่าหรือหายากหรือเฉพาะในเขตป่าที่ห่างไกลและกันดาร หรือมีความจำเป็นในวิธีการเก็บหาอันจำต้องให้อนุญาตโดยวิธีผูกขาด

มาตรา ๒๕ ทวิ ห้ามมิให้ผู้ใดค้าหรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งของป่าหวงห้ามเกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและในการอนุญาต

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การนำของป่าหวงห้ามเคลื่อนที่โดยมีใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไปด้วย

มาตรา ๓๐ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดอัตราค่าภาคหลวงไม่เกินร้อยละสิบของราคาตลาดในราชอาณาจักร โดยเฉลี่ยจากราคาของของป่าหวงห้ามนั้น

มาตรา ๓๑ ในท้องที่ใดที่ได้กำหนดรังผึ้งเป็นของป่าหวงห้าม ห้ามมิให้ผู้ใดแม้จะเป็นผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทานเก็บหาของป่าก็ตาม ตัดหรือโค่นต้นขวนผึ้งหรือต้นไม้ที่ผึ้งจับทำรังอยู่ หรือทำอันตรายด้วยประการใดแก่ต้นไม้ที่กล่าวแล้วโดยไม่จำเป็นแก่การเก็บหาผึ้ง

มาตรา ๓๒ บทบัญญัติในส่วนนี้มีให้ใช้บังคับในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดกระทำไปเพื่อประโยชน์ในการบำรุงป่า การค้นคว้า หรือการทดลองในทางวิชาการ

มาตรา ๓๓ เมื่อมีเหตุภัยพิบัติสาธารณะหรือมีเหตุจำเป็นที่เห็นสมควรช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีพิเศษ รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ผู้ใดเฉพาะรายเก็บหาของป่าหวงห้าม แตกต่างจากข้อกำหนดในกฎกระทรวง หรือข้อกำหนดในการอนุญาตเป็นการชั่วคราวก็ได้

หมวด ๒

ตราประทับไม้

มาตรา ๓๔ ตราประทับไม้ของรัฐบาลที่ใช้ประทับเพื่อความหมายใด จะให้มีลักษณะอย่างใด ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๕ ตราประทับไม้ของเอกชน จะใช้ประทับไม้ได้ต่อเมื่อเจ้าของตราได้นำจดทะเบียนและได้รับอนุญาตแล้ว

เมื่อใบอนุญาตสิ้นสุดลงด้วยประการใดๆ เจ้าของตราหรือผู้ครอบครองต้องนำตรานั้นไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันใบอนุญาตสิ้นสุด เว้นแต่กรณีที่ผู้รับอนุญาตขาย และทายาทหรือผู้จัดการมรดกประสงค์จะใช้ตรานั้นต่อไปอีกก็ให้ยื่นคำขออนุญาตใช้ตรานั้น และขอจดทะเบียนก่อนกำหนดเวลาที่กล่าวแล้วได้สิ้นสุดลง

การจดทะเบียน การรับอนุญาต พร้อมทั้งเงื่อนไขในการใช้ตราและค่าธรรมเนียมในการนั้นๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ ตราประทับไม้ของเอกชน ถ้าหากสูญหายไปโดยเหตุใด เจ้าของตราประทับไม้นั้นต้องแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือภายในกำหนดเวลาไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันรู้ถึงการสูญหายนั้น

มาตรา ๓๗ ในกรณีฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติในหมวดนี้ ถ้าไม้ใดมีรอยตราประทับไม้ของเอกชนปรากฏอยู่ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า เจ้าของตรานั้นเป็นผู้กระทำการฝ่าฝืน

ไม้และของป่าระหว่างเคลื่อนที่

ส่วนที่ ๑

การนำเคลื่อนที่

มาตรา ๓๘ บทบัญญัติในส่วนนี้ให้ใช้บังคับแก่กรณีการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ต่อไปภายหลังที่

(๑) นำไม้หรือของป่าที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำหรือเก็บออกจากสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ไปถึงสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตแล้ว

(๒) นำไม้ที่ทำโดยไม่ต้องรับอนุญาตออกไปถึงด่านป่าไม้ด่านแรกแล้ว

(๓) นำไม้หรือของป่าเข้ามาในราชอาณาจักร ไปถึงด่านศุลกากรหรือด่านตรวจศุลกากรที่นำเข้ามาแล้ว

(๔) นำไม้หรือของป่าที่รับซื้อจากทางราชการป่าไม้ ไปจากที่ที่ไม้หรือของป่านั้นอยู่

มาตรา ๓๙ ผู้ใดนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ต้องมีใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไปด้วยตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ ทวิ ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือผู้รับอนุญาตตั้งโรงค้าไม้แปรรูป อาจออกหนังสือกำกับไม้แปรรูปเพื่อให้บุคคลใดนำไม้แปรรูปเคลื่อนที่จากสถานที่ที่ได้รับอนุญาตของตนไปยังสถานที่อีกแห่งหนึ่งได้ เมื่ออธิบดีกรมป่าไม้ได้สั่งอนุญาตให้กระทำเช่นนั้นได้ตามเงื่อนไขที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด หนังสือกำกับไม้แปรรูปให้ใช้แบบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด และให้ถือเสมือนหนึ่งเป็นใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๙

มาตรา ๓๙ ตริ ผู้โค่นไม้สักที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเคยอยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้ และพ้นจากสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเครื่องใช้มาแล้วกว่าห้าปี เคลื่อนย้ายออกนอกเขตจังหวัด ซึ่งเป็นที่ตั้งสิ่งปลูกสร้างหรือเป็นที่ประกอบเครื่องใช้นั้น ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ระเบียบดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติตามด้วยก็ได้

มาตรา ๔๐ ผู้โค่นไม้หรือของป่าเคลื่อนที่เข้าเขตด้านป่าไม้ ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำด่านป่าไม้นั้น โดยแสดงใบเบิกทางกำกับไม้หรือของป่า หรือหนังสือกำกับไม้แปรรูปที่นำมานั้น แล้วแต่กรณี ภายในกำหนดห้าวันนับแต่วันที่เข้าเขตด่าน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบและอนุญาตเป็นหนังสือให้ผ่านด่านได้แล้ว จึงให้นำไม้หรือของป่านั้นไปได้

การอนุญาตนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติโดยมิชักช้า

มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้ผู้โค่นไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ในระหว่างเวลาดังแต่พระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ

มาตรา ๔๒ บทบัญญัติแห่งสองมาตราก่อน มิให้ใช้บังคับในกรณีต่อไปนี้

- (๑) เมื่อมีข้อกำหนดอย่างอื่นในสัมปทาน ใบอนุญาตหรือใบเบิกทาง
- (๒) เมื่อทบวงการเมืองใด ได้ตกลงกับกรมป่าไม้ไว้เป็นอย่างอื่น
- (๓) เมื่อเป็นการกระทำของผู้ได้รับอนุญาตทำการเก็บไม้ไผ่ตลอดได้เก็บไว้เพื่อส่งไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำสถานีตรวจรับและรักษาไม้ไผ่ตลอดตามความในพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๒

การควบคุมไม้ในลำน้ำ

มาตรา ๔๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตควบคุมไม้ในลำน้ำโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ภายในเขตที่รัฐมนตรีกำหนดตามความในวรรคก่อน ห้ามมิให้ผู้ที่มีไซ้เจ้าของไม้ หรือได้รับอำนาจจากเจ้าของไม้เก็บไม้ไหลลอย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๔ ผู้รับอนุญาตเก็บไม้ไหลลอย ต้องทำการเก็บและรักษาไม้ตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อผู้รับอนุญาตเก็บไม้ไหลลอยได้แล้ว ให้มอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่โดยมิชักช้า

มาตรา ๔๕ ทุกปีในเดือนกุมภาพันธ์ และเดือนสิงหาคม เมื่อมีไม้ไหลลอยมาตกอยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศโฆษณาให้เจ้าของเรียกเอาภายในเวลากำหนด แต่มิให้กำหนดน้อยกว่าเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศ

พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้คืนไม้ไหลลอยให้แก่ผู้ที่มีสิทธิในไม้นั้น เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พอใจในหลักฐานที่ผู้นั้นนำมาแสดง ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งเป็นอย่างอื่นและผู้อ้างสิทธิไม่พอใจในคำสั่ง ผู้นั้นต้องไปร้องต่อศาลภายในกำหนดเวลาสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าไม่ร้องภายในกำหนดผู้นั้นหมดสิทธิว่ากล่าวต่อไป

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือศาลมิได้สั่งแสดงว่าผู้ใดมีกรรมสิทธิในไม้นั้นให้ไม้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๔๖ ผู้มีสิทธิได้รับไม้คืนจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องชำระค่ารางวัลแก่ผู้รับอนุญาตเก็บไม้ไหลลอยและค่าธรรมเนียมแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิได้รับไม้คืนจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จ่ายรางวัลให้แก่ผู้รับอนุญาตเก็บไม้ไหลลอยโดยอัตราเดียวกัน

หมวด ๔

การควบคุมการแปรรูปไม้

มาตรา ๔๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดท้องที่ใดให้เป็นเขตควบคุมการแปรรูปไม้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ประกาศนั้นให้ใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ

มาตรา ๔๔ ภายในเขตควบคุมการแปรรูปไม้ ห้ามมิให้ผู้ใดแปรรูปไม้ ตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ตั้งโรงค้ำไม้แปรรูป มีไม้สักแปรรูปไม่ว่าจำนวนเท่าใดไว้ในครอบครอง หรือมีไม้แปรรูปชนิดอื่นเป็นจำนวนเกิน ๐.๒๐ ลูกบาศก์เมตรไว้ในครอบครอง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและในการอนุญาต

เพื่อประโยชน์แห่งความในวรรคหนึ่ง ไม้ซุงหรือไม้ท่อนที่จมอยู่ในแม่น้ำลำคลอง ในรัศมีห้าสิบลเมตรของบริเวณที่ทำการแปรรูปไม้ และไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของ ให้สันนิษฐานว่าเป็นไม้ที่อยู่ในความครอบครองของผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ที่มีโรงงานอยู่ในบริเวณนั้น

ความในวรรคหนึ่ง ให้หมายความว่ารวมถึงการกระทำแก่ไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรด้วย

มาตรา ๔๕ ผู้ขอรับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรกลต้อง

(๑) เป็นเจ้าของ และ

(๒) ไม่เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือ

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือ

(๔) ไม่อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตซึ่งออกตามความในหมวดนี้ หรือใบอนุญาตทำไม้ ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้ หรือสัมปทานทำไม้ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีผู้ขอรับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้เป็นนิติบุคคล หุ่นส่วนผู้จัดการหรือกรรมการผู้จัดการของนิติบุคคลนั้นต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๒) (๓) หรือ (๔)

มาตรา ๔๙ ทวิ ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ต้องรับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับแปรรูปไม้ตามที่ตนได้รับอนุญาต

มาตรา ๕๐ บทบัญญัติแห่งมาตรา ๔๘ มิให้ใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำเพียงเลื่อย คัด ลิด ขุด หรือถากซ่อมไม้ เพื่อทำเป็นซุงท่อน ไม้ เหลี่ยม โกลน มาดเรือ โกลน เสาถาก หรือหมอนรด หรือเพื่อทำไม้พิน หรือทำไม้เฝาด่าน หรือเลื่อยผ่าเพียงเพื่อความจำเป็นในการชักลาก ในเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทำไม้ให้กระทำการนั้นๆ ได้ และผู้รับอนุญาตได้กระทำการนั้นๆ ก่อนนำไม้เคลื่อนที่จากบริเวณต่อไม้

(๒) การแปรรูปไม้ที่แปรรูปมาแล้วจากไม้ซุงหรือไม้ท่อน ที่มีใช้เพื่อการค้า

(๓) การมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครองที่มีใช้เพื่อการค้า โดยมีหลักฐานแสดงว่าได้ไม้นั้นมาโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้

(๔) การแปรรูปไม้หรือมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครองที่มีใช้ไม้หวงห้าม

(๕) การแปรรูปไม้โดยใช้แรงคนที่มีใช้เพื่อการค้า จากไม้หวงห้ามที่ยังมิได้แปรรูป โดยมีหลักฐานแสดงว่าได้ไม้นั้นมาโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๑ ผู้รับอนุญาตตามความในหมวดนี้ จะมีไม้ไว้ในครอบครองในสถานที่ที่ได้รับอนุญาตของคนได้แต่เฉพาะไม้อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ไม้ที่ได้ชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าเสร็จสิ้นแล้ว หรือถ้าเป็นไม้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการแปรรูปได้ก่อนชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า โดยมีหนังสืออนุญาตของอธิบดีกรมป่าไม้ และมีรอยตราอนุญาตประทับไว้แล้ว

(๒) ไม้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำโดยไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราแสดงว่าเป็นไม้ที่ทำได้โดยไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงไว้แล้ว

(๓) ไม้ที่ได้รับซื้อจากทางราชการป่าไม้ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตรารัฐบาลขายไว้แล้ว

(๔) ไม่แปรรูปของผู้รับอนุญาตตามความในหมวดนี้ และมีหนังสือกำกับไม้แปรรูปของผู้รับอนุญาต หรือใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไว้เป็นหลักฐาน

(๕) ไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และมีใบเบิกทางตามมาตรา ๓๘ (๓) กำกับ

มาตรา ๕๒ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้ในระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ

มาตรา ๕๓ เพื่อที่จะคว่าผู้รับอนุญาตตามความในหมวดนี้ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดพระราชบัญญัติหรือไม่ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจการแปรรูปไม้ และกิจการของผู้รับอนุญาตได้ ผู้รับอนุญาตต้องอำนวยความสะดวกและตอบคำถามแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้

มาตรา ๕๓ ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดท้องที่เป็นเขตควบคุมสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีกำหนดชนิดไม้ ขนาดหรือปริมาณของสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามซึ่งผู้ค้าหรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าที่จะต้องขออนุญาตตามมาตรา ๕๓ ตริ หรือมาตรา ๕๓ จัตวา

มาตรา ๕๓ ตริ ภายในเขตควบคุม ห้ามมิให้ผู้ใดค้า หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามที่มีชนิดไม้ ขนาดหรือปริมาณเกินกว่าที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๕๓ ทวิ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๓ จัตวา ในกรณีที่มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขตท้องที่ใดเป็นเขตควบคุมตามมาตรา ๕๓ ทวิ ให้ผู้ค้าหรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม ที่มีชนิดไม้ ขนาดหรือปริมาณเกินกว่าชนิดไม้ ขนาดหรือปริมาณที่ควบคุมอยู่แล้วก่อนวันที่ประกาศของรัฐมนตรีดังกล่าวใช้บังคับ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศของรัฐมนตรีดังกล่าวใช้บังคับ

เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามได้ต่อไป จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะไม่อนุญาตตามคำขอ

หมวด ๕

การแผ้วถางป่า

มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้ผู้ใด ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือเผาป่า หรือกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายป่า หรือเข้ายึดถือหรือครอบครองป่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น เว้นแต่จะกระทำภายในเขตที่ได้จำแนกไว้เป็นประเภทเกษตรกรรม และรัฐมนตรีได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือโดยได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๕ ผู้ใดครอบครองป่าที่ได้ถูกแผ้วถางโดยฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งมาตรา ก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลนั้นเป็นผู้แผ้วถางป่านั้น

หมวด ๖

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๕๖ ใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ จะโอนได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ถ้าผู้รับอนุญาตตาย ทายาทหรือผู้จัดการมรดกจะทำการแทนตามใบอนุญาตนั้นต่อไปก็ได้ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันผู้รับอนุญาตตาย และถ้าทายาทหรือผู้จัดการมรดกประสงค์จะทำการแทนต่อไปอีก ต้องยื่นคำขออนุญาตก่อนกำหนดเวลาที่กล่าวแล้วได้สิ้นสุดลง

มาตรา ๕๗ ผู้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องจัดให้คนงานหรือผู้รับจ้างซึ่งทำการตามที่ได้รับอนุญาตมีใบคู่มือแสดงฐานะเช่นนั้น ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๘ การขออนุญาตและการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีเฉพาะเรื่อง ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควร จะกำหนดให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติเพิ่มเติมประการใดอีกก็ได้

พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งต่ออายุใบอนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้เมื่อเห็นสมควร

มาตรา ๕๙ ทวิ ในกรณีการทำไม้หวงห้าม หรือเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยการให้สัมปทาน การอนุญาตให้ผูกขาด หรือการอนุญาตทำไม้หวงห้ามเพื่อการค้าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือป่าที่ได้เตรียมการกำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ หรือที่ได้กำหนดโครงการทำไม้หรือเก็บหาของป่าไว้แล้ว หรือการอนุญาตตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๕๔ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนด

(๑) ให้ผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาต ทำการบำรุงป่า หรือปลูกสร้างสวนป่าตามคำสั่งและวิธีการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด หรือ

(๒) ให้ผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาตออกค่าใช้จ่ายเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการบำรุงป่า หรือปลูกสร้างสวนป่าให้แทน

ในกรณีตาม (๒) ให้คิดค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินหกเท่าของค่าภาคหลวง หรือตามอัตราพื้นที่ป่าที่ได้รับสัมปทานหรือรับอนุญาต ไม่เกินไร่ละหนึ่งพันสองร้อยบาท ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีเห็นสมควร

มาตรา ๕๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ได้ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

(๒) เมื่อมีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

มาตรา ๖๐ เมื่อได้มีคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้พักใช้ใบอนุญาตแล้ว ผู้รับอนุญาตหมดสิทธิตามใบอนุญาตนั้น นับแต่วันทราบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่จนกว่าจะครบกำหนดเวลาการพักใช้ใบอนุญาต หรือจนกว่ารัฐมนตรีจะได้สั่งให้เพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่เหตุแห่งการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๘ ปรากฏแก่รัฐมนตรีหรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๘ แล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรกล หรือผู้กระทำการแทนนิติบุคคลผู้รับอนุญาต ไม่มีลักษณะตามมาตรา ๔๕ (๑) หรือเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๕ (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี ให้รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๖๑ ทวิ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดคำสั่งในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการตามใบอนุญาต หรือที่อยู่ของผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบคำสั่งนั้นตั้งแต่วันปิดคำสั่ง

มาตรา ๖๒ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งไม่อนุญาตตามคำขอของบุคคลใดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามความในมาตรา ๕๘ บุคคลนั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อรัฐมนตรีได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๖๓ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ รัฐบาลมีอำนาจให้สัมปทานในการทำไม้ชนิดใดหรือเก็บหาของป่าอย่างใดในป่าใดโดยมีขอบเขตเพียงใด และในสัมปทานนั้นจะให้มีข้อกำหนดและเงื่อนไขอย่างใดก็ได้

รัฐบาลมีอำนาจให้ผู้รับสัมปทานเสียเงินค่าภาคหลวง ตามอัตราที่รัฐบาลเห็นสมควร แต่ไม่เกินอัตราอย่างสูงที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และจะให้ผู้รับสัมปทานเสียเงินแก่รัฐบาลตามจำนวนที่รัฐบาลจะกำหนดอีกก็ได้

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ที่เกี่ยวกับความผิดอาญาให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๔ ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดบรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใดๆ ที่บุคคลได้ใช้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๕ ไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ จนกว่าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่

ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันทราบ หรือถือว่าได้ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่คำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมป่าไม้

ถ้าทรัพย์สินที่ยึดไว้จะเป็นการเสี่ยงความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะเกินค่าของทรัพย์สิน รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายจะจัดการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น ก่อนถึงกำหนดตามวรรคสองก็ได้ ได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๖๔ ตริ ในกรณีทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามมาตรา ๖๔ ทวิ มิใช่เป็นของผู้กระทำความผิด หรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติรัฐมนตรีคืนทรัพย์สินหรือเงิน แล้วแต่กรณี ให้แก่เจ้าของ ก่อนถึงกำหนดตามมาตรา ๖๔ ทวิ ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อทรัพย์สินนั้นไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐาน ในการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุให้ทรัพย์สินนั้นถูกยึด และ

(๒) เมื่อผู้กระทำความผิดหรือผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่า เป็นผู้กระทำความผิดได้ทรัพย์สินนั้นมาจากผู้เป็นเจ้าของ โดยการกระทำความผิดทางอาญา

มาตรา ๖๕ เพื่อบำบัดป้องภัยอันตรายซึ่งมีมาเป็นสาธารณะโดยฉุกเฉินแก่ไม้หรือของป่าในป่าใด พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทานในป่านั้นหรือป่าที่ใกล้เคียง รวมทั้งคนงานหรือผู้รับจ้างของผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทานให้ให้ความช่วยเหลือด้วยแรงงานหรือสิ่งของตามที่จำเป็นแก่การนั้นได้

มาตรา ๖๖ การโอนไม้หรือของป่าที่ผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทาน กระทำก่อนที่ได้ชำระค่าภาคหลวง หรือก่อนที่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ จะยกขึ้นเป็นข้ออ้างเพื่อใช้แก่เจ้าพนักงานหาได้ไม่

มาตรา ๖๗ ให้รัฐมนตรีตั้งด่านป่าไม้และกำหนดเขตแห่งด่านนั้นๆ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๘ บรรดาหนี้ค่าภาคหลวงสำหรับไม้หรือของป่าที่ค้างชำระอยู่ให้ถือว่าเป็นหนี้ค่าภาษีอากรที่ค้างชำระแก่รัฐบาล และให้รัฐบาลทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้โดยมีบุริมสิทธิสามัญอย่างเดียวกับค่าภาษีอากรตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

หมวด ๖ ทวิ

การสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงสัมปทานและการสิ้นสุดของสัมปทาน๑ [๔๖]

มาตรา ๖๙ ทวิ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ใดในเขตสัมปทานเพื่อประโยชน์ในการสร้างเขื่อนชลประทานหรือเขื่อนพลังน้ำหรือเพื่อการป้องกันภัยพิบัติสาธารณะหรือความมั่นคงของชาติ หรือเพื่อรักษาความสมดุลของสภาพแวดล้อมหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการดังต่อไปนี้

- (๑) ให้สัมปทานที่มีพื้นที่สัมปทานทับพื้นที่ดังกล่าวสิ้นสุดลงทั้งแปลง
- (๒) ให้ผู้รับสัมปทานหยุดการทำการกิจการที่ได้รับสัมปทานเป็นการชั่วคราวในพื้นที่ดังกล่าวตามระยะเวลาที่เห็นสมควร
- (๓) ตัดเขตพื้นที่ดังกล่าวออกจากพื้นที่ในสัมปทาน

การสั่งการของรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ย้ออก
คำสั่ง

มาตรา ๖๘ ตริ นอกจากการสิ้นสุดลงตามอายุของสัมปทาน หรือตามข้อกำหนด
หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัมปทาน หรือตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นสิทธิการทำกิจการที่
ได้รับสัมปทานในเขตพื้นที่สัมปทานทั้งแปลงหรือบางส่วน ย่อมสิ้นสุดลงเมื่อพื้นที่ดังกล่าวอยู่ใน
เขตที่กำหนดให้เป็น

(๑) อุทยานแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ หรือ

(๒) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

มาตรา ๖๘ จัตวา ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งตามมาตรา ๖๘ ทวิ หรือในกรณีที่
สิทธิการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานสิ้นสุดลงตามมาตรา ๖๘ ตริ หรือในกรณีที่สัมปทานสิ้นสุดลง
เนื่องจากทางราชการได้ใช้สิทธิเพิกถอนสัมปทานเพราะเหตุที่ผู้รับสัมปทานไม่ปฏิบัติตาม
ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่กำหนดในสัมปทาน บรรดาไม้และของป่าที่อยู่ในพื้นที่สัมปทานที่สิทธิ
การทำกิจการที่ได้รับสัมปทานสิ้นสุดลง และบรรดาไม้ที่ยังมิได้เสียค่าภาคหลวงไม่ว่าจะอยู่ในพื้นที่
สัมปทานนั้นหรือไม่ ย่อมเป็นของแผ่นดินและผู้รับสัมปทานจะได้สิทธิหรือกรรมสิทธิ์ในไม้หรือ
ของป่าได้ต่อเมื่อผู้รับสัมปทานสามารถพิสูจน์ได้ว่า คนได้ทำไม้หรือเก็บหาของป่านั้น โดยถูกต้อง
ตามกฎหมาย ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดในสัมปทานก่อนสิทธิตามสัมปทานสิ้นสุดลง

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานประสงค์จะพิสูจน์ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับสัมปทานยื่นคำ
ขอพิสูจน์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับสัมปทานได้รับหนังสือจากพนักงาน
เจ้าหน้าที่ที่แจ้งคำสั่งรัฐมนตรีหรือแจ้งการสิ้นสุดของสัมปทานตามมาตรา ๖๘ อัญญ วรรคหนึ่ง
แล้วแต่กรณี วิธีการยื่นคำขอพิสูจน์ การพิสูจน์ การพิจารณา และการสั่งการของรัฐมนตรีให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานไม่พอใจคำสั่งรัฐมนตรี ผู้รับสัมปทานมีสิทธิฟ้องต่อศาล
เพื่อพิสูจน์ว่าคนได้ทำไม้หรือเก็บหาของป่าโดยถูกต้องตามกฎหมาย ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่
กำหนดในสัมปทานก่อนสิทธิตามสัมปทานสิ้นสุดลง แต่ทั้งนี้ต้องยื่นฟ้องภายในกำหนดหกสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของรัฐมนตรี

มาตรา ๖๘ เบญจ ในกรณีที่สัมปทานทำไม้ ที่รัฐมนตรีได้มีคำสั่งตามมาตรา
๖๘ ทวิ หรือสิทธิการทำไม้ในเขตพื้นที่สัมปทานสิ้นสุดลงตามมาตรา ๖๘ ตริ ให้ผู้รับสัมปทานหยุด

การทำไม้ในเขตพื้นที่สัมปทานที่สิทธิการทำไม้สิ้นสุดลงและหยุดการนำไม้เคลื่อนที่ออกจากสถานที่รวมหมอนไม้สำหรับการตรวจวัดคำนวณค่าภาคหลวงโดยสิ้นเชิง และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการสำรวจสภาพการทำไม้และสำรวจไม้ที่รวมอยู่ ณ สถานที่รวมหมอนไม้ของผู้รับสัมปทาน และทำบันทึกรายงานเสนอต่ออธิบดีกรมป่าไม้โดยเร็ว บันทึกรายงานดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่ระบุข้อเท็จจริงเกี่ยวกับวิธีการทำไม้ จำนวนและขนาดของไม้ และให้ความเห็นด้วยว่าผู้รับสัมปทานได้ทำไม้โดยถูกต้องตามกฎหมาย ข้อกำหนดและเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในสัมปทานหรือไม่

ในกรณีที่ผลการสำรวจตามวรรคหนึ่งปรากฏว่า ผู้รับสัมปทานได้ทำไม้โดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัมปทานและการกระทำความผิดเป็นเหตุให้ทางราชการมีสิทธิเพิกถอนสัมปทาน การสิ้นสุดของสิทธิการทำไม้ตามมาตรา ๖๘ ทวิ หรือมาตรา ๖๘ ครี ย่อมไม่เป็นการตัดสิทธิทางราชการที่จะเพิกถอนสัมปทานโดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ก่อนวันที่สิทธิการทำไม้สิ้นสุดลง

เมื่อผู้รับสัมปทานพิสูจน์ต่อรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๘ จัตวา ได้ว่าคนได้ทำไม้โดยถูกต้องตามกฎหมาย ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดในสัมปทานก่อนวันที่สิทธิตามสัมปทานสิ้นสุดลง หรือเมื่อศาลได้พิพากษาเช่นนั้น ให้อธิบดีกรมป่าไม้มีหนังสือแจ้งให้ผู้รับสัมปทานทำการชักลากและนำไม้ดังกล่าวเคลื่อนที่ได้ พร้อมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่ผู้รับสัมปทานต้องปฏิบัติไว้ด้วย ผู้รับสัมปทานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาตามที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดดังกล่าว ให้หมดสิทธิในไม้นั้น และให้ไม้นั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๖๘ ฉ ให้ผู้รับสัมปทานที่ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๖๘ ทวิ หรือผู้รับสัมปทานที่สัมปทานสิ้นสุดลงตามมาตรา ๖๘ ครี ดังต่อไปนี้ มีสิทธิได้รับเงินชดเชยความเสียหายตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๖๘ สัตต มาตรา ๖๘ อัฐ มาตรา ๖๘ นว มาตรา ๖๘ ทศ และมาตรา ๖๘ เอกาทศ

(๑) ผู้รับสัมปทานที่พื้นที่สัมปทานทั้งแปลงต้องสิ้นสุดลงตามมาตรา ๖๘ ทวิ (๑) หรือมาตรา ๖๘ ครี และ

(๒) ผู้รับสัมปทานที่ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๖๘ ทวิ (๒) หรือ (๓) หรือผู้รับสัมปทานที่พื้นที่สัมปทานบางส่วนต้องสิ้นสุดลงตามมาตรา ๖๘ ครี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่ผู้รับสัมปทานดังกล่าวได้ขอเวนคืนสัมปทานที่เหลือทั้งหมดของตนต่อทางราชการ

ในกรณีที่มีการส่งตามมาตรา ๖๘ ทวิ หรือสัมปทานสิ้นสุดลงตามมาตรา ๖๘ ครี การเรียกร้องหรือการให้ค่าสินไหมทดแทนหรือเงินชดเชยเพื่อความเสียหายอย่างอื่นนอกจากที่ บัญญัติไว้ในมาตรานี้ จะกระทำมิได้

มาตรา ๖๘ สัตค เงินชดเชยความเสียหายที่ผู้รับสัมปทานมีสิทธิได้รับให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริงแก่ผู้รับสัมปทาน และเฉพาะใน เรื่องดังต่อไปนี้

(ก) เงินลงทุนที่ผู้รับสัมปทานได้ใช้จ่ายไปเพื่อการทำกิจการที่ได้รับสัมปทาน เช่น ค่าเครื่องจักรกล ค่ายานพาหนะ ค่าเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่างๆ ซึ่งผู้รับสัมปทานยังใช้ ประโยชน์ไม่คุ้มค่า ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงค่าเสื่อมราคาที่ได้หักไว้แล้ว ระยะเวลาของสัมปทานที่ผู้รับ สัมปทานได้ใช้สิทธิการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานไปแล้ว จำนวนไม้หรือของป่าที่ผู้รับสัมปทานได้ ทำออกไปแล้ว รวมทั้งประโยชน์อย่างอื่นที่ผู้รับสัมปทานได้รับไปอันเนื่องจากการทำกิจการที่ ได้รับสัมปทานในระหว่างอายุสัมปทาน และมูลค่าของทรัพย์สินหรือสิ่งของที่เหลืออยู่และยังเป็น ประโยชน์ต่อผู้รับสัมปทาน

(ข) ค่าใช้จ่ายที่ผู้รับสัมปทานได้จ่ายไปเพื่อการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานและ ยังมีได้รับผลประโยชน์กลับคืน ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงเงื่อนไขต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ใน (ก) และ

(ค) ความผูกพันตามกฎหมายที่ผู้รับสัมปทานมีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการ คู่ครองแรงงาน ในส่วนที่เกี่ยวกับการจ่ายเงินชดเชยให้แก่ลูกจ้างในกรณีที่มีการเลิกจ้าง

เงินลงทุนหรือค่าใช้จ่ายที่นำมาพิจารณาเพื่อรับเงินชดเชยตาม (ก) และ (ข) จะต้อง ไม่เกินกว่าที่เป็นเงินลงทุนหรือค่าใช้จ่ายตามที่ผู้ประกอบการธุรกิจจะลงทุนหรือใช้จ่ายในกิจการ เช่นนั้นโดยทั่วไปตามปกติ

(๒) ความรับผิดชอบที่ผู้รับสัมปทานมีต่อบุคคลภายนอกตามสัญญา ระหว่างผู้รับ สัมปทานกับบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการทำกิจการที่ได้รับสัมปทาน หากมีข้อสัญญาที่ คู่สัญญาดกลงให้ผู้รับสัมปทานต้องรับผิดชอบในกรณีเหตุสุดวิสัยให้แตกต่างไปจากประมวลกฎหมาย แห่งแพ่งและพาณิชย์หรือมีข้อสัญญาที่คู่สัญญาดกลงให้ผู้รับสัมปทานต้องรับผิดชอบเพราะรัฐ ตั้งแต่ไข เปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกสัมปทาน ข้อสัญญาดังกล่าวย่อมไม่มีผลใช้บังคับเพื่อการให้เงินชดเชย ความเสียหายตามมาตรา

(๓) ห้ามมิให้มีการจ่ายเงินชดเชยเพื่อผลกำไรหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ผู้รับสัมปทานคาดว่าจะได้รับจากการทำกิจการที่ได้รับสัมปทาน

(๔) ในกรณีที่การเลิกสัมปทานเป็นเหตุให้ผู้รับสัมปทานได้รับเงินทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นตอบแทน จากการประกันหรือการอื่นใดเพื่อทดแทนความเสียหายให้ถือว่าเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นนั้น เป็นส่วนหนึ่งของเงินชดเชยความเสียหายตามมาตรา

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานยื่นคำขอเวนคืนสัมปทานตามมาตรา ๖๘ จ (๒) ให้ผู้รับสัมปทานได้รับเงินชดเชยความเสียหายเฉพาะตามอัตราส่วนของพื้นที่หรือของจำนวนไม้หรือของป่าที่จะทำออกได้จากพื้นที่ในส่วนที่สัมปทานนั้นสิ้นสุดลง แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลฟังได้ว่า พื้นที่ในส่วนที่สัมปทานสิ้นสุดลงนั้นเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้รับสัมปทานไม่สามารถดำเนินกิจการในสัมปทานที่ขอเวนคืนนั้นต่อไปได้ ก็ให้ได้รับเงินชดเชยเช่นเดียวกับกรณีพื้นที่สัมปทานทั้งแปลงสิ้นสุดลง

มาตรา ๖๘ อัญฐ เมื่อรัฐมนตรีมีคำสั่งตามมาตรา ๖๘ ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งคำสั่งของรัฐมนตรีให้ผู้รับสัมปทานทราบเป็นหนังสือ หรือเมื่อสิทธิการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานในเขตพื้นที่สัมปทานทั้งแปลงหรือบางส่วนต้องสิ้นสุดลงตามมาตรา ๖๘ ตริ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้ผู้รับสัมปทานทราบถึงการสิ้นสุดดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานประสงค์จะเรียกร้องเงินชดเชยความเสียหาย ผู้รับสัมปทานจะต้องยื่นคำขอเรียกร้องเงินชดเชยความเสียหายต่ออธิบดีกรมป่าไม้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับสัมปทานได้รับหนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่แจ้งคำสั่งของรัฐมนตรี หรือแจ้งการสิ้นสุดของสัมปทานตามวรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี

คำขอตามวรรคสองให้ทำเป็นหนังสือ พร้อมทั้งจัดทำบัญชีแสดงจำนวนเงินชดเชยความเสียหายที่ตนเห็นว่าสมควรจะได้รับตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๘ สัตต โดยมีหลักฐานที่สนับสนุนข้อเรียกร้องของตนตามความจำเป็น

ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานที่ขอเรียกร้องเงินชดเชยความเสียหาย เป็นผู้ใช้สิทธิตามมาตรา ๖๘ จ (๒) ผู้รับสัมปทานต้องขอเวนคืนสัมปทานที่เหลือทั้งหมดของคนก่อนหรือในวันที่ขอเรียกร้องเงินชดเชยความเสียหายตามมาตรา

มาตรา ๖๘ นว ในการพิจารณากำหนดเงินชดเชยความเสียหาย ให้อธิบดีกรมป่าไม้ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนกรมสรรพากรหนึ่งคน ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหนึ่งคน ผู้มีความรู้ความสามารถในการตีราคาทรัพย์สินหนึ่งคน และเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้หนึ่งคน เพื่อทำหน้าที่พิจารณากำหนดเงินชดเชยความเสียหาย

ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้ผู้รับสัมปทานมาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ตลอดจนเรียกให้ผู้รับสัมปทานมาเจรจาเพื่อกำหนดเงินชดเชยดังกล่าวได้ และในกรณีที่ผู้รับสัมปทานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือไม่ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการดำเนินการกำหนดเงินชดเชยความเสียหายตามที่เห็นสมควรต่อไปโดยมิชักช้า

เมื่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งได้กำหนดเงินชดเชยความเสียหายเสร็จสิ้นแล้ว ให้ทำบันทึกรายงานเสนอต่ออธิบดีกรมป่าไม้ โดยบันทึกรายงานดังกล่าวจะต้องแสดงรายละเอียด และเหตุผลของการพิจารณาว่าการกำหนดเงินชดเชยดังกล่าวมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอย่างไร มีเหตุผลสนับสนุนเพียงใด พร้อมทั้งระบุเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการพิจารณา และในกรณีที่อธิบดีกรมป่าไม้ไม่เห็นชอบด้วย ให้อธิบดีกรมป่าไม้มีอำนาจแก้ไขตามที่เห็นสมควร พร้อมทั้งแสดงเหตุผลกำกับในบันทึกไว้ด้วย

ให้อธิบดีกรมป่าไม้มีหนังสือแจ้งให้ผู้รับสัมปทานทราบถึงจำนวนเงินชดเชยความเสียหายที่ผู้รับสัมปทานจะได้รับพร้อมด้วยเหตุผลตามสมควร และให้กำหนดระยะเวลาที่ผู้รับสัมปทานจะมาขอรับเงินชดเชยดังกล่าวไว้ด้วย

มาตรา ๖๘ ทศ ผู้รับสัมปทานผู้ใดไม่พอใจในเงินชดเชยความเสียหายที่อธิบดีกรมป่าไม้แจ้งให้ทราบตามมาตรา ๖๘ นว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมป่าไม้ดังกล่าว

ในการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย และผู้มีความรู้ความสามารถในการตีราคาทรัพย์สิน มีจำนวนทั้งหมดไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเก้าคน เป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์

มาตรา ๖๘ เอกาทศ ในกรณีที่ผู้รับสัมปทานยังไม่พอใจในคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๘ ทศ หรือในกรณีที่รัฐมนตรีมิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๖๘ ทศ วรรคสอง ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลได้ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลและศาลพิพากษาให้ผู้รับสัมปทานได้รับเงินชดเชยความเสียหายเพิ่มขึ้น ผู้รับสัมปทานมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยของเงินชดเชยความเสียหายเฉพาะในส่วนที่เพิ่มขึ้น ในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งไม้หวงห้ามอันยังมีได้แปรรูป โดยไม่มีรอยตราค่าภาคหลวงหรือรอยตรารัฐบาลขาย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้ไม้นั้นมาโดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๖๕ นี้ ถ้าไม้ที่มีไว้ในครอบครองเป็น

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินยี่สิบตัน หรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๗๐ ผู้ใดรับไว้ด้วยประการใด ซ่อนเร้น จำหน่ายหรือช่วยพาเอาไปเสียให้พ้นซึ่งไม้หรือของป่าที่ตนรู้อยู่แล้วว่าเป็นไม้หรือของป่าที่มีผู้ได้มาโดยการกระทำผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดฐานเป็นค้ำจุนในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๗๑ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๕ ทวิ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๕ ทรี มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๕๑ ถ้าไม้ที่มีไว้ในครอบครองเป็น

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินห้าต้นหรือท่อน หรือรวมปริมาตร ไม้ที่ครอบครองเกินหนึ่งลูกบาศก์เมตรหรือไม้ที่ได้แปรรูปแล้วรวมปริมาตร ไม้เกินหนึ่งลูกบาศก์เมตร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๗๒ ตริ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๕๔ ถ้าได้กระทำเป็นเนื้อที่เกินยี่สิบห้าไร่ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ในกรณีที่มีคำพิพากษาชี้ขาดว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕๔ ถ้าปรากฏว่าบุคคลนั้นได้ยึดถือครอบครองป่าที่ตนได้กระทำความผิด ศาลมีอำนาจที่สั่งให้ผู้กระทำความผิด คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของผู้กระทำความผิด ออกไปจากป่านั้นได้ด้วย

มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๑๑ ถ้าการกระทำความผิดนั้นเกี่ยวกับ

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกันเกิน ยี่สิบต้นหรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร หรือไม้ที่ได้แปรรูปแล้วรวมปริมาตรไม้ เกินสองลูกบาศก์เมตร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าพัน บาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๗๓ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ ตริ หรือผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือข้อกำหนดที่รัฐมนตรีกำหนดให้ปฏิบัติ เพิ่มเติมตามมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้า หมื่นบาท

มาตรา ๗๔ บรรดาไม้และของป่าอันได้มาหรือมีไว้เนื่องจากการกระทำความผิด ต่อพระราชบัญญัตินี้และสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ และสิ่งอื่นใด บรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามที่มีไว้ เนื่องจากการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๓ ตริ ให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๗๕ ทวิ บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือ เครื่องจักรกลใดๆ ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการ กระทำความผิดตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๕ ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๗๕ ตริ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้ อธิบดีกรมป่าไม้หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในระดับไม่ต่ำกว่าป่าไม้จังหวัดหรือหัวหน้าด่านป่าไม้มี อำนาจเปรียบเทียบได้

มาตรา ๗๕ จัตวา ในกรณีที่มีผู้นำจับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ พนักงานอัยการร้องขอต่อศาล และให้ศาลมีอำนาจพิพากษาให้จ่ายเงินสินบนนำจับแก่ผู้นำจับเป็น จำนวนเงินไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับตามคำพิพากษาโดยจ่ายจากเงินค่าปรับที่ชำระต่อ ศาล ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ชำระเงินค่าปรับ หรือชำระไม่ถึงจำนวนที่จะต้องจ่ายค่าสินบนนำจับได้ ครบถ้วน ก็ให้จ่ายเงินสินบนนำจับที่ยังจะต้องจ่ายจากเงินค่าขายของกลางที่ศาลสั่งให้ริบ ถ้ายังขาด อยู่อีกก็ให้เป็นพับไป

ในกรณีที่มีผู้นำจับหลายคน ให้แบ่งเงินสินบนนำจับให้คนละเท่าๆ กัน

การจ่ายเงินสินบนนำจับนั้น จะจ่ายได้เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว

หมวด ๘

การรักษาพระราชบัญญัติ

มาตรา ๘๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินจำนวนอย่างสูงที่กำหนดไว้ในบัญชีค่าธรรมเนียมพระราชบัญญัตินี้ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๖ สัมปทานและใบอนุญาตที่ได้ออกให้แก่บุคคลใดเพื่อทำไม้หรือเก็บหาของป่าไว้แล้วในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปเสมือนหนึ่งเป็นสัมปทานและใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้เพียงเท่าที่กำหนดอายุของสัมปทานและใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๘๗ บรรดาตราประทับไม้ของเอกชนที่ได้จดทะเบียนและเสียค่าธรรมเนียมไว้แล้วก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปมีกำหนดร้อยละสิบวัน นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าของตราประทับไม้ของเอกชนประสงค์จะใช้ตรานั้นต่อจากนั้นไป ต้องนำไปขอจดทะเบียนใหม่ตามความในพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนอีก

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

	(๑) แบบพิมพ์คำขอ	ฉบับละ	๒๕	สตางค์
เขตท้อง	(๒) การอนุญาตเจาะดินตะเคียนตาแมวทำชั้น เจาะดินสน เอาจาง สับหรือกรีดดิน			
	เอาจาง	ดินละ	๒	บาท
	(๓) การอนุญาตเจาะเผาดินยาง ทำน้ำมันยาง	ดินละ	๕๐	สตางค์
	(๔) การอนุญาตเจาะ สับ หรือ กรีดไม้ชนิดอื่นๆ เอาจาน้ำมัน ชั้นหรือยาง			
		ดินละ	๑๐	บาท
	(๕) ใบอนุญาตทำไม้เพื่อการค้า	ฉบับละ	๒๐	บาท
	(๖) ใบอนุญาตเก็บหาของป่า หวงห้าม	ฉบับละ	๑๐	บาท
หวงห้าม	(๗) ใบอนุญาตค้าของป่าหวงห้าม หรือใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งของป่า			
		ฉบับละ	๒๐	บาท
	(๘) ใบอนุญาตเก็บไม้ไหลลอย	ฉบับละ	๑๐	บาท
	(๙) ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร คิดตามจำนวนแรงม้า			
		แรงม้าละ	๕๐	บาท
	(๑๐) ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูป ไม้โดยใช้แรงคน คิดตาม			
จำนวนคนงาน		คนละ	๑๐	บาท
	(๑๑) ใบอนุญาตทำการแปรรูปไม้ เพื่อการค้า คิดตามปริมาตร			
ไม้ที่ยังมิได้แปรรูป		ลูกบาศก์เมตรละ	๑๐	บาท

(๒๖) ใบเบิกทาง

(ก) ไม้สัก	ฉบับละ	๕๐	บาท
(ข) ไม้ชนิดอื่นๆ	ฉบับละ	๒๐	บาท
(ค) ของป่า	ฉบับละ	๕	บาท

(๒๗) การอุทธรณ์

(ก) เรื่องเกี่ยวกับการอนุญาต การผูกขาด

หรือสัมปทาน	ครั้งละ	๑๐๐	บาท

(ข) เรื่องการขอตั้ง หรือ ต่ออายุใบอนุญาตโรงงานแปรรูปไม้

โดยใช้เครื่องจักร	ครั้งละ	๑๐๐	บาท

(ค) เรื่องการขอตั้ง หรือ ต่ออายุใบอนุญาตโรงงานแปรรูปไม้

โดยใช้แรงคน	ครั้งละ	๕๐	บาท

(ง) เรื่องการขออนุญาต ตั้งโรงค้ำไม้

แปรรูป	ครั้งละ	๕๐	บาท

(จ) เรื่องอื่นๆ	ครั้งละ	๑๐	บาท

(๒๘) ใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้าง หรือใบแทน	ฉบับละ	๑	บาท

(๒๙) ค่าจดทะเบียนตราประทับไม้เอกชน	ดวงละ	๒๐๐	บาท

(๓๐) ค่าธรรมเนียมขอตรวจเอกสาร	ฉบับละ	๕	บาท

(๓๑) ค่าธรรมเนียมคัด หรือ ถ่ายภาพเอกสาร และ

รับรองสำเนา	หน้าละ	๑๐	บาท

(๓๒) ค่าธรรมเนียมขอตรวจแผนที่ป่า	ครั้งละ	๑๐๐	บาท
(๓๓) ค่าธรรมเนียมคัดหรือถ่ายภาพแผนที่ป่า และ รับรองสำเนา	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๓๔) ค่าธรรมเนียมทำการล่วงเวลา คิดร้อยละสิบของเงินค่าภาคหลวง ที่คำนวณได้ในครั้งนั้นๆ แต่อย่างสูงไม่เกิน	๔๐๐	บาท	
(๓๕) ค่าธรรมเนียมรับคืนไม้ไหลลอย	ท่อนละ	๒๐	บาท

๖.

พระราชบัญญัติ

ป่าไม้ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๑

พระราชบัญญัติ

ป่าไม้ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

คณะองคมนตรีในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

อลงกฎ

ธานีนิวัต

มานวราชเสวี

อดุลเดชจรัส

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ บางมาตราให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป* [ร.ก. ๒๕๕๑/๖๘/๗๖๘/๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑]

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ นอกจากไม้สัก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการขึ้นจังหวัดเป็นอย่างสูง มีอำนาจอนุญาตให้ทำไม้โดยยกเว้นค่าภาคหลวงได้ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อใช้สอยส่วนตัว สำหรับการปลูกสร้างหรือการเปลี่ยนแปลงต่อเติมบ้านเรือน ตามปริมาตรไม้ที่ยังไม่แปรรูปไม่เกินครัวเรือนละสิบแปดลูกบาศก์เมตร แต่ถ้การปลูกสร้าง หรือการเปลี่ยนแปลงต่อเติมบ้านเรือนนั้นเพื่อให้เป็นไปตามแผนผัง และแบบก่อสร้างที่ทางราชการได้กำหนดขึ้นไว้สำหรับราษฎร ให้ยกเว้นได้ตามปริมาตรไม้ที่ยังไม่แปรรูปไม่เกินครัวเรือนละยี่สิบหกลูกบาศก์เมตร

(๒) เพื่อใช้สอยส่วนตัว สำหรับเครื่องมือ หรือสิ่งอื่นที่ใช้ประกอบ หรือเกี่ยวเนื่องในการกสิกรรม การเลี้ยงสัตว์ การลากเส้น และการทำเรือ หรือการประมง หรือทำรั้ว เพื่อป้องกันกษัตริย์ตามปริมาตรไม้ที่ยังไม่แปรรูปอย่างละไม่เกินครัวเรือนละแปดลูกบาศก์เมตร

(๓) เพื่อการกุศล หรือสาธารณประโยชน์ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบสวนเห็นสมควร ตามปริมาตรแห่งความจำเป็น

ในการพิจารณาคำขออนุญาตตามความในมาตรานี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งการภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ขออนุญาต”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ คณะกรรมการจังหวัดโดยอนุมัติจากรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศเว้นไม้หวงห้ามชนิดที่มีค่าหรือหายากจากการอนุญาตโดยยกเว้นค่าภาคหลวงหรือกำหนดปริมาณไม้บางชนิดที่จะพึงอนุญาต โดยยกเว้นค่าภาคหลวงตามความในส่วนนี้”

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

๓.

พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๕๔

พระราชบัญญัติ

ป่าไม้ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ธานีวัด กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาจึงมีพระบรมราชโองการ
ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.
๒๕๕๔”

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป* [รก.๒๕๕๔/๔๖/๑๐๒๖/๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔]

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) (๔) และ (๑๑) ของมาตรา ๔ แห่ง
พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนตามลำดับ

“(๓) “แปรรูป” หมายความว่า การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ไม้ดังนี้ คือ

ก. เลื้อย ผ่า ถาก ขุด หรือกระทำด้วยประการอื่นใดแก่ไม้ให้เปลี่ยนรูปหรือขนาดไปจากเดิม นอกจากการลอกเปลือกหรือตกแต่งอันจำเป็นแก่การชักลาก

ข. เผา อบ บด หรือกระทำด้วยประการอื่นใดแก่ไม้ให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม เพื่อถือเอาวัตถุธาตุหรือผลพลอยได้จากไม้นั้น”

“(๔) “ไม้แปรรูป” หมายความว่า ไม้ที่ได้แปรรูปแล้ว แต่ไม่หมายถึงไม้ในขณะที่ยังประกอบอยู่เป็นสิ่งที่ปลูกสร้าง เครื่องใช้ หรือสิ่งของอื่น หรือได้เคยตกแต่งเป็นส่วนประกอบของสิ่งเหล่านั้นมาแล้ว”

“(๑๑) “ขนาดจำกัด” หมายความว่า ขนาดโตหรือขนาดยาวของต้นไม้ ซึ่งรัฐมนตรีกำหนดเป็นกฎกระทรวงควบคุมความในพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ไม้สัก หักไปในราชอาณาจักรไม่ว่าจะขึ้นอยู่ในที่ใดเป็นไม้หวงห้ามประเภท ก. ไม้อื่นในป่าท้องที่ใด จะให้เป็นไม้หวงห้ามประเภทใด ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ไม้สักที่มีขึ้นอยู่ในป่า เจ้าของที่ดินจะขอทำไม้เพื่อใช้สอยส่วนตัวสำหรับการปลูกสร้างหรือการเปลี่ยนแปลงต่อเติมบ้านเรือน เครื่องมือหรือสิ่งอื่นที่ใช้ประกอบหรือเกี่ยวเนื่องในการกสิกรรม การเลี้ยงสัตว์ การลากเส้น การทำเรือ หรือการประมง หรือทำรั้วเพื่อป้องกันภัยอันตรายได้โดยไม่จำกัดจำนวน และไม่ต้องเสียเงินค่าภาคหลวง

การขอทำไม้ตามความในวรรคสอง ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อคณะกรรมการอำเภอแห่งท้องที่ที่ไม้นั้นขึ้นอยู่ และให้คณะกรรมการอำเภอสอบสวนพิจารณา และสั่งอนุญาตหรือไม่ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ขออนุญาต”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าภาคหลวงดังต่อไปนี้

สำหรับไม้สักหรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ให้กำหนดตามชนิดและปริมาตรของไม้เป็นท้องที่หรือเป็นรายๆ ไป แต่ไม่เกินกว่าลูกบาศก์เมตรละห้าสิบบาท

สำหรับไม้อื่น ให้กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามชนิดและปริมาณของไม้เป็นท้องที่ๆ ไป แต่ไม่เกินกว่าลูกบาศก์เมตรละยี่สิบบาท

สำหรับไม้พิน หรือไม้เผ่าถ่าน ที่ทำจากไม้หวงห้าม ให้กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นท้องที่ๆ ไป แต่ไม่เกินกว่าลูกบาศก์เมตรละสามบาท ถ้าได้เผาเป็นถ่านแล้ว ให้เก็บในอัตราสองเท่าค่าภาคหลวงของไม้พินหรือไม้เผ่าถ่าน

สำหรับไม้ หรือถ่านที่นิยมนำมาขายกันตามมาตรฐานอื่น นอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร จะกำหนดอัตราค่าภาคหลวงแตกต่างจากที่บัญญัติไว้ก็ได้ แต่อย่างสูงต้องไม่เกินร้อยละสิบแห่งราคาตลาดในราชอาณาจักร ซึ่งเฉลี่ยจากราคาไม้ หรือถ่านอย่างนั้นๆ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ผู้ใดทำไม้ หรือเจาะ หรือสับ หรือเผา หรือทำอันตรายด้วยประการใดๆ แก่ไม้หวงห้าม ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือได้รับสัมปทานตามความในพระราชบัญญัตินี้ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงหรือในการอนุญาต

การอนุญาตนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้วจะอนุญาตให้ผูกขาดโดยให้ผู้ได้รับอนุญาตเสียเงินค่าผูกขาดให้แก่รัฐบาลตามจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

การอนุญาตโดยวิธีผูกขาดหรือให้สัมปทานสำหรับการทำไม้พินหรือไม้เผ่าถ่านไม่ว่าโดยตรงหรือทางอ้อม ให้กระทำได้เฉพาะในเขตป่าที่ห่างไกล และกันดาร หรือเฉพาะการทำไม้ชนิดที่มีค่าหรือหายาก

การพิจารณาคำขออนุญาตผูกขาดหรือสัมปทานตามความในวรรคก่อนให้กระทำโดยคณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องเสียค่าภาคหลวงตามที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้า ดันหรือท่อนละสองบาทเมื่อรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เว้นแต่ในท้องที่ใดที่คณะกรรมการจังหวัดได้ประกาศโดยรับอนุมัติจาก

รัฐมนตรีให้วงเงินไม่ต้องเรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงล่วงหน้าหรือให้ลดอัตราค่าภาคหลวงล่วงหน้า
ลงจากอัตราที่กำหนดนี้ ก็ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการจังหวัดนั้นๆ

การทำไม้สัก ผู้รับอนุญาตจะต้องชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้า ตามอัตราที่คณะกรรมการจังหวัดได้ประกาศโดยรับอนุมัติจากรัฐมนตรีหรือตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดเป็นรายๆ ไป

การทำไม้พิน หรือทำไม้เผ่าถ่าน ไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงล่วงหน้า

(๒) ต้องชำระค่าภาคหลวงให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งจำนวนค่าภาคหลวงให้ทราบ

ถ้าผู้รับอนุญาตไม่ชำระค่าภาคหลวงให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาดังกล่าวใน
วรรคก่อน ให้ไม้ ไม้พิน ไม้เผ่าถ่านหรือถ่านนั้นตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่ผู้รับอนุญาตจะได้รับ
อนุญาตให้ผ่อนชำระค่าภาคหลวงต่อไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่ได้ชำระ
เงินค่าภาคหลวงล่วงหน้าไว้ และได้ทำไม้ออกมาแล้วภายในกำหนดอายุใบอนุญาต ก็ให้ไม้ส่วนที่
เกินจำนวนจากที่ชำระค่าภาคหลวงล่วงหน้าไว้แล้วตกเป็นของแผ่นดิน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช
๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ การชำระค่าภาคหลวงสำหรับไม้หวงห้ามชนิดใด ถ้าผู้รับอนุญาตขอ
ชำระในเมื่อไม้ นั้นได้แปรรูปแล้ว ต้องชำระตามปริมาณของไม้แปรรูปในอัตราสองเท่า
ค่าภาคหลวงที่กำหนดไว้สำหรับไม้ชนิดนั้นๆ”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช
๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ผู้ได้รับอนุญาตตามความในส่วนนี้จะใช้ไม้ในกิจการอื่นใดผิดไป
จากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือผิดจากคำรับรองตามความในมาตรา ๒๑ หรือโอน หรือ
จำหน่ายไม้นั้นโดยประการใดหาได้ไม่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ
 และได้เสียค่าภาคหลวงตามอัตราเสียก่อน ทั้งนี้ไม่รวมถึงการใช้เศษไม้ที่เหลือเพื่อกิจการส่วนตัว
และไม้ที่ได้รับอนุญาตตามความในส่วนนี้ จะนำออกนอกเขตจังหวัดที่จะใช้ไม้ตามที่ระบุไว้ใน
ใบอนุญาตมิได้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในส่วนที่ ๔ ของหมวด ๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๕๔ เสียทั้งสิ้น

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ผู้ใดเก็บหาของป่าหวงห้าม หรือทำอันตรายด้วยประการ ใดๆ แก่ของป่าหวงห้ามในป่า ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องเสียค่าภาคหลวง กับทั้งต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงหรือในการอนุญาต

การอนุญาตนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้ว จะอนุญาตให้ผู้ผูกขาดโดยให้ผู้รับอนุญาตเสียเงินค่าผูกขาดให้แก่รัฐบาลตามจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนดก็ได้

การอนุญาตโดยวิธีผูกขาดให้กระทำได้เฉพาะในกรณีของป่าหวงห้ามเป็นของมีค่าหรือหายากหรือเฉพาะในเขตป่าที่ห่างไกลและกันดาร หรือมีความจำเป็นในวิธีการเก็บหาอันจำต้องให้อนุญาตโดยวิธีผูกขาด”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ตราประทับไม้ของเอกชน จะใช้ประทับไม้ได้ต่อเมื่อเจ้าของตราได้นำจดทะเบียนและได้รับอนุญาตแล้ว

เมื่อใบอนุญาตสิ้นสุดลงด้วยประการใดๆ เจ้าของตราหรือผู้ครอบครองต้องนำตรานั้นไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันใบอนุญาตสิ้นสุด เว้นแต่กรณีที่ผู้รับอนุญาตขาย และทายาทหรือผู้จัดการมรดกประสงค์จะใช้ตรานั้นต่อไปอีกก็ให้ยื่นคำขออนุญาตใช้ตรานั้น และขอแก้ไขทะเบียน ก่อนกำหนดเวลาที่กล่าวแล้วได้สิ้นสุดลง

การจดทะเบียน การรับอนุญาต พร้อมทั้งเงื่อนไขในการใช้ตรา และค่าธรรมเนียมในการนั้นๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ บทบัญญัติแห่งสองมาตราก่อน มิให้ใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำเพียง เลื่อย ตัด ลิด ขุด หรือถากซ่อไม้เพื่อทำเป็นซุงท่อน ไม้ เหลี่ยม โกลน มาตรฐาน โกลน เสาถาก หรือหมอนรอง หรือเพื่อทำไม้ฟัน หรือทำไม้เสาถ่าน หรือเลื่อย ผ่าเพียงเพื่อความจำเป็นในการชักลาก หากพนักงานเจ้าหน้าที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทำไม้ ให้กระทำการนั้นๆ ได้และได้รับอนุญาตได้กระทำการนั้นๆ ก่อนนำเคลื่อนที่จากบริเวณต่อไม้

(๒) การแปรรูปไม้ที่แปรรูปมาแล้วจากไม้ซุง หรือไม้ท่อนอันมิใช่เพื่อการค้า

(๓) การแปรรูปไม้หรือมีไม้แปรรูปที่ไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงตามความใน มาตรา ๑๖ วรรค ๒ หรือที่ได้รับยกเว้นค่าภาคหลวงตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๐

(๔) การแปรรูปไม้หรือมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครองอันมิใช่ไม้หวงห้ามตาม พระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการแผ้วถางป่าที่ยังไม่เคยถูกแผ้วถาง ในพื้นที่นั้น มาแต่ก่อนเลย หรือที่ได้เคยถูกแผ้วถางมาแล้วและได้ทิ้งร้างมาเกินห้าปีเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นหนังสือ หรือในเขตที่รัฐมนตรีประกาศให้แผ้วถางได้โดยไม่ต้องรับ อนุญาต

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตาม แบบและข้อกำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีเฉพาะเรื่อง ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติเพิ่มเติมประการใดอีก ก็ให้มีอำนาจกำหนดได้

พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ต่ออายุใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามความใน พระราชบัญญัตินี้ได้เมื่อเห็นสมควร

ในการณีการทำไม้หรือเก็บหาของป่าโดยการให้สัมปทานการอนุญาตโดยวิธีเฉพาะ หรือการอนุญาตในกรณีพิเศษตามมาตรา ๑๘ หรือการอนุญาตเพื่อการค้าในป่าสงวน ป่าคุ้มครอง หรือป่าที่ได้เตรียมการสงวนหรือคุ้มครอง หรือได้กำหนดโครงการทำไม้ หรือเก็บหาของป่าไว้แล้ว นั้น รัฐมนตรีจะกำหนดให้ผู้รับสัมปทาน หรือผู้รับอนุญาตทำการบำรุงป่า ตามคำสั่งและ วิธีการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด หรือจะให้ออกค่าใช้จ่ายเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเอง ก็ได้ แต่ในกรณีหลังนี้ห้ามมิให้เรียกค่าใช้จ่ายเกินสามเท่าค่าภาคหลวง หรือถ้าเห็นว่าการเรียกเก็บ เงินตามอัตราค่าภาคหลวงไม่เหมาะสมสำหรับกรณีใด จะเรียกเก็บตามอัตราพื้นที่ป่าที่ได้รับ สัมปทาน หรือรับอนุญาตไม่เกินร้อยละสิบบาทสำหรับกรณีนั้นก็ได้”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งไม้หวงห้ามอันยังมีได้แปรูปกับทั้งมิได้มี รอยตราค่าภาคหลวงประทับไว้ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้ไม้นั้นมาโดยชอบด้วยกฎหมาย มีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ แต่ถ้าเป็นไม้ สักก็ดี ไม้หวงห้ามประเภท ข. ก็ดี ไม้อื่นจำนวนเกินยี่สิบต้นหรือมีปริมาตรเนื้อไม้เกินสี่ลูกบาศก์ เมตรก็ดีต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๗ บรรดสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๓ บรรดสอง หรือมาตรา ๔๘ มีความผิดต้องระวาง โทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ แต่ถ้าเป็นไม้สักก็ดี ไม้หวงห้ามประเภท ข. ก็ดี ไม้อื่นจำนวนเกินยี่สิบต้น หรือมีปริมาตรเนื้อไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตรก็ ดีต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชีต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๑๙ สัมปทานและใบอนุญาตผูกขาดที่ได้ออกให้แก่ผู้ใด เพื่อการทำไม้หรือ เก็บหาของป่าไว้แล้ว ในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ อันขัดต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๖ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้คงใช้ได้ต่อไปเพียงเท่ากำหนดอายุของสัมปทานหรือใบอนุญาตผูกขาดนั้น

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

๑. แบบพิมพ์คำขอเพื่อการใด	ฉบับละ ๐.๒๕ บาท
๒. การอนุญาตเจาะดินตะเคียนตาแมว ทำชั้น เจาะคันสน	
เอียงสับหรือกรีดคันเขวตองเอียง	คันละ ๐.๒๕ บาท
๓. การอนุญาตเจาะเผาต้นยางทำน้ำมันยาง	คันละ ๐.๑๐ บาท
๔. การอนุญาตเจาะ สับหรือกรีดไม้ชนิดอื่นๆ	
เอาน้ำมัน ชัน หรือยาง	คันละ ๐.๒๕ บาท
๕. ใบอนุญาตทำไม้เพื่อการค้า	ฉบับละ ๒๐.๐๐ บาท
๖. ใบอนุญาตเก็บหารวงผึ้ง	ฉบับละ ๒๐.๐๐ บาท
๗. ใบอนุญาตเก็บไม้ไผ่หลอย	ฉบับละ ๑.๐๐ บาท
๘. ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรคิดตามปริมาณ	
กำลังแรงม้า	แรงม้าละ ๒๐.๐๐ บาท
๙. ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้แรงคน	
คิดตามจำนวนคนงาน	คนละ ๑.๐๐ บาท
๑๐. ใบอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า	
คิดตามปริมาตรไม้	ลูกบาศก์เมตรละ ๐.๑๐ บาท
๑๑. ใบอนุญาตตั้งโรงค้าไม้แปรรูป	ฉบับละ ๒๐.๐๐ บาท
๑๒. ใบแทนใบอนุญาตต่างๆ	ฉบับละ ๑.๐๐ บาท

๑๓. ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้สัก	ฉบับละ ๑,๐๐๐.๐๐ บาท
๑๔. ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้ชนิดอื่นๆ	ฉบับละ ๕๐๐.๐๐ บาท
๑๕. ใบอนุญาตผูกขาดเก็บหาของป่า	ฉบับละ ๑๐๐.๐๐ บาท
๑๖. ใบแทนใบอนุญาตผูกขาดต่างๆ	ฉบับละ ๕.๐๐ บาท
๑๗. สัมปทานการทำไม้สัก	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐.๐๐ บาท
๑๘. สัมปทานการทำไม้ชนิดอื่นๆ	ฉบับละ ๕,๐๐๐.๐๐ บาท
๑๙. ใบแทนสัมปทาน	ฉบับละ ๕๐.๐๐ บาท

๒๐. การโอนใบอนุญาตเก็บสิ่งอัตราค่าธรรมเนียมการอนุญาตนั้นๆ

๒๑. ไบเบ็กทาง

(ก) ไม้สัก	ฉบับละ	๒๐.๐๐ บาท
(ข) ไม้อื่นๆ	ฉบับละ	๑.๐๐ บาท
(ค) ของป่า	ฉบับละ	๐.๒๕ บาท

(จ) ไม้อื่นๆ ฉบับละ ๑.๐๐ บาท

(ค) ของป่า ฉบับที่ ๐.๒๕ บาท

๒๒. การอุทธรณ์

(ก) เรื่องเกี่ยวกับการอนุญาต

สัมปทานผูกขาด

ครั้งละ ๒๕.๐๐ บาท

(จ) เรื่องการขอตั้งหรือ ต่ออายุใบอนุญาต โรงงานแปรรูปไม้

โดยใช้เครื่องจักร ครึ่งละ ๑๐.๐๐ บาท

(ค) เรื่องการขอตั้งหรือต่ออายุใบอนุญาตโรงงานแปรรูปไม้

โดยใช้แรงคน ครั้งละ ๕.๐๐ บาท

(ง) เรื่องการขออนุญาตตั้งโรงค้าไม้แปรรูป	ครั้งละ ๓.๐๐ บาท
(จ) เรื่องอื่นๆ	ครั้งละ ๑.๐๐ บาท
๒๓. ใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้าง หรือใบแทน	ฉบับละ ๐.๒๐ บาท
๒๔. ค่าจดทะเบียนตราประทับไม้เอกชน	ดวงละ ๒๐.๐๐ บาท
๒๕. ค่าธรรมเนียมขอตรวจเอกสารต่างๆ	ฉบับละ ๑.๐๐ บาท
๒๖. ค่าธรรมเนียมคัดและรับรองสำเนา	
(ก) ถ้าเป็นแบบพิมพ์	
คิดร้อยคำแรก	๑.๐๐ บาท
ร้อยคำหลัง	๐.๗๕ บาท
(ข) ถ้าไม่ใช่แบบพิมพ์	
ร้อยคำแรก	๒.๐๐ บาท
ร้อยคำหลัง	๑.๕๐ บาท
ถ้าไม่ถึงร้อยคำหรือเศษของร้อยคำ ให้คิดเป็นหนึ่งร้อยคำ	
๒๗. ค่าธรรมเนียมขอตรวจแผนที่ป่า	ครั้งละ ๕.๐๐ บาท
๒๘. ค่าธรรมเนียมคัดและรับรองสำเนาแผนที่ป่า	ฉบับละ ๕๐.๐๐ บาท
๒๙. ค่าธรรมเนียมทำการล่วงเวลาคิดร้อยละสิบของเงินค่าภาคหลวง	
ที่คำนวณได้ในครั้งนั้นๆ แต่อย่างสูงไม่เกิน	๒๐๐.๐๐ บาท
๓๐. ค่าธรรมเนียมเก็บไม้ไหลลอย	
ท่อนละไม่เกิน	๒.๐๐ บาท

๘.

พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๐๓

พระราชบัญญัติ

ป่าไม้ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สัງวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาจึง
มีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน

ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

*[รก.๒๕๐๓/๖๒/๑๑พ/๒๕ กรกฎาคม ๒๕๐๓]

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ และข้อ ๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๑

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(๔) “ไม้แปรรูป” หมายความว่า ไม้ที่ได้แปรรูปแล้ว แต่ไม่รวมถึงไม้ที่อยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้าง หรืออยู่ในสภาพเป็นเครื่องใช้ ทั้งนี้ตลอดเวลาที่อยู่ในสภาพเช่นนั้น

ไม้ที่เคยอยู่ในสภาพเป็นสิ่งปลูกสร้างหรือเป็นเครื่องใช้มาแล้ว และผู้ครอบครองพิสูจน์ได้ว่าได้เคยมีสภาพเช่นนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี มิให้ถือว่าเป็นไม้แปรรูป”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๗ ไม้สัก และไม้ยางทั่วไปในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะขึ้นอยู่ที่ใดเป็นไม้หวงห้ามประเภท ก. ไม้อื่นในป่าจะให้เป็นไม้หวงห้ามประเภทใด ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าภาคหลวงโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาดังต่อไปนี้

สำหรับไม้หวงห้ามประเภท ก. เฉพาะไม้สัก หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ให้กำหนดตามชนิดขนาดและปริมาตรของไม้เป็นท้องที่หรือเป็นรายๆ ไป แต่ไม่เกินกว่าลูกบาศก์เมตรละหนึ่งร้อยบาท

สำหรับไม้หวงห้ามอื่น ให้กำหนดตามชนิด และปริมาตรของไม้ เป็นท้องที่ ๆ ไป แต่ไม่เกินกว่าลูกบาศก์เมตรละสี่สิบบาท

สำหรับไม้พินหรือไม้เผาด่านที่ทำจากไม้หวงห้าม ให้กำหนดได้ไม่เกินกว่าลูกบาศก์เมตรละห้าบาท ถ้าได้เผาเป็นถ่านแล้ว ให้เก็บในอัตราสองเท่าค่าภาคหลวงของไม้พินหรือไม้เผาด่าน

สำหรับไม้หรือถ่านที่นิยมซื้อขายกันตามมาตรฐานอื่น นอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร จะกำหนดอัตราค่าภาคหลวงแตกต่างจากที่บัญญัติไว้นี้ได้ แต่อย่างสูงต้องไม่เกินร้อยละสิบแห่ง ราคาตลาดในราชอาณาจักร ซึ่งเฉลี่ยจากราคาไม้หรือถ่านอย่างนั้น ๆ”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกส่วนที่ ๓ ว่าด้วยการยกเว้นค่าภาคหลวง มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๓๕ ทวิ ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือผู้รับอนุญาตตั้งโรงค้ำไม้แปรรูป อาจออกหนังสือกำกับไม้แปรรูปเพื่อให้บุคคลใดนำไม้แปรรูปเคลื่อนที่จากสถานที่ที่ได้รับอนุญาตของตนไปยังสถานที่อีกแห่งหนึ่งได้ เมื่ออธิบดีกรมป่าไม้ได้ส่งอนุญาตให้กระทำเช่นนั้นได้ตามเงื่อนไขที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด หนังสือกำกับไม้แปรรูปให้ใช้แบบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด และให้อธิปไตยหนึ่งเป็นใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๕”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๐ ผู้ใดนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่เข้าเขตด่านป่าไม้ ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำด่านป่าไม้นั้น โดยแสดงใบเบิกทางกำกับไม้หรือของป่า หรือหนังสือกำกับไม้แปรรูปที่นำมานั้น แล้วแต่กรณี ภายในกำหนดห้าวันนับแต่วันที่เข้าเขตด่าน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบและอนุญาตเป็นหนังสือให้ผ่านด่านได้แล้ว จึงให้นำไม้หรือของป่านั้นไปได้

การอนุญาตนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติโดยมิชักช้า”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ ผู้รับอนุญาตตามความในหมวดนี้ จะมีไม้ไว้ในครอบครองในสถานที่ที่ได้รับอนุญาตของตนได้เฉพาะไม้อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ไม้ที่ได้ชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าเสร็จสิ้นแล้ว หรือถ้าเป็นไม้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการแปรรูปได้ก่อนชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า โดยมีหนังสืออนุญาตของอธิบดี

กรมป่าไม้ และมีรอยตราอนุญาตประทับไว้แล้ว

(๒) ไม้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำได้โดยไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราแสดงว่าเป็นไม้ที่ทำได้โดยไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงไว้แล้ว

(๓) ไม้ที่ได้รับซื้อจากทางราชการป่าไม้ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตรารัฐบาลขายไว้แล้ว

(๔) ไม้แปรรูปของผู้รับอนุญาตตามความในหมวดนี้และมีหนังสือกำกับไม้แปรรูปของผู้รับอนุญาต หรือใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไว้เป็นหลักฐาน”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการแผ้วถางป่า หรือทำการกันสร้างป่าหรือเผาป่า หรือทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายป่า เว้นแต่จะกระทำภายในเขตที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือโดยได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งไม้หวงห้ามอันยังมิได้แปรรูป โดยไม่มีรอยตราค่าภาคหลวง หรือรอยตรารัฐบาลขาย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้ไม้นั้นมาโดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรานี้ ถ้าไม้ที่มีไว้ในครอบครองเป็น

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินสี่สิบต้นหรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่ง พันบาท”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๘ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๑๒ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๕๑ ถ้าไม้ที่มีไว้ในครอบครองเป็น

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินห้าต้นหรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม้ที่ครอบครองเกินหนึ่งลูกบาศก์เมตร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒ ตริ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๗๒ ตริ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๕๔ ถ้าได้กระทำเป็นเนื้อที่เกินกว่าห้าสิบไร่ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ในกรณีที่มิใช่คำพิพากษาชี้ขาดว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕๔ ถ้าปรากฏว่าบุคคลนั้นได้ยึดถือครอบครองป่าที่ตนได้กระทำความผิด ศาลมีอำนาจที่จะสั่งในคำพิพากษาให้บุคคลนั้นออกไปจากป่านั้นได้ด้วย”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๕๔ ถ้าการกระทำความผิดนั้นเกี่ยวกับ

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินยี่สิบต้นหรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม่เกินสี่ลูกบาศก์เมตร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๗๔ ทวิ บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ขานพาหนะหรือเครื่องจักรกลใดๆ ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการ

กระทำความผิดตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๕ ให้รับเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่”

มาตรา ๑๙ บทบัญญัติมาตรา ๕ และมาตรา ๗ ไม่กระทบกระทั่งบรรดาใบอนุญาตการทำไม้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้ตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ จนกว่าใบอนุญาตนั้นๆ จะสิ้นอายุ

มาตรา ๒๐ ในระหว่างเวลาที่ยังมิได้มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดอัตราค่าภาคหลวงตามความในมาตรา ๙ การเสียค่าภาคหลวงให้เป็นไปตามอัตราที่รัฐมนตรีได้กำหนดไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๑ ในระหว่างเวลาที่ยังมิได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้ามอื่นนอกจากไม้สักและไม้ยางตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ ไม้อื่นนอกจากไม้สักและไม้ยางจะเป็นไม้หวงห้ามประเภทใด ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกา ซึ่งใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ศ. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ บางมาตรา มีข้อความไม่รัดกุมเหมาะสมกับกาลสมัย โดยเฉพาะบทกำหนดโทษ กำหนดไว้ต่ำมากไม่ทำให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัว หรือเจ็ดหลาบ เป็นช่องทางให้มีการลักลอบตัดฟันไม้ทำลายป่ารวมทั้งลักลอบทำการแผ้วถางป่ามากขึ้น เพราะไม้หรือของป่าทุกชนิดมีราคาสูงขึ้นจึงเป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมเสียใหม่ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อเป็นการป้องกันการทำลายป่าไม้ อันเป็นทรัพยากรของชาติ ให้มีสภาพอันจะอำนวยประโยชน์แก่รัฐและประชาชนด้วยดีสืบไป

๕.

พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๑๘

พระราชบัญญัติ

ป่าไม้ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป * [ร.ก.๒๕๑๘/๕/๑พ/๕ มกราคม ๒๕๑๘]

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) “ไม้” หมายความว่า ไม้สักและไม้อื่นทุกชนิดที่เป็นต้น เป็นกอ เป็นเถารวมตลอดถึงไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ไม้ไผ่ทุกชนิด ปาล์ม หวาย

ตลอดจนราก ปุ่ม ตอ เศษปลาย และกิ่งของสิ่งนั้นๆ ไม่ว่าจะถูกตัด ทอน เลื่อย ผ่า ถาก ขุด หรือกระทำโดยประการอื่นใด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) “ทำไม้” หมายความว่า ตัด ฟัน กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุดชัก ลากไม้ในป่า หรือนำไม้ออกจากป่าด้วยประการใดๆ และหมายความรวมถึงการกระทำความดังกล่าว กับ ไม้สักหรือไม้อย่างที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มีใช้ป่า หรือการนำไม้สัก หรือไม้อย่างออกจากที่ดินที่ไม้นั้นๆ ขึ้นอยู่ด้วย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๗) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๗) “ของป่า” หมายความว่า บรรดาของที่เกิดหรือมีขึ้นในป่าตามธรรมชาติ คือ

ก. ไม้ รวมทั้งส่วนต่างๆ ของไม้ ถ่านไม้ น้ำมันไม้ ยางไม้ ตลอดจนสิ่งอื่นๆ ที่เกิดจากไม้

ข. พืชต่างๆ ตลอดจนสิ่งอื่นๆ ที่เกิดจากพืชนั้น

ค. รังนก ครั่ง รวงผึ้ง น้ำผึ้ง ขี้ผึ้ง และมูลค้างคาว

ง. หินที่ไม่ใช่แร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ และหมายความรวมถึงถ่านไม้ที่ บุคคลทำขึ้นด้วย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑๑) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๑) “ขนาดจำกัด” หมายความว่า ขนาดของต้นไม้ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความ ต่อต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ไม้สักและไม้อย่างทั่วไปในราชอาณาจักรไม่ว่าจะขึ้นอยู่ที่ใดเป็นไม้หวง ห้ามประเภท ก. ไม้ชนิดอื่นในป่าจะให้เป็นไม้หวงห้ามประเภทใด ให้กำหนดโดยพระราช กฤษฎีกา

การเพิ่มเติมหรือเพิกถอนชนิดไม้ หรือเปลี่ยนแปลงประเภทไม้หวงห้ามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้แล้วก็ดี หรือจะกำหนดไม้ชนิดใดเป็นไม้หวงห้ามประเภทใดขึ้นในท้องที่ใด นอกจากท้องที่ที่ได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดตามความในมาตราก่อนแล้วนั้นก็ดี ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาซึ่งตราขึ้นตามความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดอัตราค่าภาคหลวงโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับไม้หวงห้ามประเภท ก. เฉพาะไม้สัก หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ให้กำหนดตามชนิด ขนาด และปริมาตรของไม้ ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละสองร้อยบาท

(๒) สำหรับไม้หวงห้ามอื่น ให้กำหนดตามชนิดและปริมาตรของไม้ ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละแปดสิบบาท

(๓) สำหรับไม้หวงห้ามที่ทำเป็นไม้พื้นหรือไม้เสาถ่าน ให้กำหนดได้ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละห้าบาท ถ้าได้เผาเป็นถ่านแล้ว อัตราค่าภาคหลวงให้เป็นสองเท่าของอัตราค่าภาคหลวงของไม้หวงห้ามที่ทำเป็นไม้พื้นหรือไม้เสาถ่าน

(๔) สำหรับไม้หวงห้ามหรือถ่านที่เผาจากไม้หวงห้ามที่นิยมซื้อขายกันตามมาตรฐานอื่นนอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร จะกำหนดอัตราค่าภาคหลวงแตกต่างจากที่บัญญัติไว้ใน (๑) (๒) หรือ (๓) ก็ได้ แต่ต้องไม่เกินร้อยละสิบของราคาตลาดในราชอาณาจักร โดยเฉลี่ยจากราคาของไม้หวงห้าม หรือของถ่านที่เผาจากไม้หวงห้าม แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๕ ทวิ ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นสมควร รัฐมนตรีจะลดหรือยกเว้นค่าภาคหลวงให้บุคคลซึ่งประสบภัยพิบัติสาธารณะตามความจำเป็นเฉพาะรายก็ได้”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๑๑ ทวิ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๑ หรือผู้รับสัมปทานประสงค์จะนำเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใดๆ ที่ตนมิได้เป็นเจ้าของเข้าไปในเขตป่าที่ได้รับอนุญาตหรือในเขตสัมปทาน ผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทานดังกล่าวต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

บรรดาทรัพย์สินดังกล่าวในวรรคหนึ่งที่ผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทานนำเข้าไปในเขตป่าที่ได้รับอนุญาต หรือในเขตสัมปทาน โดยมีได้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบตามวรรคหนึ่งให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินของผู้รับอนุญาตหรือผู้รับสัมปทาน”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัด แต่ถ้ามีเหตุภัยพิบัติสาธารณะ หรือมีเหตุจำเป็นที่เห็นสมควรช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีพิเศษ รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตเฉพาะราย ทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัดเป็นการชั่วคราวก็ได้

การทำไม้ที่มีขนาดต่ำกว่าขนาดจำกัดตามที่รัฐมนตรีอนุญาตให้ทำได้ตามความในวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตจะทำไม้ได้ก็ต่อเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราอนุญาตไว้ที่ไม้ชิ้นๆ แล้ว ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถประทับตราได้และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตให้ทำได้โดยไม่ต้องประทับตรา”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๑๔ ทวิ บทบัญญัติมาตรา ๑๔ มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตทำไม้สักที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มีโฉนดที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินเพื่อใช้สอยส่วนตัว และมิให้ใช้บังคับแก่

ผู้รับอนุญาตทำไม้ยางที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่มี น.ส.๓ หรือ โฉนดที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อใช้สอยส่วนตัว”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ เมื่อมีเหตุภัยพิบัติสาธารณะหรือมีเหตุจำเป็นที่เห็นสมควรช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีพิเศษ รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ผู้ใดเฉพาะรายทำไม้หวงห้ามแตกต่างจากข้อกำหนดในกฎกระทรวง หรือข้อกำหนดในการอนุญาตเป็นการชั่วคราวก็ได้”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ของหมวด ๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แทนส่วนที่ ๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ ของหมวด ๑ ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔

“ส่วนที่ ๔

ไม้ที่มีไซไม้หวงห้าม

มาตรา ๒๕ ผู้ใดนำไม้ที่มีไซไม้หวงห้ามเข้าเขตด่านป่าไม้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่นำไปเพื่อใช้สอยส่วนตัวภายในเขตท้องที่จังหวัดที่ทำไม้นั้น

การนำไม้เข้าเขตด่านป่าไม้หลายด่าน ให้เสียค่าธรรมเนียมเพียงด่านแรกด่านเดียว

มาตรา ๒๖ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๒๕ ไม่เกินลูกบาศก์เมตรละสี่สิบบาท แต่ถ้าเป็นไม้ที่นิยมซื้อขายกันตามมาตรฐานอื่น นอกจากเป็นลูกบาศก์เมตร จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับไม้นั้นแตกต่างจากที่บัญญัติไว้นี้ก็ ได้ แต่ต้องไม่เกินร้อยละสิบของราคากลางในท้องที่ โดยเฉลี่ยจากราคาของไม้นั้น”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดอัตราค่าภาคหลวงไม่เกินร้อยละสิบของราคาสถาปนาในราชอาณาจักร โดยเฉลี่ยจากราคาของของป่าหวงห้ามนั้น”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ เมื่อมีเหตุภัยพิบัติสาธารณะหรือมีเหตุจำเป็นที่เห็นสมควรช่วยเหลือราษฎรเป็นกรณีพิเศษ รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ผู้ใดเฉพาะรายเก็บหาของป่าหวงห้าม แตกต่างจากข้อกำหนดในกฎกระทรวง หรือข้อกำหนดในการอนุญาตเป็นการชั่วคราวก็ได้”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ บทบัญญัติในส่วนนี้ให้ใช้บังคับแก่กรณีการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ต่อไปภายหลังที่

(๑) นำไม้หรือของป่าที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำหรือเก็บออกจากสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ไปถึงสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตแล้ว

(๒) นำไม้ที่ทำโดยไม่ต้องรับอนุญาตออกไปถึงด่านป่าไม้ด่านแรกแล้ว

(๓) นำไม้หรือของป่าเข้ามาในราชอาณาจักร ไปถึงด่านศุลกากรหรือด่านตรวจศุลกากรที่นำเข้ามาแล้ว

(๔) นำไม้หรือของป่าที่รับซื้อจากราชการป่าไม้ ไปจากที่ที่ไม้หรือของป่านั้นอยู่”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๖ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ ภายในเขตควบคุมการแปรรูปไม้ ห้ามมิให้ผู้ใดแปรรูปไม้ ตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ตั้งโรงก้ำไม้แปรรูป มิได้สักแปรรูปไม่ว่าจำนวนเท่าใดไว้ในครอบครอง หรือมิได้

แปรรูปชนิดอื่นเป็นจำนวนเกิน ๐.๒๐ ลูกบาศก์เมตร ไว้ในครอบครอง เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและในการอนุญาต

เพื่อประโยชน์แห่งความในวรรคหนึ่ง ไม้ซุงหรือไม้ท่อนที่จมอยู่ในแม่น้ำลำคลอง ในรัศมีห้าสิบเมตรของบริเวณที่ทำการแปรรูปไม้ และไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของ ให้สันนิษฐานว่าเป็น ไม้ที่อยู่ในความครอบครองของผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ที่มีโรงงานอยู่ในบริเวณนั้น

ความในวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกระทำแก่ไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรด้วย”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ ผู้รับอนุญาตตามความในหมวดนี้ จะมีไม้ไว้ในครอบครองในสถานที่ที่ได้รับอนุญาตของตนได้แต่เฉพาะไม้อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ไม้ที่ได้ชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าเสร็จสิ้นแล้ว หรือถ้าเป็นไม้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการแปรรูปได้ก่อนชำระค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า โดยมีหนังสืออนุญาตของอธิบดีกรมป่าไม้ และมีรอยตราอนุญาตประทับไว้แล้ว

(๒) ไม้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำโดยไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราแสดงว่าเป็นไม้ที่ทำได้โดยไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงไว้แล้ว

(๓) ไม้ที่ได้รับซื้อจากทางราชการป่าไม้ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตรารัฐบาลขายไว้แล้ว

(๔) ไม้แปรรูปของผู้รับอนุญาตตามความในหมวดนี้ และมีหนังสือกำกับไม้แปรรูปของผู้รับอนุญาต หรือใบเบิกทางของพนักงานเจ้าหน้าที่กำกับไว้เป็นหลักฐาน

(๕) ไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และมีใบเบิกทางตามมาตรา ๓๘ (๓) กำกับ”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓ ทวิ มาตรา ๕๓ ตริ และมาตรา ๕๓ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๕๓ ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดท้องที่เป็นเขตควบคุมสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีกำหนดชนิดไม้ ขนาดหรือปริมาณของ สิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามซึ่งผู้ค้าหรือมีไว้ในครอบครอง เพื่อการค้า ที่จะต้องขออนุญาตตามมาตรา ๕๓ ตี หรือมาตรา ๕๓ จัตวา

มาตรา ๕๓ ตี ภายในเขตควบคุม ห้ามมิให้ผู้ใดค้า หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อ การค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามที่มีชนิดไม้ ขนาดหรือ ปริมาณเกินกว่าที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๕๓ ทวิ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงาน เจ้าหน้าที

มาตรา ๕๓ จัตวา ในกรณีที่มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขตท้องที่ใดเป็นเขต ควบคุมตามมาตรา ๕๓ ทวิ ให้ผู้ค้า หรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม ที่มีชนิดไม้ ขนาดหรือปริมาณเกินกว่าชนิดไม้ขนาด หรือ ปริมาณที่ควบคุมอยู่แล้วก่อนวันที่ประกาศของรัฐมนตรีดังกล่าวใช้บังคับ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศของรัฐมนตรีดังกล่าวใช้บังคับ

เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวค้าหรือมีไว้ ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามได้ ต่อไปจนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะไม่อนุญาตตามคำขอ”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้ผู้ใด ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือเผาป่า หรือกระทำด้วยประการ ใด ๆ อันเป็นการทำลายป่า หรือเข้ายึดถือหรือครอบครองป่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น เว้นแต่จะกระทำ ภายในเขตที่ได้จำแนกไว้เป็นประเภทเกษตรกรรม และรัฐมนตรีได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือโดยได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดใน กฎกระทรวง”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘ การขออนุญาตและการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกรณีเฉพาะเรื่อง ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควร จะกำหนดให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติเพิ่มเติมประการใดอีกก็ได้

พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งต่ออายุใบอนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้เมื่อเห็นสมควร”

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๕๘ ทวิ ในกรณีการทำไม้หวงห้าม หรือเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยการให้สัมปทาน การอนุญาตให้ผูกขาดหรือการอนุญาตทำไม้หวงห้ามเพื่อการค้าในเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือป่าที่ได้เตรียมการกำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ หรือที่ได้กำหนดโครงการทำไม้หรือเก็บหาของป่าไว้แล้ว หรือการอนุญาตตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๕๔ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนด

(๑) ให้ผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาตทำการบำรุงป่า หรือปลูกสร้างสวนป่าตามคำสั่งและวิธีการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด หรือ

(๒) ให้ผู้รับสัมปทานหรือผู้รับอนุญาตออกค่าใช้จ่ายเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการบำรุงป่า หรือปลูกสร้างสวนป่าให้แทน

ในกรณีตาม (๒) ให้คิดค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินหกเท่าของค่าภาคหลวง หรือตามอัตราพื้นที่ป่าที่ได้รับสัมปทานหรือรับอนุญาต ไม่เกินไร่ละหนึ่งพันสองร้อยบาท ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีเห็นสมควร”

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๖๑ ทวิ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต รับประทานคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดคำสั่งในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการตามใบอนุญาต หรือที่อยู่ของผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับประทานคำสั่งนั้นตั้งแต่วันปิดคำสั่ง”

มาตรา ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๔ ทวิ และมาตรา ๖๔ ตรี แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๖๔ ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดบรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้ใช้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๖๕ ไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ จนกว่าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่

ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่พิพากษาให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในกำหนดหกเดือน นับแต่วันทราบ หรือถือว่าได้ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่คำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมป่าไม้

ถ้าทรัพย์สินที่ยึดไว้จะเป็นการเสี่ยงความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา จะเกินค่าของทรัพย์สิน รัฐมนตรี หรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายจะจัดการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น ก่อนถึงกำหนดตามวรรคสองก็ได้ ได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้น”

มาตรา ๖๔ ตรี ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามมาตรา ๖๔ ทวิ มิใช่เป็นของผู้กระทำความผิด หรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติ รัฐมนตรีคืนทรัพย์สินหรือเงิน แล้วแต่กรณี ให้แก่เจ้าของ ก่อนถึงกำหนดตามมาตรา ๖๔ ทวิ ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อทรัพย์สินนั้นไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐาน ในการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุให้ทรัพย์สินนั้นถูกยึด และ

(๒) เมื่อผู้กระทำความผิดหรือผู้ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า เป็นผู้กระทำความผิดได้ทรัพย์สินนั้นมาจากผู้เป็นเจ้าของโดยการกระทำความผิดทางอาญา”

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๓๓ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ คีรี หรือผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๓ คีรี ฝ่าฝืนเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่รัฐมนตรีกำหนดให้ ปฏิบัติเพิ่มเติมตามมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองพัน บาทถึงสองหมื่นบาท”

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔ คีรี และมาตรา ๓๔ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๓๔ คีรี บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้อธิบดีกรมป่าไม้หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในระดับไม่ต่ำกว่าป่าไม้จังหวัดหรือหัวหน้าด่านป่าไม้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

มาตรา ๓๔ จัตวา ในกรณีที่มีผู้นำจับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาล และให้ศาลมีอำนาจพิพากษาให้จ่ายเงินสินบนนำจับแก่ผู้นำจับเป็นจำนวนเงินไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับตามคำพิพากษาโดยจ่ายจากเงินค่าปรับที่ชำระต่อศาล ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ชำระเงินค่าปรับ หรือชำระไม่ถึงจำนวนที่จะต้องจ่ายค่าสินบนนำจับได้ครบถ้วน ก็ให้จ่ายเงินสินบนนำจับที่ยังจะต้องจ่ายจากเงินค่าขายของกลางที่ศาลสั่งให้ริบ ถ้ายังขาดอยู่อีกก็ให้เป็นพับไป

ในกรณีที่มีผู้นำจับหลายคน ให้แบ่งเงินสินบนนำจับให้คนละเท่า ๆ กัน

การจ่ายเงินสินบนนำจับนั้น จะจ่ายได้เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๓๐ ผู้ใดได้รับอนุญาตให้ทำไม้ หรือเป็นผู้รับสัมปทานอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และได้้นำหรือประสงค์จะนำเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะหรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่ตนมิได้เป็นเจ้าของ เข้าไปในเขตป่าที่ได้รับอนุญาต หรือในเขตสัมปทาน ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่ได้รับอนุญาตทำไม้หรือผู้รับสัมปทาน นำเข้าไปในเขตป่าที่ได้รับอนุญาต หรือในเขตสัมปทานโดยมิได้แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง เป็นของผู้รับอนุญาตทำไม้ หรือผู้รับสัมปทาน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๑ ให้ถือว่าพระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้ามที่ออกตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ที่ใช้บังคับ อยู่ในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา เป็นพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๒ ให้ถือว่าขนาดจำกัดที่กำหนดขึ้นและใช้อยู่ในวันประกาศ พระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา เป็นขนาดจำกัดที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๓๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

(๑) แบบพิมพ์คำขอ	ฉบับละ	๒๕	สตางค์
(๒) การอนุญาตเจาะต้นตะเคียน ตาแมวทำชัน เจาะต้นสน			
เอาหาง สับหรือกรีด ต้นเขลุตองเอาหาง	ต้นละ	๒	บาท
(๓) การอนุญาตเจาะเผาต้นยาง			
ทำน้ำมันยาง	ต้นละ	๕๐	สตางค์
(๔) การอนุญาตเจาะ สับ หรือ กรีดไม้ชนิดอื่น ๆ เอาน้ำมันชัน หรือยาง	ต้นละ	๑๐	บาท
(๕) ใบอนุญาตทำไม้เพื่อการค้า	ฉบับละ	๒๐	บาท
(๖) ใบอนุญาตเก็บหาของป่าหวงห้าม	ฉบับละ	๑๐	บาท
(๗) ใบอนุญาตค้าของป่าหวงห้าม หรือใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งของป่า			
หวงห้าม	ฉบับละ	๒๐	บาท
(๘) ใบอนุญาตเก็บไม้ไผ่ไหลลอย	ฉบับละ	๑๐	บาท
(๙) ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร			
คิดตามจำนวนแรงม้า	แรงม้าละ	๕๐	บาท
(๑๐) ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้แรงคน คิดตาม			
จำนวนคนงาน	คนละ	๑๐	บาท
(๑๑) ใบอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า คิดตามปริมาตร			
ไม้ที่ยังมิได้แปรรูป	ลูกบาศก์เมตรละ	๑๐	บาท

(๑๒) ใบอนุญาตค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้า		
ซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้หรือสิ่งอื่นใดที่ทำด้วยไม้หวงห้าม	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๓) ใบอนุญาตมีไม้แปรรูปชนิดอื่นเป็นจำนวนเกิน		
๐.๒๐ ลูกบาศก์เมตรไว้ในครอบครอง	ฉบับละ	๒๐ บาท
(๑๔) ใบอนุญาตตั้งโรงค้าไม้แปรรูป	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๕) ใบอนุญาตอื่น ๆ	ฉบับละ	๕ บาท
(๑๖) ใบแทนใบอนุญาตเท่ากับอัตราค่าธรรมเนียม		
ใบอนุญาตนั้น แต่ไม่เกิน	ฉบับละ	๑๐ บาท
(๑๗) ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้สัก	ฉบับละ	๑๕,๐๐๐ บาท
(๑๘) ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้หวงห้ามธรรมดา		
นอกจากไม้สัก	ฉบับละ	๗,๕๐๐ บาท
(๑๙) ใบอนุญาตผูกขาดเก็บหา		
ของป่าหวงห้าม	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๒๐) ใบแทนใบอนุญาตผูกขาด	ฉบับละ	๒๕ บาท
(๒๑) สัมปทานทำไม้สัก	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐ บาท
(๒๒) สัมปทานทำไม้หวงห้าม		
ธรรมดา นอกจากไม้สัก	ฉบับละ	๑๕,๐๐๐ บาท
(๒๓) สัมปทานเก็บหาของป่าหวงห้าม	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(๒๔) ใบแทนสัมปทาน	ฉบับละ	๕๐๐ บาท

(๒๕) การโอนใบอนุญาตหรือสัมปทาน คิดครั้งอัตรา

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหรือสัมปทานนั้น ๆ

(๒๖) ใบเบิกทาง

(ก) ไม้สัก	ฉบับละ	๕๐ บาท

(ข) ไม้ชนิดอื่น ๆ	ฉบับละ	๒๐ บาท

(ค) ของป่า	ฉบับละ	๕ บาท

(๒๗) การอุทธรณ์

(ก) เรื่องเกี่ยวกับการอนุญาต การผูกขาด

หรือสัมปทาน	ครั้งละ	๑๐๐ บาท

(ข) เรื่องการขอต้มหรือต่ออายุใบอนุญาต

โรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร	ครั้งละ	๑๐๐ บาท

(ค) เรื่องการขอต้มหรือต่ออายุใบอนุญาต

โรงงานแปรรูปไม้โดยใช้แรงคน	ครั้งละ	๕๐ บาท

(ง) เรื่องการขออนุญาตตั้งโรงค้าไม้

แปรรูป	ครั้งละ	๕๐ บาท

(จ) เรื่องอื่น ๆ	ครั้งละ	๑๐ บาท

(๒๘) ใบคู่มือคนงานหรือผู้

รับจ้าง หรือใบแทน	ฉบับละ	๑ บาท

(๒๙) ค่าจดทะเบียนตราประทับไม้เอกชน ดวงละ ๒๐๐ บาท

	(๓๐) ค่าธรรมเนียมขอตรวจเอกสาร	ฉบับละ	๕ บาท
	(๓๑) ค่าธรรมเนียมคัดหรือถ่ายภาพเอกสารและ		
รับรองสำเนา		หน้าละ	๑๐ บาท
	(๓๒) ค่าธรรมเนียมขอตรวจแผนที่ป่า	ครั้งละ	๑๐๐ บาท
	(๓๓) ค่าธรรมเนียมคัดหรือถ่ายภาพแผนที่ป่าและ		
รับรองสำเนา		ครั้งละ	๕๐๐ บาท
	(๓๔) ค่าธรรมเนียมทำการล่วงเวลา คัดร้อยละสิบ		
ของเงินค่าภาคหลวงที่คำนวณได้ในครั้งนั้น ๆ แต่อย่างสูงไม่เกิน			๔๐๐ บาท
	(๓๕) ค่าธรรมเนียมรับคืน		
ไม้ไหลลอย		ท่อนละ	๒๐ บาท

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยป่าไม้บางมาตรามีข้อความไม่รัดกุม และไม่เหมาะสมกับกาลสมัย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อคุ้มครองและบำรุงรักษาป่าไม้อันเป็นทรัพยากรธรรมชาติให้ได้ผลดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

๑๐.

พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๒๒

พระราชบัญญัติ

ป่าไม้ (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ.๒๕๒๒”

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน

ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

*[ร.ก.๒๕๒๒/๖๔/๕พ/๒๕ เมษายน ๒๕๒๒]

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งไม้หวงห้ามอันยังมิได้แปรรูป โดยไม่มี รอยตราค่าภาคหลวงหรือรอยตรารัฐบาลขาย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้นั้นมาโดยชอบด้วย กฎหมายต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๖๕ ถ้าไม้ที่มีไว้ในครอบครองเป็น

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกันเกิน ยี่สิบต้นหรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๑๖ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๔วรรคสอง หรือมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

“มาตรา ๗๑ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๕ ทวิมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๕ ตริ มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๑๖ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒ ทวิ มาตรา ๗๒ ตรี และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๒ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๕๑ ถ้าไม้ที่มีไว้ในครอบครองเป็น

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินห้าตันหรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม้ที่ครอบครองเกินหนึ่งลูกบาศก์เมตรหรือไม้ที่ได้แปรรูปแล้วรวมปริมาตรไม้เกินหนึ่งลูกบาศก์เมตร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๗๒ ตรี ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๕๔ ถ้าได้กระทำเป็นเนื้อที่เกินยี่สิบห้าไร่ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

ในกรณีที่มีคำพิพากษาชี้ขาดว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕๔ ถ้าปรากฏว่าบุคคลนั้นได้ยึดถือครอบครองป่าที่ตนได้กระทำความผิด ศาลมีอำนาจที่สั่งให้ผู้กระทำความผิด คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของผู้กระทำความผิด ออกไปจากป่านั้นได้ด้วย

มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๑๑ ถ้าการกระทำความผิดนั้นเกี่ยวกับ

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินสี่สิบต้นหรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร หรือไม้ที่ได้แปรรูปแล้วรวมปริมาตรไม้เกินสองลูกบาศก์เมตร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ ตริ หรือผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือข้อกำหนดที่รัฐมนตรีกำหนดให้ปฏิบัติเพิ่มเติมตามมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ บรรดาไม้และของป่าอันได้มาหรือมีไว้เนื่องจากการกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้และสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ และสิ่งอื่นใด บรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามที่มีไว้เนื่องจากการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๓ ตริ ให้รับเสียทั้งสิ้น”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยป่าไม้ได้ใช้บังคับมานานแล้ว บทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดโทษไม่เหมาะสมแก่สถานการณ์ปัจจุบัน เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษให้สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

๑๑.

พระราชบัญญัติ
ป่าไม้ (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๒๕

พระราชบัญญัติ

ป่าไม้ (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๕

เป็นปีที่ ๓๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

*[ร.ก.๒๕๒๕/๓๓/๕พ/๕ มีนาคม ๒๕๒๕]

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งไม้หวงห้ามอันยังมิได้แปรรูป โดยไม่มีรอยตราค่าภาคหลวงหรือรอยตรารัฐบาลขาย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้ไม้นั้นมาโดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๖๕ นี้ ถ้าไม้ที่มีไว้ในครอบครองเป็น

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกันเกิน ยี่สิบต้น หรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม่เกินสี่ลูกบาศก์เมตร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองแสนบาท”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๗๓ นี้ ถ้าการกระทำผิดนั้นเกี่ยวกับ

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกันเกิน ยี่สิบต้น หรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม่เกินสี่ลูกบาศก์เมตร หรือไม้ที่ได้แปรรูปแล้วรวมปริมาตรไม่เกินสองลูกบาศก์เมตร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองแสนบาท”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุทนต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากว่าขณะนี้ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ยังมีประชาชนในชนบทอีกจำนวนไม่น้อยที่ไม่มีเงินจะไปซื้อไม้และอุปกรณ์ต่าง ๆ มาสร้างบ้านอยู่อาศัย ก็เนื่องจากความยากจนเป็นเหตุ จึงได้กระทำผิดไปด้วยความจำเป็น โดยไปตัดไม้ในป่ามาสร้างบ้านของตนเองบ้าง ซ่อมแซมบ้านของตนเองบ้าง มิฉะนั้นแล้วก็ไม่มียานอยู่อาศัยหรือมีไม้ไว้ในความครอบครองเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อซ่อมแซมบ้านก็ดี หรือมีไม้ไว้เพื่อทำเครื่องใช้ไม้สอยต่าง ๆ บ้างก็ดี จึงเป็นกรณีที่น่าเห็นใจเป็นอย่างยิ่ง แม้บางครั้งศาลสถิตย์ยุติธรรมจะให้ความปรานีอย่างไรก็ยังทำให้ประชาชนผู้ยากไร้ดังกล่าวได้รับความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัสอยู่ดี เพราะติดขัดอยู่ที่ตัวบทกฎหมาย เพื่อให้ศาลสถิตย์ยุติธรรมได้มีโอกาสพิจารณาพิเคราะห์ถึงความหนักเบาของข้อเท็จจริงแต่ละคดี ในการที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดได้ดีและมากขึ้น จึงสมควรแก้ไขโทษขั้นต่ำของมาตรา ๖๕, ๖๗ บางกรณี เสียใหม่ให้ต่ำลงเล็กน้อย ส่วนโทษขั้นสูงก็เพิ่มให้สูงขึ้น บางกรณีเช่นเดียวกัน เพื่อลงโทษผู้ที่ทำลายป่าไม้ให้หนัก

๑๒.

พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๐๓

พระราชบัญญัติ

ป่าสงวนแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๐๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๗

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่า

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๘๑

(๒) พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

(๓) พระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ป่า” หมายความว่า ที่ดินรวมตลอดถึง ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และที่ชายทะเลที่ยังมิได้มีบุคคลได้มาตามกฎหมาย

“ป่าสงวนแห่งชาติ” หมายความว่า ป่าที่ได้กำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

“ไม้” หมายความว่า ไม้ทุกชนิดทั้งที่เป็นต้น กอ หรือเถา ไม่ว่ายังยืนต้นหรือล้มลงแล้ว และหมายรวมตลอดถึง ราก ปุ่ม ดอก หน่อ กิ่ง ตา หัว เหง้า เศษ ปลายหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของไม้ ไม่ว่าจะถูกตัด ฟัน เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด หรือกระทำโดยวิธีการอื่นใด

“ของป่า” หมายความว่า สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในป่า เป็นต้นว่า

(๑) ไม้พิน ถ่าน เปลือกไม้ ใบไม้ ดอกไม้ เมล็ด ผลไม้ หน่อไม้ ชันไม้ และยางไม้

(๒) หญ้า อ้อ พง แขม ปรีอ คา กก กระจุค กล้วยไม้ กล้วย เห็ดและพืชอื่น

(๓) ซากสัตว์ ไข่ หนัง เขา นอ งา กราม ขนาย กระดูก ขน รังนก ครั่ง รังผึ้ง น้ำผึ้ง ขี้ผึ้ง และมูลค้างคาว

(๔) ดิน หิน กรวด ทราย แร่และน้ำมัน

“สัตว์เลี้ยง” หมายความว่า ช้าง ม้า ลา ล่อ โค กระบือ แพะ แกะ และสุกร ที่มีเจ้าของ

“ทำไม้” หมายความว่า ตัด ฟัน กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด หรือชักลาก ไม้ที่มีอยู่ในป่า หรือนำไม้ที่มีอยู่ในป่าออกจากป่าด้วยประการใดๆ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้**

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าไม้เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การกำหนดป่าสงวนแห่งชาติ

มาตรา ๖ บรรดาป่าที่เป็นป่าสงวนอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่าก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรกำหนดป่าอื่นใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อรักษาสภาพป่าไม้ ของป่าหรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น ให้กระทำได้โดยออกกฎกระทรวงซึ่งต้องมีแผนที่แสดงแนวเขตป่าที่กำหนดเป็นป่าสงวนแห่งชาตินั้นแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

มาตรา ๗ การเปลี่ยนแปลงเขตหรือการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติป่าใด ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำได้โดยออกกฎกระทรวง และเฉพาะกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนบางส่วนให้มีแผนที่แสดงแนวเขตที่เปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนนั้นแนบท้ายกฎกระทรวงด้วย

มาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติไว้ตามสมควรเพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้ปิดประกาศสำเนากฎกระทรวงและแผนที่ท้ายกฎกระทรวงตามมาตรา ๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๗ ไว้ ณ ที่ทำการอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ ที่ทำการกำนันท้องที่ และที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหมู่บ้านท้องที่นั้น

มาตรา ๑๐ เมื่อได้กำหนดป่าใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติแล้วให้มีกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาตินั้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนกรมป่าไม้** ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมที่ดินและกรรมการอื่นอีกสองคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมให้การเป็นไปตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙

(๒) ดำเนินการสอบสวน และวินิจฉัยคำร้องตามมาตรา ๑๓

(๓) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนตามมาตรา ๑๓

(๔) ตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม และให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานแห่งที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานแห่งที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ บุคคลใดอ้างว่ามีสิทธิ หรือได้ทำประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติใดอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงกำหนดป่าสงวนแห่งชาตินั้นใช้บังคับ ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อนายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอท้องที่ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นใช้บังคับ ถ้าไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่าสละสิทธิหรือประโยชน์นั้น

คำร้องดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่ง
อำเภอท้องที่ส่งต่อไปยังคณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาตินั้น โดยไม่ชักช้า

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีสิทธิในที่ดินที่บุคคลมีอยู่ตามประมวล
กฎหมายที่ดิน

มาตรา ๑๓ เมื่อคณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติได้รับคำร้องตามมาตรา ๑๒
แล้ว ให้สอบสวนตามคำร้องนั้น ถ้าปรากฏว่าผู้ร้องได้เสียสิทธิหรือเสื่อมเสียประโยชน์ ให้
คณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าทดแทนให้ตามที่เห็นสมควร

ถ้าผู้ร้องไม่พอใจในค่าทดแทนที่คณะกรรมการสำหรับป่าสงวนแห่งชาติกำหนด ผู้
ร้องมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของ
คณะกรรมการ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๓ ทวิ ในกรณีที่ส่วนราชการและองค์การของรัฐมีความประสงค์จะใช้พื้นที่
บางแห่งภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติเป็นสถานที่ปฏิบัติงานหรือเพื่อประโยชน์ของรัฐอย่างอื่น ให้
อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้
ประโยชน์ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ และในบริเวณดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖
มาใช้บังคับแก่การที่ส่วนราชการหรือองค์การนั้นๆ จำเป็นต้องกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ใน
การปฏิบัติงานเพื่อใช้ประโยชน์ในพื้นที่นั้น

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าที่ดินในบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์มีแนวเขต
ทับที่ดินซึ่งบุคคลได้รับประโยชน์ตามมาตรา ๑๔ อยู่แล้ว ให้การรับประโยชน์ในที่ดินส่วนที่เป็น
บริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์นั้นสิ้นสุดลง เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวัน นับแต่วันที่
ประกาศกำหนดบริเวณดังกล่าวเป็นบริเวณที่ทางราชการใช้ประโยชน์

การใช้พื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี
กำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี

หมวด ๒

การควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ

มาตรา ๑๕ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดยึดถือครอบครองทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ทำไม้ เก็บหาของป่า หรือกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติ เว้นแต่

(๑) ทำไม้หรือเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕ เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๖ ทวิ หรือมาตรา ๑๖ ตริ กระทำการตามมาตรา ๑๗ ใช้ประโยชน์ตามมาตรา ๑๘ หรือกระทำการตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐

(๒) ทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

มาตรา ๑๕ การทำไม้หรือการเก็บหาของป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติให้กระทำได้เมื่อได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประกาศอนุญาตไว้เป็นคราวๆ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติแห่งหนึ่งแห่งใดโดยเฉพาะ

การอนุญาตให้เป็นไปตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติคราวละไม่น้อยกว่าห้าปีแต่ไม่เกินสามสิบปี ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตเป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ จะอนุญาตโดยให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่เห็นสมควรก็ได้

(๒) การเข้าทำประโยชน์เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่คราวละไม่เกินสิบปี โดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตเก็บหาของป่าและไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงของป่าตามพระราชบัญญัตินี้ สำหรับแร่ ดินขาว หรือหิน แล้วยแต่กรณี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๑๖ ทวิ ในกรณีที่ป่าสงวนแห่งชาติทั้งหมดหรือบางส่วนมีสภาพเป็นป่าไร่ ไร่ร้างเก่า หรือทุ่งหญ้า หรือเป็นป่าที่ไม่มีไม้มีค่าขึ้นอยู่เลย หรือมีไม้มีค่าที่มีลักษณะสมบูรณ์เหลืออยู่ เป็นส่วนน้อย และป่านั้นยากที่จะกลับฟื้นคืนดีตามธรรมชาติ ทั้งนี้ โดยมีสภาพตามหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ให้ถือว่าป่าสงวนแห่งชาติในบริเวณดังกล่าว เป็นป่าเสื่อมโทรม

ถ้าทางราชการมีความจำเป็นต้องปรับปรุงฟื้นฟูสภาพป่าเสื่อมโทรม ให้รัฐมนตรี ประกาศกำหนดเขตป่าเสื่อมโทรมทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ

ในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ ถ้าบุคคลใดได้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยใน เขตดังกล่าวอยู่แล้วจนถึงวันที่ประกาศกำหนดตามวรรคสอง

(๑) เมื่อบุคคลดังกล่าวร้องขอ และอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเห็นว่าบุคคล นั้นยังมีความจำเป็นเพื่อการครองชีพ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือ ให้บุคคลดังกล่าวทำประโยชน์และอยู่อาศัยต่อไปในที่ที่ได้ทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยอยู่แล้วนั้นได้ แต่ต้องไม่เกินยี่สิบไร่ต่อหนึ่งครอบครัว และมีกำหนดเวลาคราวละไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ไม่เกิน สามสิบปี ทั้งนี้ โดยได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมสำหรับคราวแรก คราวต่อๆ ไปต้องเสีย ค่าธรรมเนียม

(๒) บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตาม (๑) อาจขออนุญาตปลูกป่าหรือไม้ยืนต้นในที่ที่ ตนเคยทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติเพิ่มเติมจากที่ได้รับอนุญาตแล้ว โดยพิสูจน์ให้เห็นว่าตนมีความสามารถ และมีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่จะปลูกป่า หรือ ไม้ยืนต้น ตามที่ขอเพิ่มนั้นได้ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้ปลูกป่าหรือไม้ ยืนต้นได้แต่ต้องไม่เกินสามสิบห้าไร่ต่อหนึ่งครอบครัว และมีกำหนดเวลาคราวละไม่น้อยกว่าห้าปี แต่ไม่เกินสามสิบปี และต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่กฎหมายกำหนดไว้

การได้รับอนุญาตตามวรรคสาม มิให้ถือว่าเป็นการได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินตาม ประมวลกฎหมายที่ดิน

ให้บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตามวรรคสาม (๑) และ (๒) ได้รับยกเว้นค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่า สำหรับไม้ที่ได้ปลูกขึ้นภายในที่ดินที่ได้รับอนุญาต

บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตต้องใช้ประโยชน์ในที่ดินตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในระเบียบที่อธิบดีกำหนด และจะให้บุคคลอื่นนอกจากบุคคลในครอบครัวเข้าทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวมิได้

ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตละทิ้งไม่ทำประโยชน์หรือไม่อยู่อาศัยในที่ดินที่ได้รับอนุญาตติดต่อกันเกินระยะเวลาสองปี หรือยินยอมให้บุคคลอื่นนอกจากบุคคลในครอบครัวเข้าทำประโยชน์ หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในระเบียบที่อธิบดีกำหนด ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตนั้น

มาตรา ๑๖ ตริ ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ทวิ ถึงแก่ความตาย ให้บุคคลในครอบครัวซึ่งอาศัยอยู่กับผู้ได้รับอนุญาตมีสิทธิอยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ในที่ดินนั้นต่อไปได้ แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับอนุญาตถึงแก่ความตาย

ถ้าสามี ภรรยา บุตรคนหนึ่งคนใดหรือบุคคลในครอบครัวซึ่งอาศัยอยู่กับผู้ได้รับอนุญาตและผู้ได้รับอนุญาตได้ระงับไว้เป็นหนังสือตามแบบที่อธิบดีกำหนดให้เป็นผู้สืบสิทธิและหน้าที่ของตนประสงค์จะอยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ในที่ดินนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับอนุญาตถึงแก่ความตาย

เมื่อได้ยื่นคำขออนุญาตตามวรรคสองแล้ว ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งอยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ต่อไปได้ตามที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายอนุญาต

มาตรา ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ อธิบดีมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือแก่กระทรวง ทบวง กรมหรือบุคคลอื่นใดให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี และเมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งยกเว้นค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าก็ได้

มาตรา ๑๘ อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การเข้าไป การผ่านหรือการใช้ทาง

(๒) การนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไป

ระเบียบตามวรรคหนึ่ง จะใช้บังคับในเขตป่าสงวนแห่งชาติแห่งใดให้ประกาศ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้านในท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาติแห่งนั้นตั้งอยู่

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแล รักษาหรือบำรุงป่าสงวนแห่งชาติ อธิบดีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้** กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้

มาตรา ๒๐ ในกรณีป่าสงวนแห่งชาติแห่งใดมีสภาพเป็นป่าเสื่อมโทรมตามมาตรา ๑๖ ทวิ ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตเป็นหนังสือให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทำการ บำรุงป่าหรือปลูกสร้างสวนป่าหรือไม้ยืนต้นในเขตป่าเสื่อมโทรมได้ภายในระยะเวลาและตาม เงื่อนไขที่กำหนดในหนังสืออนุญาต แต่ในกรณีที่จะอนุญาตให้เกิน ๒,๐๐๐ ไร่ ต้องได้รับอนุมัติจาก คณะรัฐมนตรี

รัฐมนตรีอาจกำหนดให้ผู้รับอนุญาตเสียค่าตอบแทนให้แก่รัฐบาลได้ตามจำนวนที่ เห็นสมควรโดยประกาศของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรา ๒๑ ใบอนุญาตทำไม้หรือเก็บหาของป่า ในเขตป่าสงวนแห่งชาติตามมาตรา ๑๕ ให้ใช้ได้ภายในระยะเวลาที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ซึ่งต้องไม่เกิน หนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ในกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ยื่นคำขอใบแทน ใบอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามมาตรา ๑๕ จะโอนกันได้คือเมื่อได้รับ อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การโอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องจัดให้ คนงาน ผู้รับจ้างหรือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีใบคู่มือสำหรับการตาม ที่ ได้รับอนุญาต ตามแบบ ระเบียบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ เมื่อได้กำหนดป่าใดเป็นป่าสงวนแห่งชาติและรัฐมนตรีได้แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาตินั้นแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้ผู้หนึ่งผู้ใดออกจากป่าสงวนแห่งชาติ หรือให้งดเว้นการกระทำใดๆ ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ในกรณีที่มีข้อเท็จจริงปรากฏหรือเหตุอันควรสงสัยว่า มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้รื้อถอน แก้วไขหรือทำประการอื่นใดแก่สิ่งที่เป็นอันตราย หรือสิ่งที่ทำให้เสื่อมสภาพในเขตป่าสงวนแห่งชาติภายในเวลาที่กำหนดให้

(๓) บังคับทำลาย รื้อถอน แก้วไขหรือทำประการอื่นเมื่อผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตาม (๒) ไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิดหรือรู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่หาตัวไม่พบ

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดดังกล่าว และได้เสียค่าใช้จ่ายเพื่อการนั้น ให้ผู้กระทำความผิดชดเชยหรือออกค่าใช้จ่ายนั้นทั้งหมด หรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำทรัพย์สินที่ยึดไว้ได้ออกขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร เพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายนั้น และให้นำความในมาตรา ๑๓๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่เงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินนั้นโดยอนุโลม

(๔) ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดที่เห็นสมควร ทั้งนี้ เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายแก่ป่าสงวนแห่งชาติในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน

มาตรา ๒๖ การจับกุม ปรามปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๗ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต คนงาน ผู้รับจ้าง หรือผู้แทนของผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวง หรือเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต ซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ อันอาจเป็นการเสียหายอย่างร้ายแรง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตได้ มีกำหนดไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่ออกคำสั่ง

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่งอธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนคำสั่งหรือเพิ่มหรือลดระยะเวลาที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร แต่ในกรณีที่มิคำสั่งเพิ่มระยะเวลาดังกล่าวนั้น จะเพิ่มได้ไม่เกินหนึ่งร้อยสี่สิบวัน

มาตรา ๒๘ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๒๗ ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีโดยยื่นอุทธรณ์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่มีการสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตแล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรก็ให้มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตนั้นได้

มาตรา ๓๐ ในกรณีมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการหรือสาธารณประโยชน์ หรือเมื่อปรากฏว่าได้มีการอนุญาตไปโดยมิชอบ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการอนุญาตรายหนึ่ง รายใดทั้งหมดหรือบางส่วนได้

ในกรณีมิใช่เป็นความผิดของผู้ถูกสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้จ่ายค่าทดแทนด้วยจำนวนเงินอันเป็นธรรมแก่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนการอนุญาตนั้น

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

ในกรณีความผิดตามมาตรา ๓๑ ถ้าได้กระทำเป็นเหตุที่เกินยี่สิบห้าไร่หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่

(๑) ไม้สัก ไม้ยาง ไม้สนเขา หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ หรือ

(๒) ไม้อื่นเป็นคันหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกันเกิน ยี่สิบต้น หรือท่อน หรือรวมปริมาตรไม่เกินสี่ลูกบาศก์เมตร หรือ

(๓) ต้นน้ำลำธาร

ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

ในกรณีที่มีคำพิพากษาชี้ขาดว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรานี้ ถ้าปรากฏว่าบุคคลนั้นได้ยึดถือครอบครองที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิด คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของผู้กระทำความผิด ออกจากเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ด้วย

มาตรา ๓๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๓๓ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซึ่งหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นใดที่จัดให้มีขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓ ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๘ หรือขัดคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๕ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดรับไว้ด้วยประการใด ซ่อนเร้น จำหน่าย หรือช่วยพาเอาไปเสีย ซึ่งไม้หรือของป่าที่ตนรู้อยู่แล้วว่า เป็นไม้หรือของป่าที่มีผู้ได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเสมือนเป็นตัวการในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๓๕ บรรดาไม้ ของป่า เครื่องมือ เครื่องใช้ อาวุธ สัตว์พาหนะยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใดๆ ซึ่งบุคคลใช้หรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รับเสียทั้งสิ้นโดยไม่คำนึงว่าเป็นของผู้กระทำความผิดและมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๖ บรรดาป่าที่เป็นป่าคุ้มครองอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่าก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นป่าสงวนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงออกตามมาตรา ๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๗ ซึ่งต้องออกภายในห้าปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๗ ใบอนุญาตที่ออกให้แก่บุคคลกระทำการใดๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่าก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๓๘ ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ บรรดา กฎกระทรวง ประกาศ ข้อกำหนด และระเบียบการต่างๆ ที่ได้ออกตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่าและใช้อยู่ในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้คงใช้บังคับต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ข้อกำหนดหรือระเบียบการต่างๆ ยกเลิกหรือมีความอย่างเดียวกัน หรือขัด หรือแย้งกัน หรือกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่า

คำขอ	ฉบับละ	๑ บาท
ใบอนุญาตทำไม้ หรือเก็บหาของป่า	ฉบับละ	๒๐ บาท
ใบคู่มือคนงาน ผู้รับจ้างหรือผู้แทนของ		
ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาต	ฉบับละ	๕ บาท
ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕ บาท
การโอนใบอนุญาต	ครั้งละ	๑๐ บาท
หนังสืออนุญาตให้บุคคลเข้าทำประโยชน์		
หรืออยู่อาศัย	ไร่ละ	๕๐๐ บาท
ค่าภาคหลวงไม้	ลูกบาศก์เมตรละ	๔๐ บาท
ค่าภาคหลวงของป่า	ลูกบาศก์เมตรละ	๔ บาท
ในกรณีไม่อาจคำนวณเป็น		
ลูกบาศก์เมตร	ร้อยละสิบของราคาตลาด	

ค่าบำรุงป่า สองเท่าค่าภาคหลวงไม้หรือค่าภาคหลวงของป่าที่ผู้รับอนุญาตจะต้องชำระ เนื่องจากการทำไม้และเก็บหาของป่าจากป่าสงวนแห่งชาติ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากป่าไม้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญยิ่งของชาติ และรัฐบาลได้กำหนดจุดหมายไว้ในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติว่า จะสงวนป่าไม้ไว้เป็นเนื้อที่ประมาณร้อยละ ๕๐ แห่งเนื้อที่ประเทศไทย คือ เป็นเนื้อที่ป่าสงวนรวมประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๕๖ ล้านไร่

บัดนี้ ปรากฏว่าป่าไม้ที่สงวน ค้ำครองไว้แล้ว และที่ยังมิได้สงวนค้ำครองได้ถูกบุกรุกและถูกทำลายไปเป็นจำนวนมาก แม้ป่าไม้ในบริเวณต้นน้ำลำธารก็ถูกแผ้วถางเผาทำลายไปเป็นอันมาก ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เกิดความแห้งแล้ง พื้นดินพังทลาย ลำน้ำตื้นเขิน หรือเกิดอุทกภัยอันเป็นผลเสียหายแก่การเกษตรและเศรษฐกิจของประเทศอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการค้ำครองและสงวนป่าที่ใช้บังคับอยู่ มีวิธีการไม่รัดกุมเหมาะสมต้องเสียเวลาดำเนินการเป็นเวลานาน จึงจะประกาศกำหนดเป็นป่าสงวนหรือเป็นป่าค้ำครองได้ เป็นเหตุให้บุคคลบางจำพวกฉวยโอกาสทำลายป่าได้กว้างขวางยิ่งขึ้น นอกจากนั้น ได้กำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนไว้ไม่เหมาะสมกับกาลสมัย ผู้กระทำความผิดไม่เข็ดหลาบเป็นช่องทางให้มีการบุกรุกทำลายป่ามากขึ้น รัฐบาลจึงเห็นเป็นการจำเป็นอันรีบด่วนที่จะต้องดำเนินการปรับปรุงกฎหมายเรื่องนี้เสียใหม่ เพื่อให้สามารถดำเนินการค้ำครองป้องกัน เพื่อรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติอันมีค่าของชาติ และเพื่อมิให้อาชีพเกษตรกรรมของประชาชนส่วนใหญ่และเศรษฐกิจของประเทศถูกกระทบกระเทือนจากผลของการทำลายป่า

๑๓.

พระราชบัญญัติพันธุ์พืช

พ.ศ. ๒๕๑๘

พระราชบัญญัติ

พันธุ์พืช

พ.ศ. ๒๕๖๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืช

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“พันธุ์พืช” หมายความว่า พันธุ์ หรือกลุ่มของพืชที่มีพันธุกรรมและลักษณะทางพฤกษศาสตร์เหมือนหรือคล้ายคลึงกันและมีคุณสมบัติเฉพาะตัวที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นในพืชชนิดเดียวกันที่สามารถตรวจสอบได้

“เมล็ดพันธุ์” หมายความว่า เมล็ด หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพืชที่ใช้เพาะปลูกหรือใช้ทำพันธุ์ เช่น ต้น คอ หน่อ เหง้า กิ่ง แขนง ตา ราก หัว ดอก หรือผล

“เมล็ดพันธุ์ควบคุม” หมายความว่า เมล็ดพันธุ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นเมล็ดพันธุ์ควบคุม

“เมล็ดพันธุ์รับรอง” หมายความว่า เมล็ดพันธุ์ที่ได้ผ่านการทดสอบ ตรวจสอบหรือวิเคราะห์คุณภาพหรือคุณสมบัติและอธิบดีออกหนังสือรับรองให้

“พันธุ์พืชขึ้นทะเบียน” หมายความว่า พันธุ์พืชที่ผ่านการพิจารณาขึ้นทะเบียนและอธิบดีออกหนังสือรับรองให้

“พันธุ์พืชรับรอง” หมายความว่า พันธุ์พืชขึ้นทะเบียนที่ผ่านการพิจารณารับรองให้เป็นพันธุ์พืชรับรองและอธิบดีออกหนังสือรับรองให้

“พืชสงวน” หมายความว่า พืชที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นพืชสงวน

“พืชต้องห้าม” หมายความว่า พืชที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นพืชต้องห้าม

“พืชอนุรักษ์” หมายความว่า พืชชนิดที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่กำลังจะสูญพันธุ์ ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

“การขยายพันธุ์เทียม” หมายความว่า การขยายพันธุ์ที่ไม่ใช่การขยายพันธุ์โดยธรรมชาติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

“ฉลาก” หมายความว่า รวบรวมถึง รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใดๆ อันแสดงไว้ที่ภาชนะบรรจุ

“ภาชนะบรรจุ” หมายความว่า วัตถุใดๆ ที่ใช้บรรจุหรือห่อหุ้มเมล็ดพันธุ์โดยเฉพาะ

“รวบรวม” หมายความว่า รวบรวมเมล็ดพันธุ์เพื่อคัดเลือกหรือบรรจุในภาชนะบรรจุ

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย แจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการค้าและหมายความรวมถึงมิไว้เพื่อขาย

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักร โดยมีการขนถ่ายหรือเปลี่ยนยานพาหนะ

“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคารหรือส่วนของอาคาร และหมายความรวมถึงบริเวณของสถานที่ด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพันธุ์พืช

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้น โดยไม่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการค้า ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง

(๑) เมล็ดพันธุ์ควบคุม

(๒) พืชสงวน

(๓) พืชต้องห้าม

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น และออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการพันธุ์พืช

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพันธุ์พืช” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร ผู้แทนกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมศุลกากร และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ และผู้อำนวยการกองควบคุมพืชและวัสดุการเกษตรเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๕ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาวิจัย หรือปฏิบัติการเกี่ยวกับพืชที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำความในมาตรา ๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการควบคุม การส่งเสริม และการออกประกาศเกี่ยวกับพืช

(๒) ให้คำแนะนำ หรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องเกี่ยวกับพืช

หมวด ๒

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ควบคุม

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชนิดและชื่อพันธุ์ของพืชชนิดใดให้เป็นเมล็ดพันธุ์ควบคุม

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ควบคุม ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) หรือ (๓) แจกชนิดชื่อพันธุ์ และปริมาณของเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่รวบรวมและแหล่งรวบรวม

(๒) กำหนดมาตรฐาน คุณภาพ วิธีเก็บหรือวิธีรักษาเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

(๓) กำหนดชนิดและอัตราส่วนของวัตถุที่ใช้ หรือมี หรือผสม หรือเจือปนในเมล็ดพันธุ์ควบคุมและกำหนดวัตถุหรือสิ่งที่เป็นศัตรูพืชซึ่งห้ามใช้ หรือมี หรือผสม หรือเจือปนในเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

(๔) กำหนดสารเคมีอันตรายที่ใช้ผสมในเมล็ดพันธุ์ควบคุม โดยระบุชื่อสามัญและชื่อทางเคมีและอัตราส่วนของสารเคมีนั้น เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

(๕) กำหนดว่าเมล็ดพันธุ์ควบคุมชนิดใด และชื่อพันธุ์ใดที่ต้องบรรจุในภาชนะบรรจุ กำหนดวัตถุที่จะใช้สำหรับเป็นภาชนะบรรจุ และวิธีการบรรจุเมล็ดพันธุ์ควบคุม เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

(๖) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) รวบรวมขายเมล็ดพันธุ์ควบคุมเฉพาะที่เป็นเมล็ดพันธุ์รับรอง

(๗) กำหนดชนิดพันธุ์และปริมาณของเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่อนุญาตให้นำเข้า

การออกประกาศตามมาตรานี้ ต้องระบุระยะเวลาใช้บังคับไม่น้อยกว่าหกสิบวัน นับแต่วันประกาศ

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องเก็บเมล็ดพันธุ์ควบคุมไว้ในสถานที่เก็บเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ปลูกเมล็ดพันธุ์ควบคุมซึ่งขายเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่ตนปลูกเองให้แก่ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า หรือผู้รับใบอนุญาตส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า หรือผู้ปลูกเมล็ดพันธุ์รายอื่นเพื่อใช้เพาะปลูกเอง โดยมีได้มีการโฆษณา

มาตรา ๑๕ เมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดชนิดและชื่อพันธุ์ของพืชชนิดใดให้เป็นเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามมาตรา ๑๒ แล้ว ให้ผู้รวบรวม ขาย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าอยู่ในวันประกาศ ขึ้นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ผู้นั้นประกอบกิจการไปพลางก่อนได้ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ผู้นั้นประกอบกิจการต่อไปจนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตตามคำขอ และให้นำความในมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตรวบรวม ขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขอใบอนุญาต

(๑) บรรลุนิติภาวะ

(๒) มีถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานในประเทศไทย

(๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) มีสถานที่ที่เหมาะสมในการรวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามที่ขอรับใบอนุญาต

(๕) ใช้ชื่อในการประกอบพาณิชย์กิจไม่ซ้ำหรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจของผู้รับใบอนุญาตอยู่แล้ว หรือผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังไม่ครบสองปี

(๖) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขอใบอนุญาตต้องมีลักษณะตาม (๒) (๔) (๕) และ (๖) และต้องมีผู้ดำเนินการซึ่งมีลักษณะตาม (๑) (๒) (๓) และ (๖) ด้วย

มาตรา ๑๗ ประเภทของใบอนุญาตสำหรับเมล็ดพันธุ์ควบคุมมีดังนี้

(๑) ใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า

(๒) ใบอนุญาตขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม

(๓) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า

(๔) ใบอนุญาตส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า

(๕) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า

ให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (๑) (๓) หรือ (๔) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (๒) สำหรับเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่ตนรวบรวมนำเข้าหรือส่งออกด้วย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ ให้คุ้มครองถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตด้วย

ให้ถือว่าการกระทำของลูกจ้าง หรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตที่ได้รับการคุ้มครองตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำของผู้รับใบอนุญาตด้วย เว้นแต่ผู้รับใบอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำความผิดเป็นการสุจริตที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้

มาตรา ๑๙ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ออกใบอนุญาต เว้นแต่ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า ใบอนุญาตส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า หรือใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตแต่มิให้เกินกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า หรือใบอนุญาตขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์

หมวด ๓

หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ควบคุม

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า

(๑) บรรจุเมล็ดพันธุ์ควบคุมในภาชนะบรรจุนอกสถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต
หรือ

(๒) ขาเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่บรรจุในภาชนะบรรจุไม่ตรงตามฉลาก

มาตรา ๒๒ ให้ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าปฏิบัติดังนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคารแสดงว่าเป็น
สถานที่รวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุม

ลักษณะ ขนาดของป้าย และข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีฉลากภาษาไทยที่ภาชนะบรรจุเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่รวบรวมขึ้นและใน
ฉลากต้องแสดง

(ก) ชนิดและชื่อพันธุ์ของเมล็ดพันธุ์ควบคุม และมีคำว่า “เมล็ดพันธุ์ควบคุม”

(ข) เครื่องหมายการค้าสำหรับเมล็ดพันธุ์ควบคุม

(ค) ชื่อผู้รวบรวมและแหล่งรวบรวม

(ง) น้ำหนักสุทธิของเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามระบบเมตริก หรือจำนวนเมล็ด
พันธุ์ควบคุมหรือหน่วยวัดอื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(จ) อัตราความงอกของเมล็ดพันธุ์ควบคุม และระบุวันเดือนปีที่ทดสอบ

(ฉ) เดือนและปีให้รวบรวมหรือนำเข้า

(ช) อายุความงอกของเมล็ดพันธุ์ควบคุม เดือนและปีที่สิ้นสุดอายุการใช้เพาะปลูก หรือใช้ทำพันธุ์

(ซ) ถ้าเมล็ดพันธุ์ควบคุมมีวัตถุอื่นผสมอยู่ด้วย ต้องแจ้งชื่อและอัตราส่วนของ วัตถุนั้นที่ผสมอยู่ในเมล็ดพันธุ์ควบคุม

(ฌ) ถ้าเมล็ดพันธุ์ควบคุม มีสารเคมีอันตรายตามมาตรา ๑๓ ผสมอยู่ด้วย ต้อง แจ้งชื่อและอัตราส่วนของสารเคมีอันตรายที่ผสมอยู่ในเมล็ดพันธุ์ควบคุม ทั้งต้องแสดงเครื่องหมาย หัวกะโหลกกับกระดูกไขว้ และมีคำว่า “อันตราย” ด้วยอักษรสีแดงไว้ด้วย

(ญ) ข้อความอื่นที่รัฐมนตรีเห็นสมควรประกาศในราชกิจจานุเบกษา ระบุเพิ่มเติมในฉลาก

มาตรา ๒๓ ให้ผู้รับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าปฏิบัติดังนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคารแสดงว่าเป็น สถานที่นำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุม

ลักษณะ ขนาดของป้าย และข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง

(๒) นำใบรับรองของผู้รวบรวมจากประเทศซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมเมล็ดพันธุ์ ควบคุมมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบและภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดใน ราชกิจจานุเบกษา

(๓) นำตัวอย่างเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่นำเข้าทุกรวมมอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใน ปริมาณพอสมควร เพื่อทำการทดสอบภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(๔) จัดให้มีฉลากที่ภาชนะบรรจุเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่นำเข้าตามมาตรา ๒๒ (๒) ใน กรณีที่ผู้รับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า นำเมล็ดพันธุ์นั้นมาแบ่งบรรจุใน ภาชนะบรรจุเอง ต้องจัดให้มีฉลากที่ภาชนะบรรจุตามมาตรา ๒๒ (๒) ด้วย

มาตรา ๒๔ ให้ผู้รับใบอนุญาตขายเมล็ดพันธุ์ควบคุมปฏิบัติดังนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคารแสดงว่าเป็นสถานที่ขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม

ลักษณะ ขนาดของป้าย และข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) คู่มือฉลากที่ภาชนะบรรจุเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามมาตรา ๒๒ (๒) ให้คงอยู่ครบถ้วนและชัดเจน

มาตรา ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายภายในอาคารที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตย้ายสถานที่รวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า สถานที่ขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม สถานที่นำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า สถานที่ส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า หรือสถานที่เก็บเมล็ดพันธุ์ควบคุม ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

การรับรองและการควบคุม

มาตรา ๒๘ ผู้ใดประสงค์จะได้หนังสือรับรองพืชชนิดใดให้เป็นเมล็ดพันธุ์รับรอง พันธุ์พืชขึ้นทะเบียน หรือพันธุ์พืชรับรองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

การขอให้ออกหนังสือรับรองและการออกหนังสือรับรอง ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๘ ทวิ ในกรณีที่มีผู้ขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ หรือนอกสถานที่ทำการไม่ว่าใน หรือนอกเวลาราชการ ผู้ขอจะต้องเสียค่าป่วยการ ค่าพาหนะ ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิดและชื่อ พันธุ์ของพืชชนิดใดให้เป็นพืชสงวน

มาตรา ๒๘ ทวิ ให้พืชที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่าง ประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่กำลังจะสูญพันธุ์ ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เป็นพืชอนุรักษ์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๘ ตรี ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์และซากของพืช อนุรักษ์ เว้นแต่ได้รับหนังสืออนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การขออนุญาต การออกหนังสืออนุญาต และการปฏิบัติในการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

หนังสืออนุญาตนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์ ให้ใช้ได้ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ออกหนังสืออนุญาต

มาตรา ๒๕ จัตวา ผู้ใดประสงค์จะขายพันธุ์เทียมพืชอนุรักษ์เพื่อการค้าให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือเพื่อขอขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงพืชอนุรักษ์ต่อกรมวิชาการเกษตร

การขอขึ้นทะเบียนและการขึ้นทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงพืชอนุรักษ์ ให้ใช้ได้ห้าปีนับแต่วันออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งออกซึ่งพืชสงวน เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี และเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการทดลอง หรือวิจัยในทางวิชาการเท่านั้น

มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำหรือส่งพืชสงวนชนิดใดและในปริมาณเท่าใด ออกนอกเขตท้องที่ใดหรือนำหรือส่งพืชดังกล่าวไปยังท้องที่ใดในราชอาณาจักร เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชนิด และชื่อพันธุ์ของพืชชนิดใดให้เป็นพืชต้องห้าม

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าซึ่งพืชต้องห้าม

มาตรา ๓๔ เมล็ดพันธุ์ที่มีลักษณะต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเมล็ดพันธุ์เสื่อมคุณภาพ

- (๑) เมล็ดพันธุ์ที่สิ้นอายุการใช้เพาะปลูกหรือใช้ทำพันธุ์ตามที่แสดงไว้ในฉลาก
- (๒) เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๓๕ เมล็ดพันธุ์หรือวัตถุที่ทำเทียมเมล็ดพันธุ์ที่มีลักษณะต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเมล็ดพันธุ์ปลอมปน

(๑) เมล็ดพันธุ์หรือวัตถุที่ทำเทียมเมล็ดพันธุ์ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อหรือสำคัญผิดว่าเป็นเมล็ดพันธุ์แท้

(๒) เมล็ดพันธุ์ที่แสดงชนิด ชื่อพันธุ์ เครื่องหมายการค้า แหล่งรวบรวมหรือระบุเดือนปีที่รวบรวม หรือนำเข้า ซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริง

(๓) เมล็ดพันธุ์ที่มีเมล็ดพันธุ์อื่นหรือวัตถุอื่นผสมหรือเจือปนอยู่เกินปริมาณที่แจ้งไว้ในฉลากหรือเกินอัตราส่วนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์เสื่อมคุณภาพ

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ปลอมปน

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ควบคุมอันเป็นเท็จหรือเกินความจริง ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหลงเชื่อหรือสำคัญผิดในคุณภาพของเมล็ดพันธุ์นั้น

หมวด ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสาร หรือวัตถุใดๆ เพื่อประกอบการพิจารณาได้ และมีอำนาจเข้าไปในสถานที่รวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า สถานที่ขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม สถานที่เก็บเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า หรือสถานที่เพาะเลี้ยงพืชอนุรักษ์ ในระหว่างเวลาทำการ หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกเมล็ดพันธุ์หรือพืชอนุรักษ์ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เพื่อ

(๑) ตรวจสอบเมล็ดพันธุ์ พืชอนุรักษ์ ภาชนะบรรจุ ฉลาก สมุดบัญชี หรือเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ หรือพืชอนุรักษ์

(๒) นำเมล็ดพันธุ์ หรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเมล็ดพันธุ์เสื่อมคุณภาพ เมล็ดพันธุ์ปลอมปน หรือพืชอนุรักษ์ ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อทดสอบ ตรวจ หรือวิเคราะห์

(๓) ค้น บิด หรืออายัดเมล็ดพันธุ์ พืชอนุรักษ์ ภาชนะบรรจุ ฉลาก สมุดบัญชีหรือเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ หรือพืชอนุรักษ์

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับใบอนุญาตและผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก

มาตรา ๓๕ ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจค้นคลังสินค้ายานพาหนะ กระเป๋า หีบห่อ ตลอดจนตัวบุคคลภายในเขตด่านตรวจพืชที่ประกาศตามกฎหมายว่าด้วยการกักพืช ภายในด่านศุลกากร ด่านตรวจ ด่านพรมแดน เขตศุลกากร และทางอนุมัติซึ่งประกาศตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา ๓๕ ตริ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรือส่งกลับพืชอนุรักษ์ที่นำเข้าโดยไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ยึดพืชอนุรักษ์ให้พืชอนุรักษ์ที่ถูกยึดตกเป็นของกรมวิชาการเกษตร สำหรับการส่งกลับต้องได้รับความยินยอมจากประเทศต้นทางของพืชอนุรักษ์ และประเทศต้นทางต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการขนส่งทั้งสิ้น ถ้าประเทศต้นทางของพืชอนุรักษ์ไม่ให้ความยินยอมหรือไม่ยินยอมออกค่าใช้จ่าย ให้พืชอนุรักษ์ดังกล่าวตกเป็นของกรมวิชาการเกษตร

มาตรา ๔๐ ในการค้น พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องพยายามมิให้มีการเสียหายและกระจัดกระจายเท่าที่จะทำได้

มาตรา ๔๑ สิ่งของที่ยึดได้ในการค้น ให้ห่อหรือบรรจุหีบห่อและประทับตรา หรือทำเครื่องหมายไว้เป็นสำคัญ

มาตรา ๔๒ การค้นในสถานที่หรือในยานพาหนะตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๕ ทวิ ก่อนลงมือค้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน และให้ยื่นต่อหน้าผู้รับใบอนุญาต ผู้รับหนังสืออนุญาต ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น หรือผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือถ้าหากบุคคลดังกล่าวนั้นไม่ได้ ให้ยื่นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอร้องมาเป็นพยาน

สิ่งของใดที่ได้ยึดหรืออายัดต้องให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับหนังสืออนุญาตผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น ผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือพยานแล้วแต่กรณีดูเพื่อให้รับรองว่าสิ่งของนั้นได้ค้นได้ในสถานที่ หรือในยานพาหนะนั้นถ้าบุคคลดังกล่าวนั้นไม่ยอมรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้

มาตรา ๔๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและทำบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้น ยึดหรืออายัดไว้

บันทึกการค้นและบัญชีดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้อ่านให้ผู้รับใบอนุญาตผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น ผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือยาน แลแล้วแต่กรณี พึงและให้บุคคลดังกล่าวนั้นลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลดังกล่าวในมาตรา ๔๒

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ เมื่อดำเนินการ พิจารณารายชื่อ ภาชนะบรรจุ ฉลาก สมุดบัญชีหรือเอกสารใดๆ ที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๓๕ (๓) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลโดยคำพิพากษาถึงที่สุดไม่พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดหรืออายัด หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุดไม่พิพากษาให้รับ แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมวิชาการเกษตรเพื่อจัดการตามที่เห็นสมควร

หมวด ๖

การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๖ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตต้องหยุดประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น และระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใดๆ ตามพระราชบัญญัตินี้อีกไม่ได้

มาตรา ๔๗ พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีมีอำนาจสั่งถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้ เมื่อเป็นที่พอใจว่าผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

มาตรา ๔๘ เมื่อปรากฏต่ออธิบดีว่า ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือเข้าลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ หรือในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดกระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้หลายครั้งหรือครั้งเดียว แต่เป็นการกระทำความผิดร้ายแรง อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ต้องหยุดประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น และจะขอรับใบอนุญาตใดๆ ตามพระราชบัญญัตินี้อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดสองปี นับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบอนุญาตให้หรือไม่ก็ได้ สุดแต่จะพิจารณาเห็นสมควร

มาตรา ๔๙ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

มาตรา ๕๐ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ยกอุทธรณ์หรือแก้ไขคำสั่งอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ในทางที่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ได้

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขายเมล็ดพันธุ์ควบคุมของคนที่เหลืออยู่แก่ผู้รับใบอนุญาตอื่นหรือแก่ผู้ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรก็ได้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ให้นับตั้งแต่วันที่ทราบคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่จะผ่อนผันขายเวลาให้อีกแต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน

หมวด ๗

สถิติพันธุ์พืช

มาตรา ๕๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้มีการเก็บสถิติเกี่ยวกับพันธุ์พืชชนิดใดชนิดหนึ่งในท้องที่ใดได้ตามที่เห็นสมควร

เมื่อได้ประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ซึ่งมีอาชีพเกี่ยวกับพันธุ์พืชดังกล่าวกรอกรายการข้อความ และจำนวนเกี่ยวกับสถิติตามแบบพิมพ์ที่อธิบดีกำหนดและให้อธิบดีกำหนดเวลา สถานที่และวิธีการยื่นไว้ในแบบพิมพ์ด้วย

มาตรา ๕๓ บุคคลซึ่งได้รับคำสั่งตามมาตรา ๕๒ วรรคสองต้องกรอกคำตอบลงในแบบพิมพ์แสดงรายการ ข้อความและจำนวนตามความเป็นจริง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อกำกับ และจัดการยื่นตามกำหนดเวลา ณ สถานที่และตามวิธีการที่กำหนดในแบบพิมพ์

มาตรา ๕๔ ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การเก็บสถิติพันธุ์พืช ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ทำการของผู้รับคำสั่งในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบรายการข้อความและจำนวนเกี่ยวกับสถิติพันธุ์พืช และให้เป็นหน้าที่ของผู้รับคำสั่งหรือผู้แทนตอบคำถามอำนวยความสะดวกและช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้นำความในมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๕ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดรวบรวม ข่าย นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งเมล็ดพันธุ์ ควบคุมภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว โดยมีได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินหนึ่งร้อยบาทตลอดเวลาที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

มาตรา ๕๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดยังขึ้นประกอบกิจการตามใบอนุญาตที่สิ้นอายุแล้ว ภายหลังที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๘ แล้ว ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

มาตรา ๖๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๑ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ตริ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ จัตวา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดโฆษณาคุณภาพเมล็ดพันธุ์ควบคุมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสาร หรือวัตถุใดๆ ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเรียกตามมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ทวิ ผู้ใดขัดขวางไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ วรรคสองแล้ว ยังขึ้นประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๘ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตผู้ใดขายเมล็ดพันธุ์ควบคุมของตนที่เหลืออยู่ให้แก่บุคคลอื่น ซึ่งมีได้กำหนดไว้ในมาตรา ๕๑ หรือขายภายหลังระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๘ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๓ ไม่ปฏิบัติตามเช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๗๐ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง ไม่ปฏิบัติตามเช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๗๑ เมื่อศาลเห็นว่ามีกรกระทำผิดเพราะฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๓ (๓) หรือ (๔) หรือฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๗ แม้ศาลจะเห็นว่าจำเลยไม่มีความผิดก็ให้ศาลสั่งรับเมล็ดพันธุ์ เครื่องมืออุปกรณ์และภาชนะที่ใช้เกี่ยวกับการ

กระทำความผิฉะนั้นเสียทั้งสิ้น บรรดาสิ่งที่ศาลสั่งริบให้ตกเป็นของกรมวิชาการเกษตรเพื่อจัดการตามที่เห็นสมควร

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	๔๐๐	บาท
๒. ใบอนุญาตขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
๓. ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	๔๐๐	บาท
๔. ใบอนุญาตส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	๔๐๐	บาท
๕. ใบอนุญาตนำเข้าผ่านซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
๖. ค่าทดสอบ ตรวจ หรือวิเคราะห์คุณภาพหรือคุณสมบัติ ของเมล็ดพันธุ์เพื่อออกหนังสือรับรอง	ตัวอย่างละ	๔๐๐	บาท
๗. หนังสือรับรองพืชชนิดใดให้เป็นเมล็ดพันธุ์รับรอง พันธุ์พืชขึ้นทะเบียน หรือพันธุ์พืชรับรอง	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
๘. ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐	บาท
๙. การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม สำหรับใบอนุญาตแต่ละฉบับ			
๑๐. หนังสืออนุญาตนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
๑๑. ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงพืชอนุรักษ์	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ฐานะในทางเศรษฐกิจของประเทศและของประชาชนจึงขึ้นอยู่กับเกษตรเป็นสำคัญ แต่ปรากฏว่าการเพาะปลูกของเกษตรกรให้ผลต่อไร่น้อยกว่าที่ควรจะได้รับมากและผลิตผลยังมีคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน เมื่อมีการแข่งขันในตลาดต่างประเทศ สินค้าเกษตรของประเทศไทยจึงตกอยู่ในฐานะเสียเปรียบทั้งในด้านคุณภาพและราคา อันเป็นผลเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศโดยตรง ทั้งนี้ ก็เพราะประเทศไทยยังขาดการส่งเสริมและการควบคุมการใช้พันธุ์พืชที่ดี ทั้งยังปล่อยให้มีการประกอบการค้าพันธุ์พืชโดยเสรีไม่มีการควบคุมแต่ประการใด ทั้งๆ ที่ขณะนี้ผู้ส่งพันธุ์พืชจากต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายภายในประเทศและมีการผลิตพันธุ์พืชจำหน่ายแก่เกษตรกรเพิ่มขึ้นทุกปี และปรากฏว่ามีการจำหน่ายพันธุ์พืชเสื่อมคุณภาพและพันธุ์พืชปลอมปนอยู่เสมอ นอกจากนั้นก็ยังมีการโฆษณาเท็จหรือเกินความเป็นจริงเกี่ยวกับคุณภาพของพันธุ์พืชเป็นการหลอกลวงให้เกษตรกรได้รับความเสียหาย ฉะนั้น เพื่อให้เกษตรกรได้รับความคุ้มครองอย่างเพียงพอ และผู้ประกอบการค้าพันธุ์พืชสามารถดำเนินกิจการไปด้วยดี สมควรมีกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืชเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมเกษตรกรรมของประเทศให้เจริญรุ่งเรือง และมีผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

๑๔.

พระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๕

พระราชบัญญัติ

พันธุ์พืช (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืช

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“พันธุ์พืช” หมายความว่า พันธุ์ หรือกลุ่มของพืชที่มีพันธุกรรมและลักษณะทางพฤกษศาสตร์เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันและมีคุณสมบัติเฉพาะตัวที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นในพืช

ชนิดเดียวกันที่สามารถตรวจสอบได้

“เมล็ดพันธุ์” หมายความว่า เมล็ด หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพืชที่ใช้เพาะปลูกหรือใช้ทำพันธุ์ เช่น ต้น ดอก หน่อ เหง้า กิ่ง แขนง ตา ราก หัว ดอก หรือผล

“เมล็ดพันธุ์ควบคุม” หมายความว่า เมล็ดพันธุ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นเมล็ดพันธุ์ควบคุม

“เมล็ดพันธุ์รับรอง” หมายความว่า เมล็ดพันธุ์ที่ได้ผ่านการทดสอบ ตรวจสอบหรือวิเคราะห์คุณภาพหรือคุณสมบัติและอธิบดีออกหนังสือรับรองให้

“พันธุ์พืชขึ้นทะเบียน” หมายความว่า พันธุ์พืชที่ผ่านการพิจารณาขึ้นทะเบียนและอธิบดีออกหนังสือรับรองให้

“พันธุ์พืชรับรอง” หมายความว่า พันธุ์พืชขึ้นทะเบียนที่ผ่านการพิจารณารับรองให้เป็นพันธุ์พืชรับรองและอธิบดีออกหนังสือรับรองให้

“พืชสงวน” หมายความว่า พืชที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นพืชสงวน

“พืชต้องห้าม” หมายความว่า พืชที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นพืชต้องห้าม

“พืชอนุรักษ์” หมายความว่า พืชชนิดที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่กำลังจะสูญพันธุ์ ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

“การขยายพันธุ์เทียม” หมายความว่า การขยายพันธุ์ที่ไม่ใช่การขยายพันธุ์โดยธรรมชาติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

“ฉลาก” หมายความว่า รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใดๆ อันแสดงไว้ที่ภาชนะบรรจุ

“ภาชนะบรรจุ” หมายความว่า วัตถุใดๆ ที่ใช้บรรจุหรือห่อหุ้มเมล็ดพันธุ์โดยเฉพาะ

“รวบรวม” หมายความว่า รวบรวมเมล็ดพันธุ์เพื่อคัดเลือกหรือบรรจุในภาชนะบรรจุ

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จำขาย แจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการค้าและหมายความรวมถึงมิใช่เพื่อขาย

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักร โดยมีการขนถ่ายหรือเปลี่ยนยานพาหนะ

“สถานที่” หมายความว่า ที่ อาคารหรือส่วนของอาคาร และหมายความรวมถึงบริเวณของสถานที่ด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพันธุ์พืช

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือส่วนราชการอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง

(๑) เมล็ดพันธุ์ควบคุม

(๒) พืชสงวน

(๓) พืชต้องห้าม”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพันธุ์พืช” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร ผู้แทนกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมศุลกากร และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ และผู้อำนวยการกองควบคุมพืชและวัสดุการเกษตรเป็นกรรมการและเลขานุการ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษา วิจัย หรือปฏิบัติการเกี่ยวกับพืชที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำความในมาตรา ๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการควบคุม การส่งเสริม และการออกประกาศเกี่ยวกับพืช

(๒) ให้คำแนะนำ หรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องเกี่ยวกับพืช”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๒ การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม และความในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

หมวด ๒

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ควบคุม

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชนิดและชื่อพันธุ์ของพืชชนิดใดให้เป็นเมล็ดพันธุ์ควบคุม

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ควบคุม ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) หรือ (๓) แจ้งชนิดชื่อพันธุ์และปริมาณของเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่รวบรวมและแหล่งรวบรวม

(๒) กำหนดมาตรฐาน คุณภาพ วิธีเก็บหรือวิธีรักษาเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

(๓) กำหนดชนิดและอัตราส่วนของวัตถุที่ใช้ หรือมี หรือผสม หรือเจือปนในเมล็ดพันธุ์ควบคุม และกำหนดวัตถุหรือสิ่งที่เป็นศัตรูพืชซึ่งห้ามใช้ หรือมี หรือผสม หรือเจือปนในเมล็ดพันธุ์ควบคุม เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

(๔) กำหนดสารเคมีอันตรายที่ใช้ผสมในเมล็ดพันธุ์ควบคุม โดยระบุชื่อสามัญและชื่อทางเคมีและอัตราส่วนของสารเคมีนั้น เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

(๕) กำหนดว่าเมล็ดพันธุ์ควบคุมชนิดใด และชื่อพันธุ์ใดที่ต้องบรรจุในภาชนะบรรจุ กำหนดวัตถุที่จะใช้สำหรับเป็นภาชนะบรรจุ และวิธีการบรรจุเมล็ดพันธุ์ควบคุม เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปฏิบัติ

(๖) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) รวบรวมขายเมล็ดพันธุ์ควบคุมเฉพาะที่เป็นเมล็ดพันธุ์รับรอง

(๗) กำหนดชนิดพันธุ์และปริมาณของเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่อนุญาตให้นำเข้า

การออกประกาศตามมาตรานี้ ต้องระบุระยะเวลาใช้บังคับ ไม่น้อยกว่าหกสิบวัน นับแต่วันประกาศ

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องเก็บเมล็ดพันธุ์ควบคุมไว้ในสถานที่เก็บเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ปลูกเมล็ดพันธุ์ควบคุมซึ่งขายเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่ตนปลูกเองให้แก่ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า หรือผู้รับใบอนุญาตส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า หรือผู้ปลูกเมล็ดพันธุ์รายอื่นเพื่อใช้เพาะปลูกเอง โดยมีได้มีการโฆษณา

มาตรา ๑๕ เมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดชนิดและชื่อพันธุ์ของพืชชนิดใดให้เป็นเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามมาตรา ๑๒ แล้ว ให้ผู้รวบรวม ขาย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าอยู่ในวันประกาศ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ผู้นั้นประกอบกิจการไปพลางก่อนได้ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ผู้นั้นประกอบกิจการต่อไปจนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตตามคำขอ และให้นำความในมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตให้ผู้รวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขอใบอนุญาต

(๑) เป็นผู้มีความดีพอที่จะดำเนินกิจการได้

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) มีถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานในประเทศไทย

(๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) มีสถานที่ที่เหมาะสมในการรวบรวม ขยาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามที่ขอรับใบอนุญาต

(๖) ใช้ชื่อในการประกอบพาณิชยกิจไม่ซ้ำหรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชยกิจของผู้รับใบอนุญาตอยู่แล้ว หรือผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังไม่ครบสองปี

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีลักษณะตาม (๑) (๓) (๕) และ (๖) และต้องมีผู้ดำเนินกิจการซึ่งเข้าลักษณะตาม (๒) (๓) และ (๔) ด้วย

มาตรา ๑๗ ประเภทของใบอนุญาตสำหรับเมล็ดพันธุ์ควบคุมมีดังนี้

(๑) ใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า

(๒) ใบอนุญาตขยายเมล็ดพันธุ์ควบคุม

(๓) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า

(๔) ใบอนุญาตส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า

(๕) ใบอนุญาตนำผ่านซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า

ให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (๑) (๓) หรือ (๔) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตาม (๒) สำหรับเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่ตนรวบรวมนำเข้าหรือส่งออกด้วย แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ออกใบอนุญาต เว้นแต่ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า ใบอนุญาตส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์

ควบคุมเพื่อการค้า หรือใบอนุญาตผ่านซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตแต่มิให้เกินกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ยกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าว

แล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า หรือใบอนุญาตขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๓ หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม และความในมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๓

หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ควบคุม

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า

(๑) บรรจุเมล็ดพันธุ์ควบคุมในภาชนะบรรจุนอกสถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

หรือ

(๒) ขยายเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่บรรจุในภาชนะบรรจุไม่ตรงตามฉลาก

มาตรา ๒๒ ให้ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าปฏิบัติดังนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคารแสดงว่าเป็นสถานที่รวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุม

ลักษณะ ขนาดของป้าย และข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีฉลากภาษาไทยที่ภาชนะบรรจุเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่รวบรวมขึ้นและในฉลากต้องแสดง

(ก) ชนิดและชื่อพันธุ์ของเมล็ดพันธุ์ควบคุม และมีคำว่า “เมล็ดพันธุ์ควบคุม”

(ข) เครื่องหมายการค้าสำหรับเมล็ดพันธุ์ควบคุม

(ค) ชื่อผู้รวบรวมและแหล่งรวบรวม

(ง) นำหนักสุทธิของเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามระบบเมตริก

(จ) อัตราความงอกของเมล็ดพันธุ์ควบคุม และระบุวันเดือนปีที่ทดสอบ

(ฉ) เดือนและปีที่รวบรวมหรือนำเข้า

(ช) อายุความงอกของเมล็ดพันธุ์ควบคุม เดือนและปีที่สิ้นสุดอายุการใช้เพาะปลูก หรือใช้ทำพันธุ์

(ซ) ถ้าเมล็ดพันธุ์ควบคุมมีวัตถุอื่นผสมอยู่ด้วย ต้องแจ้งชื่อและอัตราส่วนของวัตถุนั้นที่ผสมอยู่ในเมล็ดพันธุ์ควบคุม

(ฌ) ถ้าเมล็ดพันธุ์ควบคุม มีสารเคมีอันตรายตามมาตรา ๑๓ ผสมอยู่ด้วย ต้องแจ้งชื่อและอัตราส่วนของสารเคมีอันตรายที่ผสมอยู่ในเมล็ดพันธุ์ควบคุม ทั้งต้องแสดงเครื่องหมาย

หวัะโหลกกับกระดูกไขว้ และมีคำว่า “อันตราย” ด้วยอักษรสีแดงไว้ด้วย

(ญ) ข้อความอื่นที่รัฐมนตรีเห็นสมควรประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เพิ่มเติมในฉลาก

มาตรา ๒๓ ให้ผู้รับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าปฏิบัติดังนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคารแสดงว่าเป็น
สถานที่นำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุม

ลักษณะ ขนาดของป้าย และข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

(๒) นำใบรับรองของผู้รวบรวมจากประเทศซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมเมล็ดพันธุ์
ควบคุมมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบและภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดใน
ราชกิจจานุเบกษา

(๓) นำตัวอย่างเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่นำเข้าทุกคราวมามอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใน
ปริมาณพอสมควร เพื่อทำการทดสอบภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(๔) จัดให้มีฉลากที่ภาชนะบรรจุเมล็ดพันธุ์ควบคุมที่นำเข้าตามมาตรา ๒๒ (๒) ใน
กรณีที่ได้รับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า นำเมล็ดพันธุ์นั้นมาแบ่งบรรจุใน
ภาชนะบรรจุเอง ต้องจัดให้มีฉลากที่ภาชนะบรรจุตามมาตรา ๒๒ (๒) ด้วย

มาตรา ๒๔ ให้ผู้รับใบอนุญาตขายเมล็ดพันธุ์ควบคุมปฏิบัติดังนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคารแสดงว่าเป็น
สถานที่ขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม

ลักษณะ ขนาดของป้าย และข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

(๒) ฉลากฉลากที่ภาชนะบรรจุเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามมาตรา ๒๒ (๒) ให้คงอยู่
ครบถ้วนและชัดเจน”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ.

๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตย้ายสถานที่รวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า สถานที่ขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม สถานที่นำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า สถานที่ส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า หรือสถานที่เก็บเมล็ดพันธุ์ควบคุม ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในหมวด ๔ การรับรองและการควบคุมพันธุ์พืช มาตรา ๒๘ ถึงมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๔

การรับรองและการควบคุม

มาตรา ๒๘ ผู้ใดประสงค์จะได้หนังสือรับรองพืชชนิดใดให้เป็นเมล็ดพันธุ์รับรอง พันธุ์พืชขึ้นทะเบียน หรือพันธุ์พืชรับรองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

การขอให้ออกหนังสือรับรองและการออกหนังสือรับรอง ให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๙ ทวิ ในกรณีที่มีผู้ขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ หรือนอกสถานที่ทำการไม่ว่าในหรือนอกเวลาราชการ ผู้ขอจะต้องเสียค่าป่วยการ ค่าพาหนะ ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิดและชื่อพันธุ์ของพืชชนิดใดให้เป็นพืชสงวน

มาตรา ๒๕ ทวิ ให้พืชที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่กำลังจะสูญพันธุ์ ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เป็นพืชอนุรักษ์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ตริ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์และซากของพืชอนุรักษ์ เว้นแต่ได้รับหนังสืออนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การขออนุญาต การออกหนังสืออนุญาต และการปฏิบัติในการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

หนังสืออนุญาตนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์ ให้ใช้ได้ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ออกหนังสืออนุญาต

มาตรา ๒๕ จัตวา ผู้ใดประสงค์จะขายพันธุ์เทียมพืชอนุรักษ์เพื่อการค้าให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือเพื่อขอขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงพืชอนุรักษ์ต่อกรมวิชาการเกษตร

การขอขึ้นทะเบียนและการขึ้นทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงพืชอนุรักษ์ ให้ใช้ได้ห้าปีนับแต่วันออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดส่งออกซึ่งพืชสงวน เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี และเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการทดลอง หรือวิจัยในทางวิชาการเท่านั้น

มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำหรือส่งพืชสงวนชนิดใดและในปริมาณเท่าใด ออกนอกเขตท้องที่ใดหรือนำหรือส่งพืชดังกล่าวไปยังท้องที่ใดในราชอาณาจักร เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชนิด และ ชื่อพันธุ์ของพืชชนิดใดให้เป็นพืชต้องห้าม

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าซึ่งพืชต้องห้าม

มาตรา ๓๔ เมล็ดพันธุ์ที่มีลักษณะต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเมล็ดพันธุ์เสื่อมคุณภาพ

(๑) เมล็ดพันธุ์ที่สิ้นอายุการใช้เพาะปลูกหรือใช้ทำพันธุ์ตามที่แสดงไว้ในฉลาก

(๒) เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๓๕ เมล็ดพันธุ์หรือวัตถุที่ทำเทียมเมล็ดพันธุ์ที่มีลักษณะต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นเมล็ดพันธุ์ปลอมปน

(๑) เมล็ดพันธุ์หรือวัตถุที่ทำเทียมเมล็ดพันธุ์ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อหรือสำคัญผิดว่าเป็นเมล็ดพันธุ์แท้

(๒) เมล็ดพันธุ์ที่แสดงชนิด ชื่อพันธุ์ เครื่องหมายการค้า แหล่งรวบรวมหรือระบุ เดือนปีที่รวบรวม หรือนำเข้า ซึ่งไม่ตรงกับความเป็นจริง

(๓) เมล็ดพันธุ์ที่มีเมล็ดพันธุ์อื่นหรือวัตถุอื่นผสมหรือเจือปนอยู่เกินปริมาณที่แจ้งไว้ในฉลากหรือเกินอัตราส่วนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์เสื่อมคุณภาพ

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ปลอมปน

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาคุณภาพของเมล็ดพันธุ์ควบคุมอันเป็นเท็จหรือเกินความจริง ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหลงเชื่อหรือสำคัญผิดในคุณภาพของเมล็ดพันธุ์นั้น

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสาร หรือวัตถุใดๆ เพื่อประกอบการพิจารณาได้

และมีอำนาจเข้าไปในสถานที่รวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า สถานที่ขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม สถานที่เก็บเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า หรือสถานที่เพาะเลี้ยงพืชพันธุ์ ในระหว่างเวลาทำการ หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกเมล็ดพันธุ์หรือพืชพันธุ์ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ เพื่อ

(๑) ตรวจสอบเมล็ดพันธุ์ พืชพันธุ์ ภาชนะบรรจุ ฉลาก สมุดบัญชี หรือเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ หรือพืชพันธุ์

(๒) นำเมล็ดพันธุ์ หรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นเมล็ดพันธุ์เสื่อมคุณภาพ เมล็ดพันธุ์ปลอมปน หรือพืชพันธุ์ ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อทดสอบ ตรวจสอบ หรือวิเคราะห์

(๓) คั่น ยึด หรืออายัดเมล็ดพันธุ์ พืชพันธุ์ ภาชนะบรรจุ ฉลาก สมุดบัญชีหรือเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ หรือพืชพันธุ์

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับใบอนุญาตและผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๕ ทวิ และมาตรา ๓๕ ตริ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘

“มาตรา ๓๕ ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจค้นคลังสินค้ายานพาหนะ กระเป๋า หีบห่อ ตลอดจนตัวบุคคลภายในเขตด่านตรวจพืชที่ประกาศตามกฎหมายว่าด้วยการกักพืช ภายในด่านศุลกากร ด่านตรวจ ด่านพรมแดน เขตศุลกากร และทางอนุมัติซึ่งประกาศตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา ๓๕ ตริ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรือส่งกลับพืชพันธุ์ที่นำเข้าโดยไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ยึดพืชพันธุ์ให้พืชพันธุ์ที่ถูกยึดตกเป็นของกรมวิชาการเกษตร สำหรับการส่งกลับต้องได้รับความยินยอมจากประเทศต้นทางของพืชพันธุ์ และประเทศต้นทางต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการขนส่งทั้งสิ้น ถ้าประเทศต้นทางของพืชพันธุ์ไม่ให้ความยินยอมหรือไม่ยินยอมออกค่าใช้จ่าย ให้พืชพันธุ์ดังกล่าวตกเป็นของกรมวิชาการเกษตร”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๒ การค้นในสถานที่หรือในยานพาหนะตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๕ ทวิ ก่อนลงมือค้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน และให้ยื่นค้อนให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับหนังสืออนุญาต ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น หรือผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือถ้าหาบุคคลดังกล่าวนั้นไม่ได้ ให้ยื่นค้อนให้บุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ขอร้องมาเป็นพยาน

สิ่งของใดที่ได้ยึดหรืออายัดต้องให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้รับหนังสืออนุญาตผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น ผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือพยานแล้วแต่กรณีดูเพื่อให้รับรองว่าสิ่งของนั้นได้ค้นได้ในสถานที่ หรือในยานพาหนะนั้นถ้าบุคคลดังกล่าวนั้นไม่ยอมรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นบันทึกไว้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ เมล็ดพันธุ์ พืชอนุรักษ์ ภาชนะบรรจุ ฉลาก สมุดบัญชีหรือเอกสารใดๆ ที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๓๕ (๓) ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครองหรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลโดยคำพิพากษาถึงที่สุดไม่พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดหรืออายัด หรือวันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุดไม่พิพากษาให้รับ แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมวิชาการเกษตรเพื่อจัดการตามที่เห็นสมควร”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขายเมล็ดพันธุ์ควบคุมของตนที่เหลืออยู่แก่ผู้รับใบอนุญาตอื่นหรือแก่ผู้ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรก็ได้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ให้นับตั้งแต่วันที่ทราบคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่จะผ่อนผันขยายเวลาให้อีกแต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดรวบรวม ข่าย นำเข้า หรือส่งออก ซึ่งเมล็ดพันธุ์ ควบคุมภายหลังจากที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว โดยมีได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ต้อง ระวังโทษปรับวันละไม่เกินหนึ่งร้อยบาทตลอดเวลาที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘

“มาตรา ๖๑ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ตี หรือ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ จัควา ต้อง ระวังโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๖ ผู้ใดโฆษณาคุณภาพเมล็ดพันธุ์ควบคุมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ หรือจัดวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสาร หรือวัตถุใดๆ ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเรียกตามมาตรา ๓๘ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘

“มาตรา ๖๖ ทวิ ผู้ใดจัดวางไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการ ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ ทวิ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๘ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตผู้ใดขายเมล็ดพันธุ์ควบคุมของตนที่ เหลืออยู่ให้แก่บุคคลอื่น ซึ่งมีได้กำหนดไว้ในมาตรา ๕๑ หรือขายภายหลังจากเวลาที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๕๑ ต้องระวังโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๑ เมื่อศาลเห็นว่าการกระทำความผิดเพราะฝ่าฝืนประกาศที่ออกตาม มาตรา ๑๓ (๓) หรือ (๔) หรือฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๗ แม้ศาลจะ เห็นว่าจำเลยไม่มีความผิดก็ให้ศาลสั่งริบเมล็ดพันธุ์ เครื่องมืออุปกรณ์และภาชนะที่ใช้เกี่ยวกับการ กระทำความผิดนั้นเสียทั้งสิ้น บรรดาสิ่งที่ศาลสั่งริบให้ตกเป็นของกรมวิชาการเกษตรเพื่อจัดการ ตามที่เห็นสมควร”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบอนุญาตรวบรวมเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	๔๐๐	บาท
๒. ใบอนุญาตขายเมล็ดพันธุ์ควบคุม	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
๓. ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	๔๐๐	บาท
๔. ใบอนุญาตส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	๔๐๐	บาท
๕. ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้า	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
๖. ค่าทดสอบ ตรวจ หรือวิเคราะห์คุณภาพหรือคุณสมบัติ ของเมล็ดพันธุ์เพื่อออกหนังสือรับรอง	ตัวอย่างละ	๔๐๐	บาท
๗. หนังสือรับรองพืชชนิดใดให้เป็นเมล็ดพันธุ์รับรอง พันธุ์พืชขึ้นทะเบียน หรือพันธุ์พืชรับรอง	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
๘. ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐	บาท
๙. การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม สำหรับใบอนุญาตแต่ละฉบับ			
๑๐. หนังสืออนุญาตนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
๑๑. ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงพืชอนุรักษ์	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืชที่ใช้บังคับอยู่ยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เนื่องจากไม่สามารถควบคุมการขยายพันธุ์พืชโดยวิธีอื่นนอกเหนือจากวิธีธรรมชาติและในการกำหนดความหมายของพันธุ์พืชยังไม่ตรงตามหลักวิชาการและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้มีการขึ้นทะเบียนพันธุ์พืช การรับรองพันธุ์พืช เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการคิด ค้น และปรับปรุงพันธุ์พืชใหม่ ๆ อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ และเนื่องจากประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๒๖ ซึ่งอนุสัญญามีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองพืชป่ามิให้สูญพันธุ์ไปจากโลกโดยการควบคุมการค้าระหว่างประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์พืชป่านอกเหนือจากวิธีธรรมชาติให้สอดคล้องกับอนุสัญญาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑๕.

พระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

พันธุ์พืช (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืช

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นโดยไม่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการค้า ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง

(๑) เมล็ดพันธุ์ควบคุม

(๒) พืชสวน

(๓) พืชต้องห้าม”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตรวบรวม ขยาย นำเข้าหรือส่งออก ซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขอใบอนุญาต

(๑) บรรลุนิติภาวะ

(๒) มีถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานในประเทศไทย

(๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) มีสถานที่ที่เหมาะสมในการรวบรวม ขยาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ ควบคุมตามที่ขอรับใบอนุญาต

(๕) ใช้ชื่อในการประกอบพาณิชย์กิจไม่ซ้ำหรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ในการ ประกอบพาณิชย์กิจของผู้รับใบอนุญาตอยู่แล้ว หรือผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือ ถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังไม่ครบสองปี

(๖) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขอใบอนุญาตต้องมีลักษณะตาม (๒) (๔) (๕) และ (๖) และต้องมีผู้ดำเนินการซึ่งมีลักษณะตาม (๑) (๒) (๓) และ (๖) ด้วย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (ง) ของ (๒) ของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์ พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

“(ง) นำหนักสุทธิของเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามระบบเมตริก หรือจำนวนเมล็ดพันธุ์ ควบคุมหรือหน่วยวัดอื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๖ การดำเนินการรวบรวม ขยาย นำเข้า ส่งออกหรือนำผ่าน หรือนำหรือ ส่งไปยังท้องที่ใดในราชอาณาจักรซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุม พืชสงวน และพืชต้องห้ามแล้วแต่กรณี ของ

หน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการค้าที่ทำอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปได้จนแล้วเสร็จ แต่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการค้าต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืชในส่วนที่เกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ควบคุม พืชสงวน และพืชต้องห้าม เพื่อให้การตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ควบคุมและการกำกับดูแลพืชสงวนและพืชต้องห้ามเป็นไปอย่างทั่วถึง รวมทั้งกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอใบอนุญาตรวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าต้องเป็นบุคคลที่บรรลุนิติภาวะและมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเพื่อความเหมาะสม และแก้ไขเพิ่มเติมข้อความที่ระบุในฉลากสำหรับภาชนะบรรจุเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าโดยให้แสดงจำนวนเมล็ดพันธุ์ควบคุมหรือหน่วยวัดอื่นๆ ของพืชแต่ละชนิดให้เป็นไปตามหลักสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑๖.

พระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์

พ.ศ. ๒๕๔๕

พระราชบัญญัติ

เลื่อยโซยนต์

พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเลื่อยโซยนต์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เลื่อยโซยนต์” หมายความว่า เครื่องมือสำหรับใช้ตัดไม้หรือแปรรูปไม้ที่มีฟันเลื่อยติดกับโซซึ่งขับเคลื่อนด้วยกำลังเครื่องจักรกล และให้หมายความรวมถึงส่วนหนึ่งส่วนใดที่เป็นส่วนประกอบของเครื่องมือดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

“มี” หมายความว่า มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครอง

“ผลิต” หมายความว่า ทำหรือประกอบเพื่อการจำหน่าย

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสำหรับกรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายสำหรับจังหวัดอื่น

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดมี ผลิต หรือนำเข้าเลื่อยโซ่ยนต์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์

ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเปลี่ยนแปลงเลื่อยโซ่ยนต์ให้มีกำลังเครื่องจักรกลเพิ่มขึ้นจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตเลื่อยโซ่ยนต์ต้องจัดทำบัญชีและหมายเลขแสดงหน่วยการผลิตตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซ่ยนต์ ให้นายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์ทำเครื่องหมายที่เลื่อยโซ่ยนต์ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และระบุพื้นที่ที่อนุญาตให้มีหรือใช้เลื่อยโซ่ยนต์ไว้ด้วย

มาตรา ๕ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ต้องประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์และต้องไม่เคยต้องโทษสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ หรือกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่ามาก่อน

ความในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับกับนิติบุคคลในทางศาสนา และกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรอื่นของรัฐ

มาตรา ๖ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงพื้นที่ให้มีหรือใช้เลื่อยโซยนต์ให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๔ วรรคห้า ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) สำหรับการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ภายในจังหวัดเดียวกันกับที่ได้รับใบอนุญาต ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ผู้ออกใบอนุญาต

(๒) สำหรับการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ไปยังจังหวัดอื่น ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ผู้มีอำนาจในจังหวัดนั้น

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ผู้ใดมีเลื่อยโซยนต์ต้องมีใบอนุญาตหรือสำเนาภาพถ่ายใบอนุญาตสำหรับเลื่อยโซยนต์เครื่องนั้นเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทันที

มาตรา ๘ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ประสงค์จะนำหรือให้ผู้อื่นนำเลื่อยโซยนต์ของตนออกไปใช้นอกพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔ วรรคห้า เป็นการชั่วคราว ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องขออนุญาตโดยระบุพื้นที่ และระยะเวลาที่จะนำไปใช้ต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์และให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์อนุญาตหรือไม่อนุญาตภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับคำขอ และถ้านายทะเบียนเลื่อยโซยนต์มิได้ดำเนินการพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาคำขอให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่านายทะเบียนเลื่อยโซยนต์มีคำสั่งอนุญาตตามคำขอ และให้ถือว่าใบรับคำขอเสมือนหนึ่งเป็นหนังสืออนุญาต

ให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ผู้อนุญาตแจ้งและส่งสำเนาหนังสืออนุญาตให้แก่ นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ในพื้นที่ที่ระบุในหนังสืออนุญาต ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ในพื้นที่ที่ระบุในหนังสืออนุญาตประกาศการอนุญาตหรือคำขออนุญาตดังกล่าว ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของพื้นที่นั้น

ในกรณีมีเหตุอันควร ผู้ได้รับใบอนุญาตจะขออนุญาตต่อระยะเวลาที่ให้นำเลื่อยโซ่ยนต์ออกไปใช้นอกพื้นที่อีกได้ แต่ต้องขออนุญาตก่อนนายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์ก่อนวันครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตไว้เดิม

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ ถ้ามีการนำเลื่อยโซ่ยนต์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔ ไปใช้ในการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ได้รับใบอนุญาตมีส่วนร่วมในการกระทำผิดนั้น

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดซ่อมแซมเลื่อยโซ่ยนต์เป็นธุรกิจเพื่อสินจ้าง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์

คุณสมบัติของผู้ได้รับใบอนุญาต การขอใบอนุญาต และการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ซ่อมแซมเลื่อยโซ่ยนต์เป็นธุรกิจเพื่อสินจ้างจะกระทำการเช่นว่านี้ได้เฉพาะแก่เลื่อยโซ่ยนต์ที่มีผู้ได้รับใบอนุญาตให้มิและใช้เลื่อยโซ่ยนต์และเมื่อเลื่อยโซ่ยนต์นั้นมีเครื่องหมายถูกต้องตามใบอนุญาตเท่านั้น

มาตรา ๑๑ ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตให้มิเลื่อยโซ่ยนต์ตาย ให้ทายาทผู้ครอบครองเลื่อยโซ่ยนต์นั้น หรือผู้จัดการมรดกของผู้ตายแจ้งการตายและการครอบครองค่อนายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์ตามใบอนุญาตภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ทราบการตายของผู้ได้รับใบอนุญาต

นายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์มีอำนาจสั่งให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกตามวรรคหนึ่งเก็บรักษาหรือใช้เลื่อยโซ่ยนต์ของผู้ได้รับใบอนุญาตที่ตายไว้ได้ และถ้ามีข้อโต้แย้งถึงสิทธิของทายาทก็ให้ผู้ที่ได้รับคำสั่งจากนายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์ดังกล่าวเก็บรักษาไว้จนกว่าข้อโต้แย้งนั้นถึงที่สุด

ภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตาย หรือถ้ามีข้อโต้แย้งถึงเรื่องสิทธิของทายาทนับแต่วันที่ข้อโต้แย้งนั้นถึงที่สุด ผู้จัดการมรดกหรือทายาทอาจขออนุญาตใหม่ได้ เมื่อนายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์ได้ออกใบอนุญาตให้แล้ว ให้มอบเลื่อยโซ่ยนต์นั้นแก่ผู้ได้รับใบอนุญาตใหม่ ถ้าไม่ออกใบอนุญาตให้ใหม่ ก็ให้แจ้งให้ผู้ขอทราบและสั่งให้จัดจำหน่ายเลื่อยโซ่ยนต์นั้นภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันรับคำสั่ง มิฉะนั้นให้นายทะเบียนเลื่อยโซ่ยนต์มีอำนาจ

จัดการขายทอดตลาดเลื่อยโซยนต์นั้น เงินสุทธิที่ได้รับจากการขายทอดตลาดให้เปิดบัญชีเงินฝากไว้ให้แก่ผู้มีสิทธิที่มาขอรับต่อไป

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔ เป็นนิติบุคคล และนิติบุคคลนั้น เล็กกัน ให้ผู้ชำระบัญชีนำส่งเลื่อยโซยนต์แก่นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์เพื่อเก็บรักษาตลอดระยะเวลาที่ยังคงทำการชำระบัญชีนั้น

ในการแบ่งคืนทรัพย์สินให้แก่ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นของนิติบุคคล ให้ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นที่ได้รับการแบ่งคืนเลื่อยโซยนต์ แจ้งขอรับและขอใบอนุญาตมีไว้ซึ่งเลื่อยโซยนต์นั้นต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแบ่งคืนเลื่อยโซยนต์จากผู้ชำระบัญชี

ในกรณีที่ผู้ชำระบัญชีประสงค์จะขายเลื่อยโซยนต์เพื่อการชำระหนี้ของนิติบุคคลนั้น ให้ผู้ชำระบัญชีแจ้งต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์เพื่อทราบ และไม่ว่าในกรณีใดจะขายให้แก่บุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้

ให้ผู้ประสงค์จะซื้อเลื่อยโซยนต์ตามความในวรรคสามมาขึ้นคำขอรับและขอมีใบอนุญาตมีไว้ซึ่งเลื่อยโซยนต์นั้นต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ภายในห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้ตกลงซื้อขายกัน

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ผู้นำจับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาล และให้ศาลมีอำนาจพิพากษาให้จ่ายเงินสินบนนำจับแก่ผู้นำจับเป็นจำนวนเงินไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับตามคำพิพากษาโดยจ่ายจากเงินค่าปรับที่ชำระต่อศาล ถ้าผู้กระทำความผิดชำระเงินค่าปรับไม่ถึงจำนวนที่ต้องจ่ายค่าสินบนนำจับได้ครบถ้วน ให้จ่ายเงินสินบนนำจับเพียงเท่าที่ผู้กระทำความผิดชำระ

ในกรณีที่ผู้นำจับหลายคน ให้แบ่งเงินสินบนนำจับให้คนละเท่าๆ กัน

การจ่ายเงินสินบนนำจับนั้น จะจ่ายได้เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว

มาตรา ๑๔ ผู้ใดมีเลื่อยโซยนต์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้ามาขอรับใบอนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่มีความผิดตามมาตรา ๔ และให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตนั้น เว้นแต่จะขาดคุณสมบัติที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งปฏิบัติตามวรรคหนึ่งไม่ต้องรับโทษตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และกฎหมายว่าด้วยการส่งออกนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

ความในวรรคสอง มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ที่ถูกจับกุมและถูกดำเนินคดีก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและคดียังไม่ถึงที่สุด

ในกรณีที่นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์ไม่ออกใบอนุญาตให้ เมื่อผู้นั้นได้นำเลื่อยไซยนต์มามอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งไม่อนุญาต

ในกรณีที่ผู้ใดไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสี่ ให้เลื่อยไซยนต์ของผู้นั้นตกเป็นของแผ่นดินนับแต่วันที่มิคำสั่งไม่อนุญาตหรือนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำวินิจฉัย

เลื่อยไซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินตามวรรคห้าให้นำไปใช้ประโยชน์ในราชการหรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือทำลายตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ ในกรณีที่นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์มีคำสั่งไม่อนุญาตตามคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ยื่นคำขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตต่อนายทะเบียนเลื่อยไซยนต์ผู้มีคำสั่งไม่อนุญาตนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่งไม่อนุญาต

ให้นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์โดยการอนุญาตตามคำขอหรือยืนยันคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวัน

ในกรณีที่นายทะเบียนเลื่อยไซยนต์ยืนยันคำสั่งไม่อนุญาต ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งยืนยันคำสั่งไม่อนุญาตต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งยืนยันคำสั่งไม่อนุญาต

มาตรา ๑๖ การจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งริบเลื่อยไซยนต์นั้น

เลื่อยโซยนต์ที่ศาลสั่งริบ ให้นำไปใช้ประโยชน์ในราชการ หรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือทำลายตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และต้องแก้ไขให้เลื่อยโซยนต์นั้นมีกำลังเครื่องจักรกลเท่าที่ขออนุญาตไว้เดิม ภายในเวลาที่ศาลกำหนด หากไม่ปฏิบัติตามให้ศาลสั่งริบเลื่อยโซยนต์นั้น

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้โดยเฉพาะการป้องกันและปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าไม่อาจประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย สาเหตุหนึ่งเนื่องจากการใช้เลื่อยโซยนต์ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ในการตัดไม้และแปรรูปไม้ที่มีประสิทธิภาพสูงกันอย่างแพร่หลาย แม้ว่าจะได้มีมาตรการควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยกฎหมายอื่นอยู่แล้วก็ตาม แต่ยังมีการลักลอบนำเลื่อยโซยนต์เข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อใช้ในการตัดไม้ทำลายป่าจำนวนมาก จึงสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเลื่อยโซยนต์เพื่อควบคุมการมีไว้ในครอบครอง และการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งจะเป็นการเพิ่มมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าตามนโยบายของรัฐบาลและในขณะเดียวกันไม่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพที่ต้องใช้เลื่อยโซยนต์โดยสุจริต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

*พระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ.๒๕๔๖

มาตรา ๑๐ โดยผลของบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๓๐ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชกฤษฎีกานี้มีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกบทบัญญัติในกฎหมายดังนี้

(๗) ในพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดให้กรมป่าไม้เป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดปัญหาการบริหาร ทั้งในด้านนโยบาย วิชาการ บุคลากร และการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งเป็นเหตุให้ระบบการบริหารงานและการบังคับใช้กฎหมายขาดประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้เป็นไปตาม

วัตถุประสงค์ในการบูรณาการตามกลุ่มภารกิจด้านทรัพยากรธรรมชาติและนโยบายของรัฐบาล สมควรโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พร้อมทั้งบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง ตำแหน่งและอัตรากำลัง ไปเป็น กรมป่าไม้ สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสมควรที่จะได้ปรับปรุงอำนาจ หน้าที่และกิจการของกรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รวมทั้งโอนอำนาจ หน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะ อ่างทอง ไปเป็นของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากร ป่าไม้ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีขอบเขตที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน นอกจากนี้ สมควรแก้ไขการใช้อำนาจของรัฐมนตรีและการใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่อยู่ใน ความรับผิดชอบของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ ป่า และพันธุ์พืช ให้สอดคล้องกับการดำเนินการดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

๑๓).

พระราชบัญญัติสวนป่า

พ.ศ. ๒๕๓๕

พระราชบัญญัติ

สวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสวนป่า

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ และยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สวนป่า” หมายความว่า ที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๕ เพื่อทำการปลูกและบำรุงรักษาดินไม้ที่เป็นไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

“ดินไม้” หมายความว่า ดินไม้ที่ขึ้นอยู่แล้วหรือปลูกขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้และหมายความรวมถึงดินไม้ที่ขึ้นอยู่แล้วหรือปลูกขึ้นเพื่อประโยชน์อย่างอื่นแต่อาจใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้ได้ด้วย

“ไม้” หมายความว่า ต้นไม้ และหมายความรวมถึง

(๑) ส่วนใดๆ ของต้นไม้ไม่ว่าจะถูกตัด ทอน เลื่อย ไซ ผ่า ถาก ขุด อัด หรือกระทำด้วยประการอื่นใดหรือไม่ และ

(๒) ไม้แปรรูป สิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยต้นไม้หรือส่วนใดๆ ของต้นไม้

“ตรา” หมายความรวมถึงเครื่องหมายหรือวัตถุใดๆ ที่ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อตี ตอก หรือประทับที่ไม้

“หนังสือรับรองการแจ้ง” หมายความรวมถึงสำเนาหรือภาพถ่ายของหนังสือรับรองการแจ้งที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับรองถูกต้อง

“ผู้ทำสวนป่า” หมายความว่า ผู้ได้รับหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า และหมายความรวมถึงผู้ยื่นคำขอรับโอนทะเบียนสวนป่าด้วย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสำหรับกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายสำหรับจังหวัดอื่น

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ที่ดินที่จะขอขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นที่ดินประเภทหนึ่งประเภทใด ดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดินที่มีโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน

(๒) ที่ดินที่มีหนังสือของทางราชการรับรองว่า ที่ดินดังกล่าวอยู่ในระยะเวลาที่อาจขอรับโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดินได้ เนื่องจากได้มี

การครอบครองและเข้าทำกินในที่ดินดังกล่าวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หรือตามกฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพไว้แล้ว

(๓) ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมที่มี หลักฐานการอนุญาต การเช่าหรือเช่าซื้อ

(๔) ที่ดินที่มีหนังสืออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติให้บุคคลเข้าทำ การปลูกป่าในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ หรือเข้าทำการปลูกสร้างสวนป่า หรือไม้ยืนต้นในเขต ป่าเสื่อมโทรม

(๕) ที่ดินที่ได้ดำเนินการเพื่อการปลูกป่าอยู่แล้วโดยทบวงการเมือง รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

มาตรา ๕ ผู้มีกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง หรือผู้มีสิทธิใช้ประโยชน์ในที่ดินตามมาตรา ๔ ประสงค์จะใช้ที่ดินนั้นทำสวนป่าเพื่อการค้า ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนต่อนายทะเบียนตามระเบียบ ที่อธิบดีกำหนด และเมื่อได้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนแล้ว ผู้ยื่นคำขออาจดำเนินการ ไปก่อนได้จนกว่า นายทะเบียนจะสั่งรับหรือไม่รับขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าตามมาตรา ๖

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอเป็นผู้เช่าหรือผู้เช่าซื้อที่ดินที่ขอขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า และที่ดินดังกล่าวเป็นที่ดินตามมาตรา ๔ (๑) ผู้ยื่นคำขอต้องมีหลักฐานการเช่าหรือเช่าซื้อที่ดิน ดังกล่าว พร้อมทั้งหนังสือยินยอมของผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินนั้น ที่แสดงว่า อนุญาตให้ทำสวนป่าได้

มาตรา ๖ ให้นายทะเบียนพิจารณาและแจ้งการสั่งรับหรือไม่รับขึ้นทะเบียนที่ดินเป็น สวนป่า ให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอตามมาตรา ๕ หรือได้รับรายงาน ผลการตรวจสอบตามมาตรา ๗ แล้วแต่กรณี

การสั่งรับขึ้นทะเบียนและการออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าตามวรรคหนึ่ง ให้ ผู้ยื่นคำขอมีสัทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งดังกล่าว คำวินิจฉัย ของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗ ก่อนรับขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าตามมาตรา ๖ หากที่ดินที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นที่ดินตามมาตรา ๔ (๔) ให้นายทะเบียนสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบและทำรายงานเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง สภาพที่ดิน ชนิด ขนาด ปริมาณ และจำนวนของไม้ ตลอดจนรายละเอียดของที่ดินที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่า และในกรณีที่เป็นไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ หรือไม้ที่การทำไม้ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดแจ้งในรายงานดังกล่าวให้แจ้งชัดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้รายงานผลการตรวจสอบต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

เมื่อได้รับรายงานผลการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนสั่งให้ผู้ยื่นคำขอเก็บหาของป่า แฝวถางป่า ตัด โคน เก็บริบ สุมเผา ทำลาย หรือสงวนไว้ซึ่งไม้หรือของป่าดังกล่าว โดยผู้ยื่นคำขอเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

ไม้และของป่าที่ได้มาตามวรรคสอง ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการเก็บหาข้อมูลทางวิชาการป่าไม้ การเก็บสถิติของการเจริญเติบโตของไม้ การประเมินผลการทำสวนป่า ตลอดจนเพื่อติดตามผลการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสวนป่าเพื่อตรวจสอบหรือให้คำแนะนำได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องและให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ ผู้ทำสวนป่าต้องจัดให้มีตราเพื่อแสดงการเป็นเจ้าของไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า และจะนำตราออกใช้ได้เมื่อได้นำขึ้นทะเบียนแล้ว

ตราที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับตี ดอก หรือประทับที่ไม้ซึ่งผู้ทำสวนป่าจะตัดหรือโค่นต้องเป็นตราที่มีการรับรองจากนายทะเบียนโดยมีเครื่องหมายที่นายทะเบียนทำกำกับไว้ด้วย

การยื่นคำขอขึ้นทะเบียน การส่งรับขึ้นทะเบียน การออกหนังสือรับรอง การขึ้นทะเบียนและการรับรองตรา ตลอดจนวิธีตี ดอก หรือประทับหรือแสดงตรา ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๑๐ ในการทำไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ผู้ทำสวนป่าอาจตัดหรือโค่นไม้แปรรูปไม้ ถ้าไม้ มีไม้ไว้ในครอบครอง และนำไม้เคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ได้ แต่การตั้งโรงงานแปรรูปไม้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

มาตรา ๑๑ ก่อนการตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ให้ผู้ทำสวนป่าแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อออกหนังสือรับรองการแจ้ง และเมื่อแจ้งแล้วให้ผู้ทำสวนป่าดำเนินการตัดหรือโค่นไม้ดังกล่าวได้

การแจ้งและการออกหนังสือรับรองการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ในการนี้ นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไขอื่นใดที่ผู้ทำสวนป่าต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการตัดหรือโค่นไม้ การตี ตอก หรือประทับตราที่ไม้ไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๒ ในการตัดหรือโค่นไม้ ผู้ทำสวนป่าต้องเก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้งไว้ที่สวนป่าเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตลอดเวลาที่ทำการตัดหรือโค่นไม้

มาตรา ๑๓ ไม้ที่จะนำเคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ต้องมีรอยตราตี ตอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของ และในการนำเคลื่อนที่ ผู้ทำสวนป่าต้องมีหนังสือรับรองการแจ้งตลอดจนบัญชีแสดงรายการไม้กำกับไปด้วยตลอดเวลาที่นำเคลื่อนที่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๑๔ บรรดาไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงและค่าบำรุงป่าตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการตัดหรือโค่นไม้ในสวนป่า ตลอดจนการนำเคลื่อนที่ไม้ออกจากสวนป่า ผู้ทำสวนป่าต้องเก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้งบัญชีแสดงรายการไม้และเอกสารสำคัญที่เกี่ยวกับการดังกล่าวไว้ที่สวนป่าเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า หรือหนังสือรับรองการแจ้ง สูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลาย ให้ผู้ทำสวนป่ายื่นคำขอใบแทนหนังสือรับรองดังกล่าวต่อนายทะเบียน

การขอและการออกใบแทนหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้ทำสวนป่าประสงค์จะยกเลิกตรา ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมกับนำตราดังกล่าวไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่ตราของผู้ทำสวนป่าบุบสลายในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้ผู้ทำสวนป่าแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบการบุบสลายหรือสูญหาย และในกรณีที่ตราบุบสลายให้นำตราดังกล่าวไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมกับการแจ้งด้วย

การแจ้งการยกเลิกตรา การส่งยกเลิกตรา และการแก้ไขทะเบียนตรา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ผู้ทำสวนป่าไม่ประสงค์จะทำสวนป่าต่อไป ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมกับนำตราไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้ถือว่าหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าของผู้ทำสวนป่าดังกล่าวสิ้นสุดลง

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ผู้ทำสวนป่าตายหรือโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินที่ทำสวนป่าให้แก่บุคคลอื่น หรือผู้ทำสวนป่าซึ่งมีสิทธิตามสัญญาเช่าหรือเช่าซื้อในที่ดินที่ทำสวนป่าถูกเลิกสัญญาเช่าหรือเช่าซื้อ หากทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้ทำสวนป่า ผู้รับโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดิน หรือผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินที่มีการเลิกสัญญาเช่า หรือเช่าซื้อ แล้วแต่กรณี ประสงค์จะทำสวนป่าในที่ดินดังกล่าวต่อไป ให้แจ้งการขอรับโอนทะเบียนสวนป่าต่อนายทะเบียน ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ทำสวนป่าตาย หรือมีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง หรือมีการเลิกสัญญาเช่าหรือเช่าซื้อ แล้วแต่กรณี หากไม่แจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่านั้นสิ้นสุดลง

ให้ผู้รับโอนทะเบียนสวนป่าตามวรรคหนึ่ง รับโอนไปซึ่งสิทธิและหน้าที่ของผู้ทำสวนป่าเดิม ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๐ การทำลายตราตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๒๑ บรรดาไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า หากบุคคลใดรับโอนต้องมีหลักฐานแสดงการได้มาโดยชอบตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ไม้ที่มีการโอนตามวรรคหนึ่ง ผู้รับโอนอาจค้า มีไว้ในครอบครอง หรือนำเคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ได้ แต่การแปรรูปไม้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

ให้ถือว่าไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าเป็นไม้ที่ผู้รับอนุญาตตามหมวด ๔ การควบคุมการแปรรูปไม้ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ อาจมีไว้ในครอบครองได้

มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดใช้ตราตี ดอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดใช้ตราตี ดอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าอันเป็นการฝ่าฝืนข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๕ วรรคสาม หรือเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือนำไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าเคลื่อนที่โดยไม่มีรอยตราตี ดอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของ หรือไม่มีบัญชีแสดงรายการไม้กำกับไม้ที่นำเคลื่อนที่ตามมาตรา ๑๓ หรือฝ่าฝืนข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ผู้ทำสวนป่าผู้ใดไม่เก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้งไว้ที่สวนป่าตามมาตรา ๑๒ หรือไม่เก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้ง บัญชีแสดงรายการไม้ หรือเอกสารสำคัญตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๕ หรือไม่แจ้งการบุบสลายในสาระสำคัญ หรือการสูญหายของตรา หรือนำตราที่บุบสลายไปทำลายตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่าเพื่อการค้าในที่ดินของรัฐและของเอกชนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ มิได้มีบทบัญญัติรองรับและคุ้มครองสิทธิการทำไม้หวงห้ามที่ได้จากการปลูกสร้างสวนป่า สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสวนป่า เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่าดังกล่าว อีกทั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนมีงานทำและผลิตไม้เพื่อเป็นสินค้า ตลอดจนเพิ่มพื้นที่ทำไม้ให้มีปริมาณมากขึ้น และเพื่อให้ผู้ที่ทำการปลูกสร้างสวนป่ามีความมั่นใจในสิทธิและประโยชน์ที่จะได้รับการปลูกสร้างสวนป่า เช่น การได้รับยกเว้นค่าภาคหลวงและการไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎเกณฑ์บางประการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

*พระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา ๑๐ โดยผลของบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๓๐ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชกฤษฎีกานี้มีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกบทบัญญัติในกฎหมายดังนี้

(๘) ในพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดให้กรมป่าไม้เป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชเป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดปัญหาการบริหาร ทั้งในด้านนโยบาย วิชาการ บุคลากร และการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งเป็นเหตุให้ระบบการบริหารงานและการบังคับใช้กฎหมายขาดประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการบูรณาการตามกลุ่มภารกิจด้านทรัพยากรธรรมชาติและนโยบายของรัฐบาล สมควรโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พร้อมทั้งบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง ตำแหน่งและอัตราค่าจ้าง ไปเป็นกรมป่าไม้ สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสมควรที่จะได้ปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รวมทั้งโอนอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง ไปเป็นของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีขอบเขตที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน นอกจากนี้ สมควรแก้ไขการใช้อำนาจของรัฐมนตรีและการใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้สอดคล้องกับการดำเนินการดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

๑๘.

พระราชบัญญัติสงวน

และคุ้มครองสัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๓๕

พระราชบัญญัติ

สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓

(๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๘ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์ป่า” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าสัตว์บก สัตว์น้ำ สัตว์ปีก แมลงหรือแมง ซึ่งโดยสภาพธรรมชาติย่อมเกิดและดำรงชีวิตอยู่ในป่าหรือน้ำ และให้หมายความรวมถึงไข่ของสัตว์ป่าเหล่านั้นทุกชนิดด้วย แต่ไม่หมายความรวมถึงสัตว์พาหนะที่ได้จดทะเบียนทำตัวรูปพรรณตามกฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะแล้ว และสัตว์พาหนะที่ได้มาจากการสืบพันธุ์ของสัตว์พาหนะดังกล่าว

“สัตว์ป่าสงวน” หมายความว่า สัตว์ป่าที่หายากตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และตามที่จะกำหนด โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

“สัตว์ป่าคุ้มครอง” หมายความว่า สัตว์ป่าตามที่กฎกระทรวงกำหนดให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง

“ล่า” หมายความว่า เก็บ ดัก จับ ยิง ฆ่า หรือทำอันตรายด้วยประการอื่นใดแก่สัตว์ป่าที่ไม่มีเจ้าของและอยู่เป็นอิสระ และหมายความรวมถึง การไล่ การด้อน การเรียก หรือการล่อเพื่อการกระทำความดังกล่าวด้วย

“ซากของสัตว์ป่า” หมายความว่า ร่างกายหรือส่วนของร่างของสัตว์ป่าที่ตายแล้ว หรือเนื้อของสัตว์ป่า ไม่ว่าจะได้ปิ้ง ย่าง ร่ม ตากแห้ง หมัก หรือทำอย่างอื่นเพื่อไม่ให้เน่าเปื่อย และไม่ว่าจะชำแหละ แยกออก หรืออยู่ในร่างของสัตว์ป่านั้นและหมายความรวมถึง เขา หนัง กระดูก ฟัน งา ขน ขน นอ ขน เกล็ด เล็บ กระดอง เปลือก หรือส่วนต่างๆ ของสัตว์ป่าที่แยกออกจากร่างของสัตว์ป่าไม่ว่าจะยังมีชีวิตหรือตายแล้ว

“เพาะพันธุ์” หมายความว่า ขยายพันธุ์สัตว์ป่าที่นำมาเลี้ยงไว้โดยวิธีผสมพันธุ์สัตว์ป่า และหมายความรวมถึงขยายพันธุ์สัตว์ป่าโดยวิธีผสมเทียมหรือการย้ายฝากตัวอ่อนด้วย

“ค้า” หมายความว่า ซื้อ ขาย แลกเปลี่ยน จำหน่าย จ่าย แจก หรือโอนกรรมสิทธิ์ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า และหมายความรวมถึงมีหรือแสดงไว้เพื่อขายด้วย

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักร

“ด่านตรวจสัตว์ป่า” หมายความว่า ด่านตรวจสัตว์ป่าและซากของสัตว์ป่า

“สวนสัตว์สาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือบริเวณซึ่งรวบรวมสัตว์ป่าไว้เพื่อประโยชน์แก่การพักผ่อนหย่อนใจ การศึกษา การค้นคว้าหรือวิจัยของประชาชน และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ป่า

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช*หรืออธิบดีกรมประมงเฉพาะที่เกี่ยวกับสัตว์น้ำ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ การกำหนดให้สัตว์ป่าชนิดใดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองให้กระทำโดยกฎกระทรวงและโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

กฎกระทรวงที่ออกตามวรรคหนึ่งจะใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนั้น แต่จะกำหนดให้ใช้บังคับก่อนหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษามีได้

มาตรา ๗ ผู้ใดล่าสัตว์ป่าโดยฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ด้วยความจำเป็นและภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

(๑) เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นพ้นจากอันตราย หรือเพื่อสงวนหรือรักษาไว้ซึ่งทรัพย์สินของตนเองหรือผู้อื่น

(๒) การล่านั้นได้กระทำพอสมควรแก่เหตุ และ

(๓) ในกรณีที่สัตว์ที่ถูกล่าเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง มิได้นำสัตว์ป่าที่ถูกล่าหรือซากของสัตว์ป่าที่ถูกล่าไปเคลื่อนที่ และได้แจ้งเหตุที่ได้ล่าสัตว์ป่าไปแล้วนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบโดยไม่ชักช้า

ให้สัตว์ป่าหรือซากของสัตว์ป่าที่ถูกล่าตามวรรคหนึ่งตกเป็นของแผ่นดิน และให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช*หรือกรมประมง แล้วแต่กรณี นำไปดำเนินการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๘ การพิจารณาคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้มีอำนาจอนุญาตจะต้องดำเนินการพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาคำขอให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับคำขออนุญาต และถ้ามิได้แจ้งผลการพิจารณาคำขอให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้มีอำนาจอนุญาตมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอและต้องออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอนั้น

เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะได้กำหนดอายุใบอนุญาตไว้เป็นอย่างอื่น ใบอนุญาตหรือใบรับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าผู้มีอำนาจอนุญาตจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้

การต่ออายุใบอนุญาต การโอนใบอนุญาตหรือใบรับรอง การออกใบแทนใบอนุญาตหรือใบรับรองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๒

คณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* เป็นประธาน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินสิบเอ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง และให้อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช*เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากผู้แทนของสมาคมหรือมูลนิธิที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ป่าไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๑๐ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเห็นชอบในการกำหนดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามมาตรา ๓๓ การกำหนดเขตห้ามล่าสัตว์ป่าและการกำหนดชนิดหรือประเภทของสัตว์ป่าที่จะห้ามล่าในเขตนั้นตามมาตรา ๔๒

(๒) ควบคุมให้การเป็นไปตามมาตรา ๓๕

(๓) กำหนดกิจการอันพึงกระทำเพื่อประโยชน์ในการบำรุงรักษาเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า

(๔) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการออกพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบ และติดตามการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ

หมวด ๓

การล่า การเพาะพันธุ์ การครอบครอง และการค้าสัตว์ป่า

ซากของสัตว์ป่าและผลิตภัณฑ์ที่ทำจากซากของสัตว์ป่า

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดล่า หรือพยายามล่าสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง เว้นแต่เป็นการกระทำโดยทางราชการที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๒๖

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจกำหนดชนิดของสัตว์ป่าคุ้มครองให้เป็นสัตว์ป่าชนิดที่เพาะพันธุ์ได้ โดยกำหนดเป็นกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดเพาะพันธุ์สัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองเว้นแต่

(๑) เป็นการเพาะพันธุ์สัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่กำหนดตามมาตรา ๑๗ โดยได้รับใบอนุญาตให้เพาะพันธุ์จากอธิบดี

(๒) เป็นการเพาะพันธุ์สัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองของผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินกิจการสวนสัตว์สาธารณะตามมาตรา ๒๕ ซึ่งได้รับอนุญาตจากอธิบดีให้เพาะพันธุ์สัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองที่อยู่ในความครอบครองเพื่อประโยชน์แก่กิจการสวนสัตว์สาธารณะของตน

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เพาะพันธุ์สัตว์ตามวรรคหนึ่ง และการได้มาซึ่งสัตว์ป่าคุ้มครองเพื่อการเพาะพันธุ์ของผู้รับใบอนุญาตตาม (๑) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

ใบอนุญาตตาม (๑) และ (๒) ให้สิ้นอายุลงเมื่อผู้รับใบอนุญาตได้แจ้งการเลิกการ
ดำเนินการเพาะพันธุ์สัตว์ป่าที่ได้รับอนุญาตต่ออธิบดีตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง ซากของ
สัตว์ป่าสงวน หรือซากของสัตว์ป่าคุ้มครอง เว้นแต่จะเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่กำหนดตามมาตรา
๑๗ ที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์ หรือซากของสัตว์ป่าดังกล่าว และโดยต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี
และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่
กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) การครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองของผู้รับใบอนุญาตเพาะพันธุ์ตามมาตรา ๑๘
(๑) ที่มีไว้เพื่อการเพาะพันธุ์หรือได้มาจากการเพาะพันธุ์ หรือซากของสัตว์ป่าดังกล่าว

(๒) การครอบครองสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง ซากของสัตว์ป่าสงวนหรือซาก
ของสัตว์ป่าคุ้มครองเพื่อกิจการสวนสัตว์สาธารณะของผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งและดำเนินกิจการ
สวนสัตว์สาธารณะตามมาตรา ๒๕ และได้จัดแสดงไว้ในสวนสัตว์สาธารณะที่ได้รับอนุญาต
ให้จัดตั้งขึ้น

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้ผู้ใดค้าสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง ซากของสัตว์ป่าสงวน ซาก
ของสัตว์ป่าคุ้มครอง หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากซากของสัตว์ป่าดังกล่าว เว้นแต่เป็นการค้าสัตว์ป่า
คุ้มครองชนิดที่กำหนดตามมาตรา ๑๗ ที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์ ซากของสัตว์ป่าดังกล่าว หรือ
ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากซากของสัตว์ป่าดังกล่าว ทั้งนี้ โดยได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเก็บ ทำอันตราย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งรังของสัตว์ป่า
สงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตเก็บรังนกอีแอ่นตามกฎหมาย ว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่นและผู้ถือสิทธิอำนาจของผู้รับอนุญาตดังกล่าว แต่ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ใดยิงสัตว์ป่าในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ตก และพระอาทิตย์ขึ้น

หมวด ๔

การนำเข้า ส่งออก นำผ่าน นำเคลื่อนที่ซึ่งสัตว์ป่า และด่านตรวจสัตว์ป่า

มาตรา ๒๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าหรือส่งออกซึ่งสัตว์ป่าหรือซากของสัตว์ป่าชนิดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือนำผ่านซึ่งสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง หรือซากของสัตว์ป่าดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

การนำเข้าหรือส่งออกซึ่งสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง หรือซากของสัตว์ป่า ดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่เป็นการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์ตามมาตรา ๑๘ (๑) หรือซากของสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์และโดยได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ การนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านซึ่งสัตว์ป่าหรือซากของสัตว์ป่าชนิดที่ต้องมีใบอนุญาตหรือใบรับรองให้นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน ตามความตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการค้าสัตว์ป่าและซากของสัตว์ป่า ต้องได้รับใบอนุญาตหรือใบรับรองจากอธิบดี

การขอรับใบอนุญาตหรือใบรับรอง และการออกใบอนุญาตหรือใบรับรองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ การนำสัตว์ป่าคุ้มครองหรือซากของสัตว์ป่าคุ้มครองเคลื่อนที่เพื่อการค้าของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖ บทบัญญัติมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๓ มิให้ใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ในการสำรวจ การศึกษาและวิจัยทางวิชาการ การคุ้มครองสัตว์ป่า การเพาะพันธุ์ หรือเพื่อกิจการสวนสัตว์สาธารณะ ซึ่งกระทำโดยทางราชการ และโดยได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี และต้องปฏิบัติตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ในกรณีที่มีการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำเพื่อกิจการเพาะพันธุ์ของผู้รับใบอนุญาตเพาะพันธุ์ตามมาตรา ๑๗ หรือเพื่อกิจการสวนสัตว์สาธารณะของผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสวนสัตว์สาธารณะตามมาตรา ๒๕ การเรียกเก็บและการชำระค่าใช้จ่าย ค่าบริการ หรือค่าตอบแทน และราคาสัตว์ป่า ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจตั้งด่านตรวจสัตว์ป่าและกำหนดเขตของด่าน โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๘ ผู้ใดนำสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง หรือซากของสัตว์ป่าดังกล่าวเคลื่อนที่ผ่านด่านตรวจสัตว์ป่า ต้องแจ้งเป็นหนังสือตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำด่านตรวจสัตว์ป่า โดยแสดงใบอนุญาตให้นำเคลื่อนที่เพื่อการค้า ให้นำเข้า ให้ส่งออกหรือให้นำผ่าน แล้วแต่กรณี เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบและอนุญาตเป็นหนังสือแล้วจึงให้นำเคลื่อนที่ต่อไปได้

หมวด ๕

สวนสัตว์สาธารณะ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งและดำเนินการสวนสัตว์สาธารณะต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นอาขุลงเมื่อผู้รับใบอนุญาตแจ้งการเลิกการดำเนินการสวนสัตว์สาธารณะตามมาตรา ๓๒

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการดำเนินการสวนสัตว์สาธารณะ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๓๐ เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว ก่อนเปิดดำเนินการ ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งรายการเกี่ยวกับชนิดและจำนวนสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง หรือซากของสัตว์ป่าดังกล่าวที่มีไว้ในครอบครอง พร้อมทั้งแสดงหลักฐานการได้มาค่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อตรวจสอบและจดแจ้งไว้ในทะเบียน

ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้สัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง หรือซากของสัตว์ป่าดังกล่าวที่อยู่ในความครอบครองของตน อยู่หรือแสดงไว้ภายในบริเวณสวนสัตว์สาธารณะที่จัดตั้งขึ้นและต้องแจ้งค่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยไม่ชักช้าทุกครั้งที่มีสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง หรือซากของสัตว์ป่าดังกล่าวที่อยู่ในครอบครองเพิ่มจำนวนขึ้นหรือลดจำนวนลง

การแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามวิธีการและระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏว่า บริเวณที่ตั้งของสวนสัตว์สาธารณะหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์มีสภาพขัดต่อหลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือข้อกำหนดที่กำหนดในกฎกระทรวงออกตามมาตรา ๒๕

หรือเกิดมีสภาพอันอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชนที่เข้าไปในสวนสัตว์สาธารณะหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความทุกข์ทรมานแก่สัตว์ป่าที่อยู่ในสวนสัตว์สาธารณะ ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการปรับปรุงแก้ไขสภาพเช่นนั้นให้หมดไปได้

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการตามคำสั่งให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดในคำสั่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าปรับปรุงแก้ไขโดยเรียกค่าใช้จ่ายจากผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๓๒ ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสวนสัตว์สาธารณะตามมาตรา ๒๕ ประสงค์จะเลิกดำเนินการสวนสัตว์สาธารณะ ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้อธิบดีทราบล่วงหน้า และให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการจำหน่ายสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง หรือซากของสัตว์ป่าดังกล่าวที่มีอยู่ในครอบครองให้แก่ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งและดำเนินการสวนสัตว์สาธารณะตามมาตรา ๒๕ รายอื่นหรือจำหน่ายสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่กำหนดตามมาตรา ๑๗ หรือซากของสัตว์ป่าดังกล่าวให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตเพาะพันธุ์ตามมาตรา ๑๘ (๑) ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งการบอกเลิกไปยังอธิบดี

เมื่อสิ้นสุดกำหนดเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันตามวรรคหนึ่ง ยังมีสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง หรือซากของสัตว์ป่าดังกล่าวเหลืออยู่เท่าใด ให้สัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง หรือซากของสัตว์ป่าดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน โดยผู้รับใบอนุญาตต้องส่งมอบสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง หรือซากของสัตว์ป่าดังกล่าว ให้แก่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชหรือกรมประมง แล้วแต่กรณี เพื่อนำไปดำเนินการต่อไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

หมวด ๖

บริเวณและสถานที่ห้ามล่าสัตว์ป่า

มาตรา ๓๓ เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นสมควรกำหนดบริเวณที่ดินแห่งใดให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัยเพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่า ก็ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้มีแผนที่แสดงแนวเขตแห่งบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย บริเวณที่กำหนดนี้เรียกว่า “เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า”

ที่ดินที่กำหนดให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่านั้น ต้องเป็นที่ดินที่มีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินของบุคคลใดซึ่งมิใช่ทบวงการเมือง

มาตรา ๓๔ การขยายหรือการเพิกถอนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และในกรณีที่มีใช่เป็นการเพิกถอนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทั้งหมด ให้มีแผนที่แสดงเขตที่เปลี่ยนแปลงไปแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย

มาตรา ๓๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขตและป้าย หรือเครื่องหมายอื่นแสดงเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไว้ตามสมควร เพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๓๖ ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ห้ามมิให้ผู้ใดล่าสัตว์ป่า ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองหรือมิใช่ หรือเก็บหรือทำอันตรายแก่รังของสัตว์ป่า เว้นแต่จะกระทำเพื่อการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๗ นอกจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานอื่นใดซึ่งต้องเข้าไปปฏิบัติการตามหน้าที่ ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ห้ามมิให้ผู้ใดยึดถือหรือครอบครองที่ดิน หรือปลูก หรือก่อสร้างสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือตัด โคน แผลวถาง เผา หรือทำลายต้นไม้หรือพฤษชาติอื่น หรือขุดหาแร่ ดิน หิน หรือเลียงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์หรือสัตว์ป่า หรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำ หรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ท่วมตื้น เหือดแห้ง เป็นพิษ หรือเป็นอันตรายต่อสัตว์ป่า

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องปฏิบัติการเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครอง ดูแล รักษา หรือบำรุงเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เพื่อการเพาะพันธุ์ การศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้การศึกษาหรือการพักผ่อน หรืออำนวยความสะดวกปลอดภัย หรือให้ความรู้แก่ประชาชน ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช*หรือกรมประมง แล้วแต่กรณี กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าได้ ทั้งนี้ ตาม ระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๙ การจัดการกับไม้หรือพฤษชาติอื่นที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตัด โคน แผลวถาง ตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งประจำเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ามีอำนาจสั่งให้ผู้ฝ่าฝืน มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ออกจากเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรืองดเว้นการกระทำใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้ผู้ใดล่าสัตว์ป่า ไม่ว่าจะเป็นสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองหรือ มิใช่ หรือเก็บหรือทำอันตรายแก่รังของสัตว์ป่า ในบริเวณวัดหรือในบริเวณสถานที่ที่จัดไว้เพื่อ ประชาชนใช้เป็นที่พักผ่อนพิศกรรมทางศาสนา

มาตรา ๔๒ บริเวณสถานที่ที่ใช้ในราชการหรือใช้เพื่อสาธารณประโยชน์หรือ ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันแห่งใด รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการจะกำหนดให้ เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าชนิดหรือประเภทใดก็ได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อได้มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขตห้ามล่าสัตว์ป่าชนิดหรือประเภทใดแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้

(๑) ล่าสัตว์ป่าชนิดหรือประเภทนั้น

(๒) เก็บหรือทำอันตรายแก่รังของสัตว์ป่าซึ่งห้ามมิให้ล่า

(๓) ยึดถือครอบครองที่ดิน หรือตัด โคน แผลวถาง เผา ทำลายต้นไม้ หรือ พฤษชาติอื่น หรือขุดหาแร่ ดิน หิน หรือเลี้ยงสัตว์ หรือเปลี่ยนแปลงทางน้ำ หรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ท่วมตื้น เขือดแห้ง เป็นพิษ หรือเป็นอันตรายต่อสัตว์ป่า เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็น หนังสือจากอธิบดี หรือเมื่ออธิบดีได้ประกาศอนุญาตไว้เป็นคราวๆ ในเขตห้ามล่าแห่งหนึ่งแห่งใด โดยเฉพาะ

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานอื่นใดมีความจำเป็นต้องปฏิบัติการ ตามกฎหมาย หรือปฏิบัติการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในเขตห้ามล่าสัตว์ป่า พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานนั้นต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการ

หมวด ๓

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๓ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ผ่าฟันหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ นี้ กฎกระทรวง ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกตาม พระราชบัญญัตินี้ได้ไม่เกินเก้าสิบวัน หรือถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควร โดยได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการ จะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียก็ได้

ในกรณีที่เพิกถอนใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีสัตว์ป่า สงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง หรือซากของสัตว์ป่าดังกล่าวไว้ในครอบครอง ให้ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาต จำหน่ายสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง หรือซากของสัตว์ป่าดังกล่าวที่มีไว้ในครอบครองภายใน สามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ถ้าพ้นกำหนดนั้นแล้วยังมิได้จำหน่ายหรือ จำหน่ายไปบางส่วน ให้สัตว์ป่าหรือซากของสัตว์ป่าที่ยังมิได้จำหน่ายหรือเหลือนำมาขึ้นดกเป็น ของแผ่นดิน และให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชหรือกรมประมง แล้วแต่กรณี นำไป ดำเนินการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่บุคคลใดประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ นอกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ทำการ โดยปกติ ไม่ว่าในหรือนอกประเทศ ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และจะต้องเสียค่าเบี้ยเลี้ยงให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ไปปฏิบัติงานเท่าอัตราของทางราชการ และต้องจ่ายค่าพาหนะเดินทางให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เท่าที่จำเป็นและใช้จ่ายจริง

การยื่นคำขอและการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะเดินทางให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ ในการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๔๖ ถ้าเห็นเป็นการสมควรให้ประชาชนชำระค่าบริการหรือค่าตอบแทนเนื่องในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้บริการหรือให้ความสะดวกในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่า อธิบดีมีอำนาจกำหนดอัตราและวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนดังกล่าวได้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

เงินที่เก็บได้ตามวรรคหนึ่ง และเงินที่มีผู้บริจาคเพื่อบำรุงเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรใดๆ และให้ใช้จ่ายในการบำรุงรักษาเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่งหรือมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๓ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์หรือซากของสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์ โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดทำการค้าสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์ซากของสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์ หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากซากของสัตว์ดังกล่าวโดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่าผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๓๘ ถ้าปรากฏว่าผู้นั้นได้ยึดถือ ครอบครองทำประ โยชน์ หรืออยู่อาศัยในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าที่ตนได้กระทำความผิด ศาลมี

อำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิด คนงาน ผู้รับจ้าง ผู้แทน และบริวารของผู้กระทำความผิดออกไปจาก
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่านั้นได้

การจัดการกับไม้หรือพฤษชาติอื่นที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง
ได้ตัด โค่น หรือแผ้วถางลงไว้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของ
คณะกรรมการ แต่ระเบียบดังกล่าวจะกำหนดให้เจ้าหน้าที่บุคคลอื่นใดที่มีใช้ส่วนราชการมิได้

มาตรา ๕๕ ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื่อ รับจำนำ หรือรับไว้
โดยประการใดซึ่งสัตว์ป่าหรือซากของสัตว์ป่าอันได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ
นี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดกระทำให้หลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่น ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้
จัดให้มีตามพระราชบัญญัตินี้เคลื่อนที่ ลบเลือน เสียหาย หรือไร้ประโยชน์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ บรรดาอาวุธ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกล
ใดๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีไว้ในเนื่องในการกระทำความผิดตามมาตรา
๑๖ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ วรรคสอง ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีผู้ถูก
ลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

มาตรา ๕๘ บรรดาสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง ซากของสัตว์ป่าสงวน ซากของสัตว์ป่า
คุ้มครอง ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากซากของสัตว์ป่าดังกล่าว หรือรังของสัตว์ป่าที่บุคคลได้มาหรือมีไว้
เนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลสั่งริบเสียทั้งสิ้น

บรรดาสิ่งที่ศาลสั่งริบ ให้ตกเป็นของแผ่นดิน และให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า
และพันธุ์พืช*หรือกรมประมง แล้วแต่กรณี นำไปดำเนินการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยความ
เห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๙ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล
กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิด
นั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นคนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๖๐ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดีหรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษามีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้
และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๑ เมื่อได้มีกฎกระทรวงตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง ใช้บังคับการดำเนินการแก่สัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่กำหนดเพิ่มเติมขึ้น หรือซากของสัตว์ป่าคุ้มครองดังกล่าวที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลใดก่อนวันที่กฎกระทรวงใช้บังคับ ให้เป็นไปดังนี้

(๑) ให้ผู้มีสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่กำหนดเพิ่มเติมขึ้นอยู่ในความครอบครองก่อนวันที่กฎกระทรวงใช้บังคับ แจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ป่าคุ้มครองที่อยู่ในความครอบครองของตนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงใช้บังคับเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบแล้ว หากผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นไม่ประสงค์จะเลี้ยงดูสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นต่อไป ให้จำหน่ายสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นให้แก่ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสวนสัตว์สาธารณะตามมาตรา ๒๕ หรือจำหน่ายสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่กำหนดตามมาตรา ๑๗ ให้แก่ผู้รับใบอนุญาตเพาะพันธุ์ตามมาตรา ๑๘ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และเมื่อสิ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ยังมีสัตว์ป่าคุ้มครองเหลืออยู่เท่าใดให้สัตว์ป่าคุ้มครองนั้นตกเป็นของแผ่นดินและให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองส่งมอบสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นให้แก่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช*หรือกรมประมง แล้วแต่กรณี เพื่อนำไปดำเนินการ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ในกรณีที่สัตว์ป่าคุ้มครองดังกล่าวเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่กำหนดตามมาตรา ๑๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองซึ่งประสงค์จะเพาะพันธุ์สัตว์นั้น ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพาะพันธุ์ตามมาตรา ๑๘ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองนั้น ต่อไปได้

หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองนั้น ประสงค์จะเลี้ยงดูสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นต่อไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพการเลี้ยงดูสัตว์ป่าคุ้มครองของผู้นั้นว่าอยู่ในสภาพอันสมควรและปลอดภัยแก่สัตว์นั้นเพียงใด หากเห็นว่าสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นได้รับการเลี้ยงดูด้วยความเอาใจใส่ในสภาพอันสมควรและปลอดภัยให้อธิบดีอนุญาตให้ผู้นั้นครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นต่อไปได้ โดยออกใบอนุญาตครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองชั่วคราวให้ไว้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ใบอนุญาตดังกล่าวให้มีอายุเพียงเท่าอายุของสัตว์ป่าคุ้มครองนั้น ผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยการเลี้ยงดูสัตว์ป่าคุ้มครองที่รัฐมนตรีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ และเมื่อสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นเพิ่มจำนวนขึ้นโดยการสืบพันธุ์ หรือตาย ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ

(๒) สำหรับซากของสัตว์ป่าคุ้มครอง ให้ผู้ครอบครองหรือเจ้าของแจ้งชนิดและจำนวนของซากของสัตว์ป่าคุ้มครองที่อยู่ในความครอบครองของตนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงใช้บังคับเพื่อจัดแจ้งไว้ในทะเบียน และให้ผู้นั้นครอบครองซากของสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นต่อไปได้ ในกรณีที่เป็นซากของสัตว์ป่าคุ้มครองที่มีไว้เพื่อค้า เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดแจ้งชนิดและจำนวนของซากสัตว์ป่านั้นไว้แล้ว ให้ผู้ครอบครองซากของสัตว์ป่าเพื่อค้านั้นดำเนินการจำหน่ายซากของสัตว์ป่านั้นให้เสร็จสิ้นภายในสามปี

แบบและวิธีการแจ้งตาม (๑) และ (๒) และการออกใบอนุญาตให้ครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองชั่วคราว และใบรับรองการครอบครองซากสัตว์ป่าคุ้มครองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๒ ให้ถือว่าสัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ ๑ และสัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ ๒ ที่กำหนดขึ้นตามกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๓ ให้บรรดาบริเวณที่ดินที่เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่าอยู่แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๔ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ และยังใช้บังคับอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพี่ยงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๕ ให้การอนุญาตให้ล่าสัตว์ป่าสงวน ใบอนุญาตล่าสัตว์ป่าคุ้มครองทุกประเภท ใบอนุญาตให้ค้าสัตว์ป่าคุ้มครองหรือซากของสัตว์ป่าคุ้มครอง และใบอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์ป่าคุ้มครองหรือซากของสัตว์ป่าคุ้มครอง ที่ได้ออกให้แก่บุคคลใดไว้แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอันสิ้นอายุนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดมีสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองอยู่ในความครอบครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าได้นำสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองดังกล่าว มามอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ และให้สัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน และเมื่อได้จัดแจ้งชนิดและจำนวนของสัตว์ป่าที่รับมอบไว้แล้ว อธิบดีอาจมอบสัตว์ป่าดังกล่าวให้

อยู่ในความดูแลของผู้นั้นต่อไปได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงสวัสดิภาพและความปลอดภัยของสัตว์นั้นเป็นสำคัญ

ผู้ใดมีซากสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองอยู่ในความครอบครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นแจ้งชนิดและจำนวนซากของสัตว์ป่าดังกล่าวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจกแจงรายการไว้แล้ว ก็ให้ผู้นั้นครอบครองซากของสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองต่อไปได้ แต่จะจำหน่าย จ่าย โอนให้แก่ผู้อื่นมิได้ เว้นแต่โดยการตกทอดทางมรดก

มาตรา ๖๗ ให้ผู้มีสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง ซากของสัตว์ป่าสงวน หรือซากของสัตว์ป่าคุ้มครองอยู่ในความครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แจ้งรายการเกี่ยวกับชนิดและจำนวนของสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง ซากของสัตว์ป่าสงวน หรือซากของสัตว์ป่าคุ้มครองที่อยู่ในความครอบครองของตนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งไว้แล้ว ให้ปฏิบัติต่อไปดังนี้

(๑) สำหรับสัตว์ป่าสงวน ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองจำหน่ายสัตว์ป่าสงวนให้แก่ผู้จัดตั้งและดำเนินการสวนสัตว์สาธารณะที่ได้ยื่นคำขออนุญาตไว้แล้วตามมาตรา ๖๕ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และเมื่อสิ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ยังมีสัตว์ป่าสงวนเหลืออยู่ในความครอบครองอีกเท่าใด ให้สัตว์ป่าสงวนนั้นตกเป็นของแผ่นดิน และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองส่งมอบสัตว์ป่าสงวนนั้นให้แก่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช*หรือกรมประมง แล้วแต่กรณี เพื่อนำไปดำเนินการ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๒) สำหรับสัตว์ป่าคุ้มครอง หรือซากของสัตว์ป่าคุ้มครอง ให้นำมาตรา ๖๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๓) สำหรับซากของสัตว์ป่าสงวน ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองครอบครองซากของสัตว์ป่าสงวนนั้นต่อไปได้ แต่จะจำหน่าย จ่าย โอน ให้แก่ผู้อื่นมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี หรือโดยการตกทอดทางมรดก

(๔) สำหรับสัตว์ป่าคุ้มครองที่อยู่ในความครอบครองของผู้รับใบอนุญาตให้ค้าซึ่งสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ เมื่อผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ค้าสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์ตามมาตรา ๖๘

ให้ผู้ยื่นคำสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่กำหนดตามมาตรา ๑๗ ซึ่งได้มาจากการเพาะพันธุ์ต่อไปได้ สำหรับสัตว์ป่าคุ้มครองอันมิใช่เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่กำหนดตามมาตรา ๑๗ ที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์ที่มีไว้ในความครอบครองเพื่อค้าให้ผู้รับใบอนุญาตจำหน่ายสัตว์ป่าคุ้มครองดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายในสองปีนับแต่วันที่ได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อสิ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว มีสัตว์ป่าคุ้มครองอันมิใช่เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่กำหนดตามมาตรา ๑๗ ที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์เหลืออยู่เท่าใด ให้ตกเป็นของแผ่นดิน และให้ส่งมอบแก่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช* หรือกรมประมง แล้วแต่กรณี เพื่อนำไปดำเนินการ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๕) สำหรับซากของสัตว์ป่าคุ้มครองที่อยู่ในความครอบครองของผู้รับใบอนุญาต ให้คำซึ่งซากของสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.๒๕๐๓ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สำรวจและจดทะเบียนชนิดและจำนวนซากของสัตว์ป่าคุ้มครองที่ผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวมีอยู่ในความครอบครองไว้แล้ว ให้อธิบดีออกใบอนุญาตคำซึ่งซากของสัตว์ป่าคุ้มครองชั่วคราวให้แก่ผู้นั้น ผู้รับใบอนุญาตคำซึ่งซากของสัตว์ป่าคุ้มครองชั่วคราวดังกล่าว จะต้องจำหน่ายซากของสัตว์ป่าที่มีอยู่ในความครอบครองให้เสร็จสิ้นภายในสามปีนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตให้คำซึ่งซากของสัตว์ป่าคุ้มครองชั่วคราว และต้องจัดทำรายงานเกี่ยวกับชนิดและจำนวนซากของสัตว์ป่าคุ้มครองที่ขายไปในแต่ละเดือนเสนอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด และเมื่อสิ้นระยะเวลาดังกล่าวมีซากของสัตว์ป่าคุ้มครองเหลืออยู่เท่าใดให้ตกเป็นของแผ่นดิน และให้ส่งมอบแก่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช* หรือกรมประมง แล้วแต่กรณี เพื่อนำไปดำเนินการ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นซากของสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่กำหนดตามมาตรา ๑๗ ที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์และผู้นั้นได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ค้าซึ่งซากของสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์ตามมาตรา ๖๘ ไว้แล้ว

แบบและวิธีการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๘ ผู้ใดดำเนินการเพาะพันธุ์ ดำเนินกิจการค้าสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์ ซากของสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์ หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากซากของสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์อยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะมีคำสั่งไม่อนุญาต

ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งไม่อนุญาตคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ نابทบัญญัติในมาตรา ๔๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๕ ผู้ใดจัดตั้งและดำเนินการสวนสัตว์สาธารณะอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้รับคำขออนุญาตแล้ว และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่าบริเวณและสถานที่ประกอบกิจการเป็นไปโดยถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๐ วรรคสอง และวรรคสาม และมาตรา ๓๑ และได้จัดแจ้งรายการเกี่ยวกับชนิดและจำนวนของสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่าคุ้มครอง หรือซากของสัตว์ป่าดังกล่าว ไว้แล้ว ให้อธิบดีออกใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสวนสัตว์สาธารณะให้แก่ผู้นั้น

มาตรา ๗๐ คำขออนุญาตใดๆ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของอธิบดี ให้ถือว่าคำขอนั้นสิ้นสุดลงวันแต่เป็นคำขออนุญาตดำเนินการอันอาจอนุญาตได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีพิจารณาคำขออนุญาตนั้นต่อไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อนันต์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบอนุญาตให้เพาะพันธุ์ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
๒. ใบอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์ป่าคุ้มครอง
ที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์ หรือซากของสัตว์ป่า
คุ้มครองที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์ ฉบับละ ๕๐๐ บาท
๓. ใบอนุญาตให้ค้าสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้มาจากการ
เพาะพันธุ์ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
๔. ใบอนุญาตให้ค้าซากของสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้มาจากการ
เพาะพันธุ์ หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากซากของ
สัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
๕. ใบอนุญาตให้นำเข้าหรือให้ส่งออกซึ่งสัตว์ป่า
คุ้มครองที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์ หรือซากของ
สัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์ ฉบับละ ๕๐๐ บาท
๖. ใบอนุญาตให้นำเข้า ให้ส่งออก ซึ่งสัตว์ป่าหรือ
ซากของสัตว์ป่า ฉบับละ ๕๐๐ บาท
๗. ใบอนุญาตให้นำผ่านซึ่งสัตว์ป่าสงวน สัตว์ป่า
คุ้มครอง ซากของสัตว์ป่าสงวน ซากของสัตว์ป่า

กุ่มครอง	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
๘. ใบอนุญาตให้นำสัตว์ป่ากุ่มครอง หรือซากของ		
สัตว์ป่ากุ่มครองเคลื่อนที่เพื่อการค้า	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
๙. ใบรับรองให้นำเข้า ให้ส่งออก หรือให้นำผ่าน		
ซึ่งสัตว์ป่า หรือซากของสัตว์ป่า	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
๑๐. ใบอนุญาตให้จัดตั้งและดำเนินการสวนสัตว์		
สาธารณะ	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
๑๑. ใบแทนใบอนุญาตหรือใบรับรอง	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
๑๒. การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละ	๕๐๐ บาท

บัญชีสัตว์ป่าสงวน

๑. นกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร *Pseudochelidon sirintarae*
๒. แรด *Rhinoceros sondaicus*
๓. กระซู่ *Didermocerus sumatraensis*
๔. กูปรีหรือโคไพร *Bos sauveli*
๕. ควายป่า *Bubalus bubalis*
๖. ละองหรือละมั่ง *Cervus eldi*
๗. สมันหรือเนื้อสมัน *Cervus schomburgki*
๘. เลียงผาหรือเยื่องหรือกูร่าหรือโคร่า *Capricornis sumatraensis*
๙. กวางผา *Naemorhedus griseus*
๑๐. นกแต้วแล้วท้องดำ *Pitta gurneyi*
๑๑. นกกระเรียน *Grus antigone*
๑๒. แมวลายหินอ่อน *Pardofelis marmorata*
๑๓. สมันเสร็จ *Tapirus indicus*
๑๔. เก้งหม้อ *Muntiacus feai*
๑๕. พะยูนหรือหมูน้ำ *Dugong dugon*

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มาตรการต่างๆ ที่มีอยู่ในกฎหมายดังกล่าวไม่สามารถทำให้การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและได้ผลสมดังวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ประกอบกับจำเป็นต้องเร่งรัดการขยายพันธุ์สัตว์ป่าและให้การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าควบคู่กันไป และเนื่องจากปัจจุบันได้มีความตกลงระหว่างประเทศในการที่จะร่วมมือกันเพื่อสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าของท้องถิ่นอันเป็นทรัพยากรที่สำคัญของโลก ดังนั้น เพื่อปรับปรุงให้มาตรการในการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าเป็นไปอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

*พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรา ๑๐๖ ในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก้ไขคำว่า “กรมป่าไม้” เป็น “กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช” คำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” และคำว่า “ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” เป็น “ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีการกิกใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่างๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับการโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

๑๕.

พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครอง
สัตว์ป่า (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๖

พระราชบัญญัติ

สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖

เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดมิไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์ป่าคุ้มครองโดยไม่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย หากมาแจ้งรายการเกี่ยวกับชนิดและจำนวนของสัตว์ป่าคุ้มครองที่อยู่ในความครอบครองของตนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองนั้น ประสงค์จะเลี้ยงดูสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นต่อไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพการเลี้ยงดูสัตว์ป่าคุ้มครองของผู้นั้นว่าอยู่ในสภาพอันสมควรและปลอดภัยแก่สัตว์นั้นเพียงใด หากเห็นว่าสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นได้รับการเลี้ยงดูด้วยความเอาใจใส่ในสภาพอันสมควรและปลอดภัยให้อธิบดีอนุญาตให้ผู้นั้นครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นต่อไปได้โดยออกใบอนุญาตครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองชั่วคราวให้ไว้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ใบอนุญาตดังกล่าวให้มีอายุเพียงเท่าอายุสัตว์ป่าคุ้มครองนั้น ผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยการเลี้ยงดูสัตว์ป่าคุ้มครองที่รัฐมนตรีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ และเมื่อสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นตายหรือเพิ่มจำนวนขึ้น โดยการสืบพันธุ์ ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเพิ่มจำนวนหรือตาย

หากผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นไม่ประสงค์จะเลี้ยงดูสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นต่อไป หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบตามวรรคสองแล้วเห็นว่าสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นไม่อาจได้รับการเลี้ยงดูด้วยความเอาใจใส่ในสภาพอันสมควรและปลอดภัยได้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองจำหน่ายสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นให้แก่ผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินการสวนสัตว์สาธารณะตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือจำหน่ายสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่กำหนดตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก่ผู้รับใบอนุญาตเพาะพันธุ์ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติสวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือวันที่ได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากอธิบดีแล้วแต่กรณี และเมื่อสิ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ยังมีสัตว์ป่าคุ้มครองเหลืออยู่เท่าใดให้สัตว์ป่าคุ้มครองนั้นตกเป็นของแผ่นดิน และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองส่งมอบสัตว์ป่าคุ้มครองนั้นให้แก่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช หรือกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง หรือกรมประมง แล้วแต่กรณี เพื่อนำไปดำเนินการ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

แบบและวิธีการแจ้งและการออกใบอนุญาตให้ครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองชั่วคราวให้เป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๖๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:-เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันมีผู้ครอบครองสัตว์
ป่าคุ้มครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจำนวนมากที่ไม่ได้นำสัตว์ป่าคุ้มครองมาอบให้แก่นักงาน
เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ หรือไม่ได้แจ้งรายการเกี่ยวกับชนิดและจำนวนของสัตว์ป่าคุ้มครองตาม
มาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่
ไม่สามารถควบคุมดูแลให้ผู้ครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขของการครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองได้ สมควรกำหนดให้ผู้ครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครอง
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายมาแจ้งการครอบครองและขออนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์ป่า
คุ้มครองดังกล่าวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยไม่ต้องรับโทษ จึง
จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

อนุสัญญาไซเตส (CITES)

ไซเตส (CITES)

ไซเตส (CITES) คือ อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora)

การอนุรักษ์เป็นการจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อให้ได้ผลประโยชน์สูงสุดและยั่งยืนที่สุดที่สามารถทำได้ และควรคุ้มครองไว้เพื่อประโยชน์ของชนรุ่นนี้และอนุชนรุ่นต่อไป ดังนั้นประชาชนและประเทศต่างๆสมควรเป็นผู้ให้ความคุ้มครองสัตว์ป่าและพืชป่าของชนิดที่-สุด รวมทั้งความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับการคุ้มครองสัตว์ป่าและพืชป่าบางชนิดเพื่อไม่ให้เกิดการใช้ประโยชน์เกินสมควร จากการค้าระหว่างประเทศ และประเทภาคในอนุสัญญาฯ จึงตระหนักถึงคุณค่าที่เพิ่มขึ้นตลอดเวลาของสัตว์ป่าและพืชป่าในด้านสุนทรียภาพ วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม การพักผ่อนหย่อนใจ และเศรษฐกิจ อนุสัญญาฯ ได้กำหนดกรอบการปฏิบัติระหว่างประเทศในการทำการค้า ชนิดพันธุ์ที่กำลังจะสูญพันธุ์ โดยกำหนดให้ประเทศภาคีที่เป็นผู้ส่งออกและประเทศผู้นำเข้ามีความรับผิดชอบร่วมกันในการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

สาเหตุของการมีอนุสัญญาไซเตส เนื่องมาจากปริมาณและมูลค่าการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าทั่วโลกมีปริมาณและมูลค่ามหาศาลมีผลโดยตรงและโดยอ้อม ต่อประชาชนในธรรมชาติทำให้ลดลงอย่างรวดเร็วจนบางชนิดใกล้จะสูญพันธุ์ มีการลักลอบทำการค้ารองลงมาจากการค้ายาเสพติด

เป้าหมาย & เจตนารมณ์ของอนุสัญญาไซเตส เพื่อต้องการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่าและพืชป่าในโลกเพื่อประโยชน์แห่งมวลมนุษยชาติของชนรุ่นนี้ และอนุชนรุ่นต่อไปโดยเน้นทรัพยากรสัตว์ป่าและพืชป่าใกล้จะสูญพันธุ์หรือถูกคุกคามจนอาจเป็นเหตุให้สูญพันธุ์ได้ในอนาคต โดยสร้างเครือข่ายทั่วโลกในการควบคุมการค้าระหว่างประเทศ ทั้งสัตว์ป่าและพืชป่าตลอดจนผลิตภัณฑ์

พืชป่าในอนุสัญญาไซเตสที่ใกล้จะสูญพันธุ์

บัญชีที่ ๑ หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์ ห้ามทำการค้า โดยเด็ดขาดยกเว้นเพื่อการศึกษา วิจัย หรือขยายพันธุ์เทียมซึ่งจะต้องได้รับการยินยอมจากประเทศที่จะนำเข้าเสียก่อน

ประเทศส่งออกจึงจะออกใบอนุญาตให้ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความอยู่รอดของชนิดพันธุ์นั้นๆ ด้วย เช่น
กล้วยไม้หายากบางชนิด ได้แก่ กล้วยไม้สกุลรองเท้านารี และฟ้ามุ่ย เป็นต้น

พืชป่าชนิดอื่นที่อยู่ในสถานะอันตราย

บัญชีที่ ๒ หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่มีแนวโน้มใกล้จะสูญพันธุ์ อนุญาตให้ค้าขายได้แต่
ต้องมีการควบคุม ไม่ให้เสียหายหรือจำนวนประชากรลดปริมาณลงอย่างรวดเร็วจนใกล้จะสูญพันธุ์
ทั้งนี้ประเทศที่จะส่งออกจะต้องควบคุมไม่ให้กระทบกระเทือนต่อการดำรงอยู่ของชนิดพันธุ์นั้น ๆ
ในธรรมชาติ

บัญชีที่ ๓ หมายถึง ชนิดพันธุ์ที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายของประเทศใด
ประเทศหนึ่งแล้วขอความร่วมมือจากประเทศภาคีให้ช่วยดูแลในการนำเข้าด้วย กล่าวคือ จะต้อง
มีหนังสือรับรองการส่งออกจากประเทศต้นกำเนิด

ปริมาณพืชป่าในอนุสัญญาไซเตส

บัญชีที่ ๑	๓๑๐ ชนิด
บัญชีที่ ๒	๒๔,๘๘๑ ชนิด
บัญชีที่ ๓	๖ ชนิด

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาไซเตส (ประเทศไทย) ได้แก่

- สัตว์ป่า (Fauna) พ.ร.บ. สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕
- พืชป่า (Flora) พ.ร.บ. พันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. พันธุ์พืช (ฉบับที่ ๒)
๒๕๓๕

การปฏิบัติงานตามอนุสัญญาไซเตส (ประเทศไทย) แบ่งความรับผิดชอบดังนี้

- กรมวิชาการเกษตร ----- พืชป่า (Flora)
- กรมป่าไม้ ----- สัตว์ป่า (Fauna)
- กรมประมง ----- ปลาและสัตว์น้ำ (Fauna)

สาระสำคัญ พ.ร.บ. พันธุ์พืช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๕

พืชอนุรักษ์ หมายถึง พืชป่าในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญา CITES (มาตรา ๓, มาตรา ๒๕ ทวิ)

- ห้ามมิให้ผู้ใด นำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านพืชอนุรักษ์และซากของพืชอนุรักษ์ เว้นแต่ได้รับหนังสืออนุญาต(CITES Permits) จากอธิบดีกรมวิชาการเกษตร หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย (มาตรา ๒๕ ตริ)
- ผู้ใดประสงค์จะขยายพันธุ์เทียมพืชอนุรักษ์เพื่อการค้า ให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือเพื่อขอขึ้นทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงอนุรักษ์เพื่อการค้าต่อกรมวิชาการเกษตร (มาตรา ๒๕ จัตวา)
- การขยายพันธุ์เทียมต้องกระทำภายใต้การจัดการและควบคุมสถานะแวดล้อมโดยมนุษย์ เพื่อการผลิตพันธุ์และต้องคงปริมาณพ่อ - แม่พันธุ์ไว้ (มาตรา ๓ และประกาศกรมฯ)(การยื่นขอจดทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงพืชอนุรักษ์เพื่อการค้า ยื่น ณ สำนักคุ้มครองพันธุ์พืชแห่งชาติ กรมวิชาการเกษตร ซึ่งปัจจุบันเปลี่ยนเป็นกองคุ้มครองพันธุ์พืช)

บทกำหนดโทษ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ตริ (ไม่มีหนังสืออนุญาต CITES) หรือ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ จัตวา (ไม่ยื่นขอจดทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงพืชอนุรักษ์เพื่อการค้า) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การขอหนังสืออนุญาตไชเตส

อนุญาตนำเข้า การอนุญาตให้นำเข้า จะต้องมียื่นหนังสืออนุญาตส่งออกจากประเทศต้นทางกำกับมาด้วย และผู้นำเข้าสามารถขออนุญาตนำเข้าได้ ที่ด่านตรวจพืชทุกด่าน และที่สำนักคุ้มครองพันธุ์พืชแห่งชาติ กรมวิชาการเกษตร

อนุญาตส่งออก สามารถขออนุญาตส่งออกได้ที่สำนักคุ้มครองพันธุ์พืชแห่งชาติ กรมวิชาการเกษตร ด่านตรวจพืชท่าอากาศยานเชียงใหม่ ด่านตรวจพืชท่าอากาศยานหาดใหญ่ และด่านตรวจพืชท่าเรือภูเก็ต

สำหรับพืชลูกผสม (Hybrids) ในบัญชีแนบท้ายอนุสัญญาไชเตส กรมวิชาการเกษตร จะบริการออกหนังสือรับรอง การส่งออกพืชลูกผสมให้ โดยสามารถขออนุญาตส่งพืชลูกผสมได้ที่

- สำนักคุ้มครองพันธุ์พืชแห่งชาติ กรมวิชาการเกษตร
- งานมาตรฐานและบริการส่งออก กองควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร และที่คลังสินค้าคอนเทนเนอร์

- คำนวณตรวจพืชทำอากาศยานเชียงใหม่
- คำนวณตรวจพืชทำอากาศยานหาดใหญ่
- คำนวณตรวจพืชทำอากาศยานภูเก็ต

สำหรับค่าธรรมเนียม หนังสืออนุญาตนำเข้า - ส่งออก และนำผ่านพืชอนุรักษ์ ๑๐๐ บาท/ฉบับ ค่าจดทะเบียนสถานที่เพาะเลี้ยงพืชอนุรักษ์เพื่อการค้า จะเสียค่าธรรมเนียมเฉพาะพืชในบัญชี ๑ จำนวน ๕๐๐ บาท/๕ ปี สำหรับพืชในบัญชีอื่น ไม่เสียค่าธรรมเนียม

บัญชีอนุสัญญาไซเตส : สัตว์ป่า

กลุ่มงานควบคุมและตรวจสอบการค้าสัตว์ป่าระหว่างประเทศ

กองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา

CITES Appendices หรือ บัญชีอนุสัญญาไซเตส คือ รายชื่อชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่มีการควบคุมการค้าระหว่างประเทศตามอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) สัตว์ป่าประมาณ ๕,๐๐๐ ชนิด และพืชป่าประมาณ ๒๘,๐๐๐ ชนิด ถูกกำหนดให้อยู่ในบัญชี CITES โดยชนิดพันธุ์จะถูกกำหนดบัญชีจากสถานภาพการคุกคามอันเป็นผลจากการค้าระหว่างประเทศ โดยแบ่งเป็น ๓ บัญชี ได้แก่ บัญชี ๑ บัญชี ๒ และ บัญชี ๓ ที่มีความแตกต่างของระดับการควบคุมการค้าระหว่างประเทศ

บัญชี ๑ (Appendix I) เป็นชนิดสัตว์ป่าและพืชป่า ที่มีสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ ที่มีหรืออาจจะมีผลกระทบจากการค้า การค้าซึ่งชนิดพันธุ์เหล่านี้ต้องเป็นไปด้วยความเข้มงวดและโดยไม่มีวัตถุประสงค์เชิงพาณิชย์ ทั้งนี้เพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อความอยู่รอดของชนิดพันธุ์ และจะอนุญาตโดยมีเงื่อนไขข้อกำหนดเฉพาะ เช่น กรณีการศึกษาวิจัย การเพาะพันธุ์ เป็นต้น การค้าชนิดพันธุ์ในบัญชี ๑ จะต้องได้รับความยินยอมจากประเทศผู้นำเข้าเสียก่อน ประเทศผู้ส่งออกจึงจะออกไปอนุญาตส่งออกได้

ตัวอย่างชนิดสัตว์ป่าในบัญชี ๑ เช่น สิงอุรังอุตัง สิงลม แพนด้ายักษ์ ช้างเอเชีย เสือโคร่ง กระต่ายทราย ไก่ฟ้าหางลายขวาง นกแก้วมาคอว์ไฮยาซินท์ จระเข้แม่น้ำจิด จระเข้แม่น้ำแคว ตะกวด เต่ามะเฟือง เต่าบกลายจักร งูหลามพันธุ์อินเดีย ปลาอีสกไทย เป็นต้น

บัญชี ๒ (Appendix II) เป็นชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่มีสถานภาพไม่ถึงกับใกล้สูญพันธุ์ จึงอนุญาตให้ค้าโดยมีการควบคุม ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ประโยชน์ที่ไม่เหมาะสมและส่งผลกระทบต่อความอยู่รอดของชนิดพันธุ์ บัญชี ๒ อาจมีการกำหนดชนิดพันธุ์ที่มีได้มีคุณสมบัติข้างต้น

แต่ต้องมีการควบคุมการค้าเพื่อวัตถุประสงค์ในการควบคุมการค้าอีกชนิดพันธุ์หนึ่ง ได้แก่ ชนิดสัตว์หรือพืชที่มีความคล้ายคลึงกับชนิดพันธุ์ในบัญชี ๒ (Look-alike species) การค้าชนิดพันธุ์ในบัญชี ๒ ประเทศผู้ส่งออกจะต้องออกใบอนุญาตส่งออกเพื่อเป็นการรับรองว่าการส่งออกนั้นไม่กระทบต่อการดำรงอยู่ของชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติ

ตัวอย่างชนิดสัตว์ป่าในบัญชี ๒ เช่น ลิ่น หมาใน อีเห็นลายพาด สมเสร็จบราซิล กวางชะมด นกปรอดแม่ทะ นกแว่นใต้ นกแก้วโม่ง เต่านา เต่าจักร ตะพาบธรรมดา งูเหลือม เป็นต้น

บัญชี ๓ (Appendix III) เป็นชนิดพันธุ์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายโดยภาคีใดภาคีหนึ่ง และขอให้ภาคีอื่นๆ ให้ความร่วมมือในการควบคุมการค้า เพื่อวัตถุประสงค์ใน การป้องกันหรือควบคุมการใช้ประโยชน์ ตัวอย่างชนิดสัตว์ป่าในบัญชี ๓ เช่น อีเห็นเกรือ (อินเดีย) ควายป่า (เนปาล) นกกระทาแดงปากยี่ได้ (มาเลเซีย) นกทูแคนเล็กปากจุด (อาร์เจนตินา) เต่าอัลลิเกเตอร์ (สหรัฐอเมริกา) จิ้งจกตีนขาว (นิวซีแลนด์) งูหางกระดิ่งคาสคาเบล (ฮอนดูรัส) หอยเป่าสื่อแอฟริกาใต้ (แอฟริกาใต้) เป็นต้น

การปรับปรุงแก้ไขบัญชีชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา CITES จะต้องเสนอโดยภาคีเท่านั้น โดยการพิจารณาข้อเสนอบรรจุ ถอดถอน หรือเลื่อนบัญชีชนิดพันธุ์ในบัญชี ๑ และ ๒ จะต้องพิจารณาโดยที่ประชุมภาคีอนุสัญญาฯ (CITES CoP) เท่านั้น โดยการประชุมจะจัดขึ้นทุกๆ ๓ ปี การเปลี่ยนแปลงแก้ไขบัญชีชนิดพันธุ์ในบัญชี ๑ และ ๒ จะมีผลบังคับใช้ภายใน ๙๐ วัน หลังจากการประชุม ส่วนบัญชี ๓ ภาคีสามารถแจ้งรายชื่อชนิดพันธุ์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายของประเทศตนเพื่อให้บรรจุเป็นชนิดพันธุ์ในบัญชี ๓ ได้ โดยจะมีผลบังคับใช้ภายใน ๙๐ วันหลังจากสำนักเลขาธิการได้แจ้งภาคี และภาคีสามารถแจ้งถอดถอนชนิดพันธุ์ที่ประเทศตนแจ้งให้บรรจุในบัญชี ๓ ออกได้ โดยมีผลบังคับใช้ภายใน ๓๐ วันหลังจากสำนักเลขาธิการได้แจ้งภาคี

นอกจากนี้ภาคีสามารถแจ้งสงวนสิทธิ์ (Reservation) ที่จะไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขอนุสัญญาเกี่ยวกับการค้าชนิดพันธุ์ใดชนิดพันธุ์หนึ่งในบัญชีอนุสัญญา CITES ได้ โดยในกรณีชนิดพันธุ์ในบัญชี ๑ และ ๒ สามารถแจ้งสงวนสิทธิ์ได้ เมื่อประเทศนั้นๆ เข้าเป็นภาคีอนุสัญญา หรือ ภายใน ๙๐ วัน หลังจากการรับรองการแก้ไขบัญชีของที่ประชุมภาคีอนุสัญญาฯ (สำหรับชนิดพันธุ์ที่มีการแก้ไขบัญชีในการประชุมครั้งนั้นๆ) ส่วนชนิดพันธุ์ในบัญชี ๓ สามารถแจ้งสงวนสิทธิ์ได้เมื่อประเทศนั้นๆ เข้าเป็นภาคีอนุสัญญา หรือ ภายหลังเมื่อใดก็ได้

รายชื่อสัตว์ป่าในบัญชี CITES จัดเรียงตามลำดับความสัมพันธ์ ดังนี้ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยน้ำนม นก สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ปลาฉลาม ปลา ปลาปอด ปลิงทะเล แมงมุม/แมงป่อง แมลง ปลิง หอยสองฝา หอยฝาเดียว ปะการัง/ซีแอนิโมนี ซีเฟิร์น/ปะการังไฟ

ชนิดพันธุ์ในบัญชี CITES เหล่านี้อาจกำหนดให้ครอบคลุมทั้ง “กลุ่ม หรือ ระดับ” เช่น สัตว์จำพวกลิง วาฬ เต่าทะเล นกแก้ว ปะการัง หรือ กำหนดเป็นรายชนิด ชนิดย่อย หรือแม้แต่ระดับประชากร ตามการแบ่งแยกทางภูมิศาสตร์ (ประชากรของประเทศใดประเทศหนึ่ง)

การกำหนดรายชื่อในบัญชีอนุสัญญา CITES ในระดับอนุกรมวิธานที่สูงที่สุดหรือมีความครอบคลุมมากที่สุด คือ อันดับ (Order) รองลงมา คือ วงศ์ (Family) วงศ์ย่อย (Subfamily) สกุล (Genus) ชนิด (Species) และ ชนิดย่อย (Subspecies) ตามลำดับ ตัวอย่างการกำหนดในระดับอนุกรมวิธานต่างๆ เช่น ระดับอันดับ (Order) เช่น จำพวกลิงในอันดับ PRIMATES (PRIMATES spp.) เป็นชนิดพันธุ์ในบัญชี ๒ * ยกเว้นชนิดพันธุ์ที่เป็นในบัญชี ๑

ระดับวงศ์ (Family) เช่น จำพวกชะนีทุกชนิดในวงศ์ Hylobatidae (Hylobatidae spp.) เป็นชนิดพันธุ์ใน

บัญชี ๑ ระดับวงศ์ย่อย (Subfamily) เช่น นากในวงศ์ย่อย Lutrinae (Lutrinae spp.) เป็นชนิดพันธุ์ใน

บัญชี ๒ * ยกเว้นชนิดพันธุ์ในบัญชี ๑

ระดับสกุล (Genus) เช่น จำพวกตะกวดในสกุล *Varanus* (*Varanus* spp.) เป็นชนิดพันธุ์ในบัญชี ๒ * ยกเว้นชนิดพันธุ์ในบัญชี ๑

ระดับชนิด (Species) เช่น เสือลายเมฆ (*Neofelis nebulosa*) เป็นชนิดพันธุ์ในบัญชี ๑

ระดับชนิดย่อย (Subspecies) เช่น งูหลามพันธุ์อินเดียน (*Python molurus molurus*) เป็นชนิดพันธุ์ในบัญชี ๑

ข้อสังเกต การกำหนดกลุ่มสัตว์ (มากกว่า ๑ ชนิดพันธุ์) จะมีการกำกับด้วยอักษรภาษาอังกฤษ spp. ต่อท้ายชื่อวิทยาศาสตร์ โดยในภาษาไทยจะใช้คำว่า (จำพวก)..... ในอันดับ/วงศ์/วงศ์ย่อย/สกุล.....

การกำหนดบัญชีอนุสัญญา CITES ในลักษณะกลุ่มสัตว์ดังกล่าวข้างต้นโดยไม่ได้แจกแจงเป็นรายชนิด ทำให้ผู้ใช้งานบัญชีอนุสัญญา CITES ต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับอนุกรมวิธานพอสมควร และอาจจะใช้ Checklist ชนิดพันธุ์ในบัญชีอนุสัญญา CITES หรือเอกสารอื่นๆ ประกอบการใช้งานเพิ่มเติม และการตรวจดูรายชื่อสัตว์ในบัญชีอนุสัญญา CITES ต้องดูให้ครบถ้วนเสียก่อนว่าสัตว์ชนิดนั้นเป็นบัญชีหมายเลขใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่เป็นการกำหนดในระดับอนุกรมวิธานที่สูงกว่าระดับชนิดขึ้นไป

นอกจากนี้ โดยทั่วไปชนิดพันธุ์จะมีสถานะในบัญชีอนุสัญญา CITES เพียงสถานะเดียว คือ ชนิดพันธุ์หนึ่งๆ เป็นบัญชีใดบัญชีหนึ่งเพียงอย่างเดียว เช่น ช้างเอเชียเป็นชนิดพันธุ์ในบัญชี ๑

นกขุนทองเป็นชนิดพันธุ์ในบัญชี ๒ หรือ ภูเขาเป็นชนิดพันธุ์ในบัญชี ๓ เป็นต้น แต่ยังมี การกำหนดให้ชนิดพันธุ์ใดชนิดพันธุ์หนึ่งมีสถานะมากกว่า ๑ สถานะบัญชี โดยการแบ่งระดับ ประชากร ตัวอย่างเช่น

- ช้างแอฟริกาเป็นชนิดพันธุ์ในบัญชี ๑ แต่หากเป็นประชากรช้างแอฟริกาของประเทศ แอฟริกาใต้ ซิมบับเว นามิเบีย และบอตสวานา จะเป็นชนิดพันธุ์ในบัญชี ๒

- แมวดาว หรือ แมวแกว (*Prionailurus bengalensis bengalensis*) เฉพาะประชากรของ บังกลาเทศ อินเดีย และไทย เป็นบัญชี ๑ ส่วนประชากรอื่นๆอยู่ในบัญชีหมายเลข ๒

- เพ็คคารี่ในวงศ์ *Tayassuidae* อยู่ในบัญชี ๒ ยกเว้นชนิดที่อยู่ในบัญชี ๑ และประชากร *Pecari tajacu* ของเม็กซิโกและสหรัฐอเมริกาที่อยู่นอกบัญชี

บางรายการในบัญชีอนุสัญญา CITES ยังมีข้อกำหนดเพิ่มเติมที่ต้องพิจารณาด้วย เช่น รูปแบบ ลักษณะ โควตา เป็นต้น ตัวอย่างเช่น

ถิ่นทุกชนิดในวงศ์ *Manidae* อยู่ในบัญชี ๒ แต่มีการกำหนดเพิ่มเติมว่า โควตาศูนย์ (Zero quota) สำหรับตัวอย่างพันธุ์ของ *Manis crassicaudata*, *M. culionensis*, *M. javanica* และ *M. pentadactyla* ที่ได้จากธรรมชาติและมีวัตถุประสงค์การค้าในเชิงพาณิชย์ นั่นคือ แม้จะเป็นสัตว์ในบัญชี ๒ ที่ตามปกติอนุญาตให้ค้าได้ แต่เมื่อกำหนดโควตาส่งออกเป็นศูนย์ การค้าอาจไม่สามารถกระทำได้ หรือเป็นไปตามเงื่อนไขเฉพาะ

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดชนิดสัตว์ป่าและซาก ของสัตว์ป่าที่ห้ามนำเข้าหรือส่งออก ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นการประกาศรายชื่อ ชนิดสัตว์ป่า ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มที่ ๑ เป็นชนิดสัตว์ป่าตามบัญชีอนุสัญญา CITES และ กลุ่มที่ ๒ เป็น ชนิดสัตว์ป่ามิใช่สัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง และมีชื่อสัตว์ป่าตามบัญชีอนุสัญญา CITES โดย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕

โดยรายชื่อชนิดสัตว์ป่ากลุ่มที่ ๑ เป็นการประกาศตามบัญชีอนุสัญญา CITES โดยจัดเรียง ตามลำดับความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มสัตว์ดังกล่าวข้างต้น (สัตว์เลี้ยงลูกด้วยน้ำนม นก สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ปลาฉลาม ปลา ปลาปอด ปลิงทะเล แมงมุม/แมงป่อง แมลง ปลิง หอยสองฝา หอยฝาเดียว ปะการัง/ซีแอนิโมนี ซีเฟิร์น/ปะการังไฟ) และภายในระดับวงศ์ หรือวงศ์ย่อยจะจัดเรียงตามลำดับตัวอักษรภาษาอังกฤษของชื่อวิทยาศาสตร์ เช่นเดียวกับต้นฉบับ ภาษาอังกฤษ และเพิ่มชื่อสามัญภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อให้ใช้งานได้สะดวกและเข้าใจง่าย เนื่องจากชื่อสามัญของสัตว์ชนิดหนึ่งๆ มีได้หลายชื่อจึงคัดเลือกมาบางส่วน และกำหนดให้ใช้ชื่อ วิทยาศาสตร์ในการอ้างอิง

รายชื่อสัตว์ป่าสงวน

แมวลายหินอ่อน

ชื่อสามัญ Marbled Cat
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Pardofelis marmorata*

แมวลายหินอ่อน

ชื่อสามัญ

Marble Cat

ชื่อวิทยาศาสตร์

Pardofelis marmorata

ลักษณะ เป็นแมวป่าขนาดกลาง น้ำหนักประมาณ ๔ - ๕ กก. อาศัยอยู่ในป่าดงดิบและป่าดิบชื้น ส่วนใหญ่มักอยู่บนต้นไม้ ชอบออกหากินในเวลากลางคืน อาหารได้แก่ แมลง งู นก หนู และลิงขนาดเล็ก

ควายป่า

ชื่อสามัญ Wild Water Buffalo
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Bubalus bubalis*

ควายป่า

ชื่อสามัญ

Wild Water Buffalo

ชื่อวิทยาศาสตร์

Bubalus bubalis

ลักษณะ รูปร่างปราดเปรียวและขนาดลำตัวใหญ่กว่าควายบ้าน ความสูงที่ไหล่ ๑.๖ - ๑.๙ เมตร น้ำหนักประมาณ ๘๐๐ - ๑,๒๐๐ กก. ชอบนอนแช่ปลักให้ดินโคลนพอกลำตัว เพื่อป้องกันแมลงรบกวน มีนิสัยชอบอยู่เป็นฝูง จะดุร้ายมากถ้าบาดเจ็บ กินใบไม้ หญ้า และหน่อไม้ ออกลูกครั้งละ ๑ ตัว ตั้งท้องประมาณ ๑๐ เดือน

แรด

ชื่อสามัญ Javan Rhino
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Rhinoceros sondaicus*

แรด

ชื่อสามัญ

Javan Rhino

ชื่อวิทยาศาสตร์

Rhinoceros sondaicus

ลักษณะ เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ความสูงที่ไหล่ ๑.๖๐ - ๑.๗๕ เมตร น้ำหนัก ๑,๕๐๐ - ๒,๐๐๐ กก. ชอบนอนในปลักโคลนตมหนองน้ำ เพื่อไม่ให้หนังแตกและถูกแมลงรบกวน มีสายตาไม่ค่อยดีนัก แต่มีประสาทสัมผัสในการรับกลิ่นดีมาก ชอบกินยอดไม้ ใบไม้ และผลไม้ ออกลูกครั้งละ ๑ ตัว ตั้งท้องนานประมาณ ๑๖ เดือน มีอายุยืนประมาณ ๕๐ ปี

กระซู่

ชื่อสามัญ Sumatran Rhino
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Didermoceros sumatraensis*

กระซู่

ชื่อสามัญ

Sumatran Rhino

ชื่อวิทยาศาสตร์

Didermoceros sumatraensis

ลักษณะ จัดเป็นแรดที่พันธุ์เล็กที่สุด ความสูงที่ไหล่ 1 - 1.4 เมตร น้ำหนัก 900 - 1,000 กก. มี 2 นอ ป็นเขาได้แก่ มีประสาทในการรับกลิ่นดีมาก เมื่อพบสิ่งกีดขวางจะไม่ข้าม และมักใช้หัวดันให้พ้นทางเดิน ชอบกินกิ่งไม้ ใบไม้และผลไม้ ออกลูกครั้งละ 1 ตัว ตั้งท้องนาน 7 - 8 เดือน

สมเสร็จ

ชื่อสามัญ Malayan Tapir
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Tapirus indicus*

สมเสร็จ

ชื่อสามัญ

Malayan Tapir

ชื่อวิทยาศาสตร์

Tapirus indicus

ลักษณะ มีประสาทสัมผัสทางกลิ่นและเสียงดีมาก ชอบออกหากินในเวลากลางคืน มักมุดหากินตามที่รกทึบ ออกลูกครั้งละ ๑ ตัว ตั้งท้องนาน ๑๓ เดือน

นกแต้วแล้วท้องดำ

ชื่อสามัญ Gurney's Pitta
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Pitta gurneyi*

นกแต้วแล้วท้องดำ

ชื่อสามัญ

Gurney's Pitta

ชื่อวิทยาศาสตร์

Pitta gurneyi

ลักษณะ ขนาดลำตัวยาว ๒๑ ซม. ชอบทำรังบนกอระกำและกอหวาย ซึ่งมีหนามแหลม ไกล่ ลำธารเล็ก ๆ เพื่อสะดวกต่อการหาอาหาร กินไส้เดือน ตัวอ่อนด้วง ปลวก จิ้งหรีด ตั๊กแตน หอยทาก และกบ เมื่อตกใจหรือมีอันตรายจะร้อง "แต้ว...แต้ว..." เพื่อเป็นสัญญาณเตือนนกตัวอื่น วางไข่คราวละ ๓ - ๔ ฟอง

นกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร

ชื่อสามัญ White-eyed River-Martin
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Pseudocheilidon sirintarae*

นกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร

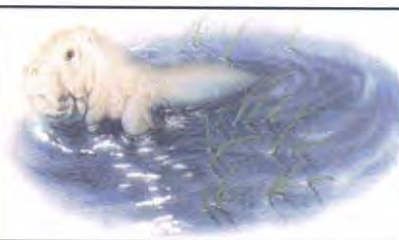
ชื่อสามัญ

White-eyed River-Martin

ชื่อวิทยาศาสตร์

Pseudocheilidon sirintarae

ลักษณะ นกนางแอ่นชนิดลำตัวยาว ๑๕ ซม. พบครั้งแรกในประเทศไทย ปี ๒๕๑๑ ในบริเวณ บึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ จะเกาะนอนอยู่ในฝูงนกนางแอ่นชนิดอื่น ๆ ตามใบอ่อน และ ใบสนุ่น โฉบจับแมลงเป็นอาหาร

พะยูน

ชื่อสามัญ Dugong
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Dugong dugon*

พะยูน

ชื่อสามัญ

Dugong

ชื่อวิทยาศาสตร์

Dugong dugon

ลักษณะ ไม่ใช่ปลาแต่เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมชนิดหนึ่ง ที่อาศัยอยู่ตามท้องทะเลชายฝั่ง ไม่มีครีบหลัง น้ำหนักประมาณ ๓๐๐กก. อยู่รวมกันเป็นครอบครัว หลายครอบครัวจะมาหากินรวมกันเป็นฝูงใหญ่ กินพืชจำพวกหญ้าทะเลตามชายฝั่ง ออกลูกครั้งละ ๑ ตัว ใช้เวลาตั้งท้องประมาณ ๑ ปี

แก้งหม้อ
ชื่อสามัญ Fea's Barking Deer
ชื่อวิทยาศาสตร์ Muntiacus feai

แก้งหม้อ

ชื่อสามัญ

Fea's Barking Deer

ชื่อวิทยาศาสตร์

Muntiacus feai

ลักษณะ ลักษณะคล้ายแก้งธรรมดา แต่สีลำตัวลึกลงกว่า หางสั้น ด้านบนสีดำตัดกับสีขาว ด้านล่างชัดเจน ชอบอาศัยอยู่เดี่ยวในป่าดงดิบตามลาดเขา จะอยู่เป็นคู่เฉพาะในฤดูผสมพันธุ์เท่านั้น ชอบกินใบไม้ ใบหญ้าและผลไม้ ออกลูกครั้งละ ๑ ตัว ตั้งท้องนาน ๖ เดือน

นกกระเรียน
ชื่อสามัญ Sarus Crane
ชื่อวิทยาศาสตร์ Grus antigone

นกกระเรียน

ชื่อสามัญ

Sarus Crane

ชื่อวิทยาศาสตร์

Grus antigone

ลักษณะ

เป็นนกขนาดใหญ่ที่เคยพบตามท้องทุ่งที่ชื้นแฉะ และหนอง บึง เมื่อยืนมีความสูงราว ๑๕๐ ซม. ออกหากินเป็นคู่และกลุ่มครอบครัว และจะจับคู่อยู่ด้วยกันตลอดชีวิต มีความผูกพันกับคู่สูงมาก ชอบกินแมลง สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์น้ำ เมล็ดข้าว และหญ้าอ่อน วางไข่ครั้งละ ๒ ฟอง

เลียงผา
ชื่อสามัญ Serow
ชื่อวิทยาศาสตร์ Capricornis sumatraensis

เลียงผา

ชื่อสามัญ

Serow

ชื่อวิทยาศาสตร์

Capricornis sumatraensis

ลักษณะ เป็นสัตว์กึ่งคัมมีเขาจำพวกแพะ ความสูงที่ไหล่ ๘๕ - ๙๔ ซม. หนักประมาณ ๘๕ - ๑๔๐ กก. อาศัยอยู่ตามภูเขาที่มีหน้าผา หรือถ้ำตัน ว่องไวและปราดเปรียวมาก สามารถว่ายน้ำข้ามระหว่างเกาะ และแผ่นดินได้ มีประสาทตา หู และรับกลิ่นได้ดีมาก ชอบกินพืชต่างๆ ออกลูกครั้งละ ๑ ตัว ตั้งท้องนาน ๗ - ๘ เดือน

กวางผา
ชื่อสามัญ Goral
ชื่อวิทยาศาสตร์ Naemorhedus griseus

กวางผา

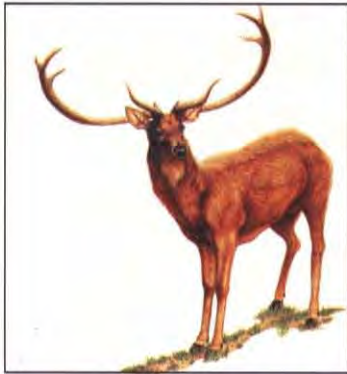
ชื่อสามัญ

Goral

ชื่อวิทยาศาสตร์

Naemorhedus griseus

ลักษณะ มีลักษณะคล้ายแพะ ความสูงที่ไหล่ ๕๐ - ๗๐ ซม. หนักประมาณ ๒๒ - ๓๒ กก. มีเขาที่แข็งแรง สามารถกระโดดตามชะง่อนผาได้อย่างว่องไว พบตามยอดเขาสูงชันจากระดับน้ำทะเลมากกว่า ๑,๐๐๐ เมตร ซึ่งมีอากาศหนาวเย็นเกือบตลอดปี อาหารได้แก่ พืชตามสันเขาและหน้าผาหิน ออกลูกครั้งละ ๑ ตัว ตั้งท้องนาน ๖ - ๘ เดือน มีอายุประมาณ ๘ - ๑๐ ปี

ละมั่งหรือละมั่ง
ชื่อสามัญ Eld's Deer
ชื่อวิทยาศาสตร์ Cervus eldi

ละมั่งหรือละมั่ง

ชื่อสามัญ

Eld's Deer

ชื่อวิทยาศาสตร์

Cervus eldi

ลักษณะ ความสูงที่ไหล่ ๑.๒ - ๑.๓ เมตร หนักประมาณ ๙๕ - ๑๕๐ กก. ชอบอยู่รวมกันเป็นฝูง เล็ก ๆ ออกหากินทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน กินใบหญ้า ใบไม้ และผลไม้เป็นอาหาร ออกลูกครั้งละ ๑ ตัว ตั้งท้องนานประมาณ ๗ - ๘ เดือน

สมัน
ชื่อสามัญ Schomburgk's Deer
ชื่อวิทยาศาสตร์ Cervus schomburgki

สมัน

ชื่อสามัญ

Schomburgk's Deer

ชื่อวิทยาศาสตร์

Cervus schomburgki

ลักษณะ

เป็นกวางขนาดกลาง และได้ชื่อว่ามีเขาสวยงามที่สุด ความสูงที่ไหล่ ๑ เมตร การแตกแขนงของเข่า แขนงทั้ง ๒ จะทำมุมแยกออกไปเท่ากับลำกิ่งเดิม คล้ายส้อม ชาวบ้านจึงเรียกว่า "กวางเขาส้อม" ชอบอยู่รวมกันเป็นฝูงเล็ก ๆ และอยู่เฉพาะในทุ่งโล่ง ไม่อยู่ตามป่าทึบ เพราะเขาจะเกี่ยวพันเถาวัลย์ได้ง่าย ชอบกินยอดหญ้าอ่อน ผลไม้ และใบไม้

กูปรี
ชื่อสามัญ Kouprey
ชื่อวิทยาศาสตร์ Bos sauveli

กูปรี

ชื่อสามัญ

Kouprey

ชื่อวิทยาศาสตร์

Bos sauveli

ลักษณะ เป็นสัตว์ป่าตระกูลเดียวกับกระทิงและวัวแดง ความสูงที่ไหล่ ๑.๗ - ๑.๙ เมตร หนักประมาณ ๗๐๐ - ๙๐๐ กก. อยู่รวมกันเป็นฝูง ๒ - ๒๐ ตัว มีนิสัยปราดเปรียว ตัวเมียจะเป็นตัวนำฝูงหากินและหลบหนีศัตรู ตัวผู้ตัวใหญ่ที่สุดจะเป็นจำฝูง ชอบกินหญ้า ใบไม้ และดินโป่ง เป็น ครั้งคราว ออกลูกครั้งละ ๑ ตัว ตั้งท้องนาน ๙ - ๑๐ เดือน

๒๐.

พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๐๔

พระราชบัญญัติ

อุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๐๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔

เป็นปีที่ ๑๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “ที่ดิน” หมายความว่า พื้นที่ดินทั่วไป และให้หมายความรวมถึง ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะและที่ชายทะเลด้วย

(๒) “อุทยานแห่งชาติ” หมายความว่า ที่ดินที่ได้กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) “ไม้” หมายความว่ารวมถึงพันธุ์ไม้ทุกชนิดทั้งที่เป็นต้น เป็นกอ เป็นเถา ตลอดจน ส่วนต่างๆ ของไม้

(๔) “สัตว์” หมายความว่าถึงสัตว์ทุกชนิด ตลอดจนส่วนต่างๆ ของสัตว์ สิ่งที่เกิดจาก สัตว์ และสิ่งที่สัตว์ทำขึ้น

(๕) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้

(๖) “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช*

(๗) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*รักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๖ เมื่อรัฐบาลเห็นสมควรกำหนดบริเวณที่ดินแห่งใดที่มีสภาพธรรมชาติเป็นที่ น่าสนใจ ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมเพื่อสงวนไว้ให้เป็นประโยชน์แก่การศึกษาและรื่นรมย์ของ ประชาชน ก็ให้มีอำนาจกระทำได้โดยประกาศพระราชกฤษฎีกาและให้มีแผนที่แสดงแนวเขตแห่ง บริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย บริเวณที่กำหนดนี้เรียกว่า “อุทยานแห่งชาติ”

ที่ดินที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาตินั้น ต้องเป็นที่ดินที่มีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์ หรือครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลใดซึ่งมิใช่ทบวงการเมือง

มาตรา ๗ การขายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และในกรณีที่มีใช้เป็นการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติทั้งหมด ให้มีแผนที่แสดงเขตที่เปลี่ยนแปลงไปแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย

มาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขตและป้าย หรือเครื่องหมายอื่นแสดงเขตอุทยานแห่งชาติไว้ตามสมควร เพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ

หมวด ๒

คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๙ ให้มีกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม* เป็นประธาน อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช*ผู้แทนกรมมหาดไทย ผู้แทนกรมที่ดิน และกรรมการอื่นไม่เกินสิบเอ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

มาตรา ๑๐ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดอื่นได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นแทนได้

กรรมการผู้ได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคก่อนอยู่ในตำแหน่งตามวาระเท่าที่ผู้ใดคนแทน

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเอาเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ การประชุมทุกคราว ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณา หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีหน้าที่ให้คำปรึกษาคณะรัฐมนตรีในเรื่องต่อไปนี้

(๑) การกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติ และการขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติ

(๒) การคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ

(๓) เรื่องที่รัฐมนตรีปรึกษา

หมวด ๓

การคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๑๖ ภายในเขตอุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใด

(๑) ขีดลื้อหรือครอบครองที่ดิน รวมตลอดถึงกันสร้าง แฝ้วถาง หรือเผาป่า

(๒) เก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ
ซึ่งไม้ ยางไม้ น้ำมันยาง น้ำมันสน แร่หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น

(๓) นำสัตว์ออกไป หรือทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตรายแก่สัตว์

(๔) ทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตรายหรือทำให้เสื่อมสภาพแก่ดิน หิน กรวด
หรือทราย

(๕) เปลี่ยนแปลงทางน้ำหรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ท่วมตันหรือ
เหือดแห้ง

(๖) ปิดหรือทำให้กีดขวางแก่ทางน้ำหรือทางบก

(๗) เก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพ
ซึ่งกล้วยไม้ น้ำผึ้ง ครั่ง ถ่านไม้ เปลือกไม้ หรือมูลค้างคาว

(๘) เก็บ หรือทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตรายแก่ดอกไม้ ใบไม้ หรือผลไม้

(๙) นำยานพาหนะเข้าออกหรือขับขี่ยานพาหนะในทางที่มีได้จัดไว้เพื่อการนั้น
เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๐) นำอากาศยานขึ้นลงในที่ที่มีได้จัดไว้เพื่อการนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก
พนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๑) นำหรือปล่อยปศุสัตว์เข้าไป

(๑๒) นำสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์พาหนะเข้าไป เว้นแต่จะได้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

(๑๓) เข้าไปดำเนินกิจการใดๆ เพื่อหาผลประโยชน์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑๔) ปิดประกาศ โฆษณา หรือขีดเขียนในที่ต่างๆ

(๑๕) นำเครื่องมือสำหรับล่าสัตว์หรือจับสัตว์ หรืออาวุธใดๆ เข้าไป เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตนั้นกำหนดไว้

(๑๖) ยิงปืน ทำให้เกิดระเบิดซึ่งวัตถุระเบิด หรือจุดดอกไม้เพลิง

(๑๗) ส่งเสียงอื้อฉาวหรือกระทำการอื่นอันเป็นการรบกวน หรือเป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่คนหรือสัตว์

(๑๘) ทิ้งขยะมูลฝอยหรือสิ่งต่างๆ ในที่ที่มีได้จัดไว้เพื่อการนั้น

(๑๙) ทิ้งสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิงซึ่งอาจทำให้เกิดเพลิง

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำให้หลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่น ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีตามพระราชบัญญัตินี้ เคลื่อนที่ ลบเลือน เสียหาย หรือไร้ประโยชน์

มาตรา ๑๘ บุคคลซึ่งเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้สั่งให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา ๑๙ บทบัญญัติในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มิให้ใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติภารกิจไปเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ หรือการศึกษา หรือวิจัยทางวิชาการ หรือเพื่ออำนวยความสะดวกในการทัศนาจรหรือการพักผ่อน หรือเพื่ออำนวยความสะดวก หรือให้ความรู้แก่ประชาชน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา ๒๐ การจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดตาม
มาตรา ๑๖ ออกจากเขตอุทยานแห่งชาติ หรืองดเว้นการกระทำใดๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ เป็นเหตุให้มีสิ่งปลูกสร้างขึ้น
ใหม่หรือมีสิ่งอื่นใดในอุทยานแห่งชาติผิดไปจากสภาพเดิม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้
ผู้กระทำความผิดทำลายหรือรื้อถอนสิ่งนั้นๆ ออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติ หรือทำให้สิ่งนั้นๆ
กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตาม หรือถ้าไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด
หรือเพื่อป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายแก่อุทยานแห่งชาติ พนักงานเจ้าหน้าที่จะกระทำการ
ดังกล่าวแล้วอย่างใดอย่างหนึ่งเสียเองก็ได้ตามสมควรแก่กรณี และผู้กระทำความผิดมีหน้าที่ชดใช้
ค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการเสียเองนั้น

หมวด ๔

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๒๓ ถ้าเห็นเป็นการสมควรให้ประชาชนชำระเงิน เนื่องในการที่พนักงาน
เจ้าหน้าที่ให้บริการหรือให้ความสะดวกต่างๆ ในอุทยานแห่งชาติ หรือให้บุคคลใดเสีย
ค่าธรรมเนียมหรือค่าตอบแทนสำหรับการที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการหรือพักอาศัยอยู่ใน
อุทยานแห่งชาติ อธิบดีมีอำนาจกำหนดอัตราและวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าบริการ
ค่าธรรมเนียมหรือค่าตอบแทนดังกล่าวได้ ทั้งนี้โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

เงินที่เก็บได้ตามวรรคก่อน เงินที่มีผู้บริจาคเพื่อบำรุงอุทยานแห่งชาติ เงินค่าปรับที่
พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบตามมาตรา ๒๘ และเงินรายได้อื่นๆ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี
อากรใดๆ และเก็บรักษาไว้ใช้จ่ายในการบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ (๒) (๓) (๔) หรือ (๗) ถ้าปรากฏว่าสัตว์หรือทรัพย์สินที่เก็บหาหรือนำออกมีราคาเพียงเล็กน้อย หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นมีเพียงเล็กน้อย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ (๘) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) หรือ (๑๙) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๘ บรรดาความผิดตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้

มาตรา ๒๙ บรรดาอาวุธ เครื่องมือ เครื่องใช้และยานพาหนะใดๆ ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖ (๑) ฐานแส้วถางหรือเผาป่า หรือตามมาตรา ๑๖ (๒) ฐานทำให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพซึ่งไม้ หรือตามมาตรา ๑๖ (๓) ฐานทำให้เป็นอันตรายต่อสัตว์ หรือตามมาตรา ๑๖ (๔) ฐานทำให้เป็นอันตราย หรือเสื่อมสภาพแก่ดิน หิน กรวดหรือทราย ให้รับเสียทั้งสิ้น โดยไม่ต้องคำนึงว่าเป็นของผู้กระทำความผิดและมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๐ ใบอนุญาต อาชญาบัตร และประทานบัตร ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ หรือ สัมปทานตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม ซึ่งได้ออกให้แก่บุคคลใดไว้แล้วก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๖ ใช้บังคับ ให้คงใช้ต่อไป เพียงเท่ากำหนดอายุของใบอนุญาต อาชญาบัตร ประทานบัตร หรือสัมปทานนั้นๆ แต่ทั้งนี้ผู้รับใบอนุญาต อาชญาบัตร ประทานบัตร หรือสัมปทานดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ (๑๓) ก่อน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ เช่น พันธุ์ไม้และของป่า สัตว์ป่า ตลอดจนทิวทัศน์ ป่าและภูเขา ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิม มิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไป เพื่ออำนวยประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่รัฐและประชาชนสืบไป

๒๑.

ตราพระบรมราชโองการพระราชกฤษฎีกา

กำหนดของป่าหวงห้าม

พ.ศ. ๒๕๓๐

ตราพระบรมราชโองการ

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดของป่าหวงห้าม

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดของป่าหวงห้ามเสียใหม่
ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กับมาตรา
๒๗ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช ๒๔๘๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า ‘พระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้าม พ.ศ.
๒๕๓๐’

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้าม พ.ศ. ๒๕๐๕

มาตรา ๔ ให้ของป่าบางชนิดในป่า ในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักร ตามที่ระบุไว้ใน
บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นของป่าหวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิชัย รัตตกุล

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:-เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุง
พระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้ามเสียใหม่ ให้ใช้บังคับในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักร
และเนื่องจากการกำหนดของป่าหวงห้ามแต่เดิมไม่ตรงกับข้อเท็จจริงและทางด้านวิชาการ ทำให้
เป็นปัญหาในทางปฏิบัติและข้อกฎหมาย ประกอบกับในปัจจุบัน ของป่าบางชนิดที่มีได้กำหนดให้
เป็นของป่าหวงห้ามก่อนกลับเป็นของป่า มีค่าหายาก ซึ่งนิยมเก็บหาและนำออกมาเป็นปริมาณมาก
โดยไม่คำนึงถึงความเสียหายของแหล่งกำเนิดของป่า ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการควบคุม
บำรุงรักษาบรรดาของป่าทั้งหลายสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

๒๒.

ตราพระบรมราชโองการพระราชกฤษฎีกา

กำหนดไม้หวงห้าม

พ.ศ. ๒๕๓๐

ตราพระบรมราชโองการ

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดไม้หวงห้าม

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดไม้หวงห้ามเสียใหม่ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า 'พระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม พ.ศ. ๒๕๓๐'

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม พ.ศ. ๒๕๐๕

(๒) พระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๐

(๓) พระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๗

(๔) พระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๗

(๕) พระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๔ ให้ไม้บางชนิดในป่า ในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักรตามที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นไม้หวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๕ การเปลี่ยนแปลงประเภทไม้หวงห้ามโดยผลแห่งบทบัญญัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ไม่กระทบกระเทือนการอนุญาตให้ทำไม้ในแปลงหนึ่งแปลงใดในพื้นที่ป่าสัมปทานก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ หรือใบอนุญาตทำไม้ที่ได้ออกให้ไว้ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ไปเท่ากำหนดเวลาการอนุญาตหรืออายุใบอนุญาตแล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิชัย รัตตกุล

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:-เหตุผลโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดไม้หวงห้ามเสียใหม่ ให้ใช้บังคับในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักร เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมไม้หวงห้ามไม่สับสนยุ่งยาก และได้ผลดียิ่งขึ้น ประกอบกับในปัจจุบันไม้บางชนิดที่มีไม้กำหนดเป็นไม้หวงห้ามมาก่อนกลับเป็นไม้มีค่าหายากและนิคมนำออกโดยไม่คำนึงถึงความเสี่ยงหายของพันธุ์ไม้ ดังนั้น เพื่อมิให้ไม้ชนิดนี้มีค่าหายากเป็นอันตรายหรือสูญสิ้นไปสมควรกำหนดให้ไม้บางชนิดเป็นไม้หวงห้ามรวมทั้งเปลี่ยนแปลงประเภทไม้หวงห้ามบางชนิดที่ได้กำหนดไว้แล้วเสียใหม่ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันจึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

๒๓.

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๔๕๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๕๔ ว่าด้วยตราประทับไม้ของเอกชน

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๕๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๕๔

ว่าด้วยตราประทับไม้ของเอกชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ และ มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงเกยตราธิการออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๓) ว่าด้วยตราประทับไม้ของเอกชน

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะขอจดทะเบียนตราประทับไม้ของเอกชน ให้ยื่นคำขอต่อ อธิบดีกรมป่าไม้ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ที่จะใช้ตรานั้นตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ เมื่อได้รับคำขอจดทะเบียนตราประทับไม้ของเอกชน ให้ อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้พิจารณาสั่งใบอนุญาตให้ใช้ตราประทับไม้ของเอกชนให้ใช้แบบพิมพ์ตาม แบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ใบอนุญาตให้ใช้ตราประทับไม้ของเอกชนให้ใช้ได้ไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันออก ใบอนุญาตและให้ถึงวันสุดท้ายของปีปฏิทินเป็นวันสิ้นอายุ

ข้อ ๔ เจ้าของตราประทับไม้ของเอกชนต้องใช้ตรานั้นตามที่ได้รับอนุญาตและจดทะเบียนไว้

ข้อ ๕ การใช้ตราประทับไม้ของเอกชน ห้ามมิให้ใช้ประทับไม้ที่คนไม่มีสิทธิ ประทับ

การใช้ตราประทับไม้ของเอกชนแสดงกรรมสิทธิ์นั้น ถ้าเป็นไม้ซึ่งต้องรับ

อนุญาต และเสียค่าภาคหลวง ต้องได้ชำระค่าภาคหลวงไว้นั้นเสร็จแล้ว จึงจะใช้ประทับได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตทำไม้รายนั้นให้ประทับก่อนได้

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ใช้ตราประทับไม้ของเอกชนประทับซ้อนรอย เพื่อเปลี่ยนแปลงปลั่งรอยตราเดิมด้วยประการใด ๆ

ข้อ ๗ ตราประทับไม้ของเอกชนเป็นอันใช้ไม่ได้เมื่อ

(๑) ผู้รับอนุญาตให้ใช้ตราได้แสดงความจำนงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ขอเลิกใช้

(๒) ตรา นั้น

(๓) ตรา นั้นบุบสลายในสาระสำคัญ

(๔) วัตถุประสงค์ในการใช้ตรา นั้นสิ้นสุดลง

(๕) สิ้นอายุใบอนุญาตกำกับตรา นั้น

ข้อ ๘ อัตราค่าธรรมเนียมให้กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) ค่าของจดทะเบียนตราประทับไม้

ของเอกชน ฉบับละ

๐.๒๕ บาท

(๒) ค่าจดทะเบียนตราประทับไม้

ของเอกชน ดวงละ

๒๐.๐๐ บาท

ข้อ ๙ การอนุญาตให้ใช้ตราประทับไม้ของเอกชนที่ได้อนุญาตไว้แล้ว ก่อนวันใช้กฎกระทรวงนี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปอีกหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๘

จอมพล พ.จุณหะวัน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวงเกษตรการ ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (ฉบับที่ ๓) ว่าด้วยตราประทับไม้ของ เอกชน ยังไม่เป็นการเหมาะสมแก่กาลสมัยและสถานการณ์ ในปัจจุบัน จึงเป็นการสมควรที่จะ ปรับปรุงกฎกระทรวง ว่าด้วยตราประทับไม้ของเอกชนเสียใหม่ให้เป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้น และ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยยกเลิก กฎกระทรวงเกษตรการ ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (ฉบับที่ ๓) ว่าด้วยตราประทับไม้ของเอกชนนั้นเสีย แล้วออกกฎกระทรวงว่าด้วยตราประทับไม้ของเอกชนขึ้น ใหม่ เพื่อใช้แทนกฎกระทรวงฉบับเดิม

๒๔.

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๔๕๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๕๔ ว่าด้วยการเก็บ

และรักษาไม้ไหลดอย

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๕๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๕๔

ว่าด้วยการเก็บและรักษาไม้ไผ่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๖ มาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๕) ว่าด้วยการเก็บไม้ไผ่

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะเก็บไม้ไผ่ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ เมื่อได้รับคำขอเก็บไม้ไผ่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่เป็นผู้พิจารณาสั่ง

ใบอนุญาตเก็บไม้ไผ่ให้ใช้แบบพิมพ์ตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดอายุใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

ข้อ ๔ เมื่อเก็บไม้ไผ่ได้ ผู้รับอนุญาตต้องรักษาไม้นั้นมิให้เป็นอันตรายหรือเสียหาย

ข้อ ๕ ผู้มีสิทธิได้รับไม้ไผ่ลอยตื้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องชำระค่ารางวัล
สำหรับการเก็บไม้ไผ่ลอยตามอัตราดังนี้

(๑) ไม้สักที่ยังมิได้แปรรูป	ท่อนละ	๑๐.๐๐ บาท
(๒) ไม้สักที่แปรรูปแล้วคำนวณตามปริมาตรเนื้อไม้		
	ลูกบาศก์เมตรละ	๑๐.๐๐ บาท
(๓) ไม้อื่นกิ่งอัตราไม้สัก		

ข้อ ๖ อัตราค่าธรรมเนียมให้กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) ค่าขอเก็บไม้ไผ่ลอย	ฉบับละ	๐.๒๕ บาท
(๒) ใบอนุญาตเก็บไม้ไผ่ลอย	ฉบับละ	๑.๐๐ บาท
(๓) ค่าธรรมเนียมเก็บไม้ไผ่ลอย ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับไม้คั้นจากพนักงาน		

งานเจ้าหน้าที่สำหรับการเก็บไม้ไผ่ลอยตามอัตราดังนี้

(ก) ไม้สัก	ท่อนละ	๒.๐๐ บาท
(ข) ไม้อื่น	ท่อนละ	๐.๕๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

จอมพล ศ.ชุนทะวัน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวงเกษตรราธิการออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (ฉบับที่ ๕) ว่าด้วยการเก็บไม้ไผ่ไหลลอย ยังไม่เป็นการเหมาะสมแก่กาลสมัยและสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงเป็นการสมควรที่จะปรับปรุงกฎกระทรวงว่าด้วยการเก็บไม้ไผ่ไหลลอยเสียใหม่ให้เป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยยกเลิกกฎกระทรวงเกษตรราธิการออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (ฉบับที่ ๕) ว่าด้วยการเก็บไม้ไผ่ไหลลอยนั้นเสีย แล้วออกกฎกระทรวงว่าด้วยการเก็บและรักษาไม้ไผ่ไหลลอยขึ้นใหม่ เพื่อใช้แทนกฎกระทรวงฉบับเดิม

๒๕.

กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๔๕๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการแผ้วถางป่า

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๕๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๕๔

ว่าด้วยการแผ้วถางป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้(ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๔ และ มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๓) ว่าด้วยการแผ้วถางป่า

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะแผ้วถางป่าให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ป่า โดยใช้แบบพิมพ์ตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ เมื่อได้รับคำขอแผ้วถางป่า ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ของป่านั้นเป็นผู้พิจารณาส่งใบอนุญาตให้แผ้วถางป่า ให้ใช้แบบพิมพ์ตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

จอมพล พ.สุจินต์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวงเกษตรการ
ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (ฉบับที่ ๗) ว่าด้วยการแผ้วถางป่า ยังไม่
เป็นการเหมาะสมแก่กาลสมัยและสถานการณ์ในปัจจุบันจึงเป็นการสมควรที่จะปรับปรุง
กฎกระทรวงว่าด้วยวิธีการแผ้วถางป่าเสียใหม่ให้เป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้นและเพื่อให้สอดคล้องกับ
บทบัญญัติในพระราชบัญญัติป่าไม้(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยยกเลิกกฎกระทรวงเกษตรการ
ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (ฉบับที่ ๗) ว่าด้วยการแผ้วถางป่านั้น
เสีย แล้วออกกฎกระทรวงว่าด้วยการแผ้วถางป่าขึ้นใหม่เพื่อใช้แทนกฎกระทรวงฉบับเดิม

๒๖.

กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๔๕๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๘๔

ว่าด้วยการผิดแผกชำระค่าภาคหลวง ใบคู่มือคนงาน

หรือผู้รับจ้างและอัตราค่าธรรมเนียม

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๕๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๕๔

ว่าด้วยการผิดผ่อนชำระค่าภาคหลวง ใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้าง

และอัตราค่าธรรมเนียม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงเกษตรการออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ (ฉบับที่ ๘) ว่าด้วยใบคู่มือคนงาน อัตราค่าธรรมเนียม และการผิดผ่อนชำระค่าภาคหลวง

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะได้รับอนุญาตให้ผิดผ่อนการชำระค่าภาคหลวงให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เรียกเก็บค่าภาคหลวงรายนั้น ภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งจำนวนค่าภาคหลวงที่จะต้องชำระไปให้ทราบ

คำขอให้มีรายการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ระบุจำนวนเงินที่จะขอผิดผ่อนและวิธีการที่จะชำระ

(๒) ผู้ค้ำประกัน หรือหลักทรัพย์ที่จะให้ไว้เป็นหลักประกัน (ถ้ามี)

(๓) จะจัดการแก้ไขไม้ที่ค้างชำระค่าภาคหลวง นั้นต่อไปอย่างไรหรือไม่

ข้อ ๓ เมื่อได้รับคำขอคัดผ่อนการชำระค่าภาคหลวง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เรียกเก็บค่าภาคหลวงเป็นผู้พิจารณาสั่ง และถ้าเห็นสมควรอนุญาตให้คัดผ่อนโดยพิเคราะห์ถึงพฤติการณ์อันเกี่ยวกับคุณสมบัติ หลักทรัพย์ หรือหลักประกันของผู้ขอคัดผ่อนและได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมป่าไม้แล้ว ก็ให้ส่งอนุญาตให้คัดผ่อนได้โดยให้ผู้ขอคัดผ่อนทำหลักฐานเป็นหนังสือให้ไว้

ข้อ ๔ ใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้างของผู้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ให้ใช้แบบพิมพ์ตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๕ อัตราค่าธรรมเนียมให้กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) แบบพิมพ์คำขอเพื่อการใด ๆ	ฉบับละ	๐.๒๕ บาท
(๒) ใบแทนใบอนุญาตต่าง ๆ	ฉบับละ	๑.๐๐ บาท
(๓) ใบแทนใบอนุญาตผูกขาดต่าง ๆ	ฉบับละ	๕.๐๐ บาท
(๔) ใบแทนสัมปทาน	ฉบับละ	๕๐.๐๐ บาท
(๕) การโอนใบอนุญาตให้เก็บครั้งหนึ่งของอัตราค่าธรรมเนียมการอนุญาตนั้น ๆ		
(๖) การอุทธรณ์		
ก. เรื่องเกี่ยวกับการอนุญาตสัมปทานผูกขาด	ครั้งละ	๒๕.๐๐ บาท
ข. เรื่องการขอตั้ง หรือต่ออายุใบอนุญาตตั้ง		
โรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้เครื่องจักร	ครั้งละ	๑๐.๐๐ บาท
ค. เรื่องการขอตั้ง หรือต่ออายุใบอนุญาตตั้ง		
โรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้แรงคน	ครั้งละ	๕.๐๐ บาท
ง. เรื่องการขออนุญาตตั้งโรงค้าไม้แปรรูป	ครั้งละ	๓.๐๐ บาท
จ. เรื่องอื่น ๆ	ครั้งละ	๑.๐๐ บาท

(๗) ใบคู่มือคนงาน หรือผู้รับจ้าง หรือใบแทน	ฉบับละ	๐.๒๐ บาท
(๘) ค่าขอตรวจเอกสารต่าง ๆ	ฉบับละ	๑.๐๐ บาท
(๙) ค่าคัดและรับรองสำเนา		
ก. ถ้าเป็นแบบพิมพ์คัดร้อยคำแรก		๑.๐๐ บาท
ร้อยคำหลัง		๐.๗๕ บาท
ข. ถ้าไม่ใช่แบบพิมพ์ร้อยคำแรก		๒.๐๐ บาท
ร้อยคำหลัง		๑.๕๐ บาท
ถ้าไม่ถึงร้อยคำหรือเศษของร้อยคำให้คิดเป็นหนึ่งร้อยคำ		
(๑๐) ค่าขอตรวจแผนที่ป่า	ครั้งละ	๕.๐๐ บาท
(๑๑) ค่าคัดและรับรองสำเนาแผนที่ป่า	ฉบับละ	๕๐.๐๐ บาท
(๑๒) ค่าทำการล่วงเวลาคิดร้อยละสิบของเงินค่าภาคหลวงที่คำนวณได้ในครั้งนั้น ๆ		

แต่อย่างสูงไม่เกิน ๒๐๐.๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๘

จอมพล ผ.สุณหะวัน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวง เกษตรราธิการ ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (ฉบับที่ ๘) ว่าด้วยใบคู่มือ งานอัตราค่าธรรมเนียม และการพักผ่อนชำระค่าภาคหลวง ยังไม่เป็นการเหมาะสมแก่กาลสมัยและ สถานการณ์ในปัจจุบัน จึงเป็นการสมควรที่จะปรับปรุงกฎกระทรวงว่าด้วยใบคู่มือคนงาน อัตรา ค่าธรรมเนียมและการพักผ่อนชำระค่าภาคหลวงเสียใหม่ ให้เป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้นและเพื่อให้ สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ โดยยกเลิก กฎกระทรวงเกษตรราธิการออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (ฉบับที่ ๘) ว่าด้วยใบคู่มือคนงาน อัตราค่าธรรมเนียมและการพักผ่อนชำระค่าภาคหลวงนั้นเสียแล้วออก กฎกระทรวงว่าด้วย การพักผ่อนชำระค่าภาคหลวงใบคู่มือคนงาน หรือ ผู้รับจ้าง และอัตรา ค่าธรรมเนียมขึ้นใหม่ เพื่อใช้แทนกฎกระทรวงฉบับเดิม

๒๗.

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๐๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๘๔

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๐๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๘๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๔๙๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยขนาดจำกัด

ข้อ ๒ ขนาดจำกัดของไม้ ให้ถือขนาดโตของต้นไม้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ การวัดขนาดโตของต้นไม้ ให้วัดโดยรอบลำต้นตรงที่สูง ๑๓๐ เซนติเมตร จากระดับพื้นดิน เว้นแต่

(๑) ต้นไม้ที่ไม่มีลำต้นแน่ชัด เช่น จำพวกไม้โกงกาง การวัดให้วัดโดยรอบลำต้นตรงที่ถัดไป ๒๐ เซนติเมตร จากระากใหญ่อันบนที่ยังลงดิน

(๒) ต้นไม้ที่ลำต้นมีลักษณะผิดปกติ เช่น เป็นพู พอน ปุ่ม ตา หรือกึ่งยอด ตรงที่สูง ๑๓๐ เซนติเมตร การวัดให้วัดโดยรอบลำต้นตรงที่ถัดจากมีลักษณะผิดปกติขึ้นไปใกล้ซิดที่สุด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๓

พลเอก สุรจิต จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ:-เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เพื่อให้การตัดฟันไม้หวงห้ามได้เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการป่าไม้ และนำไม้ที่ถึงขนาดตัดฟันแล้วไปใช้ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด และเหลือไม้ที่ต่ำกว่าขนาดจำกัดไว้เพื่อประโยชน์ในอนาคต จึงเป็นการจำเป็นและสมควรกำหนดขนาดจำกัดไม้หวงห้ามที่จะอนุญาตให้ทำการตัดฟันเพื่อให้เหลือต้นไม้ขนาดรอง ๆ ลดหลั่นกันลงไปได้มีโอกาสระงูเงี้ยวโค่นเป็นไม้ใหญ่ให้ตัดฟันได้ทยอยกันไปทุก ๆ ปีโดยไม่ขาดแคลน

๒๘.

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๐๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการเก็บหา

ของป่าหวงห้าม

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๐๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๘๔

ว่าด้วยการเก็บหาของป่าหวงห้าม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๔๙๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการเก็บหาของป่า

ข้อ ๒ ผู้ใดจะเก็บหาของป่าหวงห้ามในป่าใด ให้ยื่นคำขอโดยใช้แบบพิมพ์ของทางราชการตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ของป่านั้น เพื่อพิจารณาและดำเนินการอนุญาต

ในการออกใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดอายุใบอนุญาตไว้แต่มิให้เกินหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาต ระยะเวลาดังกล่าวนี้มิให้ใช้บังคับสำหรับการอนุญาตผูกขาด

ข้อ ๓ ใบอนุญาตเก็บหาของป่าหวงห้าม ให้ใช้แบบพิมพ์ตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๔ ผู้รับอนุญาตต้องนำของป่าหวงห้ามที่เก็บหาได้ไปตามแนวทางและยังที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัดและคำนวณค่าภาคหลวง

ข้อ ๕ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยการตัดไม้ทำพื้นผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องจัดไม้ที่ตัดให้เป็นกอง ตามแบบที่กรมป่าไม้กำหนด ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัดและคำนวณค่าภาคหลวง

(๒) ต้องไม่ทิ้งเศษไม้หรือปลายไม้ที่พอจะทำเป็นพื้นได้ไว้ในป่าโดยไม่จำเป็น

(๓) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาตผู้รับอนุญาตจะทำการตัดไม้พื้นได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๖ การเผาเอาถ่านไม้ ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ถ้าใช้เตาเผาถ่าน ต้องใช้เตาที่มีลักษณะและคุณภาพดีพอแก่การเผาเอาถ่านเพื่อมิให้ไม้ต้องสูญเสียไปในการเผาเกินจำเป็น

เตาเผาถ่านใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจเห็นว่ามิมีลักษณะและคุณภาพไม่ดีพอ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตจัดทำหรือแก้ไขภายในกำหนดเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

(๒) ต้องยื่นบัญชีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตเป็นราย

เดือน และบัญชีนั้นต้องมีรายการดังนี้

(ก) เลขที่ประจำเตา

(ข) ความจุของเตาเป็นลูกบาศก์เมตร

(ค) วันเดือนปีที่น่าไม้เผาถ่านเข้าบรรจุเตา

(ง) วันเดือนปีที่น่าถ่าน ไม้ออกจากเตา

(๓) ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตขอเสีค่าภาคหลวงก่อนเผา ผู้รับอนุญาตต้องไม่นำไม้เผาถ่านเข้าบรรจุเตาก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจวัด เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(๔) ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตขอเสีค่าภาคหลวงเมื่อเผาเป็นถ่านแล้ว ผู้รับอนุญาต

ต้องไม่ชนถ่านที่นำออกจากเตาไปทีอื่นก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจวัดวันแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๗ การเก็บหารวงผึ้ง ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องไม่ใช้ไฟเผาต้นไม้ที่มีผึ้งจับทำรังอยู่ แต่ยอมให้ใช้ควันรมได้

(๒) ต้นไม้ที่มีผึ้งจับทำรังอยู่แต่เพียงรังเดียวต้องงดเว้นเก็บหารวงผึ้งรังนั้น

(๓) ต้นไม้ที่มีผึ้งจับทำรังอยู่เกินหนึ่งรัง ต้องให้เหลือรังผึ้งไว้เป็นพันธุ์อย่างน้อยรังหนึ่ง ในกรณีที่ต้นไม้มีผึ้งจับทำรังอยู่เกินยี่สิบรัง ให้เหลือรังผึ้งไว้เป็นพันธุ์ในอัตราหนึ่งรังต่อทุกจำนวนยี่สิบรังหรือเศษของยี่สิบรัง

ข้อ ๘ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยเจาะต้นตะเคียนตาแมวอาช้น

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องเจาะแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เซนติเมตร โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร

(๒) ต้องเจาะลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไปไม่เกิน ๖ เมตร

(๓) ต้องเจาะให้หลุมมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตรและลึกไม่เกิน ๕ เซนติเมตร แต่ละหลุมต้องเว้นระยะห่างกันไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร

(๔) ต้องระมัดระวังการเจาะมิให้เป็นอันตรายแก่ต้นตะเคียน และห้ามใช้ไฟสุ่มหรือเผาหลุม

(๕) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการเจาะได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๙ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยเจาะเผาต้นยางเอาน้ำมันยางผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องเจาะเผาแต่ต้นที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เซนติเมตร โดยวัดรอบลำต้น

ตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร

(๒) การเจาะแต่ละต้นให้กำหนดจำนวนหลุมดังนี้

(ก) ต้นขนาดโตตั้งแต่ ๒๐๐ เซนติเมตร ถึง ๒๕๐ เซนติเมตร โดยวัดตามวิธี (๑) เจาะได้ไม่เกินหนึ่งหลุม

(ข) ต้นขนาดโตเกิน ๒๕๐ เซนติเมตร ถึง ๓๐๐ เซนติเมตร โดยวัดตามวิธี (๑) เจาะได้ไม่เกินสองหลุม

(ค) ต้นขนาดโตเกิน ๓๐๐ เซนติเมตร โดยวัดตามวิธี (๑) เจาะได้ไม่เกินสามหลุม

(๓) ต้องเจาะให้หลุมมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๓๐ เซนติเมตร และลึกไม่เกิน ๒๐ เซนติเมตร

(๔) ห้ามเผาหรือกระทำโดยประการอื่นใด จนอาจทำให้ต้นยางเป็นอันตราย

(๕) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการเจาะเผาได้เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๐ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยเจาะต้นสนเขาฯ ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ต้องเจาะแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๑๒๐ เซนติเมตร โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร

(๒) การเจาะแต่ละต้นให้กำหนดจำนวนร่องดังนี้

(ก) ต้นขนาดโตตั้งแต่ ๑๒๐ เซนติเมตร ถึง ๑๕๐ เซนติเมตร โดยวัดตามวิธี (๑) เจาะได้ไม่เกินหนึ่งร่อง

(ข) ต้นขนาดโตเกิน ๑๕๐ เซนติเมตร ถึง ๒๐๐ เซนติเมตร โดยวัดตามวิธี (๑) เจาะได้ไม่เกินสองร่อง

(ก) ต้นขนาดโตเกิน ๒๐๐ เซนติเมตร โดยวัดตามวิธี (๑) เจาะได้ไม่เกินสามร่อง

(๓) ต้องเจาะให้ร่องอยู่ระดับเดียวกัน และเว้นระยะระหว่างร่องเท่าๆ กัน ขอบล่างของร่องต้องสูงจากพื้นดินไม่เกิน ๓๐ เซนติเมตร

(๔) ร่องแต่ละร่องให้มีขนาดดังต่อไปนี้

(ก) ในการเจาะครั้งแรก ความยาวของร่องตามทางยาวของลำต้นต้องไม่เกิน ๑๕ เซนติเมตร กว้างไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร และลึกเข้าไปในเนื้อไม้ไม่เกิน ๓ เซนติเมตร

(ข) ในการขยายร่องที่เจาะไว้แล้ว ให้ขยายได้เฉพาะตามทางยาวของลำต้น แต่ห้ามขยายร่อนเกิน ๓๐ เซนติเมตร เมื่อนับรวมกับร่องที่เจาะหรือขยายก่อนหน้านี้

(๕) ห้ามเอาไฟสุ่ม หรือเผาต้น

(๖) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการเจาะได้เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๑ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยสับหรือกรีดต้นเขลุดองเอายาง ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องสับหรือกรีดเฉพาะต้นที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เซนติเมตร โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร

(๒) ต้องสับหรือกรีดลำต้นโดยระมัดระวังมิให้เนื้อไม้เป็นแผล และห้ามสับหรือกรีดจนรอยที่สับหรือกรีดนั้นกว้างเกินหนึ่งในสี่ของขนาดโค้วตรงรอบลำต้นตรงที่สับหรือกรีดนั้น

(๓) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการสับหรือกรีดได้เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๒ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยลอกเอาเปลือกไม้ก่อกหรือมะก่อกทุกชนิด ไม้ตะเคียนทอง หรือตะเคียนใหญ่หรือเคียนหรือแคน ไม้พยอมหรือยอมหรือชะยอมหรือพยอมดง หรือกายุดิบอง ไม้อบเชยหรือยังแคงหรือยังไก่อหรือเชียดหรือกะเชียดหรือมหาปราบ ไม้มะหาดหรือหาดหรือหาดส้านหรือกายูตาแป ไม้กัณลินหรือจี้ฮ้ายหรือมะเฟืองป่าหรือแก้วสารหรือลำไยป่าหรือ

พญาไก่อเลื้อย หรือไม้สี่เสียด ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องลอกเปลือกแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตถึงขนาดจำกัดตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยขนาดจำกัด

(๒) ต้องลอกเปลือกตามทางยาวของลำต้น ตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไปไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และห้ามลอกเปลือกตรงที่สูงเกินค่าคบนแรก

(๓) แผลที่ลอกเปลือกแต่ละแผลต้องมีขนาดยาวไม่เกิน ๘๐ เซนติเมตร กว้างไม่เกิน ๒๐ เซนติเมตร มีระยะห่างกันไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร และต้องไม่อยู่ในระดับเดียวกัน

(๔) เมื่อลอกเปลือกแล้ว ต้องใช้น้ำมันดินหรือยากันเห็ดราทาแผลที่ลอกภายในสามวันนับแต่วันที่ลอกเปลือก

(๕) ต้องไม่ลอกเปลือกต้นที่เคยถูกลอกเปลือกเต็มที่แล้ว เว้นแต่แผลที่ลอกเปลือกแล้ว ได้งอกเปลือกใหม่เต็มที่ดังเดิม

(๖) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการลอกเปลือกได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๓ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยกะเทาะ ขูดหรือสับเอาเปลือกไม้บางหรือบางบงหรือปรงหรือมวงหรือหมี ไม้โปรงหรือแสมหรือโหร่งหรือกายูตองงา ไม้โกงกางหรือพังกาหรือลานหรือไม้ฝาดหรือตำเสาหนูหรือเม่าทะเลหรือกาบูกละ ซึ่งลอกไม้ได้สะดวกเหมือนไม้จำพวกที่มีเปลือกเป็นเส้นใย ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องกะเทาะ ขูดหรือสับเอาเปลือกแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตถึงขนาดจำกัดตามกฎหมายกระทรวง ว่าด้วยขนาดจำกัด

(๒) ต้องกะเทาะ ขูดหรือสับเอาเปลือกตามทางยาวของลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไปไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และห้ามกะเทาะ ขูดหรือสับตรงที่สูงเกินถึงความสูงของต้นไม้ นั้นโดยวัดจากโคนต้นถึงยอดไม้

(๓) ต้องกะเทาะ ขูดหรือสับเอาเปลือกโดยให้ลึกเข้าไปในเนื้อไม้ไม่เกิน ๑ เซนติเมตร แผลกว้างไม่เกินหนึ่งในสี่ของขนาดโตวัดรอบลำต้นตรงที่กะเทาะขูดหรือสับนั้น และ

ต้นหนึ่งให้กะเทาะ ขุดหรือสับได้ผลเดียว

(๔) เมื่อกะเทาะ ขุดหรือสับเอาเปลือกแล้วต้องใช้น้ำมันดินหรือยากันเห็ดราทาแผลที่กะเทาะ ขุดหรือสับภายในสามวันนับแต่วันที่กะเทาะ ขุดหรือสับ

(๕) ต้องไม่กะเทาะ ขุดหรือสับต้นที่เคยถูกกะเทาะขุดหรือสับแล้ววันแต่แผลที่ถูกกะเทาะขุดหรือสับแล้วได้งอกเปลือกใหม่เต็มที่ตั้งเดิม

(๖) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะกระทำการกะเทาะ ขุดหรือสับเอาเปลือกได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๔ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยตัดเอาใบลาน ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องตัดใบแต่เฉพาะต้นที่ตั้งลำต้นแล้ว

(๒) ตัดใบอ่อนแต่ละต้นในปีหนึ่งได้ไม่เกินสามใบและแต่ละคราวที่ตัดต้องเหลือยอดอ่อนที่สุดไว้

ข้อ ๑๕ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยเจาะต้นรักเอายาง ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องเจาะแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๘๐ เซนติเมตร โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร

(๒) ต้องเจาะหลุมแรกให้สูงจากพื้นดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตรหลุมต่อไปต้องไม่อยู่ในแนวเดียวกับหลุมแรกทั้งในแนวตั้งและแนวราบ แต่ละหลุมเว้นระยะห่างกันไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และห้ามเจาะตรงที่สูงเกินกิ่งใหญ่กิ่งแรก

(๓) หลุมแต่ละหลุมให้มีรูปเป็นหลุมสามเหลี่ยมโดยให้ปลายแหลมกลับลงพื้นดินให้ฐานของรูปสามเหลี่ยมอยู่ด้านบน ยาวไม่เกิน ๒๐ เซนติเมตร ด้านข้างของหลุมยาวไม่เกินด้านละ ๓๐ เซนติเมตร และลึกเข้าไปในเนื้อไม้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร

(๔) ห้ามดอกลูกทอยที่ลำต้น ไม่ว่าเพื่อการใด

(๕) ห้ามใช้ไฟหรือวัตถุอื่นใดช่วยเร่งการเจาะเอายาง

(๖) ห้ามเจาะตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงพฤษภาคม

(๗) เมื่อสิ้นสุดการเจาะให้นำภาชนะรองยางและพะองหรือวัตถุที่ใช้ป้อนออกจากคันเสียทั้งสิ้น

(๘) ในกรณีที่มีการกำหนดเครื่องหมายประจำคันไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการเจาะได้แต่เฉพาะคันที่มีเครื่องหมายประจำคันเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๖ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยกริดหรือสับต้นขนุนนกอายาง ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ต้องกริดหรือสับแต่เฉพาะคันที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๑๒๐ เซนติเมตร โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร

(๒) ต้องกริดหรือสับแต่เพียงด้านใดด้านหนึ่งตามทางยาวของลำต้น

(๓) ต้องกริดหรือสับโดยระมัดระวังมิให้เนื้อไม้เป็นแผลและห้าม กริดหรือสับตรงที่สูงเกินจำกอบแรก

(๔) ต้นที่ได้กริดหรือสับเอายางแล้ว ต้องงดเว้นการกริดหรือสับครั้งต่อไปได้มีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสองปีและการกริดหรือสับครั้งต่อไปต้องกระทำในด้านตรงกันข้ามกับการกริดหรือสับครั้งต่อก่อน

(๕) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำคันไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการกริดหรือสับได้แต่เฉพาะคันที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำคันเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๗ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยเก็บกล้วยไม้ ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องเก็บเฉพาะต้นที่เจริญเติบโตเต็มที่แล้ว คือ

(ก) สำหรับกล้วยไม้ชนิดพุ่มๆ สามปอยหลวง หรือเอื้องเวนคาชุก เกอเรียนา ลำต้นต้องยาวไม่น้อยกว่า ๒๐ เซนติเมตร โดยวัดจากรากที่สูงที่สุดถึงง่ามใบคู่ยอดสุด

(ข) สำหรับกล้วยไม้ชนิดเอื้องแซะ เอื้องคาเหิน เอื้องเงินหลวง เอื้องหวายคอร์คิเล หรือรองเท้านารีหรือเอื้องคางกบทุกชนิด กอหนึ่งต้องมีลำต้นออกดอกแล้วไม่น้อยกว่าสองลำต้น

(ก) สำหรับกล้วยไม้ชนิดช้างเผือกหรือช้างแดง ต้องเป็นต้นที่เคยออกดอกมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง

(๒) ห้ามโคนหรือตัดกิ่งไม้ที่กล้วยไม้ขึ้นอยู่

(๓) ต้นไม้ที่มีกล้วยไม้ขึ้นอยู่กอเดียว ให้งดเว้นการเก็บกล้วยไม้นั้น

(๔) ต้นไม้ที่มีกล้วยไม้ขึ้นอยู่เกินหนึ่งกอ ต้องให้เหลือกล้วยไม้ไว้เป็นพันธุ์ใน อัตราหนึ่งกอต่อทุกจำนวนกล้วยไม้ชนิดเดียวกันสามกอ หรือเศษของสามกอ

ข้อ ๑๘ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยตัดหวายตะค้าทองผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ต้องตัดแต่เฉพาะกอที่มีจำนวนลำต้นตั้งแต่สิบลำต้นขึ้นไป และ ให้ตัดได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนลำต้นที่มีอยู่ในกอ นั้น

(๒) ลำต้นที่จะตัดนั้นต้องมีความยาวตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป

(๓) ต้องไม่ทิ้งหวายหรือเศษของหวายที่ได้ตัดแล้วค้างไว้ที่กอ นั้น

ข้อ ๑๙ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยตัดเอารากเฟิร์นออสมันดาผู้รับอนุญาต ต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องตัดเอารากโดยเว้นระยะห่างจากโคนกอเฟิร์นออสมันดาโดยรอบ ๑๕ เซนติเมตรห้ามมิให้ขุดกอเฟิร์นออสมันดาขึ้นมาตัดเอาราก

(๒) กอเฟิร์นออสมันดาที่ได้ตัดเอารากมาแล้วครึ่งหนึ่งต้องงดเว้นการตัดเอาราก ครั้งต่อไปไว้ มีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

ข้อ ๒๐ อัตราค่าธรรมเนียม ให้กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) ค่าขอเก็บหาของป่าหวงห้าม ฉบับละ ๐.๒๕ บาท

(๒) การอนุญาตเจาะต้นตะเคียน ตาแมวเอาชัน

หรือเจาะต้นสนเอาหาง หรือสับหรือกรีดต้น

เบญจตองเหยาบาง

ต้นละ ๐.๒๕ บาท

(๓) การอนุญาตเจาะเผาต้นยางเอน้ำมันยาง

ต้นละ ๐.๑๐ บาท

(๕) การอนุญาตเจาะ สัม หรือกรีดไม้ชนิดอื่น ๆ

เอน้ำมันชั้น หรือยาง

ต้นละ ๐.๒๕ บาท

(๕) ใบอนุญาตเก็บหารวงผึ้ง

ฉบับละ ๒.๐๐ บาท

(๖) ใบอนุญาตผูกขาดเก็บหาของป่าหวงห้าม

ฉบับละ ๑๐๐.๐๐ บาท

(๗) ใบแทนใบอนุญาตผูกขาดเก็บหาของป่าหวงห้าม

ฉบับละ ๕.๐๐ บาท

(๘) ใบแทนใบอนุญาตอื่น ๆ

ฉบับนี้ ๑.๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๗

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ ว่าด้วยการเก็บหาของป่าที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนี้ยังไม่เป็นการเหมาะสมแก่กาลสมัยและสถานการณ์ปัจจุบัน จึงเป็นการสมควรที่จะปรับปรุงกฎกระทรวงว่าด้วยการเก็บหาของป่าเสียใหม่ให้เป็นการเหมาะสมรัดกุมยิ่งขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้าม พ.ศ. ๒๕๐๕ โดยยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ นั้นเสีย แล้วออกกฎกระทรวงว่าด้วยการเก็บหาของป่าหวงห้ามขึ้นใหม่ เพื่อใช้แทนกฎกระทรวงฉบับเดิม

๒๕.

กฏกระทรวงฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๑๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๘๔

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๖๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ขนาดจำกัดของไม้ ให้ถือขนาดโตของต้นไม้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๒ การวัดขนาดโตของต้นไม้ ให้วัดโดยรอบลำต้นตรงที่สูง ๑๓๐ เซนติเมตรจากระดับพื้นดิน เว้นแต่ต้นไม้ที่ลำต้นมีลักษณะผิดปกติ เช่น เป็นพู พอนปุ่ม ตา หรือกึ่งคอดตรงที่สูง ๑๓๐ เซนติเมตร การวัดให้วัดโดยรอบลำต้นตรงที่ถัดจากที่มีลักษณะผิดปกติขึ้นไปใกล้ขีดที่สุด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

พระประกาศสหกรณ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เพื่อให้การตัดฟันไม้หวงห้ามได้เป็นไปถูกต้องตามหลักวิชาการป่าไม้และนำไม้ที่ถึงขนาดตัดฟันแล้วไปใช้ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด และเหลือไม้ที่ต่ำกว่าขนาดจำกัดไว้เพื่อประโยชน์ในอนาคต จึงเป็นการจำเป็นและสมควรกำหนดขนาดจำกัดไม้หวงห้ามที่จะอนุญาตให้ทำการตัดฟันเพื่อให้เหลือต้นไม้ขนาดรอง ๆ สดหลั่นกันลงไป ได้มีโอกาสเจริญเติบโตขึ้นเป็นไม้ใหญ่ให้ตัดฟันได้ทยอยกันไปทุกปี โดยไม่ขาดแคลน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

๓๐.

กฎกระทรวงฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๑๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๘๔

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกการลำดับ (๑๑๓) ของบัญชีที่ ๑ ลำดับ (๑๔๑) ของบัญชีที่ ๒ ลำดับ (๑๐๖) ของบัญชีที่ ๓ ลำดับ (๑๒๒) ของบัญชีที่ ๕ ลำดับ (๑๕๔) ของบัญชีที่ ๖ และลำดับ (๑๕๓) ของบัญชีที่ ๗ แห่งบัญชีท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๒

ข้อ ๒ ขนาดจำกัดของไม้ยางพาราชนิดในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักร ให้ถือขนาดโต ๒๕๐ เซนติเมตร

ข้อ ๓ การวัดขนาดโตของต้นไม้ยาง ให้วัดโดยรอบลำต้นตรงที่สูง ๑๓๐

เซนติเมตร จากระดับพื้นดิน เว้นแต่ต้นไม้ยางที่มีลักษณะผิดปกติ เช่น เป็นพู พอน ปุ่ม ตา หรือก้นคอด ตรงที่สูง ๑๓๐ เซนติเมตร การวัดให้วัดโดยรอบลำต้นตรงที่ถัดจากที่มีลักษณะผิดปกติขึ้นไปใกล้ซิกที่สุก

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

หม่อมราชวงศ์จักรทอง ทองใหญ่

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เพื่อให้การตัดฟันไม้ยางทุกชนิดในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักรเป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการป่าไม้ และนำไม้ที่ถึงขนาดตัดฟันแล้วไปใช้ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด และเหลือไม้ที่ต่ำกว่าขนาดจำกัดไว้เพื่อประโยชน์ในอนาคต สมควรกำหนดขนาดจำกัดของไม้ยางทุกชนิดที่จะอนุญาตให้ทำการตัดฟันเพื่อให้เหลือไม้ยางขนาดรอง ๆ ถอดลั่นกันลงไป ได้มีโอกาสเจริญเติบโตขึ้นเป็นไม้ใหญ่ให้ตัดฟันได้ทยอยกันไปทุกปีโดยไม่ขาดแคลน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้ขึ้น

๓๑.

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๑๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๑๗

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๖๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช ๒๕๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖๖ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔ และ

มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใดประสงค์จะค้าหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งของป่าหวงห้ามเกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ให้ยื่นคำขอตามแบบ ข.ป.หวงห้าม ๑ หรือแบบ ข.ป.หวงห้าม ๒ ทำयกฎกระทรวงนี้ แล้วแต่กรณี ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่เขตหรืออำเภอหรือกิ่งอำเภอที่สถานที่ค้าหรือสถานที่มีไว้ในครอบครองซึ่งของป่าหวงห้ามตั้งอยู่

ข้อ ๒ ใบอนุญาตค้าของป่าหวงห้ามให้ใช้แบบ ข.ป.หวงห้าม ๓ ทำยกฎกระทรวงนี้

ใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งของป่าหวงห้ามให้ใช้แบบ ข.ป.หวงห้าม ๔ ทำยกฎกระทรวงนี้

ในใบอนุญาตนั้นให้กำหนดวันเดือนปีที่ใบอนุญาตสิ้นสุดอายุไว้ด้วยสำหรับใบอนุญาตค้าของป่าหวงห้าม ให้กำหนดไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต สำหรับ

ใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งของป่าหวงห้าม ให้กำหนดระยะเวลาตามที่ขอแต่ต้องไม่เกินห้าปี นับแต่วันที่ยื่นขอใบอนุญาต

ข้อ ๓ ผู้รับใบอนุญาตค้าของป่าหวงห้าม ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ที่ได้รับอนุญาตให้ค้าของป่าหวงห้าม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๗

จักรพันธุ์เพ็ญศิริ จักรพันธุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๖ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดค้าหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งของป่าหวงห้ามเกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงและในการอนุญาต สมควรกำหนดข้อกำหนดเกี่ยวกับการอนุญาตดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

๓๒.

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๑๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๑๘

ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๖๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๖๕

ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช ๒๕๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ กับมาตรา ๔๖ และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๕ ว่าด้วยตราประทับไม้ของเอกชน

(๒) ข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๕ ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่

(๓) ข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๖๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๕ ว่าด้วยการเก็บและรักษาไม้ไหลลอย

(๔) ข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๖๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๕ ว่าด้วยการแปรรูปไม้และมีไม้แปรรูป

(๕) ข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๖๕) ออกตามความใน

พระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการผ่อนชำระค่าภาคหลวง ใบงุ่มมือคนงานหรือผู้รับจ้างและอัตราค่าธรรมเนียม

(๖) ข้อ ๒๐ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการเก็บหาของป่าหวงห้าม

ข้อ ๒ ให้กำหนดค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้

(๑) แบบพิมพ์คำขอ	ฉบับละ	๒๕ สตางค์

(๒) การอนุญาตเจาะต้นคะเคียนดาแมวทำชัน

เจาะต้นสนเอื้องยาง สับ หรือกรีดต้นเขลุดองเอื้องยาง ต้นละ ๒ บาท

(๓) การอนุญาตเจาะเผาต้นยางทำน้ำมันยาง	ต้นละ	๕๐ สตางค์

(๔) การอนุญาตเจาะ สับ หรือกรีดไม้ชนิดอื่น ๆ

เอาน้ำมันชัน หรือยาง	ต้นละ	๑๐ บาท

(๕) ใบอนุญาตทำไม้เพื่อการค้า	ฉบับละ	๒๐ บาท

(๖) ใบอนุญาตเก็บหาของป่าหวงห้าม	ฉบับละ	๑๐ บาท

(๗) ใบอนุญาตค้าของป่าหวงห้ามหรือใบอนุญาต

มีไว้ในครอบครองซึ่งของป่าหวงห้าม	ฉบับละ	๒๐ บาท

(๘) ใบอนุญาตเก็บไม้ไผ่ไหลลอย	ฉบับละ	๑๐ บาท

(๙) ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้

เครื่องจักรคิดตามจำนวนแรงม้า	แรงม้าละ	๕๐ บาท

(๑๐) ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้

แรงคนคิดตามจำนวนคนงาน	คนละ	๑๐ บาท

(๑๑) ใบอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า

คิดตามปริมาตรไม้ที่ยังมิได้แปรรูป ลูกบาศก์เมตรละ ๑๐ บาท

(๑๒) ใบอนุญาตค้าหรือมีไว้ในครอบครอง

เพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้

หรือสิ่งอื่นใดที่ทำด้วยไม้หวงห้าม ฉบับละ ๒,๐๐๐ บาท

(๑๓) ใบอนุญาตมีไม้แปรรูปชนิดอื่นเป็นจำนวน

เกิน ๐.๒๐ ลูกบาศก์เมตร ไว้ในครอบครอง ฉบับละ ๒๐ บาท

(๑๔) ใบอนุญาตตั้งโรงค้าไม้แปรรูป ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

(๑๕) ใบอนุญาตอื่น ๆ ฉบับละ ๕ บาท

(๑๖) ใบแทนใบอนุญาต เว้นแต่ใบอนุญาตใดมี

ค่าธรรมเนียมต่ำกว่า ๑๐ บาท ให้คิดเท่า

ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนั้น ฉบับละ ๑๐ บาท

(๑๗) ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้สัก ฉบับละ ๑๕,๐๐๐ บาท

(๑๘) ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้หวงห้ามธรรมดา

นอกจากไม้สัก ฉบับละ ๗,๕๐๐ บาท

(๑๙) ใบอนุญาตผูกขาดเก็บหาของป่าหวงห้าม ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

(๒๐) ใบแทนใบอนุญาตผูกขาด ฉบับละ ๒๕ บาท

(๒๑) สัมปทานทำไม้สัก ฉบับละ ๓๐,๐๐๐ บาท

(๒๒) สัมปทานทำไม้หวงห้ามธรรมดา

นอกจากไม้สัก	ฉบับละ	๑๕,๐๐๐ บาท
(๒๓) สัมปทานเก็บหาของป่าหวงห้าม	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(๒๔) ใบแทนสัมปทาน	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๒๕) การโอนใบอนุญาตหรือสัมปทานคิดครั้ง		
อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตหรือสัมปทานนั้น ๆ		
(๒๖) ใบเบิกทาง		
(ก) ไม้สัก	ฉบับละ	๕๐ บาท
(ข) ไม้ชนิดอื่น ๆ	ฉบับละ	๒๐ บาท
(ค) ของป่า	ฉบับละ	๕ บาท
(๒๗) การอุทธรณ์		
(ก) เรื่องเกี่ยวกับการขออนุญาต		
การผูกขาด หรือสัมปทาน	ครั้งละ	๑๐๐ บาท
(ข) เรื่องการขอตั่งหรือต่ออายุใบ		
อนุญาตโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ครั้งละ		๑๐๐ บาท
(ค) เรื่องการขอตั่งหรือต่ออายุใบอนุญาต		
โรงงานแปรรูปไม้โดยใช้แรงคน	ครั้งละ	๕๐ บาท
(ง) เรื่องการขออนุญาตตั้งโรงค้าไม้แปรรูป	ครั้งละ	๕๐ บาท
(จ) เรื่องอื่น ๆ	ครั้งละ	๑๐ บาท
(๒๘) ใบคู่มือคนงานหรือผู้รับจ้างหรือใบแทน	ฉบับละ	๑ บาท

(๒๙) ค่าจดทะเบียนตราประทับไม้เอกชน	ดวงละ	๒๐๐ บาท
(๓๐) ค่าธรรมเนียมขอตรวจเอกสาร	ฉบับละ	๕ บาท
(๓๑) ค่าธรรมเนียมคัดหรือถ่ายภาพเอกสาร		
และรับรองสำเนา	หน้าละ	๑๐ บาท
(๓๒) ค่าธรรมเนียมขอตรวจแผนที่ป่า	ครั้งละ	๑๐๐ บาท
(๓๓) ค่าธรรมเนียมคัดหรือถ่ายภาพแผนที่ป่า		
และรับรองสำเนา	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๓๔) ค่าธรรมเนียมทำการล่วงเวลาคดีร้อยละ		
สิบของเงินค่าภาคหลวงที่คำนวณได้ในครั้ง		
นั้น ๆ แต่อย่างสูงไม่เกิน		๔๐๐ บาท
(๓๕) ค่าธรรมเนียมรับคืนไม้ไหลลอย	ท่อนละ	๒๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

ทวีช กลิ่นประทุม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :-เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ได้กำหนดไว้เป็นเวลานานแล้วในปัจจุบันค่าของเงินตราได้เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมขึ้นใหม่ สมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมเสียใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติป่าไม้ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

๓๓.

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๑๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๑๘

ว่าด้วยการทำไม้หวงห้าม

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๑๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๘๔

ว่าด้วยการทำไม้หวงห้าม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ มาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๔๙๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการทำไม้

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะทำไม้ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ป่าหรือไม้อยู่ในเขตท้องที่ตามแบบทำขกฎกระทรวงนี้ คือ

(๑) แบบ (คำขอ ๑) สำหรับทำไม้หวงห้ามในป่า

(๒) แบบ (คำขอ ๒) สำหรับไม้ยางที่มีได้ขึ้นอยู่ในป่า

(๓) แบบ (คำขอ ๓) สำหรับไม้สักที่มีได้ขึ้นอยู่ในป่า

ข้อ ๓ การยื่นคำขอตามความในข้อ ๒ (๒) และ (๓) ต้องมีหลักฐานแสดงสิทธิในที่ดินแนบคำขอด้วย

ข้อ ๔ ใบอนุญาตทำไม้ ให้ใช้แบบพิมพ์ตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้ คือ

(๑) แบบ (อนุญาต ๑) สำหรับทำไม้สักในป่า

(๒) แบบ (อนุญาต ๒) สำหรับทำไม้หวงห้ามธรรมดา นอกจากไม้สักในป่า

(๓) แบบ (อนุญาต ๓) สำหรับทำไม้สักในที่ดินที่มี น.ส. ๓

(๔) แบบ (อนุญาต ๔) สำหรับทำไม้สักในที่ดินที่มีโฉนดที่ดิน เพื่อใช้สอยส่วนตัว

(๕) แบบ (อนุญาต ๕) สำหรับทำไม้สักในที่ดินที่มีโฉนดที่ดินเพื่อการค้า

(๖) แบบ (อนุญาต ๖) สำหรับทำไม้ยางในที่ดินที่มี น.ส. ๓ หรือโฉนดที่ดินเพื่อใช้สอยส่วนตัว

(๗) แบบ (อนุญาต ๗) สำหรับทำไม้ยางในที่ดินที่มี น.ส. ๓ หรือโฉนดที่ดินเพื่อการค้า

(๘) แบบ (อนุญาต ๘) สำหรับทำไม้พินหรือไม้เผ่าถ่าน

ข้อ ๕ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องตัดโค่นต้นไม้มิให้เหลือตอสูงเกินครึ่งของขนาดวัดรอบลำต้นตรงที่ตัด แต่ต้องสูงไม่เกินหนึ่งเมตรจากพื้นดิน เว้นแต่ไม้ที่กลวง โปรง หรือกำหนดไว้ในใบอนุญาตเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๖ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องตัดโค่นไม้ โดยมีให้เป็นอันตราแยกไม้หวงห้ามคันอื่น เว้นแต่มีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และมีให้เป็นการกีดขวางทางจราจรทั้งในทางบกและทางน้ำ

ข้อ ๗ ในการทำไม้ ผู้รับอนุญาตต้องจัดการป้องกันมิให้เกิดการเสียหายหรือขัดขวางแก่ทางบก ทางน้ำ สิ่งก่อสร้าง การชลประทาน หรือการอื่น ๆ อันเกี่ยวกับการคมนาคม

ข้อ ๘ การทำไม้ตามใบอนุญาต ซึ่งกำหนดให้ทำเฉพาะต้น หรือท่อนที่มีรอยตราอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ประทับไว้ ผู้รับอนุญาตจะชักลากไม้ไม่ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราอนุญาตชักลาก

ข้อ ๙ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องชักลากไม้ไปตามแนวทางและยังที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๐ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องไม่นำไม้ไปใช้สอยหรือทำประโยชน์อย่างใด ๆ นอกจากเพื่อการชักลากก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัด เพื่อคำนวณค่าภาคหลวง

ในกรณีทำไม้ในที่ดินกรรมสิทธิ์เพื่อใช้สอยส่วนตัว ตามใบอนุญาต ๔ หรือ ใบอนุญาต ๖ ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องไม่นำไม้ไปใช้สอยหรือทำประโยชน์อย่างใด ๆ นอกจากเพื่อการชักลากก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบประทับตรา

ข้อ ๑๑ การขออนุญาตผูกขาดทำไม้ ให้ทำเรื่องราวพร้อมด้วยแผนที่สังเขปแสดงอาณาเขตป่าที่ขออนุญาตผูกขาดทำไม้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ป่าอยู่ในเขตท้องที่

การขอสัมปทานทำไม้ ให้ทำเรื่องราวพร้อมด้วยแผนที่สังเขปแสดงอาณาเขตป่าที่ขอสัมปทานทำไม้ต่ออธิบดีกรมป่าไม้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘

ทวีช กลิ่นประทุม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :-เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ โดยกำหนดให้การทำไม้สักและไม้ยางที่มีได้ขึ้นอยู่ในป่า ต้องได้รับอนุญาตแต่ไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง สมควรปรับปรุงวิธีการการขออนุญาตการทำไม้หวงห้ามเสียใหม่ให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

๓๔.

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๑๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๙๔

ว่าด้วยการแปรรูปไม้และมีไม้แปรรูป

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๖๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๖๕

ว่าด้วยการแปรรูปไม้และมีไม้แปรรูป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้(ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๖๕ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ.๒๕๕๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๖๕ ว่าด้วยการแปรรูปไม้และมีไม้แปรรูป

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะทำการแปรรูปไม้ ตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ตั้งโรงค้ำไม้แปรรูป หรือมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครอง ให้ยื่นคำขอตามแบบคำขอ ๑ ทำกฎกระทรวง ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กรมป่าไม้

(๒) สำหรับท้องที่จังหวัดอื่น ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่อำเภอ หรือกิ่งอำเภอที่ประสงค์จะขออนุญาตทำการนั้น

ข้อ ๓ เมื่อได้รับคำขอตามข้อ ๒ แล้ว สำหรับในท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้อธิบดีกรมป่าไม้หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีกรมป่าไม้มอบหมายเป็นผู้พิจารณาสั่ง สำหรับท้องที่จังหวัดอื่น ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ๆ เป็นผู้พิจารณาสั่งวันแต่กรณีการขอรับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งเรื่องราวคำขอและความเห็นไปยังอธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้พิจารณาสั่ง

ข้อ ๔ ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้แรงคน ใบอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า ใบอนุญาตทำการแปรรูปไม้มิใช่เพื่อการค้า ใบอนุญาตตั้งโรงค้ำไม้แปรรูป และใบอนุญาตมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครอง ให้ใช้แบบอนุญาต ๑ แบบอนุญาต ๒ แบบอนุญาต ๓ แบบอนุญาต ๔ แบบอนุญาต ๕ และแบบอนุญาต ๖ ทำยกเว้นกรณีนี้ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ ผู้ใดได้รับอนุญาตให้ตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือได้รับอนุญาตให้ทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า ถ้าผู้นั้นทำการค้าไม้แปรรูปในบริเวณเดียวกันกับที่ตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือในบริเวณเดียวกันกับที่ทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า ไม่ต้องมีใบอนุญาตตั้งโรงค้ำไม้แปรรูปอีก

ข้อ ๖ ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า ต้องทำบัญชีไม้ที่ยังมิได้แปรรูปตามแบบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดบัญชีนี้ให้รักษาไว้ ณ โรงงานแปรรูปไม้หรือที่ทำการแปรรูปไม้ แล้วแต่กรณี เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจดูได้ และผู้รับอนุญาตต้องลงรายการให้ครบถ้วนตามความเป็นจริงอยู่เสมอ

ข้อ ๗ ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า หรือผู้รับอนุญาตตั้งโรงค้ำไม้แปรรูป ต้องทำบัญชีไม้แปรรูปแสดงการได้มาและการจำหน่ายไม้ไป ตามแบบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด บัญชีนี้ให้รักษาไว้ ณ โรงงานแปรรูปไม้ ที่ทำการแปรรูปไม้ หรือโรงค้ำไม้แปรรูปแล้วแต่กรณี เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจดูได้ และผู้รับอนุญาตต้องลงรายการให้ครบถ้วนตามความเป็นจริงอยู่เสมอ

ข้อ ๘ เมื่อจำหน่ายหรือนำไม้แปรรูปเคลื่อนที่ไปจากโรงงานแปรรูปไม้ หรือโรงค้ำไม้แปรรูป ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้หรือผู้รับอนุญาตตั้งโรงค้ำไม้แปรรูปต้องออกหนังสือกำกับไม้แปรรูปตามแบบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด มอบให้แก่ผู้รับโอนหรือผู้นำเคลื่อนที่ ซึ่งไม้นั้นทุกคราวไป และให้ผู้รับอนุญาตนั้นมีสำเนาหรือคู่มือหนังสือกำกับไม้แปรรูปนั้นไว้ ณ โรงงานแปรรูปไม้ หรือ โรงค้ำไม้แปรรูป แล้วแต่กรณี เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจดูได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

อ. จันทรสติชัย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการแปรรูปไม้และการมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครอง ในการนี้สมควรปรับปรุงกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช ๒๕๑๔ ว่าด้วยการแปรรูปไม้และมีไม้แปรรูปให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

๓๕.

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๒๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๘๔

ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๒๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๘๔

ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๙๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะขอใบเบิกทางนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ให้ยื่นคำขอตามแบบทำขอกฎกระทรวงนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) บัญชีรายการไม้หรือของป่า

(๒) เอกสารหลักฐานแสดงการได้มาซึ่งไม้หรือของป่า ดังต่อไปนี้

(ก) ถ้าเป็นไม้หรือของป่าที่ผู้รับอนุญาตทำไม้ต้องเสียค่าภาคหลวงต้องมี

ใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวง หรือเอกสารแสดงว่าได้รับอนุญาตให้ผิดผ่อนชำระค่าภาคหลวงถ้าเป็นไม้ที่ผู้รับอนุญาตทำไม้ได้รับการยกเว้นค่าภาคหลวงต้องมีใบอนุญาตทำไม้โดยได้รับการยกเว้นค่าภาคหลวง

(ข) ถ้าเป็นไม้ที่ทำได้โดยไม่ต้องรับอนุญาต ต้องมีใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมการนำไม้เข้าเขตด่านป่าไม้ เว้นแต่นำไปเพื่อใช้สอยส่วนตัวภายในเขตท้องที่จังหวัดที่ทำไม้

(ค) ถ้าเป็นไม้หรือของป่าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ต้องมีใบเสร็จรับเงินอากรขาเข้าของกรมศุลกากร ใบขนสินค้าขาเข้าและแบบแสดงรายการการค้าและสำเนาหรือภาพถ่ายเอกสารที่แสดงว่าเป็นไม้หรือของป่าที่นำมาจากต่างประเทศซึ่งผ่านพิธีการทางศุลกากรแล้วหรือหลักฐานที่แสดงว่าเป็นไม้หรือของป่าดังกล่าว

(ง) ถ้าเป็นไม้หรือของป่าที่รับซื้อจากราชาการป่าไม้ต้องมีใบเสร็จรับเงินค่าขายไม้หรือของป่าแล้วแต่กรณี

(จ) ถ้าเป็นไม้หรือของป่าที่ได้ออกใบเบิกทางหรือหนังสือกำกับไม้แปรรูปมาแล้ว จะแสดงใบเบิกทางหรือหนังสือกำกับไม้แปรรูปดังกล่าวแทนเอกสารหลักฐานตาม (ก) (ข) (ค) หรือ (ง) ก็ได้

(ฉ) เอกสารหลักฐานอื่นที่แสดงการได้มาซึ่งไม้หรือของป่าตามที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด

ข้อ ๓ เมื่อได้รับคำขอใบเบิกทางนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ตรวจสอบไม้หรือของป่าตามที่ระบุไว้ในคำขอใบเบิกทางและเอกสารหลักฐานแสดงการได้มาซึ่งไม้หรือของป่าดังกล่าว เมื่อเห็นว่าถูกต้องแล้วให้ประทับตราประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่รับรองการตรวจสอบไม้หรือของป่านั้นทุกตอน ทุกชั้น หากไม่สามารถประทับตราได้เพราะเหตุใด ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หมายเหตุไว้ในบัญชีรายการไม้หรือของป่า แล้วจึงออกใบเบิกทางตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

การตรวจสอบเอกสารหลักฐานแสดงการได้มาซึ่งไม้หรือของป่าตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดอายุใบเบิกทางตามความจำเป็นพอที่จะนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ไปถึงสถานที่ปลายทางได้ แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ออกใบเบิกทางและในการระบุวันสิ้นอายุใบเบิกทางไว้ในใบเบิกทาง ให้มีตัวอักษรกำกับตัวเลขไว้ด้วย

ข้อ ๔ ในการออกใบเบิกทาง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกข้อความดังต่อไปนี้ลงในเอกสารหลักฐานที่นำมาแสดงตามข้อ ๒ (๒) พร้อมกับลงลายมือชื่อผู้ทำบันทึก

(๑) ข้อความว่า ได้ออกใบเบิกทางแล้วตามใบเบิกทางเล่มที่ เลขที่และวัน เดือน ปี
ที่ออกใบเบิกทาง

(๒) จำนวนไม้หรือของป่าที่ได้ออกใบเบิกทาง และจำนวนคงเหลือหลังจากออก
ใบเบิกทางแล้ว

เมื่อได้ออกใบเบิกทางครบจำนวนไม้หรือของป่าตามเอกสารหลักฐานที่นำมา
แสดงแล้ว ให้ขีดฆ่าด้านหน้าเอกสารหลักฐานฉบับนั้นพร้อมทั้งลงลายมือชื่อผู้ขีดฆ่า และวัน เดือน
ปี กำกับไว้ด้วย

ข้อ ๕ ผู้ใดนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่เข้าเขตด่านป่าไม้ใด ต้องแจ้งต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ประจำด่านป่าไม้นั้น โดยแสดงใบเบิกทางกำกับไม้หรือของป่า หรือหนังสือกำกับไม้แปร
รูปที่นำมานั้น แล้วแต่กรณี ภายในกำหนดห้าวันนับแต่วันที่เข้าเขตด่านป่าไม้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่
ได้ตรวจสอบและอนุญาตเป็นหนังสือให้ผ่านด่านป่าไม้ได้แล้ว จึงให้นำไม้หรือของป่านั้นไปได้

การแจ้งและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๖ ใบเบิกทางนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ที่ได้ออกให้แล้วตามกฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๕๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการ
นำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับใช้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบเบิกทางนั้น
จะสิ้นอายุ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๘

ณรงค์ วงศ์วรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตให้มีใบเบิกทางนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๕๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ซึ่งไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เป็นเหตุให้มีการลักลอบนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่อยู่เสมอ นอกจากนั้น กฎกระทรวงดังกล่าวมิได้กำหนดแบบคำขอแจ้งการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่เข้าเขตด่านป่าไม้ และแบบหนังสืออนุญาตให้นำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้วี สมควรปรับปรุง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่เสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

๓๖.

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๗ (พ.ศ. ๒๕๓๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๘๔

ว่าด้วยการค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้า

ซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้

หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๗ (พ.ศ. ๒๕๓๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๘๔

ว่าด้วยการค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์

เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๓ ตี และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ และ มาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความใน พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่ง สิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่ง สิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามที่มีชนิดไม้ขนาดหรือปริมาณเกิน กว่าที่รัฐมนตรีกำหนด ให้ยื่นคำขอตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครให้ ยื่นคำขอตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้ สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กองคุ้มครอง กรมป่าไม้ สำหรับจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่อำเภอหรือกิ่ง อำเภอที่ประสงค์ขออนุญาตทำการนั้น

ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ค้ำหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้า ซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามในสถานที่เดียวกันหรืออยู่ในบริเวณเดียวกัน ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตค้าสำหรับสถานที่นั้นเพียงฉบับเดียว

ข้อ ๓ เมื่อได้รับคำขอตามข้อ ๒ แล้ว สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร ให้อธิบดีกรมป่าไม้หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีกรมป่าไม้มอบหมายเป็นผู้พิจารณาอนุญาต สำหรับจังหวัดอื่นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ๆ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาตใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๔ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ค้าหรือสถานที่ครอบครองเพื่อการค้า แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดทำบัญชีรับและจำหน่ายหรือนำเคลื่อนที่ซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามที่ได้นำเข้าและจำหน่ายออก หรือนำเคลื่อนที่ และบัญชีสถิติ ตามแบบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดบัญชีตามวรรคหนึ่งให้เก็บรักษาไว้ ณ สถานที่ค้าหรือสถานที่ครอบครองเพื่อการค้าตามที่จะระบุไว้ในใบอนุญาต แล้วแต่กรณี ไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันรับและจำหน่ายหรือนำเคลื่อนที่จากสถานที่ค้าหรือสถานที่ครอบครองเพื่อการค้า แล้วแต่กรณี เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจดูได้

ข้อ ๖ เมื่อผู้รับใบอนุญาตได้จำหน่ายหรือนำเคลื่อนที่ ซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามไปจากสถานที่ค้าหรือสถานที่ครอบครองเพื่อการค้า ผู้รับใบอนุญาตต้องออกหนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามดังกล่าว มอบให้แก่ผู้รับโอนหรือผู้นำเคลื่อนที่ทุกครั้ง และให้เก็บสำเนาฉบับของหนังสือกำกับนั้นไว้ ณ สถานที่ค้าหรือสถานที่ครอบครองเพื่อการค้า แล้วแต่กรณี เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบกับบัญชีได้หนังสือกำกับตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๗ ใบอนุญาตค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม ที่ได้ออกให้แล้วตามกฎหมายฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๖๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นจะสิ้นอายุ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

พลเอก หารุญ สีนานนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศกฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาต และการอนุญาตให้ค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งประติษฐ์เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้ามที่มีชนิดไม้ ขนาดหรือปริมาณเกินกว่าที่รัฐมนตรีกำหนด ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๒(พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ฯลฯยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เป็นเหตุให้มีการลักลอบค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประติษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาทำด้วยไม้หวงห้ามอยู่เสมอสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาต และการอนุญาตดังกล่าวเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

๓๗.

กฏกระทรวง

ฉบับที่ ๒๘ (พ.ศ. ๒๕๓๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๓๔

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๘ (พ.ศ. ๒๕๓๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๔๘๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๘ จัตวา วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พ.ศ. ๒๕๓๒ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้รับสัมปทานซึ่งประสงค์จะพิสูจน์ว่าไม้ใดที่มีอยู่ในเขตพื้นที่ตามสัมปทาน ที่รัฐมนตรีมีคำสั่งตามมาตรา ๖๘ ทวิ หรือที่สิทธิการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานสิ้นสุดลงตามมาตรา ๖๘ ตรี หรือตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พ.ศ. ๒๕๓๒ หรือในกรณีที่สัมปทานสิ้นสุดลงเนื่องจากทางราชการได้ใช้สิทธิเพิกถอน สัมปทานเพราะเหตุที่ผู้รับสัมปทานไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่กำหนดในสัมปทาน เป็น ไม้ที่ตนได้ทำไม้โดยถูกต้องตามกฎหมาย ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดในสัมปทานที่ต้องสิ้นสุด ลงให้ยื่นคำขอพิสูจน์ตามแบบคำขอตายกฎกระทรวงนี้ต่อรัฐมนตรี โดยจัดทำ

(๑) บัญชีรายการไม้ที่ขอพิสูจน์ โดยแสดงชนิดไม้ ขนาดยาวและขนาดโคของไม้ แต่ละรายการ บริเวณที่ตั้งของไม้ พร้อมทั้งมีหมายเหตุรายละเอียดเกี่ยวกับสภาพการทำไม้แต่ละ รายการตามสมควร เช่น เป็นไม้ที่ได้ตัดทอนเป็นท่อนแล้วหรือไม่ หรือเป็นไม้ที่ได้ประทับตรา ชักลากแล้วหรือไม่ เป็นต้น

ขนาดโคของไม้ ให้วัดโคยรอบลำต้น ณ จุดกึ่งกลางของท่อนหรือในกรณีไม้ที่ยัง มิได้ตัดทอนเป็นท่อน ให้วัด ณ จุดตรงที่ห่างจากหน้าตัดด้านโคน ๘๐ เซนติเมตร

(๒) แผนที่ตั้งเขต แสดงบริเวณตำแหน่งที่ตั้งของไม้ที่ขอพิสูจน์โดยประมาณ พร้อมทั้งระบุจำนวนไม้ที่ขอพิสูจน์ในแต่ละบริเวณ

(๓) บัญชีรายการพยานหลักฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องอันจำเป็นที่จะอ้างเป็นหลักฐานเพื่อการพิสูจน์ พร้อมทั้งให้แนบสำเนาเอกสารหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของผู้รับสัมปทานมาด้วย

การยื่นคำขอต่อรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นผ่านพนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งป่าไม้เขตแห่งท้องที่ที่สัมปทานนั้นอยู่ในเขตอำนาจ และเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้รับคำขอพิสูจน์แล้ว ให้ออกใบรับคำขอพิสูจน์ให้แก่ผู้รับสัมปทานไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๒ ผู้รับสัมปทานจะต้องชี้แจงอธิบายเพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่าไม้ที่ได้ตัดโค่นไว้แล้วตามที่ปรากฏในบัญชีรายการไม้ที่ตนขอพิสูจน์นั้น

(๑) เป็นไม้ที่เจ้าหน้าที่ได้ประทับตราอนุญาตให้ตัดโค่นไว้แล้ว

(๒) เป็นไม้ที่ได้ทำไม้จากตอนหรือแปลงที่ผู้รับสัมปทานมีสิทธิทำไม้ได้ตามบัญชีไม้เลือกที่กรมป่าไม้ได้ส่งมอบให้ และได้ชำระค่าธรรมเนียมหรือค่าตอบแทนรายต้นสำหรับไม้นั้นแล้วก่อนทำการตัดโค่น

(๓) เป็นไม้ที่ได้ทำไม้ภายในระยะเวลาที่กรมป่าไม้ได้กำหนดไว้สำหรับการทำไม้ในแต่ละตอนหรือแปลงนั้น และ

(๔) เป็นไม้ที่ตนได้ตัดโค่นลงไว้ก่อนวันที่การสั่งการของรัฐมนตรีตามมาตรา ๖๘ ทวิ มีผลใช้บังคับ หรือก่อนวันที่สิทธิการทำกิจการที่ได้รับสัมปทานสิ้นสุดลงตามมาตรา ๖๘ ตริ หรือตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พ.ศ. ๒๕๓๒ หรือก่อนวันที่สัมปทานถูกทางราชการสั่งเพิกถอนเพราะเหตุที่ผู้รับสัมปทานไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่กำหนดในสัมปทานในกรณี que ผู้รับสัมปทานไม่อาจหาพยานหลักฐานเพื่อยืนยันได้ว่า ไม้ที่ตนได้ตัดโค่นลงไว้นั้นได้กระทำก่อนวันดังกล่าวข้างต้น ให้ผู้รับสัมปทานหมายเหตุในบัญชีรายการไม้โดยให้คำรับรองว่าตนได้ตัดโค่นไม้ก่อนวันดังกล่าว

ในการชี้แจงอธิบายเพื่อพิสูจน์ไม้ที่ได้มีการประทับตราชักลากไว้แล้วแต่ยังมิได้ทำการชักลาก หรือเป็นไม้ที่อยู่ในระหว่างการชักลากหรือไม้ที่อยู่ ณ สถานที่รวมหมอนไม้ นอกจากจะต้องพิสูจน์ตาม (๑) ถึง (๔) แล้ว ผู้รับสัมปทานจะต้องชี้แจงอธิบายด้วยว่า ไม้ดังกล่าวเป็นไม้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราอนุญาตให้ชักลากตรงตามบัญชีชักลากไม้และหรือได้ทำการชัก

ลากตามแนวทางชักลากไม้ที่ได้รับอนุญาตเพื่อมารวมไว้ ณ สถานที่รวมหมอนไม้ที่ได้รับอนุญาต

ในการชี้แจงอธิบายตามข้อนี้ ผู้รับสัมปทานต้องอ้างอิงพยานหลักฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อพิสูจน์ถึงความถูกต้องของข้อความที่ตนชี้แจงอธิบาย และในกรณีที่เป็นการอ้างอิงถึงพยานหลักฐานและเอกสารตามที่ได้ระบุไว้ในบัญชีรายการพยานหลักฐานและเอกสารตาม ข้อ ๑ (๓) ก็ให้ผู้รับสัมปทานระบุอ้างอิงถึงเลขหมายรายการของพยานหลักฐานและเอกสารตามที่ปรากฏในบัญชีรายการดังกล่าวด้วย

ข้อ ๓ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะตามความจำเป็น เพื่อทำหน้าที่พิจารณาการดำเนินการตรวจสอบคำชี้แจงอธิบายเพื่อพิสูจน์การทำให้ของผู้รับสัมปทานตามข้อ ๒ คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนกรรมการคณะละไม่น้อยกว่าห้าคน โดยให้มีข้าราชการจากราชการส่วนกลางหรือส่วนราชการอื่นซึ่งมิใช่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ร่วมเป็นกรรมการด้วย

วิธีการพิจารณาและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กำหนด

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบคำชี้แจงอธิบายของผู้รับสัมปทานพร้อมด้วยพยานหลักฐานและเอกสารต่าง ๆ และทำการตรวจสอบความถูกต้องโดยเปรียบเทียบกับบันทึกรายงานการสำรวจสภาพการทำไม้และการสำรวจไม้ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำขึ้นตามมาตรา ๖๘ เบื้องให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกผู้รับสัมปทานหรือพยานที่ผู้รับสัมปทานอ้างอิงมาชี้แจงอธิบาย ให้ถ้อยคำ หรือเรียกให้ผู้รับสัมปทานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจัดส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นในกรณีที่ผู้รับสัมปทานหรือพยานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่มาชี้แจงอธิบายให้ถ้อยคำหรือไม่จัดส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมตามคำสั่งของคณะกรรมการให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีต่อไปได้ โดยให้จดแจ้งหมายเหตุการที่ผู้รับสัมปทาน พยานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ได้ดำเนินการตามคำสั่งของคณะกรรมการไว้บันทึกรายงานของคณะกรรมการตามข้อ ๕ ด้วย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง คณะกรรมการจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอพิสูจน์ตามข้อ ๑ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นที่ต้องทำการตรวจสอบหลักฐานการทำไม้ในพื้นที่ทำไม้ ก็ให้ขยายระยะเวลาการดำเนินการออกไปได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้โดยได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๕ เมื่อคณะกรรมการได้ดำเนินการตามข้อ ๔ แล้ว ให้ทำบันทึกรายงานเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อสั่งการ โดยให้แสดงความเห็นไว้ในบันทึกรายงานด้วยว่า ไม้ที่ผู้รับสัมปทานยื่นขอพิสูจน์ ชนิดใด จำนวนเท่าใด อยู่ ณ ที่ใด เป็นไม้ที่ได้ทำไม้โดยถูกต้องหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดในสัมปทาน พร้อมทั้งแสดงรายละเอียดตามสมควรและชี้แจงเหตุผลในการพิจารณาให้ความเห็นไว้ด้วย

ข้อ ๖ เมื่อได้รับรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการแล้ว ให้รัฐมนตรีพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร แต่ในกรณีสั่งไม่เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการให้รัฐมนตรีแสดงเหตุผลกำกับไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ให้แจ้งผลการสั่งการของรัฐมนตรีให้ผู้รับสัมปทานทราบ โดยเร็วและให้อธิบดีกรมป่าไม้แจ้งให้ผู้รับสัมปทานทำการชักลากและนำไม้เคลื่อนที่ตามมาตรา ๖๘ เบญจ วรคสามต่อไป ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนของไม้ที่รัฐมนตรีได้สั่งการว่าเป็นไม้ที่ผู้รับสัมปทานได้ทำไม้โดยถูกต้องตามกฎหมาย ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่กำหนดในสัมปทานก่อนวันที่สิทธิตามสัมปทานสิ้นสุดลง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๒

พัน โท สนั่น ขจรประศาสน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๖๘ จัดวางวรรคสองแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พ.ศ. ๒๕๓๒ ได้กำหนดให้การยื่นคำขอพิสูจน์ การพิสูจน์ การพิจารณาและการสั่งการของรัฐมนตรีในกรณีผู้รับสัมปทานที่ประสงค์จะพิสูจน์เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิหรือกรรมสิทธิในไม้ซึ่งตนได้มาจากการทำไม้ตามสัมปทานที่รัฐมนตรีมีคำสั่งตามมาตรา ๖๘ ทวิ หรือที่สิทธิการทำการที่ได้รับสัมปทานสิ้นสุดลงตามมาตรา ๖๘ ตริ หรือตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พ.ศ. ๒๕๓๒ หรือในกรณีที่สัมปทานสิ้นสุดลงเนื่องจากทางราชการได้ใช้สิทธิเพิกถอนสัมปทาน เพราะเหตุที่ผู้รับสัมปทานไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่กำหนดในสัมปทาน ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงจึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

๓๘.

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช ๒๕๔๔

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๔ มาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ และข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการทำไม้หวงห้าม และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕ ในการทำไม้โดยวิธีตัด ผู้รับอนุญาตต้องตัดโคนต้นไม้มิให้เหลือตอสูงเกินครึ่งของขนาดวัดรอบลำต้นตรงที่ตัด แต่ต้องสูงไม่เกินหนึ่งเมตรจากพื้นดิน เว้นแต่ไม้ที่กลวงโพรงหรือกำหนดไว้ในใบอนุญาตเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๖ ผู้รับอนุญาตต้องทำไม้โดยมิให้เป็นอันตรายแก่ไม้หวงห้ามต้นอื่น เว้นแต่มีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และมีให้เป็นการศึกษาทางจราจรทั้งในทางบกและทางน้ำ"

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๑๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการทำไม้หวงห้าม และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๘ การทำไม้ตามใบอนุญาต ซึ่งกำหนดให้ทำเฉพาะต้น หรือท่อนที่มีรอยตราอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ประทับไว้ ผู้รับอนุญาตจะชักลากไม้ไม่ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับตราอนุญาตชักลาก หรือได้อนุญาตเป็นหนังสือให้ชักลาก ในกรณีเป็นไม้ที่ไม่อาจประทับตราอนุญาตชักลาก"

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

ประภัตร โพธสุธน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการทำไม้หวงห้ามกำหนดหลักเกณฑ์การทำไม้โดยวิธีตัดเท่านั้น แต่ปัจจุบันการทำไม้สามารถกระทำโดยวิธีขุดล้อมไปปลูกทั้งต้นได้ด้วย สมควรปรับปรุงวิธีการทำไม้ให้สามารถกระทำได้หลายวิธี จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

๓๕.

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติ

สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๖ (พ.ศ.๒๕๓๗)
ออกตามความในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.๒๕๓๕

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้
ให้สัตว์ป่าคุ้มครองตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้เป็นสัตว์ป่าชนิดที่เพาะพันธุ์ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

(ลงนาม) สุเทพ เทือกสุบรรณ
(นายสุเทพ เทือกสุบรรณ)
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๔๐.

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติ

สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๓๕

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๕๔๐)
ออกตามความในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
พ.ศ.๒๕๓๕

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์
ป่า พ.ศ.๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยความเห็นชอบของ
คณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้สัตว์ป่าคุ้มครองตามรายการต่อไปนี้ เป็นสัตว์ป่าชนิดที่เพาะพันธุ์ได้

- ๑.ปลาตะพึด หรือปลาอโรวน่า (Scleropages Formosus)
- ๒.ปลาเสือตอ ปลาเสือ หรือปลาลาด (Datnioides microlepis)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๐

(ลงนาม) ชูชีพ หาญสวัสดิ์

(นายชูชีพ หาญสวัสดิ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากปลาคะพัดหรือปลาโรวน่า (*Scleropages formosus*) และปลาเสือตอ ปลาเสือ หรือปลาลาด (*Datnioides microlepis*) เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองที่สามารถเพาะพันธุ์ได้ จึงเห็นควรส่งเสริมให้มีการเพาะพันธุ์ปลาดังกล่าว เพื่อป้องกันมิให้สูญพันธุ์ และเพื่ออนุญาตให้บุคคลมีไว้ในครอบครอง ถ้า และเพาะพันธุ์ได้โดยชอบด้วยกฎหมาย และโดยที่มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.๒๕๓๕ บัญญัติให้การกำหนดของสัตว์ป่าคุ้มครองเป็นสัตว์ป่าชนิดที่เพาะพันธุ์ได้ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

๔๑.

บัญญัติสัตว์ป่าสงวน

บัญชีสัตว์ป่าสงวน

๑. นกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร *Pseudochelidon sirintarae*
๒. แรด *Rhinoceros sondaicus*
๓. กระซู่ *Didemnocerus sumatraensis*
๔. กูปรีหรือโคไพร *Bos sauveli*
๕. ควายป่า *Bubalus bubalis*
๖. ละมั่งหรือละมั่ง *Cervus eldi*
๗. สมันหรือเนื้อสมัน *Cervus schomburgki*
๘. เลียงผาหรือเขื่องหรือกุ่มหรือโคร้า *Capricornis sumatraensis*
๙. กวางผา *Naemorhedus griseus*
๑๐. นกแต้วแล้วท้องดำ *Pitta gurneyi*
๑๑. นกกระเรียน *Grus antigone*
๑๒. แมวลายหินอ่อน *Pardofelis marmorata*
๑๓. สมเสร็จ *Tapirus indicus*
๑๔. เก้งหม้อ *Muntiacus feai*
๑๕. พะยูนหรือหมีน้ำ *Dugong dugon*

๔๒.

บัญชีสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่เพาะพันธุ์ได้

บัญชีสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่เพาะพันธุ์ได้

สัตว์ป่าจำพวกสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม

๑. กวาง (*Cervus unicolor*)
๒. กระซ่งเล็ก (*Tragulus Javanicus*)
๓. เก้ง หรืออีเก้ง หรือฟาน (*Muntiacus muntjak*)
๔. ชะมดเขียด (*Vivericula nalaccensis*)
๕. เนื้อทราย (*Cervus porcinus*)
๖. ลิงกัง (*Macaca nemestrina*)

สัตว์ป่าจำพวกนก

๑. ไก่จุก (*Rollulus rouloul*)
๒. ไก่ป่า (*Gallus gallus*)
๓. ไก่ฟ้าพญาลอ (*Lophura diardi*)
๔. ไก่ฟ้าหน้าเขียว (*Lophura ignita*)
๕. ไก่ฟ้าหลังขาว (*Lophura nycthemera*)
๖. ไก่ฟ้าหลังเทา (*Lophura leucomelana*)
๗. นกกิ้งโครงคอดำ (*Sturnus migricollis*)
๘. นกกระตาดงทุกชนิดในสกุล (Genus) *Arborophila*
๙. นกกระทาทู่ (*Framcolinus pimtadeanus*)
๑๐. นกปรอดหัวโขนเคราแดง (*Pycnonotus jocosus*)
๑๑. นกยูง (*Pavo muticus*)
๑๒. นกแว่นสีเทา (*Polypkectron bicalcaratum*)
๑๓. นกหัว (*Argusianus argrs*)
๑๔. นกเอี้ยงสาธิกา (*Acridotheres tristis*)
๑๕. นกเอี้ยงหงอนหรือนกเอี้ยงดำ (*Acridotheres javanicus*)
๑๖. เป็ดแดง (*Dendrocygna javanica*)

สัตว์ป่าจำพวกเลื้อยคาน

๑. งูหลาม (Python molurus)
๒. งูเหลือม (Python reticulatus)
๓. จระเข้น้ำเค็ม (Crocodylus porosus)
๔. จระเข้น้ำจืด (Crocodylus siamensis)

สัตว์ป่าจำพวกสะเทินน้ำสะเทินบก

๑. กบทูตหรือเขียดแฉก (Rana blythii)

๔๓.

บัญชีรายชื่อสัตว์ป่าคุ้มครอง ๒๕๔๖

บัญชีรายชื่อสัตว์ป่าคุ้มครอง ๒๕๔๖

สัตว์ป่าจำพวกสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม

๑. กระงะควาย (*Tragulus napu*)
๒. กระงะเล็ก (*Tragulus javanicus*)
๓. กระต่ายป่า (*Lepus peguensis*)
๔. กระทิงหรือเมฆ (*Bos gaurus*)
๕. กระรอกขาว (*Callosciurus finlaysoni finlaysoni*)
๖. กระรอกบินแก้มสีแดง (*Hylopetes lepidus*)
๗. กระรอกบินแก้มสีเทา (*Hylopetes platyurus*)
๘. กระรอกบินเล็กแก้มขาว (*Hylopetes phayrei*)
๙. กระรอกบินเล็กเขาสูง (*Hylopetes alboniger*)
๑๐. กระรอกบินสีชมพู (*Pteromyscus pulverulentus*)
๑๑. กระรอกสามสี (*Callosciurus prevostii*)
๑๒. กระรอกหน้ากระแด (*Rhinosciurus laticaudatus*)
๑๓. กระรอกหางม้าใหญ่ (*Sundasciurus hippurus*)
๑๔. กวางป่า (*Cervus unicolor*)
๑๕. ค่างดำ (*Presbytis femoralis*)
๑๖. ค่างแว่นถิ่นใต้ (*Presbytis obscurus*)
๑๗. ค่างแว่นถิ่นเหนือ (*Presbytis phayrei*)
๑๘. ค่างหงอก (*Presbytis cristata*)
๑๙. ค้างคาวกินแมลงหัวสั้น (*Nyctalus noctula*)
๒๐. ค้างคาวหูช้าง (*Cheiromeles torquatus*)
๒๑. ค้างคาวคุณกิตติ (*Craseonycteris thonglongyai*)
๒๒. ค้างคาวจมูกหลอดทองขาว (*Murina leucogaster*)
๒๓. ค้างคาวจมูกหลอดสีทอง หรือ ค้างคาวจมูกหลอดเล็ก (*Murina aurata*)
๒๔. ค้างคาวจมูกหลอดสีเทา หรือ ค้างคาวจมูกหลอดแดง (*Murina tubinaris*)
๒๕. ค้างคาวจมูกหลอดหูยาว (*Murina huttonii*)
๒๖. ค้างคาวจมูกหลอดหูสั้น (*Murina cyclotis*)

๒๗. ค้างคาวคอย (*Sphaerias blanfordi*)
๒๘. ค้างคาวคอยหลังลายขาว (*Scotomanes ornatus*)
๒๙. ค้างคาวท้องสีน้ำตาลสุราษฎร์ (*Eptesicus demissus*)
๓๐. ค้างคาวท้องสีน้ำตาลหูหนา (*Eptesicus pachyotis*)
๓๑. ค้างคาวท้องสีน้ำตาลใหญ่ (*Eptesicus serotinus*)
๓๒. ค้างคาวปากข่น (*Tadarida plicata*)
๓๓. ค้างคาวปากข่นใหญ่ หรือ ค้างคาวปากข่นหูหนา (*Tadarida teniotis*)
๓๔. ค้างคาวปีกขนใต้ (*Harpiocephalus harpia*)
๓๕. ค้างคาวปีกขนเหนือ (*Harpiocephalus mordax*)
๓๖. ค้างคาวปีกจุด (*Balionycteris maculata*)
๓๗. ค้างคาวปีกถุงเคราดำ (*Taphozous melanopogon*)
๓๘. ค้างคาวปีกถุงค่อมกาง (*Taphozous longimanus*)
๓๙. ค้างคาวปีกถุงปलอม (*Taphozous saccolaimus*)
๔๐. ค้างคาวปีกถุงใหญ่ (*Taphozous theobaldi*)
๔๑. ค้างคาวปีกพับกลาง (*Miniopterus medius*)
๔๒. ค้างคาวปีกพับดำใหญ่ (*Miniopterus magnater*)
๔๓. ค้างคาวปีกพับเล็ก (*Miniopterus pusillus*)
๔๔. ค้างคาวปีกพับใหญ่ (*Miniopterus schreibersii*)
๔๕. ค้างคาวไฟหัวแบนเล็ก (*Tylonycteris pachypus*)
๔๖. ค้างคาวไฟหัวแบนใหญ่ (*Tylonycteris robustula*)
๔๗. ค้างคาวเพดานเล็ก (*Scotophilus kuhlii*)
๔๘. ค้างคาวเพดานใหญ่ (*Scotophilus heathii*)
๔๙. ค้างคาวฟันร่อง (*Phoniscus atrox*)
๕๐. ค้างคาวฟันหน้าซ้อนเล็ก (*Hesperoptenus blandfordi*)
๕๑. ค้างคาวฟันหน้าซ้อนใหญ่ (*Hesperoptenus tickelli*)
๕๒. ค้างคาวมงกุฏงูมุกขาวเล็ก (*Rhinolophus pearsonii*)
๕๓. ค้างคาวมงกุฏงูมุกขาวใหญ่ (*Rhinolophus yunnanensis*)
๕๔. ค้างคาวมงกุฏงูมุกแหลมเหนือ (*Rhinolophus lepidus*)
๕๕. ค้างคาวมงกุฏเทาแดง (*Rhinolophus affinis*)
๕๖. ค้างคาวมงกุฏปดอมเล็ก (*Rhinolophus coelophyllus*)
๕๗. ค้างคาวมงกุฏปดอมใหญ่ (*Rhinolophus shameli*)
๕๘. ค้างคาวมงกุฏมลายู (*Rhinolophus malayanus*)

๕๕. ค้างคาวมงกุฏยอดสั้นเล็ก (*Rhinolophus thomasi*)
๖๐. ค้างคาวมงกุฏยอดสั้นใหญ่ (*Rhinolophus acuminatus*)
๖๑. ค้างคาวมงกุฎเล็ก (*Rhinolophus pusillus*)
๖๒. ค้างคาวมงกุฎเถียนมลายูเล็ก (*Rhinolophus megaphyllus*)
๖๓. ค้างคาวมงกุฎเถียนมลายูหางสั้น (*Rhinolophus stheno*)
๖๔. ค้างคาวมงกุฎสามใบพัด (*Rhinolophus trifolius*)
๖๕. ค้างคาวมงกุฎหูโตมาร์แชล (*Rhinolophus marshalli*)
๖๖. ค้างคาวมงกุฎหูโตเล็ก (*Rhinolophus macrotis*)
๖๗. ค้างคาวมงกุฎหูโตใหญ่ (*Rhinolophus paradoxolophus*)
๖๘. ค้างคาวมงกุฎใหญ่ (*Rhinolophus luctus*)
๖๙. ค้างคาวมงกุฎอินเดีย (*Rhinolophus rouxii*)
๗๐. ค้างคาวมือป้อม (*Glischropus tylopus*)
๗๑. ค้างคาวแม่ไก่เกาะ (*Pteropus hypomelanus*)
๗๒. ค้างคาวแม่ไก่นครสวรรค์ (*Pteropus intermedius*)
๗๓. ค้างคาวแม่ไก่ป่าฝน (*Pteropus vampyrus*)
๗๔. ค้างคาวแม่ไก่ภาคกลาง (*Pteropus lylei*)
๗๕. ค้างคาวขอดกล้วยป่า (*Kerivoula whiteheadi*)
๗๖. ค้างคาวขอดกล้วยป้อม (*Kerivoula papillosa*)
๗๗. ค้างคาวขอดกล้วยปึกใส (*Kerivoula hardwickii*)
๗๘. ค้างคาวขอดกล้วยผีเสื้อ (*Kerivoula picta*)
๗๙. ค้างคาวขอดกล้วยเล็ก (*Kerivoula minuta*)
๘๐. ค้างคาวลูกหนูกรมหน้าบนเล็ก (*Pipistrellus cadomae*)
๘๑. ค้างคาวลูกหนูจืด (*Pipistrellus tenuis*)
๘๒. ค้างคาวลูกหนูดำ (*Pipistrellus pulveratus*)
๘๓. ค้างคาวลูกหนูบ้าน (*Pipistrellus javanicus*)
๘๔. ค้างคาวลูกหนูสีทอง หรือ ค้างคาวลูกหนูดำเหลือง (*Pipistrellus circumdatus*)
๘๕. ค้างคาวลูกหนูอินเดีย (*Pipistrellus coromandra*)
๘๖. ค้างคาวเล็บงู (*Eonycteris spelaea*)
๘๗. ค้างคาวแวมไพร์เปล่งเล็ก (*Megaderma spasma*)
๘๘. ค้างคาวแวมไพร์เปล่งใหญ่ (*Megaderma lyra*)
๘๙. ค้างคาวสามศร (*Aselliscus stoliczkanus*)
๙๐. ค้างคาวหน้ายักษ์กระบังหน้า (*Hipposideros lylei*)

๕๑. ค้างคาวหน้ายักษ์กุ่มภกรรณ (*Hipposideros turpis*)
๕๒. ค้างคาวหน้ายักษ์ทศกัณฐ์ (*Hipposideros armiger*)
๕๓. ค้างคาวหน้ายักษ์เล็ก (*Hipposideros pomona*)
๕๔. ค้างคาวหน้ายักษ์เล็กงมูกปม (*Hipposideros halophyllus*)
๕๕. ค้างคาวหน้ายักษ์เล็กดำ หรือ ค้างคาวหน้ายักษ์สีเข้มดำ (*Hipposideros ater*)
๕๖. ค้างคาวหน้ายักษ์เล็กสองสี (*Hipposideros bicolor*)
๕๗. ค้างคาวหน้ายักษ์สองหลิบ (*Hipposideros galeritus*)
๕๘. ค้างคาวหน้ายักษ์สามหลิบ (*Hipposideros larvatus*)
๕๙. ค้างคาวหน้ายักษ์สีจาง (*Hipposideros cineraceus*)
๑๐๐. ค้างคาวหน้ายักษ์หมอนโค้ง (*Hipposideros diadema*)
๑๐๑. ค้างคาวหน้ายักษ์หมอบูญส่ง (*Hipposideros lekaguli*)
๑๐๒. ค้างคาวหน้ายาวเล็ก (*Macroglossus minimus*)
๑๐๓. ค้างคาวหน้ายาวใหญ่ (*Macroglossus sobrinus*)
๑๐๔. ค้างคาวหน้าร้อง (*Nycteris tragata*)
๑๐๕. ค้างคาวหัวดำ (*Chironax melanocephalus*)
๑๐๖. ค้างคาวหางโผล่ (*Emballonura monticola*)
๑๐๗. ค้างคาวหางหนู (*Rhinopoma microphyllum*)
๑๐๘. ค้างคาวหูหนูคอดอย่างขาง (*Myotis altarium*)
๑๐๙. ค้างคาวหูหนูตีนโตเล็ก (*Myotis horsfieldii*)
๑๑๐. ค้างคาวหูหนูตีนโตใหญ่ (*Myotis hasseltii*)
๑๑๑. ค้างคาวหูหนูตีนเล็กเขี้ยวขาว (*Myotis muricola*)
๑๑๒. ค้างคาวหูหนูตีนเล็กเขี้ยวสั้น (*Myotis siligorensis*)
๑๑๓. ค้างคาวหูหนูพม่า (*Myotis montivagus*)
๑๑๔. ค้างคาวหูหนูมือตีนปม (*Myotis rosseti*)
๑๑๕. ค้างคาวหูหนูยักษ์ (*Myotis chinensis*)
๑๑๖. ค้างคาวหูหนูหน้าขน (*Myotis annectans*)
๑๑๗. ค้างคาวอีอาอีโอ (*Ia io*)
๑๑๘. ค้างคาวไ้อ้แห้ว (*Coelops frithii*)
๑๑๙. ชะนีดำใหญ่ หรือ ไชเมง (*Hylobates syndactylus*)
๑๒๐. ชะนีธรรมดา หรือ ชะนีมือขาว (*Hylobates lar*)
๑๒๑. ชะนีมงกุฏ (*Hylobates pileatus*)
๑๒๒. ชะนีมือดำ (*Hylobates agilis*)

๑๒๓. ชะมดเขียด หรือ ชะมดเขียง (*Viverricula indica* หรือ *Viverricula malaccensis*)
๑๒๔. ชะมดน้ำ หรือ อีเห็นน้ำ (*Cynogale bennettii*)
๑๒๕. ชะมดแผงสันหางค้ำ (*Viverra megaspila*)
๑๒๖. ชะมดแผงหางปล้อง (*Viverra zibetha*)
๑๒๗. ช้าง (*Elephas maximus*)
๑๒๘. ทาราย หรือ เนื้อทราย หรือ ตามะเน (*Axis porcinus* หรือ *Cervus porcinus*)
๑๒๙. นากเล็กเล็บสั้น (*Aonyx cinerea*)
๑๓๐. นากใหญ่ขนเรียบ (*Lutra perspicillata*)
๑๓๑. นากใหญ่มุกขน หรือ นากใหญ่หัวปลาตุก (*Lutra sumatrana*)
๑๓๒. นากใหญ่ธรรมดา (*Lutra lutra*)
๑๓๓. ป่างหรือพุง หรือ พะง (*Cynocephalus variegatus*)
๑๓๔. พญากระรอกค้ำ (*Ratufa bicolor*)
๑๓๕. พญากระรอกบินสีค้ำ (*Aeromys tephromelas*)
๑๓๖. พญากระรอกบินหูขาว (*Petaurista alborufus*)
๑๓๗. พญากระรอกบินหูดำ (*Petaurista elegans*)
๑๓๘. พญากระรอกบินหูแดง (*Petaurista petaurista*)
๑๓๙. พญากระรอกเหลือง (*Ratufa affinis*)
๑๔๐. พังพอนกินปู (*Herpestes urva*)
๑๔๑. พังพอนธรรมดา (*Herpestes javanicus*)
๑๔๒. เพียงพอนเล็กสีน้ำตาล (*Mustela nudipes*)
๑๔๓. เพียงพอนเส้นหลังขาว (*Mustela strigidorsa*)
๑๔๔. เพียงพอนเหลือง (*Mustela sibirica*)
๑๔๕. เม่นหางพวง หรือ เม่นขนอ่อน หรือ อีเกะ หรือ ม้อก (*Atherurus macrourus*)
๑๔๖. เม่นใหญ่ (*Hystrix brachyura*)
๑๔๗. แมวดาว หรือ แมวแกว (*Felis bengalensis*)
๑๔๘. แมวป่า หรือ เสือกระต่าย (*Felis chaus*)
๑๔๙. แมวป่าหัวแบน (*Felis planiceps*)
๑๕๐. ลิงกัง (*Macaca nemestrina*)
๑๕๑. ลิงลม หรือ นางอาย (*Nycticebus coucang*)
๑๕๒. ลิงวอก (*Macaca mulatta*)
๑๕๓. ลิงเสน (*Macaca arctoides*)
๑๕๔. ลิงแสม (*Macaca fascicularis*)

๑๕๕. ลิงอ้ายเงี้ยว หรือ ลิงอัสสัม หรือ ลิงภูเขา (*Macaca assamensis*)
๑๕๖. ลิ่นพันธุ์จีน (*Manis pentadactyla*)
๑๕๗. ลิ่นพันธุ์มลายู หรือ ลิ่นชวา (*Manis javanica*)
๑๕๘. โลมากระโดด (*Stenella longirostris*)
๑๕๙. โลมาแถบ (*Stenella coeruleoalba*)
๑๖๐. โลมาธรรมดา (*Delphinus delphis*)
๑๖๑. โลมาปากขวด (*Tursiops aduncus*)
๑๖๒. โลมาฟราเซอร์ (*Lagenodelphis hosei*)
๑๖๓. โลมาพันธุ์หาง (*Steno bredanensis*)
๑๖๔. โลมาลายจุด (*Stenella attenuata*)
๑๖๕. โลมาหลังโหนด (*Sousa chinensis*)
๑๖๖. โลมาหัวบาตรหลังเรียบ (*Neophocaena phocaenoides*)
๑๖๗. โลมาออร์วดี (*Orcaella brevirostris*)
๑๖๘. วาฬคูเวียร์ (*Ziphius cavirostris*)
๑๖๙. วาฬน้ำร่อนครีบสั้น (*Globicephala macrorhynchus*)
๑๗๐. วาฬบรูด้า (*Balaenoptera edeni*)
๑๗๑. วาฬเพชรฆาต (*Orcinus orca*)
๑๗๒. วาฬเพชรฆาตดำ (*Pseudorca crassidens*)
๑๗๓. วาฬเพชรฆาตเล็ก (*Feresa attenuata*)
๑๗๔. วาฬฟันสองซี่ (*Mesoplodon ginkgodens*)
๑๗๕. วาฬฟิน (*Balaenoptera physalus*)
๑๗๖. วาฬหัวแดงโม (*Peponocephala electra*)
๑๗๗. วาฬหัวทุย (*Physeter macrocephalus*)
๑๗๘. วาฬหัวทุยแคระ (*Kogia simus*)
๑๗๙. วาฬหัวทุยเล็ก (*Kogia breviceps*)
๑๘๐. วัวแดง หรือ วัวดำ หรือ วัวเพลาะ (*Bos javanicus*)
๑๘๑. เสือโคร่ง (*Panthera tigris*)
๑๘๒. เสือควา หรือ เสือดำ (*Panthera pardus*)
๑๘๓. เสือปลา (*Felis viverrina*)
๑๘๔. เสือไฟ (*Felis temminckii*)
๑๘๕. เสือลายเมฆ (*Neofelis nebulosa*)
๑๘๖. หนูเงาะ (*Rattus remotus*)

๑๘๗. หนูชนเลี่ยนเขาหินปูน (*Niviventer hinpoon*)
 ๑๘๘. หนูถ้ำ (*Leopoldamys neilli*)
 ๑๘๙. หนูไฟ้เล็บแม่มือแบน (*Hapalomys longicaudatus*)
 ๑๙๐. หมาจิ้งจอก (*Canis aureus*)
 ๑๙๑. หมาใน หรือ หมาแดง (*Cuon alpinus*)
 ๑๙๒. หมาไม้ (*Martes flavigula*)
 ๑๙๓. หมาหริ่ง (*Melogale personata*)
 ๑๙๔. หมีขอ หรือ บินตุรง (*Arctictis binturong*)
 ๑๙๕. หมีควาย หรือ หมีดำ (*Ursus thibetanus*)
 ๑๙๖. หมีหมา หรือ หมีคน (*Ursus malayanus*)
 ๑๙๗. หมูหริ่ง (*Arctonyx collaris*)
 ๑๙๘. อีเก้ง หรือ เก้ง หรือ ฟาน (*Muntiacus muntjak*)
 ๑๙๙. อีเห็นลายเมฆ หรือ ชะมดแปลงลายแถบ (*Prionodon linsang*)
 ๒๐๐. อีเห็นลายเสือ หรือ ชะมดแปลงลายจุด (*Prionodon pardicolor*)
 ๒๐๑. อีเห็นลายเสือโคร่ง หรือ อีเห็นลายพาด (*Hemigalus derbyanus*)

สัตว์ป่าจำพวกนก

๑. ไก่จุก (*Rollulus rouloul*)
 ๒. ไก่นวล (*Rhizothera longirostris*)
 ๓. ไก่ป่า (*Gallus gallus*)
 ๔. ไก่ฟ้าพญาลอ (*Lophura diardi*)
 ๕. ไก่ฟ้าหน้าเขียว (*Lophura ignita*)
 ๖. ไก่ฟ้าหลังขาว (*Lophura nycthemera*)
 ๗. ไก่ฟ้าหลังเทา (*Lophura leucomelanos* หรือ *Lophura leucomelana*)
 ๘. ไก่ฟ้าหางลายขวาง (*Symaticus humiae*)
 ๙. นกกก หรือ นกกาสั่ง หรือ นกกะวะ (*Buceros bicornis*)
 ๑๐. นกกระจอกตาล (*Passer flaveolus*)
 ๑๑. นกกระจอกป่าทองเหลือง (*Passer rutilans*)
 ๑๒. นกกระจอกใหญ่ (*Passer domesticus*)
 ๑๓. นกกระจอยแก้มสีเทา (*Seicercus poliogenys*)
 ๑๔. นกกระจอยเขาสูง (*Bradypterus mandelli* หรือ *Bradypterus seebohi*)
 ๑๕. นกกระจอยคอกขาว (*Abroscopus supercilialis*)

๑๖. นกกระจอกคอดำ (*Abroscopus albogularis*)
๑๗. นกกระจอกนักร้อง (*Cettia canturians*)
๑๘. นกกระจอกป่าโกงกาง (*Gerygone sulphurea*)
๑๙. นกกระจอกพันธุ์จีน (*Bradypterus tacsanowskii*)
๒๐. นกกระจอกหางดำสีทอง (*Seicercus tephrocephalus* หรือ *Seicercus burkii*)
๒๑. นกกระจอกหางสีเรียบ (*Seicercus soror*)
๒๒. นกกระจอกแถบปีกเหลือง (*Seicercus valentini*)
๒๓. นกกระจอกสีน้ำตาล (*Bradypterus luteoventris*)
๒๔. นกกระจอกสีไพล (*Cettia pallidipes*)
๒๕. นกกระจอกหัวลาย (*Urosphena squameiceps* หรือ *Cettia squameiceps*)
๒๖. นกกระจอกเหลืองไพล (*Cettia flavolivacea*)
๒๗. นกกระจอกใหญ่ (*Cettia major*)
๒๘. นกกระจอกอกเทา (*Bradypterus davidi* หรือ *Bradypterus thoracicus*)
๒๙. นกกระจาบทอง (*Ploceus hypoxanthus*)
๓๐. นกกระจาบธรรมดา (*Ploceus philippinus*)
๓๑. นกกระจาบอกลาย (*Ploceus manyar*)
๓๒. นกกระจัดหัวโลกเหนือ (*Phylloscopus borealis*)
๓๓. นกกระจัดขาสีเนื้อ (*Phylloscopus tenellipes*)
๓๔. นกกระจัดเขียวคล้ำ (*Phylloscopus trochiloides*)
๓๕. นกกระจัดเขียวปีกสองแถบ (*Phylloscopus plumbeitarsus*)
๓๖. นกกระจัดคอสีเทา (*Phylloscopus maculipennis*)
๓๗. นกกระจัดตัวดำท้องขาว (*Phylloscopus cantator*)
๓๘. นกกระจัดตัวดำท้องเหลือง (*Phylloscopus ricketti*)
๓๙. นกกระจัดตะโพกเหลือง (*Phylloscopus proregulus*)
๔๐. นกกระจัดแถบปีกสีส้ม (*Phylloscopus pulcher*)
๔๑. นกกระจัดท้องสีน้ำตาล (*Phylloscopus subaffinis*)
๔๒. นกกระจัดธรรมดา (*Phylloscopus inornatus*)
๔๓. นกกระจัดปากหนา (*Phylloscopus schwarzi*)
๔๔. นกกระจัดพันธุ์หิมาลัย (*Phylloscopus humei*)
๔๕. นกกระจัดพันธุ์จีน (*Phylloscopus sichuanensis*)
๔๖. นกกระจัดสีคล้ำ (*Phylloscopus fuscatus*)
๔๗. นกกระจัดหัวมงกุฏ (*Phylloscopus coronatus*)

๔๘. นกกระจิตหางขาวเล็ก (*Phylloscopus davisoni*)
๔๙. นกกระจิตหางขาวใหญ่ (*Phylloscopus reguloides*)
๕๐. นกกระจิตคอกลายเหลือง (*Phylloscopus armandii*)
๕๑. นกกระจิบกระหม่อมแดง (*Orthotomus sericeus*)
๕๒. นกกระจิบคอดำ (*Orthotomus atrogularis*)
๕๓. นกกระจิบธรรมดา (*Orthotomus sutorius*)
๕๔. นกกระจิบภูเขา (*Orthotomus cuculatus*)
๕๕. นกกระจิบหญ้าคิ้วขาว (*Prinia atrogularis*)
๕๖. นกกระจิบหญ้าท้องเหลือง (*Prinia flaviventris*)
๕๗. นกกระจิบหญ้าสีข้างแดง (*Prinia rufescens*)
๕๘. นกกระจิบหญ้าสีน้ำตาล (*Prinia polychroa*)
๕๙. นกกระจิบหญ้าสีเขียว (*Prinia inornata*)
๖๐. นกกระจิบหญ้าอกเทา (*Prinia hodgsonii*)
๖๑. นกกระจิบหัวแดง (*Orthotomus ruficeps* หรือ *Orthotomus sepium*)
๖๒. นกกระดัดเข็ม (*Lonchura punctulata*)
๖๓. นกกระดัดเขียวหรือนกไผ่ (*Erythrura prasina*)
๖๔. นกกระดัดแดง (*Amandava amandava*)
๖๕. นกกระดัดตะโพกขาว (*Lonchura striata*)
๖๖. นกกระดัดท้องขาว (*Lonchura leucogastra*)
๖๗. นกกระดัดสีอิฐ หรือ นกปากตะกั่ว (*Lonchura malacca*)
๖๘. นกกระดัดหัวขาว (*Lonchura maja*)
๖๙. นกกระดัดใหญ่ปากเหลือง (*Eophona migratoria*)
๗๐. นกกระดัดใหญ่ปีกลาย (*Mycerobas melanozanthos*)
๗๑. นกกระดัดใหญ่สร้อยคอเหลือง (*Mycerobas affinis*)
๗๒. นกกระเต็นขาวดำใหญ่ หรือ นกกระเต็นขาวดำใหญ่ (*Megaceryle lugubris*)
๗๓. นกกระเต็นแดง หรือ นกกระเต็นแดง (*Halcyon coromanda*)
๗๔. นกกระเต็นน้อยแถบอกดำ หรือ นกกระเต็นน้อยแถบอกดำ (*Alcedo euryzona*)
๗๕. นกกระเต็นน้อยธรรมดา หรือ นกกระเต็นน้อยธรรมดา (*Alcedo atthis*)
๗๖. นกกระเต็นน้อยหลังดำ หรือ นกกระเต็นน้อยหลังดำ (*Ceyx erithacus*)
๗๗. นกกระเต็นน้อยหลังแดง หรือ นกกระเต็นน้อยหลังแดง (*Ceyx rufidorsus*)
๗๘. นกกระเต็นน้อยหลังสีน้ำเงิน หรือ นกกระเต็นน้อยหลังสีน้ำเงิน (*Alcedo meninting*)
๗๙. นกกระเต็นปีกหลัก หรือ นกกระเต็นปีกหลัก (*Ceryle rudis*)

๘๐. นกกระเด็นลาย หรือ นกกระเด็นลาย (*Lacedo pulchella*)
๘๑. นกกระเด็นสร้อยคอสีน้ำตาล หรือ นกกระเด็นสร้อยคอสีน้ำตาล (*Actenoides concretus*)
๘๒. นกกระเด็นหัวดำ หรือ นกกระเด็นหัวดำ (*Halcyon pileata*)
๘๓. นกกระเด็นใหญ่ธรรมดา หรือ นกกระเด็นใหญ่ธรรมดา (*Halcyon capensis*)
๘๔. นกกระเด็นใหญ่ปีกสีน้ำตาล หรือ นกกระเด็นใหญ่ปีกสีน้ำตาล (*Halcyon amauroptera*)
๘๕. นกกระเด็นนอกขาว หรือ นกกระเด็นนอกขาว (*Halcyon smymensis*)
๘๖. นกกระเด็นเชอควิลิส หรือ นกกระเด็นเชอควิลิส (*Alcedo hercules*)
๘๗. นกกระแตแต้แว๊ด หรือ นกค้อยตีวิด (*Vanellus indicus*)
๘๘. นกกระแตผีขาหาค (*Esacus neglectus* หรือ *Esacus magnirostris*)
๘๙. นกกระแตผีเล็ก (*Burhinus oedicnemus*)
๙๐. นกกระแตผีใหญ่ (*Esacus recurvirostris*)
๙๑. นกกระแตหงอน (*Vanellus vanellus*)
๙๒. นกกระแตหัวเทา (*Vanellus cinereus*)
๙๓. นกกระแตหาด (*Vanellus duvaucelii*)
๙๔. นกกระหาดงแฉ่งเขียว (*Arborophila chloropus*)
๙๕. นกกระหาดงคอสีแสด (*Arborophila rufogularis*)
๙๖. นกกระหาดงจันทบูรณ์ (*Arborophila diversa* หรือ *Arborophila cambodiana*)
๙๗. นกกระหาดงปักยี่ใต้ (*Arborophila charltonii*)
๙๘. นกกระหาดงอกสีน้ำตาล (*Arborophila brunneopectus*)
๙๙. นกกระหาทุ่ง (*Francolinus pintadeanus*)
๑๐๐. นกกระหาป่าไผ่ (*Bambusicola fytchii*)
๑๐๑. นกกระหาสองเดือย หรือ นกกรองกรือย (*Caloperdix oculea*)
๑๐๒. นกกระทุง (*Pelecanus philippensis*)
๑๐๓. นกกระเบื่องคอขาว (*Monticola gularis*)
๑๐๔. นกกระเบื่องท้องแดง (*Monticola rufiventris*)
๑๐๕. นกกระเบื่องผา (*Monticola solitarius*)
๑๐๖. นกกระปูดนิ้วสั้น (*Centropus rectunguis*)
๑๐๗. นกกระปูดเล็ก (*Centropus bengalensis*)
๑๐๘. นกกระปูดใหญ่ (*Centropus sinensis*)
๑๐๙. นกกระสาขาว (*Ciconia ciconia*)
๑๑๐. นกกระสาคอขาว (*Ciconia episcopus*)
๑๑๑. นกกระสาคอขาวปากแดง (*Ciconia stormi*)

๑๑๒. นกกระสาคอดำ (*Ephippiorhynchus asiaticus*)
๑๑๓. นกกระสาดำ (*Ciconia nigra*)
๑๑๔. นกกระสาแดง (*Ardea purpurea*)
๑๑๕. นกกระสานวล (*Ardea cinerea*)
๑๑๖. นกกระสาปากเหลือง (*Mycteria cinerea*)
๑๑๗. นกกระสาใหญ่ (*Ardea sumatrana*)
๑๑๘. นกกรีดน้ำ (*Rynchops albicollis*)
๑๑๙. นกกิ้ง (*Amauromis phoenicurus*)
๑๒๐. นกกระรอกทองแก้มขาว (*Leiothrix argentea*)
๑๒๑. นกกระรางแก้มแดง (*Liocichla phoenicea*)
๑๒๒. นกกระรางคอดำหรือนกชอชู่ (*Garrulax chinensis*)
๑๒๓. นกกระรางตัวขาว (*Garrulax sannio*)
๑๒๔. นกกระรางดำ (*Garrulax lugubris*)
๑๒๕. นกกระรางวงดาขาว หรือ นกกระรางกระหม่อมแดง (*Garrulax mitratus*)
๑๒๖. นกกระรางสร้อยคอเล็ก (*Garrulax monileger*)
๑๒๗. นกกระรางสร้อยคอใหญ่ (*Garrulax pectoralis*)
๑๒๘. นกกระรางหัวขวาน (*Upupa epops*)
๑๒๙. นกกระรางหัวแดง (*Garrulax erythrocephalus*)
๑๓๐. นกกระรางหัวหงอก (*Garrulax leucolophus*)
๑๓๑. นกกระรางหางแดง (*Garrulax milnei*)
๑๓๒. นกกระรางอกกลาย (*Garrulax merulinus*)
๑๓๓. นกกระรางอกสีน้ำตาลไหม้ (*Garrulax strepitans*)
๑๓๔. นกกะลิงหรือนกกะแล (*Psittacula finschii*)
๑๓๕. นกกะลิงเขียว (*Dendrocitta vagabunda*)
๑๓๖. นกกะลิงเขียวคัสีเทา (*Dendrocitta formosae*)
๑๓๗. นกกะลิงเขียวหางหนาม (*Temnurus temnurus*)
๑๓๘. นกกางเขนดง หรือ นกบินหลาแดง หรือ นกบินหลาควน หรือ นกจิ้งปั๋ว (*Copsychus malabaricus*)
๑๓๙. นกกางเขนดงหางแดง (*Trichixos pyrropyga* หรือ *Copsychus pyrropygus*)
๑๔๐. นกกางเขนนํ้าดำหลังแดง (*Enicurus ruficapillus*)
๑๔๑. นกกางเขนนํ้าหลังดำ (*Enicurus immaculatus*)
๑๔๒. นกกางเขนนํ้าหลังเทา (*Enicurus schistaceus*)

๑๔๓. นกกางเขนน้ำหัวขาว (*Enicurus leschenaulti*)
๑๔๔. นกกางเขนบ้าน หรือ นกบินหลาบ้าน หรือนกอีแจ็บ หรือนกจีजू (*Copsychus saularis*)
๑๔๕. นกกาน้อยแถบปีกขาว (*Platysmurus leucopterus*)
๑๔๖. นกกาน้อยหงอนขาว (*Platylophus galericulatus*)
๑๔๗. นกกาแม่น้ำปากยาว (*Phalacrocorax fuscicollis*)
๑๔๘. นกกาแม่น้ำเล็ก (*Phalacrocorax niger*)
๑๔๙. นกกาแม่น้ำใหญ่ (*Phalacrocorax carbo*)
๑๕๐. นกกาน้ำขาว (*Mycteria leucocephala*)
๑๕๑. นกกาฝากกันเหลือง (*Dicaeum chrysorrheum*)
๑๕๒. นกกาฝากท้องสีส้ม (*Dicaeum trigonostigma*)
๑๕๓. นกกาฝากท้องเหลือง (*Dicaeum melanoxanthum*)
๑๕๔. นกกาฝากปากหนา (*Dicaeum agile*)
๑๕๕. นกกาฝากสีเขียว (*Dicaeum concolor*)
๑๕๖. นกกาฝากอกแดง (*Prionochilus thoracicus*)
๑๕๗. นกกาฝากอกเพลิง (*Dicaeum ignipectus*)
๑๕๘. นกกาฝากอกเหลือง (*Prionochilus maculatus*)
๑๕๙. นกกาฝากอกสีเลือดหมู (*Prionochilus percussus*)
๑๖๐. นกกาฝากอกสีเนื้อ (*Dicaeum ignipectus cambodianum*)
๑๖๑. นกแว่น (*Crypsirina temia*)
๑๖๒. นกเขาหัว หรือ นกคู้หัว (*Eudynamis scolopacea*)
๑๖๓. นกกิ่งไคร้แก้มขาว (*Sturnus cineraceus*)
๑๖๔. นกกิ่งไคร้แถบปีกขาว (*Sturnia sinensis* หรือ *Sturnus sinensis*)
๑๖๕. นกกิ่งไคร้แถบหลังม่วงดำ (*Sturnia sturnina* หรือ *Sturnus sturninus*)
๑๖๖. นกกิ่งไคร้แถบหัวเทา (*Sturnia malabarica* หรือ *Sturnus malabaricus*)
๑๖๗. นกกิ่งไคร้คอดำ (*Gracupica nigricollis* หรือ *Sturnus nigricollis*)
๑๖๘. นกกิ่งไคร้ปีกลายจุด (*Saroglossa spiloptera*)
๑๖๙. นกกิ่งไคร้พันธุ์ยุโรป (*Sturnus vulgaris*)
๑๗๐. นกกิ่งไคร้สีกุหลาบ (*Pastor roseus* หรือ *Sturnus roseus*)
๑๗๑. นกกิ่งไคร้หัวสีนวล (*Acridotheres burmannicus* หรือ *Sturnus burmannicus*)
๑๗๒. นกกินปลีแก้มสีทับทิม (*Anthreptes singalensis*)
๑๗๓. นกกินปลีคอแดง (*Aethopyga siparaja*)
๑๗๔. นกกินปลีคอม่วง (*Nectarinia sperata*)

๑๗๕. นกกินปลีคอสีทองแดง (*Nectarinia calcostetha*)
๑๗๖. นกกินปลีคอสีน้ำตาล (*Anthreptes malacensis*)
๑๗๗. นกกินปลีคอสีน้ำตาลแดง (*Anthreptes rhodolaema*)
๑๗๘. นกกินปลีดำม่วง (*Nectarinia asiatica*)
๑๗๙. นกกินปลีแดง (*Aethopyga temminckii*)
๑๘๐. นกกินปลีแดงหัวไพลิน (*Aethopyga ignicauda*)
๑๘๑. นกกินปลีท้ายทอยสีน้ำเงิน (*Hypogramma hypogrammicum*)
๑๘๒. นกกินปลีสีเรียบ (*Anthreptes simplex*)
๑๘๓. นกกินปลีหางยาวเขียว (*Aethopyga nipalensis*)
๑๘๔. นกกินปลีหางยาวสีดำ (*Aethopyga saturata*)
๑๘๕. นกกินปลีหางยาวคอสีฟ้า (*Aethopyga gouldiae*)
๑๘๖. นกกินปลีอกเหลือง (*Nectarinia jugularis*)
๑๘๗. นกกินเปี้ยว (*Todiramphus chloris* หรือ *Halcyon chloris*)
๑๘๘. นกกินแมลงกระหม่อมแดง (*Timalia pileata*)
๑๘๙. นกกินแมลงคอดำ (*Stachyris nigricollis*)
๑๙๐. นกกินแมลงคอเทา (*Stachyris nigriceps*)
๑๙๑. นกกินแมลงคอลาย (*Stachyris striolata*)
๑๙๒. นกกินแมลงเด็กแนน (*Stachyris rodolpheii*)
๑๙๓. นกกินแมลงตะโพกแดง (*Stachyris maculata*)
๑๙๔. นกกินแมลงดาขาว (*Stachyris poliocephala*)
๑๙๕. นกกินแมลงดาเหลือง (*Chrysomma sinense*)
๑๙๖. นกกินแมลงปากหนา (*Malacocincla sepiarium* หรือ *Trichastoma sepiarium*)
๑๙๗. นกกินแมลงปากโก่ง (*Trichastoma rostratum*)
๑๙๘. นกกินแมลงปากฝน หรือ นกกินแมลงปากดิบ (*Malacocincla abbotti* หรือ *Trichastoma a abbotti*)
๑๙๙. นกกินแมลงปากสีน้ำตาลแดง (*Trichastoma bicolor*)
๒๐๐. นกกินแมลงปากหางสั้น (*Malacocincla malaccense* หรือ *Trichastoma malaccensis*)
๒๐๑. นกกินแมลงปากอกสีน้ำตาล (*Trichastoma tickelli*)
๒๐๒. นกกินแมลงปีกแดง (*Stachyris erythroptera*)
๒๐๓. นกกินแมลงหน้าผากน้ำตาล (*Stachyris rufifrons*)
๒๐๔. นกกินแมลงหลังฟู (*Macronous ptilosus*)
๒๐๕. นกกินแมลงหัวแดงเล็ก (*Malacopteron cinereum*)
๒๐๖. นกกินแมลงหัวแดงใหญ่ (*Malacopteron magnum*)

๒๐๗. นกกินแมลงหัวสีคล้ำ (Malacopteron affine)
๒๐๘. นกกินแมลงหัวสีทอง (Stachyris chrysaea)
๒๐๙. นกกินแมลงหัวสีน้ำตาล (Malacopteron magnirostre)
๒๑๐. นกกินแมลงหูขาว (Stachyris leucotis)
๒๑๑. นกกินแมลงอกเหลือง (Macronous gularis)
๒๑๒. นกแก๊กหรือนกแกง (Anthracoceros albirostris)
๒๑๓. นกแก้วโม่ง (Psittacula eupatria)
๒๑๔. นกแก้วหัวแพร (Psittacula roseata)
๒๑๕. นกโก่งหางหัวโต (Pachycephala grisola)
๒๑๖. นกโกโรโกโส (Carpococcyx renauldi)
๒๑๗. นกขมิ้นขาว (Oriolus mellianus)
๒๑๘. นกขมิ้นแดง (Oriolus traillii)
๒๑๙. นกขมิ้นท้ายทอยดำ (Oriolus chinensis)
๒๒๐. นกขมิ้นน้อยธรรมดา หรือ นกขมิ้นสวน (Aegithina tiphia)
๒๒๑. นกขมิ้นน้อยปีกสีเขียว (Aegithina lafresnayei)
๒๒๒. นกขมิ้นน้อยสีเขียว (Aegithina viridissima)
๒๒๓. นกขมิ้นปากเรียว (Oriolus tenuirostris)
๒๒๔. นกขมิ้นหัวดำเล็ก (Oriolus xanthonotus)
๒๒๕. นกขมิ้นหัวดำใหญ่ (Oriolus xanthornus)
๒๒๖. นกขีตียา (Cutia nipalensis)
๒๒๗. นกขี้เถ้าพันธุ์ขาว (Coracina javensis)
๒๒๘. นกขี้เถ้าลายขวาง (Coracina striata)
๒๒๙. นกขี้เถ้าใหญ่ (Coracina macei)
๒๓๐. นกขุนทอง (Gracula religiosa)
๒๓๑. นกขุนแผน (Urocissa erythrorhyncha)
๒๓๒. นกขุนแผนตะโพกแดง (Harpactes duvaucelii)
๒๓๓. นกขุนแผนตะโพกสีน้ำตาล (Harpactes orrhophaeus)
๒๓๔. นกขุนแผนท้ายทอยแดง (Harpactes kasumba)
๒๓๕. นกขุนแผนหัวดำ (Harpactes diardii)
๒๓๖. นกขุนแผนหัวแดง (Harpactes erythrocephalus)
๒๓๗. นกขุนแผนอกสีส้ม (Harpactes oreskios)
๒๓๘. นกเขนทองแดง (Phoenicurus aureus)

๒๓๕. นกเขนเทาหางแดง (*Rhyacornis fuliginosus*)
๒๔๐. นกเขนน้อยข้างสีส้ม (*Tarsiger cyanurus*)
๒๔๑. นกเขนน้อยคิ้วขาว (*Lalage nigra*)
๒๔๒. นกเขนน้อยไซบีเรีย (*Luscinia cyane*)
๒๔๓. นกเขนน้อยปีกดำ (*Hemipus hirundinaceus*)
๒๔๔. นกเขนน้อยปีกแถบขาว (*Hemipus picatus*)
๒๔๕. นกเขนน้อยพันธุ์ญี่ปุ่น (*Erithacus akahige*)
๒๔๖. นกเขนน้อยสีทอง (*Tarsiger chrysaeus*)
๒๔๗. นกเขนน้อยหัวดำ (*Luscinia obscura*)
๒๔๘. นกเขนน้อยหางแดง (*Luscinia sibilans*)
๒๔๙. นกเขนน้าเงิน (*Cinclidium frontale*)
๒๕๐. นกเขนแปลง (*Hodgsonius phaenicuroides*)
๒๕๑. นกเขนสีฟ้าท้ายสีน้ำตาล (*Phoenicurus frontalis*)
๒๕๒. นกเขนสีฟ้าหางขาว (*Cinclidium leucurum*)
๒๕๓. นกเขนหัวขาวท้ายแดง (*Chaimarrornis leucocephalus*)
๒๕๔. นกเขาเขียว (*Chalcophaps indica*)
๒๕๕. นกเขาเป่ล้าธรรมดา (*Treron curvirostra*)
๒๕๖. นกเขาพม่า (*Streptopelia orientalis*)
๒๕๗. นกเขาไฟ (*Streptopelia tranquebarica*)
๒๕๘. นกเขาลายเล็ก (*Macropygia ruficeps*)
๒๕๙. นกเขาลายใหญ่ (*Macropygia unchall*)
๒๖๐. นกเขียวก้านทองท้องสีส้ม (*Chloropsis hardwickii*)
๒๖๑. นกเขียวก้านทองปีกสีฟ้า (*Chloropsis cochinchinensis*)
๒๖๒. นกเขียวก้านทองเล็ก (*Chloropsis cyanopogon*)
๒๖๓. นกเขียวก้านทองหน้าผากสีทอง (*Chloropsis aurifrons*)
๒๖๔. นกเขียวก้านทองใหญ่ (*Chloropsis sonnerati*)
๒๖๕. นกเขียวคราม (*Irena puella*)
๒๖๖. นกเขียวปากจุ่ม (*Calypptomena viridis*)
๒๖๗. นกแขกเต้า (*Psittacula alexandri*)
๒๖๘. นกแขวก (*Nycticorax nycticorax*)
๒๖๙. นกคอกขาวน้อย (*Sylvia curruca*)
๒๗๐. นกคอกทับทิม (*Luscinia calliope*)

๒๗๑. นกคอทับทิมอกดำ (*Luscinia pectoralis*)
๒๗๒. นกค้อย่น (*Jynx torquilla*)
๒๗๓. นกค่อมรกต (*Luscinia svecica*)
๒๗๔. นกคอสนั่นไว (*Calidris alba*)
๒๗๕. นกคอสามสี (*Eupetes macrocerus*)
๒๗๖. นกคัลลูลูแซงแซว (*Surmiculus lugubris*)
๒๗๗. นกคัลลูลูต่าง (*Clamator jacobinus*)
๒๗๘. นกคัลลูลูพันธุ์ยุโรป (*Cuculus canorus*)
๒๗๙. นกคัลลูลูพันธุ์หิมาลัย (*Cuculus saturatus*)
๒๘๐. นกคัลลูลูพันธุ์อินเดีย (*Cuculus micropterus*)
๒๘๑. นกคัลลูลูมรกต (*Chrysococcyx maculatus*)
๒๘๒. นกคัลลูลูลาย (*Cacomantis sonneratii*)
๒๘๓. นกคัลลูลูเล็ก (*Cuculus poliocephalus*)
๒๘๔. นกคัลลูลูสีทองแดง (*Chrysococcyx minutillus*)
๒๘๕. นกคัลลูลูสีม่วง (*Chrysococcyx xanthorhynchus*)
๒๘๖. นกคัลลูลูหงอน (*Clamator coromandus*)
๒๘๗. นกคัลลูลูหางแพน (*Cacomantis sepulchralis*)
๒๘๘. นกคัลลูลูเหี่ยวพันธุ์อินเดีย (*Cuculus varius*)
๒๘๙. นกคัลลูลูเหี่ยวเล็ก (*Cuculus vagans*)
๒๙๐. นกคัลลูลูเหี่ยวใหญ่ (*Cuculus sparveroides*)
๒๙๑. นกคัลลูลูเหี่ยวอกแดง (*Cuculus fugax*)
๒๙๒. นกคิตติเวฬุาดำ (*Rissa tridactyla*)
๒๙๓. นกคุ้มสี่ (*Coturnix chinensis*)
๒๙๔. นกคุ้มอกดำ (*Coturnix coromandelica*)
๒๙๕. นกคุ้มอกลาย (*Turnix suscitator*)
๒๙๖. นกคุ้มอี๊ดเล็ก (*Turnix sylvatica*)
๒๙๗. นกคุ้มอี๊ดใหญ่ (*Turnix tanki*)
๒๙๘. นกภูท (*Fulica atra*)
๒๙๙. นกเค้ากระจะ (*Glaucidium brodiei*)
๓๐๐. นกเค้าจุด (*Athene brama*)
๓๐๑. นกเค้าแดง (*Otus rufescens*)
๓๐๒. นกเค้าป่าสีน้ำตาล (*Strix leptogrammica*)

๓๐๓. นกเค้าป่าหลังจุด (*Strix seloputo*)
๓๐๔. นกเค้าภูเขา (*Otus spilocephalus*)
๓๐๕. นกเค้าแมวหูสั้น (*Asio flammeus*)
๓๐๖. นกเค้าโม่ง หรือ นกเค้าแมว (*Glaucidium cuculoides*)
๓๐๗. นกเค้าหน้าผากขาว (*Otus sagittatus*)
๓๐๘. นกเค้าหูยาวเล็ก (*Otus sunia*)
๓๐๙. นกเค้าเหยี่ยว (*Ninox scutulata*)
๓๑๐. นกเค้าใหญ่พันธุ์เนปาล (*Bubo nipalensi*)
๓๑๑. นกเค้าใหญ่พันธุ์สุมาตรา (*Bubo sumatranus*)
๓๑๒. นกเค้าใหญ่สีคล้ำ (*Bubo coromandus*)
๓๑๓. นกเงือกกรามข้าง หรือ นกทูเก้ (*Aceros undulatus* หรือ *Rhyticeros undulatus*)
๓๑๔. นกเงือกกรามข้างปากเรียบ (*Aceros subruficollis* หรือ *Rhyticeros subruficollis*)
๓๑๕. นกเงือกคอแดง (*Aceros nipalensis*)
๓๑๖. นกเงือกดำ (*Anthraceros malayanus*)
๓๑๗. นกเงือกปากดำ หรือ นกกาเขา (*Anorrhinus galeritus*)
๓๑๘. นกเงือกปากย่น (*Rhyticeros corrugatus*)
๓๑๙. นกเงือกสีน้ำตาล (*Anorrhinus tickelli* หรือ *Ptilolaemus tickelli*)
๓๒๐. นกเงือกสีน้ำตาลคอขาว (*Anorrhinus austeni* หรือ *Ptilolaemus austeni*)
๓๒๑. นกเงือกหัวแรด (*Buceros rhinoceros*)
๓๒๒. นกเงือกหัวหงอก (*Aceros comatus* หรือ *Berenicornis comatus*)
๓๒๓. นกจิ้งจอกหางดำ (*Calonectris leucomelas*)
๓๒๔. นกจิ้งจอกหางสั้น (*Puffinus tenuirostris*)
๓๒๕. นกจิ้งจอกปากหัวโต (*Calorhamphus fuliginosus*)
๓๒๖. นกจับแมลงคอขาวหน้าแดง (*Ficedula solitaria*)
๓๒๗. นกจับแมลงคอแดง (*Ficedula parva*)
๓๒๘. นกจับแมลงคือน้ำตาลแดง (*Cyornis banyumas*)
๓๒๙. นกจับแมลงคือน้ำเงินเข้ม (*Cyornis rubeculoides*)
๓๓๐. นกจับแมลงคิ้วเหลือง (*Ficedula narcissina*)
๓๓๑. นกจับแมลงจุกดำ (*Hypothymis azurea*)
๓๓๒. นกจับแมลงคอสีส้ม (*Ficedula mugimaki*)
๓๓๓. นกจับแมลงตะโพกเหลือง (*Ficedula zanthopygia*)
๓๓๔. นกจับแมลงพันธุ์จีน (*Cyornis rubeculoides*)

๓๓๕. นกจับแมลงแถบคอสีส้ม (*Ficedula strophliata*)
๓๓๖. นกจับแมลงท้องลาย (*Muscicapa griseisticta*)
๓๓๗. นกจับแมลงป่าชายเลน หรือ นกจับแมลงป่าโกงกาง (*Cyornis rufigastra*)
๓๓๘. นกจับแมลงป่าพรุ หรือ นกจับแมลงคอสีฟ้าสด (*Cyornis turcosa*)
๓๓๙. นกจับแมลงปีกน้ำตาลแดง (*Philentoma pyropterum*)
๓๔๐. นกจับแมลงเล็กขาวดำ (*Ficedula westermanni*)
๓๔๑. นกจับแมลงสร้อยคอขาว (*Ficedula monileger*)
๓๔๒. นกจับแมลงสีคราม (*Ficedula superciliaris*)
๓๔๓. นกจับแมลงสีคล้ำ (*Muscicapa sibirica*)
๓๔๔. นกจับแมลงสีคล้ำหางแถบขาว (*Cyornis concreta*)
๓๔๕. นกจับแมลงสีน้ำตาล (*Muscicapa dauurica*)
๓๔๖. นกจับแมลงสีน้ำตาลแดง (*Muscicapa ferruginea*)
๓๔๗. นกจับแมลงสีน้ำตาลท้องลาย (*Muscicapa williamsoni*)
๓๔๘. นกจับแมลงสีฟ้า (*Eumyias thalassina*)
๓๔๙. นกจับแมลงสีฟ้าจืด (*Muscicapella hodgsoni*)
๓๕๐. นกจับแมลงสีฟ้าท้องขาว (*Cyanoptila cyanomelana*)
๓๕๑. นกจับแมลงสีฟ้าอ่อน (*Cyornis unicolor*)
๓๕๒. นกจับแมลงหน้าดำคอขาว (*Ficedula tricolor*)
๓๕๓. นกจับแมลงหน้าผากขาว (*Ficedula hyperythra*)
๓๕๔. นกจับแมลงหลังสีเขียว (*Ficedula elisae*)
๓๕๕. นกจับแมลงหลังสีเทา (*Ficedula hodgsonii*)
๓๕๖. นกจับแมลงหัวเทา (*Culicicapa ceylonensis*)
๓๕๗. นกจับแมลงหัวสีฟ้า (*Ficedula sapphira*)
๓๕๘. นกจับแมลงอกแดง (*Philentoma velatum*)
๓๕๙. นกจับแมลงอกเทา (*Rhinomyias umbratilis*)
๓๖๐. นกจับแมลงอกส้มท้องขาว (*Cyornis tickelliae*)
๓๖๑. นกจับแมลงอกสีน้ำตาล (*Muscicapa muttui*)
๓๖๒. นกจับแมลงอกสีน้ำตาลอ่อน (*Rhinomyias brunneata*)
๓๖๓. นกจับแมลงอกสีเนื้อ (*Rhinomyias olivacea*)
๓๖๔. นกจับแมลงอกสีฟ้า (*Cyornis hainana*)
๓๖๕. นกจับแมลงอกสีส้ม (*Ficedula dumetoria*)
๓๖๖. นกจับแมลงคอสีฟ้า (*Merops viridis*)

๓๖๗. นกจาบคาเคราแดง (*Nyctyornis amictus*)
๓๖๘. นกจาบคาเคราน้ำเงิน (*Nyctyornis athertoni*)
๓๖๙. นกจาบคาเล็ก (*Merops orientalis*)
๓๗๐. นกจาบคาหัวเขียว (*Merops philippinus*)
๓๗๑. นกจาบคาหัวสีส้ม (*Merops leschenaulti*)
๓๗๒. นกจาบคินสีน้ำตาลคอยาว (*Pellorneum albiventre*)
๓๗๓. นกจาบคินหัวดำ (*Pellorneum capistratum*)
๓๗๔. นกจาบคินอกลาย (*Pellorneum ruficeps*)
๓๗๕. นกจาบปีกอ่อนเขียว (*Carduelis ambigua*)
๓๗๖. นกจาบปีกอ่อนตะโพกชมพู (*Carpodacus eos*)
๓๗๗. นกจาบปีกอ่อนเล็ก (*Emberiza pusilla*)
๓๗๘. นกจาบปีกอ่อนสีกุหลาบ (*Carpodacus erythrinus*)
๓๗๙. นกจาบปีกอ่อนสีชมพูคล้ำ (*Carpodacus nipalensis*)
๓๘๐. นกจาบปีกอ่อนสีแดง (*Haematospiza sipahi*)
๓๘๑. นกจาบปีกอ่อนสีตาล (*Emberiza rutila*)
๓๘๒. นกจาบปีกอ่อนหงอน (*Melophus lathamii*)
๓๘๓. นกจาบปีกอ่อนหน้าดำ (*Emberiza spodocephala*)
๓๘๔. นกจาบปีกอ่อนหัวดำ (*Emberiza melanocephala*)
๓๘๕. นกจาบปีกอ่อนหัวดำขาว (*Emberiza tristrami*)
๓๘๖. นกจาบปีกอ่อนหัวเทา (*Emberiza fucata*)
๓๘๗. นกจาบปีกอ่อนหัวเทาอกชมพู (*Fringilla coelebs*)
๓๘๘. นกจาบปีกอ่อนอกส้ม (*Fringilla montifringilla*)
๓๘๙. นกจาบปีกอ่อนอกเหลือง (*Emberiza aureola*)
๓๙๐. นกจาบฝนปีกแดง (*Mirafra assamica*)
๓๙๑. นกจาบฝนเสียงสวรรค์ (*Alauda gulgula*)
๓๙๒. นกจาบฝนเสียงใส (*Mirafra javanica*)
๓๙๓. นกจิ้งจอก หรือ นกจิ้งจอกท้องเทาหัวเหลือง (*Tesia olivea*)
๓๙๔. นกจิ้งจอกท้องเทา (*Tesia cyaniventer*)
๓๙๕. นกจิ้งจอกหัวสีตาล (*Tesia castaneocoronata*)
๓๙๖. นกจิ้งตัวเขมพู (*Napothera crispifrons*)
๓๙๗. นกจิ้งตัวคิ้วขาว (*Napothera epilepidota*)
๓๙๘. นกจิ้งตัวจิ๋ว (*Pnoepyga pusilla*)

๓๙๙. นกเงื้ด้นดินใหญ่ (Nepothera macrodactyla)
๔๐๐. นกเงื้ด้นลาย (Kenopia striata)
๔๐๑. นกเงื้ด้นหางสั้น (Nepothera brevicaudata)
๔๐๒. นกโจรสลัดเกาะคริสต์มาส (Fregata andrewsi)
๔๐๓. นกโจรสลัดเล็ก (Fregata ariel)
๔๐๔. นกโจรสลัดใหญ่ (Fregata minor)
๔๐๕. นกเงื้ด้นคางคกรมคา (Tephrodornis pondicerianus)
๔๐๖. นกเงื้ด้นคางคกรน้ำตาล (Tephrodornis virgatus)
๔๐๗. นกเงื้ด้นบั้งกลาง (Coracina polioptera)
๔๐๘. นกเงื้ด้นบั้งเล็ก (Coracina fimbriata)
๔๐๙. นกเงื้ด้นบั้งใหญ่ (Coracina melaschista)
๔๑๐. นกชนหิน หรือ นกหิน (Buceros vigil หรือ Rhinoplax vigil)
๔๑๑. นกช้อนหอยขาว หรือ นกกลาขาว (Threskiornis melanocephalus)
๔๑๒. นกช้อนหอยดำ หรือ นกกลาดำ (Pseudibis davisoni)
๔๑๓. นกช้อนหอยดำเหลือบ (Plegadis falcinellus)
๔๑๔. นกช้อนหอยใหญ่ หรือ นกกลาใหญ่ (Pseudibis gigantea)
๔๑๕. นกขาปี่ไทร (Caloenas nicobarica)
๔๑๖. นกชายเลนกระหม่อมแดง (Calidris acuminata)
๔๑๗. นกชายเลนเขียว (Tringa ochropus)
๔๑๘. นกชายเลนท้องดำ (Calidris alpina)
๔๑๙. นกชายเลนน้ำจืด (Tringa glareola)
๔๒๐. นกชายเลนบั้ง (Tringa stagnatilis)
๔๒๑. นกชายเลนปากกว้าง (Limicola falcinellus)
๔๒๒. นกชายเลนปากไ้ (Calidris ferruginea)
๔๒๓. นกชายเลนปากช้อน (Eurynorhynchus pygmeus)
๔๒๔. นกชายเลนปากแ่น (Xenus cinereus)
๔๒๕. นกช่อมทะเลปากยาว (Limnodromus scolopaceus)
๔๒๖. นกช่อมทะเลอกแดง (Limnodromus semipalmatus)
๔๒๗. นกแซงแซวปากกา (Dicrurus annectans)
๔๒๘. นกแซงแซวเล็กเหลือบ (Dicrurus acneus)
๔๒๙. นกแซงแซวสีเทา (Dicrurus leucophaeus)
๔๓๐. นกแซงแซวหงอนขน (Dicrurus hottentottus)

๔๓๑. นกแซงแซวหางบ่วงเล็ก (*Dicrurus remifer*)
๔๓๒. นกแซงแซวหางบ่วงใหญ่ (*Dicrurus paradiseus*)
๔๓๓. นกแซงแซวหางปลา (*Dicrurus macrocercus*)
๔๓๔. นกแซวสวรรค์ (*Terpsiphone paradisi*)
๔๓๕. นกแซวสวรรค์หางดำ (*Terpsiphone atrocaudata*)
๔๓๖. นกเค้าดิน (*Actitis hypoleucos*)
๔๓๗. นกเค้าดินทุ่ง หรือ นกเค้าดินทุ่งใหญ่ (*Anthus richardi* หรือ *Anthus novaeseelandiac*)
๔๓๘. นกเค้าดินทุ่งเล็ก (*Anthus rufulus*)
๔๓๙. นกเค้าดินพันธุ์จีน หรือ นกเค้าดินนิวส์ัน (*Anthus godlewskii*)
๔๔๐. นกเค้าดินพันธุ์ไชบีเรีย (*Anthus rubescens*)
๔๔๑. นกเค้าดินสวน (*Anthus hodgsoni*)
๔๔๒. นกเค้าดินนอกแดง (*Anthus cervinus*)
๔๔๓. นกเค้าดินนอกสีชมพู (*Anthus roseatus*)
๔๔๔. นกเค้าลมคง (*Dendronanthus indicus*)
๔๔๕. นกเค้าลมหลังเทา (*Motacilla cinerea*)
๔๔๖. นกเค้าลมหัวเหลือง (*Motacilla citreola*)
๔๔๗. นกเค้าลมเหลือง (*Motacilla flava*)
๔๔๘. นกเคินคงญี่ปุ่น (*Turdus cardis*)
๔๔๙. นกเคินคงคอแดง หรือ นกเคินคงคอดำ (*Turdus ruficollis*)
๔๕๐. นกเคินคงคำปึกเทา (*Turdus boulboul*)
๔๕๑. นกเคินคงลายเสือ (*Zoothera dauma*)
๔๕๒. นกเคินคงเล็กปากขาว (*Zoothera marginata*)
๔๕๓. นกเคินคงสีคล้ำ (*Turdus obscurus*)
๔๕๔. นกเคินคงสีดำ (*Turdus merula*)
๔๕๕. นกเคินคงสีเทาดำ (*Zoothera sibirica*)
๔๕๖. นกเคินคงสีน้ำตาลแดง (*Turdus rubrocanus*)
๔๕๗. นกเคินคงหลังสีไพล (*Zoothera dixonii*)
๔๕๘. นกเคินคงหัวน้ำตาลแดง (*Zoothera interpres*)
๔๕๙. นกเคินคงหัวสีส้ม (*Zoothera citrina*)
๔๖๐. นกเคินคงอกดำ (*Turdus dissimilis*)
๔๖๑. นกเคินคงอกเทา (*Turdus feae*)
๔๖๒. นกเคินคงอกลาย (*Turdus naumanni*)

๔๖๓. นกคบบุงป่าโคก (*Caprimulgus affinis*)
๔๖๔. นกคบบุงพันธุ์มลายู (*Eurostopodus temminckii*)
๔๖๕. นกคบบุงภูเขา (*Caprimulgus indicus*)
๔๖๖. นกคบบุงยักษ์ (*Eurostopodus macrotis*)
๔๖๗. นกคบบุงเล็ก (*Caprimulgus asiaticus*)
๔๖๘. นกคบบุงหางยาว (*Caprimulgus macrurus*)
๔๖๙. นกตะวาราม (*Leptoptilos dubius*)
๔๗๐. นกตะกรุม (*Leptoptilos javanicus*)
๔๗๑. นกตะขาบดง (*Eurystomus orientalis*)
๔๗๒. นกตะขาบทู้ง (*Coracias benghalensis*)
๔๗๓. นกตั่งถ้อ (*Megalaima virens*)
๔๗๔. นกตี๊กแก้มเหลือง (*Parus spilonotus*)
๔๗๕. นกตี๊กแก้มเหลือง (*Sylviparus modestus*)
๔๗๖. นกตี๊ดสุลต่าน (*Melanochlora sultanea*)
๔๗๗. นกตี๊ดหน้าแดง (*Cephalopyrus flammiceps*)
๔๗๘. นกตี๊ดหัวแดง (*Aegithalos concinns*)
๔๗๙. นกตี๊ดใหญ่ (*Parus major*)
๔๘๐. นกตี๊ดทอง (*Megalaima haemacephala*)
๔๘๑. นกตีนเทียน (*Himantopus himantopus*)
๔๘๒. นกตีนเหลือง (*Heteroscelus brevipes*)
๔๘๓. นกแต้วแล้วเขียวเขมร หรือ นกแต้วแล้วเขียวเขมร (*Pitta cillioti*)
๔๘๔. นกแต้วแล้วแดงมลายู หรือ นกแต้วแล้วแดงมลายู (*Pitta granatina*)
๔๘๕. นกแต้วแล้วธรรมดา หรือ นกแต้วแล้วธรรมดา หรือ นกกอหลอ (*Pitta moluccensis*)
๔๘๖. นกแต้วแล้วปากโก่งงา หรือ นกแต้วแล้วปากโก่งงา (*Pitta megarhyncha*)
๔๘๗. นกแต้วแล้วยักษ์ หรือ นกแต้วแล้วยักษ์ หรือ นกซุ่มหมู (*Pitta caerulea*)
๔๘๘. นกแต้วแล้วลาย หรือ นกแต้วแล้วลาย (*Pitta guajana*)
๔๘๙. นกแต้วแล้วสีน้ำเงิน หรือ นกแต้วแล้วสีน้ำเงิน (*Pitta cyanea*)
๔๙๐. นกแต้วแล้วหูยาว หรือ นกแต้วแล้วหูยาว (*Pitta phayrei*)
๔๙๑. นกแต้วแล้วใหญ่หัวสีน้ำเงิน หรือ นกแต้วแล้วใหญ่หัวสีน้ำเงิน (*Pitta soror*)
๔๙๒. นกแต้วแล้วใหญ่หัวสีน้ำตาล หรือ นกแต้วแล้วใหญ่หัวสีน้ำตาล (*Pitta oatesi*)
๔๙๓. นกแต้วแล้วอกเขียว หรือ นกแต้วแล้วอกเขียว (*Pitta sordida*)
๔๙๔. นกโศกตีนสีคล้ำ (*Oceanodroma monorhis*)

๔๙๕. นกไต่ไม้ได้โคนหางสีน้ำตาล (*Sitta nagaensis*)
๔๙๖. นกไต่ไม้ท้องสีเมืงมะขาม (*Sitta castanea*)
๔๙๗. นกไต่ไม้สีสวย (*Sitta formosa*)
๔๙๘. นกไต่ไม้หน้าผากกำมะหยี่ (*Sitta frontalia*)
๔๙๙. นกไต่ไม้ใหญ่ (*Sitta magna*)
๕๐๐. นกทะเลขาเขียว (*Tringa nebularia*)
๕๐๑. นกทะเลขาเขียวลายจุด (*Tringa guttifer*)
๕๐๒. นกทะเลขาแดงธรรมดา (*Tringa totanus*)
๕๐๓. นกทะเลขาแดงลายจุด (*Tringa erythropus*)
๕๐๔. นกทึดทือมลายู (*Ketupa ketupu*)
๕๐๕. นกทึดทือพันธุ์เหนือ (*Ketupa zeylonensis*)
๕๐๖. นกน้อดคี่ (*Anous stolidus*)
๕๐๗. นกน้อดเล็ก (*Calidris canutus*)
๕๐๘. นกน้อดใหญ่ (*Calidris tenuirostris*)
๕๐๙. นกนางนวลเกลบคิ้วขาว (*Sterna anaethetus*)
๕๑๐. นกนางนวลเกลบเคราขาว (*Chlidonias hybridus*)
๕๑๑. นกนางนวลเกลบแคสเปียน (*Sterna caspia*)
๕๑๒. นกนางนวลเกลบจีน (*Sterna bernsteini*)
๕๑๓. นกนางนวลเกลบดำ (*Sterna fuscata*)
๕๑๔. นกนางนวลเกลบดำปีกขาว (*Chlidonias leucopterus*)
๕๑๕. นกนางนวลเกลบท้องดำ (*Sterna acuticauda*)
๕๑๖. นกนางนวลเกลบท้ายทอยดำ (*Sterna sumatrana*)
๕๑๗. นกนางนวลเกลบธรรมดา (*Sterna hirundo*)
๕๑๘. นกนางนวลเกลบปากหนา (*Gelochelidon nilotica*)
๕๑๙. นกนางนวลเกลบแม่น้ำ (*Sterna aurantia*)
๕๒๐. นกนางนวลเกลบเล็ก (*Sterna albifrons*)
๕๒๑. นกนางนวลเกลบสีกุหลาบ (*Sterna dougallii*)
๕๒๒. นกนางนวลเกลบหงอนเล็ก (*Sterna bengalensis*)
๕๒๓. นกนางนวลเกลบหงอนใหญ่ (*Sterna bergii*)
๕๒๔. นกนางนวลขอบปีกขาว (*Larus ridibundus*)
๕๒๕. นกนางนวลธรรมดา (*Larus brunnicephalus*)
๕๒๖. นกนางนวลปากเรียว (*Larus genei*)

๕๒๑. นกนางนวลหัวดำใหญ่ (*Larus ichthyaetus*)
๕๒๒. นกนางนวลหางดำ (*Larus crassirostris*)
๕๒๓. นกนางนวลเซวี่ริง (*Larus argentatus*)
๕๓๐. นกนางแอ่นตะโพกแดง (*Hirundo daurica*)
๕๓๑. นกนางแอ่นลาย (*Hirundo striolata*)
๕๓๒. นกนางแอ่นทรายสร้อยคอดำ (*Riparia riparia*)
๕๓๓. นกนางแอ่นทรายสีน้ำตาล (*Riparia paludicola*)
๕๓๔. นกนางแอ่นบ้าน (*Hirundo rustica*)
๕๓๕. นกนางแอ่นแปซิฟิก (*Hirundo tahitica*)
๕๓๖. นกนางแอ่นผาสีคล้ำ (*Hirundo concolor*)
๕๓๗. นกนางแอ่นมาดินพันธุ์ไซบีเรีย (*Delichon urbica*)
๕๓๘. นกนางแอ่นมาดินพันธุ์เนปาล (*Delichon nipalensis*)
๕๓๙. นกนางแอ่นมาดินพันธุ์เอเชียใต้ (*Delichon dasypus*)
๕๔๐. นกนางแอ่นหางลวด (*Hirundo smithii*)
๕๔๑. นกนิลควาท้องสีส้ม (*Niltava vivida*)
๕๔๒. นกนิลควาท้องสีส้มคอดำ (*Niltava sundara*)
๕๔๓. นกนิลควาท้องสีส้มพันธุ์จีน (*Niltava davidi*)
๕๔๔. นกนิลควาเล็ก (*Niltava macgrigoriae*)
๕๔๕. นกนิลควาใหญ่ (*Niltava grandis*)
๕๔๖. นกบั้งรอกเขียวอกแดง (*Phaenicophaeus curvirostris*)
๕๔๗. นกบั้งรอกแดง (*Phaenicophaeus chlorophaeus*)
๕๔๘. นกบั้งรอกปากแดง (*Phaenicophaeus javanicus*)
๕๔๙. นกบั้งรอกเล็กท้องแดง (*Phaenicophaeus sumatranus*)
๕๕๐. นกบั้งรอกเล็กท้องเทา (*Phaenicophaeus diardi*)
๕๕๑. นกบั้งรอกใหญ่ (*Phaenicophaeus tristis*)
๕๕๒. นกบูบีตีนแดง (*Sula sula*)
๕๕๓. นกบูบีตีนน้ำตาล (*Sula leucogaster*)
๕๕๔. นกบูบีหน้าดำ (*Sula dactylatra*)
๕๕๕. นกปรอดคอลาย (*Pycnonotus finlaysoni*)
๕๕๖. นกปรอดจีน (*Pycnonotus sinensis*)
๕๕๗. นกปรอดดำ (*Hypsipetes leucocephalus* หรือ *Hypsipetes madagascariensis*)
๕๕๘. นกปรอดดำปีกขาว (*Pycnonotus melanoleucos*)

๕๕๕. นกปรอดทอง (*Pycnonotus atriceps*)
๕๖๐. นกปรอดท้องสีเทา (*Pycnonotus cyaniventris*)
๕๖๑. นกปรอดเทาหัวขาว (*Hypsipetes thompsoni*)
๕๖๒. นกปรอดภูเขา (*Hypsipetes mccllellandii*)
๕๖๓. นกปรอดแม่พะ หรือ นกปรอดแม่ทะ (*Pycnonotus zeylanicus*)
๕๖๔. นกปรอดลาย (*Pycnonotus striatus*)
๕๖๕. นกปรอดเล็กตาขาว (*Iole propinqua* หรือ *Hypsipetes propinquus*)
๕๖๖. นกปรอดเล็กท้องเทา (*Pycnonotus erythrophthalmos*)
๕๖๗. นกปรอดเล็กสีไพลตาแดง (*Iole virescens* หรือ *Hypsipetes virescens*)
๕๖๘. นกปรอดสวน (*Pycnonotus blanfordi*)
๕๖๙. นกปรอดสีจี้เต้า (*Hemixos flavala* หรือ *Hypsipetes flavala*)
๕๗๐. นกปรอดสีกล้วยไม้คอเหลือง (*Criniger finschii*)
๕๗๑. นกปรอดสีน้ำตาลตาขาว (*Pycnonotus simplex*)
๕๗๒. นกปรอดสีน้ำตาลตาแดง (*Pycnonotus brunneus*)
๕๗๓. นกปรอดสีไพลใหญ่ (*Pycnonotus plumosus*)
๕๗๔. นกปรอดหงอนตาขาว (*Iole olivacea* หรือ *Hypsipetes charlottae*)
๕๗๕. นกปรอดหงอนปากหนา (*Spizixos canifrons*)
๕๗๖. นกปรอดหงอนหลังลาย (*Pycnonotus eutilotus*)
๕๗๗. นกปรอดหน้าवल (*Pycnonotus goiavier*)
๕๗๘. นกปรอดหลังเขียวกลาย (*Ixos malaccensis* หรือ *Hypsipetes malaccensis*)
๕๗๙. นกปรอดหลังฟู (*Tricholestes criniger* หรือ *Hypsipetes criniger*)
๕๘๐. นกปรอดหัวโขน หรือ นกกรงหัวจุก (*Pycnonotus jocosus*)
๕๘๑. นกปรอดหัวโขนก้นเหลือง (*Pycnonotus xanthorrhous*)
๕๘๒. นกปรอดหัวตาขาว (*Pycnonotus flavescens*)
๕๘๓. นกปรอดหัวสีเขม่า (*Pycnonotus aurigaster*)
๕๘๔. นกปรอดเหลืองหัวจุก (*Pycnonotus melanieterus*)
๕๘๕. นกปรอดคอกลายเกล็ด (*Pycnonotus squamatus*)
๕๘๖. นกปรอดโองแก้มเทา (*Criniger bres*)
๕๘๗. นกปรอดโองท้องสีน้ำตาล (*Criniger ochraceus*)
๕๘๘. นกปรอดโองเมืองเหนือ (*Criniger pallidus*)
๕๘๙. นกปรอดโองไร้หงอน (*Criniger phaeocephalus*)
๕๙๐. นกปรอดโองหน้าปากเทา (*Alophoixus flaveolus* หรือ *Criniger flaveolus*)

๕๕๑. นกปลีกล้วยท้องเทา (*Arachnothera affinis*)
๕๕๒. นกปลีกล้วยปากยาว (*Arachnothera robusta*)
๕๕๓. นกปลีกล้วยปากหนา (*Arachnothera crassirostris*)
๕๕๔. นกปลีกล้วยลาย (*Arachnothera magna*)
๕๕๕. นกปลีกล้วยเล็ก (*Arachnothera longirostra*)
๕๕๖. นกปลีกล้วยหูเหลืองเล็ก (*Arachnothera chrysogenys*)
๕๕๗. นกปลีกล้วยหูเหลืองใหญ่ (*Arachnothera flavigaster*)
๕๕๘. นกปากกบปักขี้ไต้ (*Batrachostomus stellatus*)
๕๕๙. นกปากกบพันธุ้ชวา (*Batrachostomus javensis*)
๖๐๐. นกปากกบขี้กั๊ก (*Batrachostomus auritus*)
๖๐๑. นกปากกบลายดำ (*Batrachostomus hodgsoni*)
๖๐๒. นกปากงอน (*Recurvirostra avosetta*)
๖๐๓. นกปากซ้อนหน้าขาว (*Platalea leucorodia*)
๖๐๔. นกปากซ้อนหน้าดำ (*Platalea minor*)
๖๐๕. นกปากซ่อมดง (*Scolopax rusticola*)
๖๐๖. นกปากซ่อมพง (*Gallinago nemoricola*)
๖๐๗. นกปากซ่อมเล็ก (*Limnocyttus minimus*)
๖๐๘. นกปากซ่อมสวีนิโย (*Gallinago megala*)
๖๐๙. นกปากซ่อมหางเข็ม (*Gallinago stenura*)
๖๑๐. นกปากซ่อมหางพัด (*Gallinago gallinago*)
๖๑๑. นกปากนกแก้วคิ้วดำ (*Pradoxornis atrosuperciliaris*)
๖๑๒. นกปากนกแก้วหัวเทา (*Pradoxornis gularis*)
๖๑๓. นกปากนกแก้วหางสั้น (*Pradoxornis davidianus*)
๖๑๔. นกปากนกแก้วหูเทา (*Pradoxornis nipalensis*)
๖๑๕. นกปากนกแก้วอกลาย (*Pradoxornis guttaticollis*)
๖๑๖. นกปากห่าง (*Anastomus oscitans*)
๖๑๗. นกปากแอ่นหางดำ (*Limosa limosa*)
๖๑๘. นกปากแอ่นหางลาย (*Limosa lapponica*)
๖๑๙. นกปีกแพรสีเขียว (*Cochoa viridis*)
๖๒๐. นกปีกแพรสีม่วง (*Cochoa purpurea*)
๖๒๑. นกปีกลายตาขาว (*Actinodura ramsayi*)
๖๒๒. นกปีกลายสีก๊อด (*Garrulus glandarius*)

๖๒๓. นกปีกสั้นเล็ก (*Brachypteryx leucophrys*)
๖๒๔. นกปีกสั้นสีน้ำเงิน (*Brachypteryx montana*)
๖๒๕. นกเป็ดผีเล็ก (*Tachybaptus ruficollis*)
๖๒๖. นกเป็ดผีใหญ่ (*Podiceps cristatus*)
๖๒๗. นกเป็ดน้ำเหลือง (*Treron phoenicoptera*)
๖๒๘. นกเป็ดน้ำคอสีม่วง (*Treron vernans*)
๖๒๙. นกเป็ดน้ำแดง (*Treron fulvicollis*)
๖๓๐. นกเป็ดน้ำทองขาว (*Treron sieboldii*)
๖๓๑. นกเป็ดน้ำเล็กหัวเทา (*Treron olax*)
๖๓๒. นกเป็ดน้ำหน้าแดง (*Ptilinopus jambu*)
๖๓๓. นกเป็ดน้ำเหลือง (*Treron pompadora*)
๖๓๔. นกเป็ดน้ำหางเข็ม (*Treron apicauda*)
๖๓๕. นกเป็ดน้ำหางเข็มหัวปีกแดง (*Treron seimundi*)
๖๓๖. นกเป็ดน้ำหางพลั่ว (*Treron sphenura*)
๖๓๗. นกเป็ดน้ำใหญ่ (*Treron capellei*)
๖๓๘. นกเป็ดน้ำคอสีม่วงน้ำตาล (*Treron bicincta*)
๖๓๙. นกเปลือกไม้ (*Certhia discolor*)
๖๔๐. นกโป่งวิด (*Rostratula benghalensis*)
๖๔๑. นกพังกั่วดำ (*Acrocephalus bistrigiceps*)
๖๔๒. นกพังกั่วแดง (*Locustella certhiola*)
๖๔๓. นกพังกั่วแดงนอกลาย (*Locustella lanceolata*)
๖๔๔. นกพังกั่วจีน (*Acrocephalus concinens*)
๖๔๕. นกพังกั่วแมนจูเรีย (*Acrocephalus tangorum*)
๖๔๖. นกพังกั่วหิมาลัย (*Acrocephalus agricola*)
๖๔๗. นกพังกั่วหงา (*Acrocephalus aedon*)
๖๔๘. นกพังกั่ว (*Graminicola bengalensis*)
๖๔๙. นกพังกั่วพันธุ์ญี่ปุ่น (*Acrocephalus orientalis* หรือ *Acrocephalus arundinaceus*)
๖๕๐. นกพังกั่วพันธุ์อินเดีย (*Acrocephalus stentoreus*)
๖๕๑. นกพังกั่วปากกว้างทองแดง (*Cymbirhynchus macrorhynchos*)
๖๕๒. นกพังกั่วปากกว้างลายเหลือง (*Eurylaimus javanicus*)
๖๕๓. นกพังกั่วปากกว้างเล็ก (*Eurylaimus ochromalus*)
๖๕๔. นกพังกั่วปากกว้างสีดำ (*Corydon sumatranus*)

๖๕๕. นกพญาปากกว้างหางยาว (*Psarisomus dalhousiae*)
๖๕๖. นกพญาปากกว้างอกสีเงิน (*Scrilophus lunatus*)
๖๕๗. นกพญาไฟคอเทา (*Pericrocotus solaris*)
๖๕๘. นกพญาไฟพันธุ์เหนือ (*Pericrocotus ethologus*)
๖๕๙. นกพญาไฟแม่สะเรียง (*Pericrocotus brevirostris*)
๖๖๐. นกพญาไฟเล็ก (*Pericrocotus cinnamomeus*)
๖๖๑. นกพญาไฟเล็กคอดำ (*Pericrocotus igneus*)
๖๖๒. นกพญาไฟสีกุหลาบ (*Pericrocotus roseus*)
๖๖๓. นกพญาไฟสีเทา (*Pericrocotus divaricatus*)
๖๖๔. นกพญาไฟตะโพกสีน้ำตาล (*Pericrocotus cantonensis*)
๖๖๕. นกพญาไฟใหญ่ (*Pericrocotus flammeus*)
๖๖๖. นกพรานผิ (Indicator archipelagicus)
๖๖๗. นกพริก (*Metopidius indicus*)
๖๖๘. นกพลิกหิน (*Arenaria interpres*)
๖๖๙. นกพิราบเขาสูง (*Columba pulchricollis*)
๖๗๐. นกพิราบปากกล้วย (*Columba hodgsonii*)
๖๗๑. นกไพระดกคอสีฟ้า (*Megalaima asiatica*)
๖๗๒. นกไพระดกคอสีฟ้าเรดำ (*Megalaima incognita*)
๖๗๓. นกไพระดกคางแดง (*Megalaima mystacophanos*)
๖๗๔. นกไพระดกคางเหลือง (*Megalaima franklinii*)
๖๗๕. นกไพระดกคิ้วดำ (*Megalaima oorti*)
๖๗๖. นกไพระดกเกราเหลือง (*Megalaima chrysopogon*)
๖๗๗. นกไพระดกธรรมดา (*Megalaima lineata*)
๖๗๘. นกไพระดกหนวดแดง (*Psilopogon pyrolophus*)
๖๗๙. นกไพระดกหน้าผากดำ (*Megalaima australis*)
๖๘๐. นกไพระดกหลากสี (*Megalaima rafflesii*)
๖๘๑. นกไพระดกหัวเหลือง (*Megalaima henricii*)
๖๘๒. นกไพระดกหูเขียว (*Megalaima faiostriata*)
๖๘๓. นกพีนุท (*Heliopais personata*)
๖๘๔. นกภูหงอนท้องขาว (*Yuhina zantholeuca*)
๖๘๕. นกภูหงอนพม่า (*Yuhina humilis*)
๖๘๖. นกภูหงอนวงตาขาว (*Yuhina flavicollis*)

๖๘๗. นกภูหงอนหัวน้ำตาลแดง (*Yuhina castaniceps*)
๖๘๘. นกมุดน้ำ (*Cinclus pallasi*)
๖๘๙. นกมุ่นรกคอแดง (*Alcippe rufogularis*)
๖๙๐. นกมุ่นรกคิ้วดำ (*Alcippe grotei*)
๖๙๑. นกมุ่นรกตาขาว (*Alcippe poioiccephala*)
๖๙๒. นกมุ่นรกตาแดง (*Alcippe morrisonia*)
๖๙๓. นกมุ่นรกภูเขา (*Alcippe peracensis*)
๖๙๔. นกมุ่นรกสีน้ำตาล (*Alcippe brunncicauda*)
๖๙๕. นกมุ่นรกหัวน้ำตาลแดง (*Alcippe castaneiceps*)
๖๙๖. นกมูม (*Ducula badia*)
๖๙๗. นกยอดข้าวทางแพนลาย (*Cisticola juncidis*)
๖๙๘. นกยอดข้าวทางแพนหัวแดง (*Cisticola exilis*)
๖๙๙. นกยอดหญ้าสีดำ หรือ นกจีหมา (*Saxicola caprata*)
๗๐๐. นกยอดหญ้าสีเทา (*Saxicola ferrea*)
๗๐๑. นกยอดหญ้าหลังดำ (*Saxicola jerdoni*)
๗๐๒. นกยอดหญ้าหัวดำ (*Saxicola torquata*)
๗๐๓. นกยางกรอกพันธุ์จีน (*Ardeola bacchus*)
๗๐๔. นกยางกรอกพันธุ์ชวา (*Ardeola speciosa*)
๗๐๕. นกยางกรอกพันธุ์อินเดีย (*Ardeola grayii*)
๗๐๖. นกยางเขียว (*Butorides striatus*)
๗๐๗. นกยางควาย (*Bubulcus ibis*)
๗๐๘. นกยางจีน (*Egretta eulophotes*)
๗๐๙. นกยางดำ (*Dupetor flavicollis*)
๗๑๐. นกยางแดงใหญ่ (*Botaurus stellaris*)
๗๑๑. นกยางทะเล (*Egretta sacra*)
๗๑๒. นกยางโทนน้อย (*Mesophoyx intermedia* หรือ *Egretta intermedia*)
๗๑๓. นกยางโทนใหญ่ (*Casmerodius albus* หรือ *Egretta alba*)
๗๑๔. นกยางเป็ย (*Egretta garzetta*)
๗๑๕. นกยางไฟธรรมดา (*Ixobrychus cinnamomeus*)
๗๑๖. นกยางไฟหัวดำ (*Ixobrychus sinensis*)
๗๑๗. นกยางไฟหัวเทา (*Ixobrychus eurhythmus*)
๗๑๘. นกยางลายเสือ (*Gorsachius melanolophus*)

๓๑๙. นกยูง (*Pavo muticus*)
๓๒๐. นกร่อนทะเลหางขาว (*Phaethon lepturus*)
๓๒๑. นกร่อนทะเลหางแดง (*Phaethon rubricauda*)
๓๒๒. นกระวังไพรแก้มสีน้ำตาล (*Pomatorhinus erythrocnys*)
๓๒๓. นกระวังไพรปากแดงขาว (*Pomatorhinus ochraceiceps*)
๓๒๔. นกระวังไพรปากแดงสั้น (*Pomatorhinus ferruginosus*)
๓๒๕. นกระวังไพรปากขาว (*Pomatorhinus hypoleucos*)
๓๒๖. นกระวังไพรปากเหลือง (*Pomatorhinus schisticeps*)
๓๒๗. นกระวังไพรหลังแดง (*Pomatorhinus montanus*)
๓๒๘. นกรัฟ (*Philomachus pugnax*)
๓๒๙. นกลอยทะเลคอแดง (*Phalaropus lobatus*)
๓๓๐. นกลุมพู หรือ นกกะลุมพู (*Ducula aenea*)
๓๓๑. นกลุมพูขาว หรือ นกกะลุมพูขาว (*Ducula bicolor*)
๓๓๒. นกลุมพูแดง หรือ นกกะลุมพูแดง (*Columba punicea*)
๓๓๓. นกแว่นดาขาวข้างแดง (*Zosterops erythropleurus*)
๓๓๔. นกแว่นดาขาวสีทอง (*Zosterops palpebrosus*)
๓๓๕. นกแว่นดาขาวสีเหลืองปักยี่ใต้ (*Zosterops everetti*)
๓๓๖. นกแว่นดาขาวหลังเขียว (*Zosterops japonicus*)
๓๓๗. นกแว่นสีเทา หรือ นกแว่นเหนื่อ (*Polyplectron bicaratum*)
๓๓๘. นกแว่นสีน้ำตาล หรือ นกแว่นใต้ (*Polyplectron malacense*)
๓๓๙. นกคิ่วปักสีฟ้า (*Minla cyanouroptera*)
๓๔๐. นกคิ่วหางสีดำ (*Minla strigula*)
๓๔๑. นกสก๊ว หรือ นกสก๊วหางซ้อน (*Stercorarius pomarinus*)
๓๔๒. นกสก๊วขั้วโลกเหนื่อ (*Stercorarius parasiticus*)
๓๔๓. นกสก๊วหางยาว (*Stercorarius longicaudus*)
๓๔๔. นกสตันท์คอกเทา (*Calidris temminckii*)
๓๔๕. นกสตันท์คอแดง (*Calidris ruficollis*)
๓๔๖. นกสตันท์นิ้วยาว (*Calidris subminuta*)
๓๔๗. นกสตันท์เล็ก (*Calidris minuta*)
๓๔๘. นกสาธิกาเขียว (*Cissa chinensis*)
๓๔๙. นกสาธิกาเขียวหางสั้น (*Cissa hypoleuca*)
๓๕๐. นกสาธิกาปากดำ (*Pica pica*)

๓๕๑. นกสีชมพูสวน (*Dicaeum cruentatum*)
๓๕๒. นกเลื้อยแมลงคอสีดำ (*Pteruthius melanotis*)
๓๕๓. นกเลื้อยแมลงปีกแดง (*Pteruthius flaviscapis*)
๓๕๔. นกเลื้อยแมลงหน้าสีดำ (*Pteruthius aenobarbus*)
๓๕๕. นกเลื้อยแมลงหัวขาว (*Gampsorhynchus rufulus*)
๓๕๖. นกแสก (*Tyto alba*)
๓๕๗. นกแสกแดง (*Phodilus badius*)
๓๕๘. นกหกลีกล้วยปากดำ (*Loriculus galgulus*)
๓๕๙. นกหกลีกล้วยปากแดง (*Loriculus vernalis*)
๓๖๐. นกหกใหญ่ (*Psittinus cyanurus*)
๓๖๑. นกหนูแดง (*Porzana fusca*)
๓๖๒. นกหัว (*Argusianus argus*)
๓๖๓. นกหัวขวานเขียวคอเขียว (*Picus viridanus*)
๓๖๔. นกหัวขวานเขียวตะโพกแดง (*Picus erythropygius*)
๓๖๕. นกหัวขวานเขียวท้องลาย (*Picus xanthopygaeus*)
๓๖๖. นกหัวขวานเขียวป่าไผ่ (*Picus vittatus*)
๓๖๗. นกหัวขวานเขียวหัวดำ (*Picus canus*)
๓๖๘. นกหัวขวานคอลาย (*Picus mentalis*)
๓๖๙. นกหัวขวานกระจุกรูปหัวใจ (*Hemicircus canente*)
๓๗๐. นกหัวขวานกระรอกเทา (*Hemicircus concretus*)
๓๗๑. นกหัวขวานจิ้งจิวขาว (*Sasia ochracea*)
๓๗๒. นกหัวขวานจิ้งจิวท้องลาย (*Picumnus innominatus*)
๓๗๓. นกหัวขวานจิ้งจิวอกแดง (*Sasia abnormis*)
๓๗๔. นกหัวขวานคางกระ (Dendrocopos canicapillus หรือ Picoides canicapillus)
๓๗๕. นกหัวขวานคางท้องดำ (*Meiglyptes jugularis*)
๓๗๖. นกหัวขวานคางท้องน้ำตาลแดง (Dendrocopos hyperythrus หรือ Picoides hyperythrus)
๓๗๗. นกหัวขวานคางหน้าผากเหลือง (*Picoides mahrattensis*)
๓๗๘. นกหัวขวานคางหัวแดงอกลาย (*Picoides atratus*)
๓๗๙. นกหัวขวานคางอกลายจุด (*Picoides macei*)
๓๘๐. นกหัวขวานแดง (*Blythipicus rubiginosus*)
๓๘๑. นกหัวขวานแดงลาย (*Picus miniaceus*)
๓๘๒. นกหัวขวานแดงหลังลาย (*Blythipicus pyrrhotis*)

๗๘๓. นกหัวขวานป่าไผ่ (*Gecinulus viridis*)
๗๘๔. นกหัวขวานปีกแดง (*Picus puniceus*)
๗๘๕. นกหัวขวานลายคอแถบขาว (*Meiglyptes tukki*)
๗๘๖. นกหัวขวานลายตะโพกเหลือง (*Meiglyptes tristis*)
๗๘๗. นกหัวขวานเล็กหงอนเหลือง (*Picus chlorolophus*)
๗๘๘. นกหัวขวานสามนิ้วหลังทอง (*Dinopium javanense*)
๗๘๙. นกหัวขวานสามนิ้วหลังสีไพล (*Dinopium rafflesii*)
๗๙๐. นกหัวขวานสีดำ (*Celeus brachyurus*)
๗๙๑. นกหัวขวานสี่นิ้วหลังทอง (*Chrysocolaptes lucidus*)
๗๙๒. นกหัวขวานหลังสีส้ม (*Reinwardtipicus validus*)
๗๙๓. นกหัวขวานหัวเหลือง (*Gecinulus grantia*)
๗๙๔. นกหัวขวานใหญ่สีดำ (*Dryocopus javensis*)
๗๙๕. นกหัวขวานใหญ่สีเทา (*Muelleripicus pulverulentus*)
๗๙๖. นกหัวขวานใหญ่หงอนเหลือง (*Picus flavinucha*)
๗๙๗. นกหัวขวานอกแดง (*Dendrocopus cathpharius* หรือ *Picoides cathpharius*)
๗๙๘. นกหัวโตกินปู (*Dromas ardeola*)
๗๙๙. นกหัวโตขาดำ (*Charadrius alexandrinus*)
๘๐๐. นกหัวโตขาขาว (*Charadrius veredus*)
๘๐๑. นกหัวโตทรายเล็ก (*Charadrius mongolus*)
๘๐๒. นกหัวโตทรายใหญ่ (*Charadrius leschenaultii*)
๘๐๓. นกหัวโตปากขาว (*Charadrius placidus*)
๘๐๔. นกหัวโตมลายู (*Charadrius peronii*)
๘๐๕. นกหัวโตเล็กขาสีส้ม (*Charadrius hiaticula*)
๘๐๖. นกหัวโตเล็กขาเหลือง (*Charadrius dubius*)
๘๐๗. นกหัวโตสีเทา (*Pluvialis squatarola*)
๘๐๘. นกหัวโตหลังจุดสีทอง (*Pluvialis fulva*)
๘๐๙. นกหางนก (*Megalurus palustris*)
๘๑๐. นกหางร่าดำ (*Heterophasia melanoleuca*)
๘๑๑. นกหางร่าหลังแดง (*Heterophasia annectens*)
๘๑๒. นกหางร่าหางขาว (*Heterophasia picaoides*)
๘๑๓. นกออก (*Haliaeetus leucogaster*)
๘๑๔. นกอัญชันคิ้วขาว (*Porzana cinerea*)

๘๑๕. นกอัญชันจีน (*Porzana paykullii*)
๘๑๖. นกอัญชันปากาแดง (*Rallina fasciata*)
๘๑๗. นกอัญชันปากาเทา (*Rallina curizonoides*)
๘๑๘. นกอัญชันเล็ก (*Porzana pusilla*)
๘๑๙. นกอัญชันเล็กลายจุด (*Porzana porzana*)
๘๒๐. นกอัญชันหางดำ (*Porzana bicolor*)
๘๒๑. นกอัญชันนอกเทา (*Rallus striatus*)
๘๒๒. นกอัญชันนอกสีไพล (*Rallus aquaticus*)
๘๒๓. นกย้ายจั่ว (*Anhinga melanogaster*)
๘๒๔. นกอินทรีดำ (*Ictinaetus malayensis*)
๘๒๕. นกอินทรีแถบปีกดำ (*Hieraaetus fasciatus*)
๘๒๖. นกอินทรีทุ่งหญ้าสเตปป์ (*Aquila nipalensis*)
๘๒๗. นกอินทรีปีกลาย (*Aquila clanga*)
๘๒๘. นกอินทรีเล็ก (*Hieraaetus pennatus*)
๘๒๙. นกอินทรีสีน้ำตาล (*Aquila rapax*)
๘๓๐. นกอินทรีหัวนวล (*Haliaeetus leucoryphus*)
๘๓๑. นกอินทรีหัวไหล่ขาว (*Aquila heliaca*)
๘๓๒. นกอินทรีหางขาว (*Haliaeetus albicilla*)
๘๓๓. นกอีโก้ยจิ๋ว (*Numenius minutus*)
๘๓๔. นกอีโก้ยตะโพกสีน้ำตาล (*Numenius madagascariensis*)
๘๓๕. นกอีโก้ยเล็ก (*Numenius phaeopus*)
๘๓๖. นกอีโก้ยใหญ่ (*Numenius arquata*)
๘๓๗. นกอีโก้ง (*Porphyrio porphyrio*)
๘๓๘. นกอีแจว (*Hydrophasianus chirurgus*)
๘๓๙. นกอีแพรดคอขาว (*Rhipidura albicollis*)
๘๔๐. นกอีแพรดคิ้วขาว (*Rhipidura aureola*)
๘๔๑. นกอีแพรดแถบอกดำ (*Rhipidura javanica*)
๘๔๒. นกอีแพรดท้องเหลือง (*Rhipidura hypoxantha*)
๘๔๓. นกอีแพรดคอกลาย (*Rhipidura perlata*)
๘๔๔. นกอีล้ำ หรือ นกอีดำ (*Gallinula chloropus*)
๘๔๕. นกอีตุ้ม (*Gallicrex cinerea*)
๘๔๖. นกอีวาบคักแดน (*Cacomantis merulinus*)

๘๔๗. นกอีเสือลายเสือ (*Lanius tigrinus*)
๘๔๘. นกอีเสือน้ำตาล (*Lanius cristatus*)
๘๔๙. นกอีเสือหลังแดง (*Lanius collurio*)
๘๕๐. นกอีเสือหลังเทา (*Lanius tephronotus*)
๘๕๑. นกอีเสือหัวดำ (*Lanius schach*)
๘๕๒. นกอุ้มบาตร (*Motacilla alba*)
๘๕๓. นกเอี้ยงก้นลาย (*Acridotheres cristatellus*)
๘๕๔. นกเอี้ยงควาย (*Acridotheres fuscus*)
๘๕๕. นกเอี้ยงค่าง (*Gracupica contra* หรือ *Sturnus contra*)
๘๕๖. นกเอี้ยงดำปากยี่ได้ (*Aplonis panayensis*)
๘๕๗. นกเอี้ยงดำ (*Myiophonus caeruleus*)
๘๕๘. นกเอี้ยงพราหมณ์ (*Temenuchus pagodarum* หรือ *Sturnus pagodarum*)
๘๕๙. นกเอี้ยงสาริกา หรือ นกเอี้ยงสาติกา (*Acridotheres tristis*)
๘๖๐. นกเอี้ยงหงอน (*Acridotheres grandis* หรือ *Acridotheres javanicus*)
๘๖๑. นกเอี้ยงหัวสีทอง (*Ampeliceps coronatus*)
๘๖๒. นกแอ่นกินรัง (*Collocalia fuciphaga* หรือ *Aerodramus fuciphagus*)
๘๖๓. นกแอ่นตะโพกขาวหางแฉก (*Apus pacificus*)
๘๖๔. นกแอ่นตาล (*Cypsiurus balasiensis*)
๘๖๕. นกแอ่นท้องขาว (*Collocalia esculenta*)
๘๖๖. นกแอ่นท้องลาย (*Apus acuticauda*)
๘๖๗. นกแอ่นทุ่งเล็ก (*Glareola lactea*)
๘๖๘. นกแอ่นทุ่งใหญ่ (*Glareola maldivarum*)
๘๖๙. นกแอ่นบ้าน (*Apus affinis*)
๘๗๐. นกแอ่นพง (*Artamus fuscus*)
๘๗๑. นกแอ่นพันธุ์หิมาลัย (*Collocalia brevirostris* หรือ *Aerodramus brevirostris*)
๘๗๒. นกแอ่นฟ้าเคราขาว (*Hemiprocne comata*)
๘๗๓. นกแอ่นฟ้าตะโพกสีเทา (*Hemiprocne longipennis*)
๘๗๔. นกแอ่นฟ้าหงอน (*Hemiprocne coronata*)
๘๗๕. นกแอ่นเล็กหางหนามตะโพกขาว (*Rhaphidura leucopygialis*)
๘๗๖. นกแอ่นหางสีเหลี่ยม หรือ นกแอ่นรังดำ (*Collocalia maxima* หรือ *Aerodramus maximus*)
๘๗๗. นกแอ่นใหญ่คอขาว (*Hirundapus caudacutus*)
๘๗๘. นกแอ่นใหญ่หัวตาขาว (*Hirundapus giganteus*)

๘๙๙. นกแอ่นใหญ่หัวดำ (Hirundapus cochinchinensis)
๘๙๐. นกฮูก หรือนกเค้าฤๅ (Otus lempiji)
๘๙๑. เป็ดกำ (Cairina scutulata)
๘๙๒. เป็ดคับแก (Nettapus coromandelianus)
๘๙๓. เป็ดเซลดัก (Tadorna tadorna)
๘๙๔. เป็ดดำหัวดำ (Aythya baeri)
๘๙๕. เป็ดดำหัวสีน้ำตาล (Aythya nyroca)
๘๙๖. เป็ดแดง (Dendrocygna javanica)
๘๙๗. เป็ดเทา (Anas poecilorhyncha)
๘๙๘. เป็ดเทาถิ่นดำ (Anas strepera)
๘๙๙. เป็ดปากแดง (Netta rufina)
๙๐๐. เป็ดปากยาวข้างลาย (Mergus squamatus)
๙๐๑. เป็ดปากพลั่ว (Anas clypeata)
๙๐๒. เป็ดปากสั้น (Anas penelope)
๙๐๓. เป็ดปีกเขียว (Anas crecca)
๙๐๔. เป็ดเป็ (Aythya fuligula)
๙๐๕. เป็ดเป็หน้าเขียว (Anas falcata)
๙๐๖. เป็ดโป๊วหลังขาว (Aythya ferina)
๙๐๗. เป็ดพม่า (Tadorna ferruginea)
๙๐๘. เป็ดลาย (Anas querquedula)
๙๐๙. เป็ดหงส์ (Sarkidiornis melanotos)
๙๑๐. เป็ดหน้าเหลือง (Anas formosa)
๙๑๑. เป็ดหัวเขียว (Anas platyrhynchos)
๙๑๒. เป็ดหางแหลม (Anas acuta)
๙๑๓. พญาแร้ง (Sarcogyps calvus)
๙๑๔. ห่านเทาปากชมพู (Anser anser)
๙๑๕. ห่านเทาปากดำ หรือ ห่านคอขาว (Anser cygnoides)
๙๑๖. ห่านหัวลาย (Anser indicus)
๙๑๗. เหยี่ยวกิ่งกาสีดำ (Aviceda leuphotes)
๙๑๘. เหยี่ยวกิ่งกาสีน้ำตาล (Aviceda jerdoni)
๙๑๙. เหยี่ยวขาว (Elanus caeruleus)
๙๒๐. เหยี่ยวข้างขาว (Macheiramphus alcinus)

๕๑๑. เหยี่ยวkestrel (Falco tinnunculus)
๕๑๒. เหยี่ยวคางดำขาว (Circus melanoleucos)
๕๑๓. เหยี่ยวดำ (Milvus migrans)
๕๑๔. เหยี่ยวดำท้องขาว (Spizaetus alboniger)
๕๑๕. เหยี่ยวแดง (Haliastur indus)
๕๑๖. เหยี่ยวคางสี (Spizaetus cirrhatus)
๕๑๗. เหยี่ยวดินแดง (Falco amurensis)
๕๑๘. เหยี่ยวท้องแดง (Hieraetus kienerii)
๕๑๙. เหยี่ยวทะเลทราย (Buteo buteo)
๕๒๐. เหยี่ยวทุ่ง (Circus spilonotus)
๕๒๑. เหยี่ยวทุ่งแถบเหนือ (Circus cyaneus)
๕๒๒. เหยี่ยวทุ่งพันธุ์ยูเรเชีย (Circus aeruginosus)
๕๒๓. เหยี่ยวนกกระจอกเล็ก (Accipiter virgatus)
๕๒๔. เหยี่ยวนกกระจอกใหญ่ (Accipiter nisus)
๕๒๕. เหยี่ยวนกเขาชริก (Accipiter badius)
๕๒๖. เหยี่ยวนกเขาท้องขาว (Accipiter gentilis)
๕๒๗. เหยี่ยวนกเขาพันธุ์จีน (Accipiter soloensis)
๕๒๘. เหยี่ยวนกเขาพันธุ์ญี่ปุ่น (Accipiter gularis)
๕๒๙. เหยี่ยวนกเขาทอง (Accipiter trivirgatus)
๕๓๐. เหยี่ยวนิ้วสั้น (Circus gallicus)
๕๓๑. เหยี่ยวปลาเล็กหัวเทา (Ichthyophaga humilis)
๕๓๒. เหยี่ยวปลาใหญ่หัวเทา (Ichthyophaga ichthyaetus)
๕๓๓. เหยี่ยวปีกแดง (Butastur liventer)
๕๓๔. เหยี่ยวผึ้ง (Pernis ptilorhynchus)
๕๓๕. เหยี่ยวเพเรกริน (Falco peregrinus)
๕๓๖. เหยี่ยวภูเขา (Spizaetus nipalensis)
๕๓๗. เหยี่ยวเมอร์ลิน (Falco columbarius)
๕๓๘. เหยี่ยวแมลงปอขาวดำ (Microhierax fringillarius)
๕๓๙. เหยี่ยวแมลงปอขาวแดง (Microhierax caerulescens)
๕๔๐. เหยี่ยวรุ้ง (Spilornis cheela)
๕๔๑. เหยี่ยวเล็กตะโพกขาว (Polihierax insignis)
๕๔๒. เหยี่ยวหงอนสีน้ำตาลท้องขาว (Spizaetus nanus)

๕๔๓. เหยี่ยวหน้าเทา (*Butastur indicus*)
 ๕๔๔. เหยี่ยวออสเปอร์ (*Pandion haliaetus*)
 ๕๔๕. เหยี่ยวฮอบบี้ (*Falco severus*)
 ๕๔๖. เหยี่ยวฮอบบี้ยุโรป (*Falco subbuteo*)
 ๕๔๗. อีกา (*Corvus macrorhynchos*)
 ๕๔๘. อีเก (*Corvus splendens*)
 ๕๔๙. อีแร้งดำหิมาลัย (*Aegypius monachus*)
 ๕๕๐. อีแร้งเทาหลังขาว (*Gyps bengalensis*)
 ๕๕๑. อีแร้งสีน้ำตาล (*Gyps indicus*)
 ๕๕๒. อีแร้งสีน้ำตาลหิมาลัย (*Gyps himalayensis*)

สัตว์ป่าจำพวกสัตว์เลื้อยคลาน

๑. กิ้งก่าแก้ว (*Calotes emma*)
 ๒. กิ้งก่าเขาลูก (*Acanthosaura lepidogaster*)
 ๓. กิ้งก่าเขานามยาว (*Acanthosaura armata*)
 ๔. กิ้งก่าเขานามสั้น (*Acanthosaura crucigera*)
 ๕. กิ้งก่าคองคอสีฟ้า (*Gonocephalus bellii*)
 ๖. กิ้งก่าคองคอสัน (*Gonocephalus doriae*)
 ๗. กิ้งก่าคองใหญ่ (*Gonocephalus grandis*)
 ๘. กิ้งก่าบินคอดำ (*Draco melanopogon*)
 ๙. กิ้งก่าบินคอแดง (*Draco blanfordii*)
 ๑๐. กิ้งก่าบินคอสีส้ม (*Draco fimbriatus*)
 ๑๑. กิ้งก่าบินปีกแดง (*Draco haematopogon*)
 ๑๒. กิ้งก่าบินปีกลาย (*Draco taeniopterus*)
 ๑๓. กิ้งก่าบินปีกส้ม (*Draco maculatus*)
 ๑๔. กิ้งก่าบินปีกห้าแถบ (*Draco quinquefasciatus*)
 ๑๕. กิ้งก่าบินมลายู (*Draco obscurus*)
 ๑๖. กิ้งก่าบินหัวสีฟ้า (*Draco volans*)
 ๑๗. กิ้งก่าปัสสีน้ำเงิน หรือ กิ้งก่าพระอินทร์ (*Aphaniotis fusca*)
 ๑๘. กิ้งก่าหัวแดง หรือ กิ้งก่ารุ้ง (*Calotes versicolor*)
 ๑๙. กิ้งก่าหัวสีฟ้า หรือ กิ้งก่าสวน (*Calotes mystaceus*)
 ๒๐. งูเขียวกาบหมากรุก (*Gonyosoma oxycephalum*)

๒๑. งูจงอาง (*Ophiophagus hannah*)
๒๒. งูทางมะพร้าวเขียว (*Gonyosoma prasina*)
๒๓. งูทางมะพร้าวดำ หรือ งูทางมะพร้าวมลายู หรือ งูหล่นขน (*Elaphe flavolineata*)
๒๔. งูทางมะพร้าวแดง (*Elaphe porphyracea*)
๒๕. งูทางมะพร้าวลายขีด (*Elaphe radiata*)
๒๖. งูทางมะพร้าวหางดำ หรือ งูใบ้ หรือ งูทางมะพร้าวถ้ำ (*Elaphe taeniura*)
๒๗. งูสิง (*Ptyas korros*)
๒๘. งูสิงหางดำ (*Ptyas carinatus*)
๒๙. งูสิงหางลาย หรือ งูสิงลาย (*Ptyas mucosus*)
๓๐. งูแสงอาทิตย์ (*Xenopeltis unicolor*)
๓๑. งูหลาม (*Python molurus bivittatus*)
๓๒. งูหลามปากเป็ด (*Python curtus*)
๓๓. งูเห่ล้อม (*Python reticulatus*)
๓๔. จระเข้แม่น้ำแคว (*Crocodylus porosus*)
๓๕. จระเข้แม่น้ำจืด (*Crocodylus siamensis*)
๓๖. จิ้งจกนิ้วยาวกำพล (*Cnemaspis kumpoli*)
๓๗. จิ้งจกนิ้วยาวไทย (*Cnemaspis siamensis*)
๓๘. จิ้งจกนิ้วยาวมลายู (*Cnemaspis affinis*)
๓๙. จิ้งจกนิ้วยาวอินเดีย (*Cnemaspis mysoriensis*)
๔๐. ตะกวด (*Varanus bengalensis nebulosus* หรือ *Varanus nebulosus*)
๔๑. ตะก่อง หรือ ลั้ง หรือ กิ้งก่ายักษ์ (*Physignathus cocincinus*)
๔๒. ตะโขง (*Tomistoma schlegelii*)
๔๓. ตะพาบ หรือ ปลาฝา (*Amyda cartilaginea*)
๔๔. ตะพาบแก้มแดง หรือ ปลาฝาคำ (*Dogania subplana*)
๔๕. ตะพาบข้าวตอก หรือ ตะพาบดาว (*Amyda cartilaginea nakomsi-tamaratensis*)
๔๖. ตะพาบพม่า (*Nilssonia formosa*)
๔๗. ตะพาบมันลาย หรือ กราวลาย หรือ กริวลาย (*Chitra chitra*)
๔๘. ตะพาบหัวกบ หรือ กราวเขียว หรือ กริวดาว (*Pelochelys bibroni* หรือ *Pelochelys cantorii*)
๔๙. ตุ๊กแกเขาหินทราย (*Gekko petricolus*)
๕๐. ตุ๊กแกบ้านสีเทา (*Gekko smithii*)
๕๑. ตุ๊กแกบินหางแผ่น (*Ptychozoon kuhli*)
๕๒. ตุ๊กแกบินหางเฟิร์น (*Ptychozoon lionatum*)

๕๓. ตุ๊กแกปากอว้น (*Cyrtodactylus oldhami*)
๕๔. ตุ๊กแกปากโคนนิ้วติด (*Cyrtodactylus brevipalmatus*)
๕๕. ตุ๊กแกปากจาร์จิ้น (*Cyrtodactylus jarujini*)
๕๖. ตุ๊กแกปากจุดลายผีเสื้อ (*Cyrtodactylus papilionoides*)
๕๗. ตุ๊กแกปากดงพญาเย็น (*Cyrtodactylus angularis*)
๕๘. ตุ๊กแกปากตะวันออก (*Cyrtodactylus intermedius*)
๕๙. ตุ๊กแกปากใต้ (*Cyrtodactylus pulchellus*)
๖๐. ตุ๊กแกปากไทรโยค (*Cyrtodactylus feae*)
๖๑. ตุ๊กแกปากน้ำหนาว (*Cyrtodactylus interdigitalis*)
๖๒. ตุ๊กแกปากพม่า (*Cyrtodactylus variegatus*)
๖๓. ตุ๊กแกปากมลายู (*Cyrtodactylus consobrinus*)
๖๔. ตุ๊กแกปากลายจุด (*Cyrtodactylus peguensis*)
๖๕. ตุ๊กแกปากลายสี่ขีด (*Cyrtodactylus quadrivirgatus*)
๖๖. ตุ๊กแกหลังจุดคู่ (*Gekko monarchus* หรือ *Gekko tuberculatus*)
๖๗. ตุ๊กแกหัวโต (*Aeluroscalabotes felinus*)
๖๘. ตุ๊กแก (*Varanus dumerilii*)
๖๙. เต่ากระ (*Eretmochelys imbricata*)
๗๐. เต่าทะเล หรือ เต่าจาน (*Batagur baska*)
๗๑. เต่าจิ้งกร (*Heosemys spinosa*)
๗๒. เต่าดำ หรือ เต่ากา (*Siebenrockiella crassicolis*)
๗๓. เต่าเตี้ย หรือ เต่ากะโหลก หรือ เต่าเขาสูง (*Manouria impressa*)
๗๔. เต่าตนุ (*Chelonia mydas*)
๗๕. เต่าทะเลลอกเกอร์เฮด หรือ เต่าหัวมน หรือ เต่าหัวโต (*Caretta caretta*)
๗๖. เต่าทับทิม (*Notochelys platynota*)
๗๗. เต่านา (*Malayemys subtrijuga*)
๗๘. เต่าปึงหัวเหลือง หรือ เต่าบัว หรือ เต่าหม้อ หรือ เต่าวัดหัวเหลือง (*Hieremys annandalii*)
๗๙. เต่าใบไม้ หรือ เต่าแดง (*Cyclemys dentata*)
๘๐. เต่าปากเหลือง (*Melanochelys trijuga*)
๘๑. เต่าปูลู (*Platysternon megacephalum*)
๘๒. เต่ามะเฟือง (*Dermochelys coriacea*)
๘๓. เต่าลายตีนเป็ด หรือ เต่าหัวแดง (*Callagur borneoensis*)
๘๔. เต่าหก หรือ เต่าหกเหลือง (*Manouria emys*)

๘๕. เต่าหญ้าคนแดง หรือ เต่าสังกะสี หรือ เต่าทะเลริดเลย์ (Lepidochelys olivacea)
๘๖. เต่าหัวยอกลาย (Cyclemys tcheponensis)
๘๗. เต่าหวาย (Heosemys grandis)
๘๘. เต่าหับ (Cuora amboinensis)
๘๙. เต่าเหลือง หรือ เต่าขี้ผึ้ง หรือ เต่าเทียน หรือ เต่าเพ็ก (Indotestudo elongata)
๙๐. ห่าช้าง (Varanus rudicollis)
๙๑. เขี้ย (Varanus salvator)

สัตว์ป่าจำพวกสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก

๑. กบเกาะช้าง (Limnonectes kohchangae หรือ Rana kohchangae)
๒. กบคอยช้าง (Chaparana aenea หรือ Rana aenea)
๓. กบท่าสาร (Ingerana tasanae)
๔. กบหูคด หรือ เขียดแกลว (Limnonectes blythii หรือ Rana blythii)
๕. กบอกหนาม (Rana fasciculispina หรือ Rana fusciculispina)
๖. กะทัง หรือ กะท่าง หรือ จักกิมันน้ำ (Tylototriton verrucosus)
๗. ฟางคกขายาว (Leptophryne borbonica)
๘. คางคกคันไม้ (Pedostibes hosii)
๙. คางคกเล็ก หรือ คางคกแคระ (Bufo parvus)
๑๐. คางคกหัวขมลาย (Ansonia malayana)
๑๑. คางคกหัวเรียบ (Bufo macrotis)
๑๒. จงโกร่ง (Bufo asper)

สัตว์ป่าไม่มีกระดูกสันหลัง : แมลง

๑. ตัวงกว้างดาว (Cheirotonus parryi Gray)
๒. ตัวงคิมยี่ราฟ (Prosopocoilus (Cladognathus) giraffa Oliver)
๓. ตัวงคินขอบทองแดง (Mouhotia batesi Lewis)
๔. ตัวงคินปีกแผ่น (Mormolyce phyllodes Hagenbach)
๕. ผีเสื้อไกเซอร์อิมพีเรียล (Teinopalpus imperialis Hope)
๖. ผีเสื้อถุงทองปีกยี่ได๋ (Troides amphrysus Cramer)
๗. ผีเสื้อถุงทองป่าสูง (Troides helena Linnaeus)
๘. ผีเสื้อนางพญาออกดเฟรย์ (Stichophthalma godfreyi Rothschild)
๙. ผีเสื้อนางพญาเขมร (Stichophthalma cambodia Hewitson)

๑๐. ผีเสื้อนางพญาพม่า (*Stichophthalma louisa* Wood-Mason)
๑๑. ผีเสื้อนางพญาเมืองเหนือ (*Stichophthalma camadeva* Westwood)
๑๒. ผีเสื้อภูฐาน (*Bhutanitis lidderdalii* Atkinson)
๑๓. ผีเสื้อรักแร้ขาว (*Papilio protenor* Cramer)
๑๔. ผีเสื้อหางดาบตาลไหม้ (*Meandrusa sciron* Leech)
๑๕. ผีเสื้อหางดาบปีกโค้ง (*Meandrusa payeni* Boisduval)
๑๖. ผีเสื้อหางดิ่งสพายเขียว (*Papilio palinurus* Fabricius)
๑๗. ผีเสื้อหางขาวตาเคียวปีกลายตรง (*Actias rhodopneuma* R?ber)
๑๘. ผีเสื้อหางขาวตาเคียวปีกลายหยัก (*Actias maenas* Doubleday)
๑๙. ผีเสื้อหางขาวสีดำปีกลายตรง (*Actias selene* H?ber)
๒๐. ผีเสื้อหางขาวสีดำปีกลายหยัก (*Actias sincensis* Mell)

สัตว์ป่าจำพวกปลา

๑. ปลาจาดถ้ำ (*Poropuntius speleops*)
๒. ปลาฉลามวาฬ (*Rhincodon typus*)
๓. ปลาพลวงถ้ำ (*Neolissochilus subterraneus*)
๔. ปลาผีเสื้อถ้ำ (*Cryptotora thamicola*)
๕. ปลาค้อถ้ำ (*Nemacheilus trogllocataractus*)
๖. ปลาค้อตาบอด (*Schistura oedipus*)
๗. ปลาค้อจาร์ธานินิธร์ (*Schistura jaruthanini*)
๘. ปลาค้อถ้ำพระวังแดง (*Schistura spicsi*)
๙. ปลาค้อถ้ำพระไททรงาม (*Schistura deansmarti*)
๑๐. ปลาชะโอนถ้ำ (*Pterocryptis buccata*)
๑๑. ปลาตะพัด หรือ ปลาโอโรวน่า (*Scleropages formosus*)
๑๒. ปลาติคหิน หรือ ปลาค้างคาว (*Oreoglanis siamensis*)
๑๓. ปลาเสือคอก หรือ ปลาเสือ หรือ ปลาลาด (*Coius microlepis*)
๑๔. ปลาหมออารีย์ (*Botia sidthimunkii*)

สัตว์ป่าไม่มีกระดูกสันหลังอื่น ๆ

๑. กัลปังหาทุกชนิดในอันดับ (Order) Gorgonacea
๒. กัลปังหาดำทุกชนิดในอันดับ (Order) Antipatharia
๓. ดอกไม้ทะเลทุกชนิดในอันดับ (Order) Actinaria

๔. ประการังแข็งทุกชนิดในอันดับ (Order) Scleractinia และในอันดับ (Order) Stylasterina
๕. ประการังไฟทุกชนิดในสกุล (Genus) Milleporina
๖. ประการังสีฟ้าทุกชนิดในอันดับ (Order) Heliopracea
๗. ประการังอ่อนทุกชนิดในอันดับ (Order) Alcyonacea
๘. ปูเจ้าฟ้า (Phricotelphusa sirindhorn)
๙. ปูทูลกระหม่อม หรือ ปูแป้ง (Thaipotamon chulabhorn)
๑๐. ปูราชีนี (Demanietta sirikit)
๑๑. หอยมือเสือทุกชนิดในวงศ์ (Family) Tridacnidae
๑๒. หอยสังข์แตร (Charonia tritonis)

ที่มา : กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ออกแบบและพิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๐ ๒๕๒๔ ๑๕๖๑, ๐ ๒๕๒๔ ๑๓๔๑, ๐ ๒๕๓๑ ๔๔๓๒, ๐ ๒๕๓๑ ๔๔๓๕